T.B.R.
R No 3

ROBERT LORD CLIVE.

ராபர்ட் லார்ட் க்ளைவ்.

STORIES FROM THE HISTORY

OF

BRITISH INDIA.

இந்தியாராச்சியம்.

இது

இந்துதேசத்தை அங்கிலேயர் கட்டி அரசாளும் சரித்திரத்தின்
முக்கிய அம்சங்கள் சிலவற்றைக் கற்றறிந்த குலமகள்
ஒருத்தி தன் சிறுபெண்களுக்குச் சொல்லிய
பாவனையாக இயற்றியது.

FIRST EDITION.

PUBLISHED BY ORDER OF THE DIRECTOR OF PUBLIC INSTRUCTION.

MADRAS:

PRINTED AT THE CHRISTIAN KNOWLEDGE SOCIETY'S PRESS,

No. 18, Church street, Vepery.

1874.

V2
M74

CONTENTS.

Chapter.		Page.
1.	Introductory remarks—Early European Struggles in India	1
2.	Clive at Arcot	15
3.	Clive in Bengal	38
4.	Clive as a Statesman	62
5.	Clive as Governor of Bengal—His return to England—Trial—Death	77
6.	Warren Hastings	103
7.	Hyder Ali—Tippoo Sahib—Warren Hastings' cruel and unjust acts—His return to England—His trial.	128
8.	Tippoo's wars with the English—His Fall	148
9.	The Mahrattas—War in Nepaul—The Pindarees	173
10.	Fall of Bhurtpore—The Afghan war—The Sikh wars	196
11.	The Indian Mutiny—Fall of Delhi—The Royal Proclamation	219

அட்டவணை.

அதிகாரம்.	பக்கம்.
1. ஆதியில் இந்துதேசத்தின் ஸ்திதி; ஐரோப்பியருக்கு இத்தேசத்தில் உண்டான போராட்டம்	1
2. ஆர்க்காட்டுச் சண்டையில் க்ளைவ் காட்டிய [illegible]ண்மை.	15
3. வங்காளத்தில் க்ளைவ் பெற்ற பெரு[illegible]	33
4. க்ளைவின் மந்திராலோசனைத் திறம்	62
5. க்ளைவ் வங்காளக் கவர்னர் உத்தியோகம் பெற்றது; அவர் சீமைக்குத் திரும்பியது; குற்றவிசாரணை நடந்தது; மரணம் அடைந்தது	77
6. உவாரென் ஹேஸ்டிங்ஸ் என்னும் கவர்னர் ஜெனரல்	103
7. ஹைதர் அலி; திப்பு; வாரென் ஹேஸ்டிங்ஸ் பெற்ற ஜயமும், செய்த அநியாயமும்; அவர் சீமைக்குத் திரும்பியது; குற்றம் விசாரிக்கப்பட்டது	123
8. திப்புவிற்கும் அங்கிலேயருக்கும் அடுத்து நடந்த யுத்தம்; அவன் போரில் மடிந்தது	148
9. மஹாராஷ்டிரர்; நேபாள யுத்தம்; பிண்டாரியர் கலாபனை	173
10. பரதபுரி அழிந்தது; ஆப்கான் யுத்தம்; ஸீக்கியர் யுத்தம்.	196
11. இந்தியாவிற் பிரபல கலகம்; டில்லி கவிழ்ந்தது; ராணியார் விளம்பரம்	219

இந்தியாராச்சியம்.

1—ம் அதிகாரம்.

இச்சிறு புஸ்தகத்தில் இந்துதேசத்தை அங்கிலேயர்
கட்டி அரசாளும் சரித்திரத்தின் முக்கிய அம்சங்கள் சில
வற்றைக் [illegible] குலமகள் ஒருத்தி தன் சிறு பெண்
களுக்குச் சொல்லிய பாவனையாக வெளியிடப்படும்.
கதை தொடர்ந்து சொல்லிவரும்போது அந்தச் சிறு பெ
ண்கள் தங்கள் மனதில் தோன்றின காரியங்களைப்பற்
றிச் சில கேள்வி கேட்க, தாயானவள் தகுந்த உத்தரங்க
ளால் அவர்களுக்குச் சந்தேகம் தீரும்படி அப்போதைப்
போது நடந்த விவரங்களைத் தெரியப்படுத்துவாள்.
சிறு பிள்ளைகளின் கருத்தில் சொல்லும் காரியங்கள்
பொருந்தி அவர்கள் மனதுக்குப் பிரியம் உண்டாகு
மென்று இது ஒருவர்க்கொருவர் சம்பாஷணை செய்த
தாகச் செய்யப்பட்டது. கதை சொல்லும் ஸ்திரீ அம்
மணியம்மாள்; கேட்கும் சிறுபெண்கள் பாக்கியமும்,
சுந்தரமும், கமலமும். ஒரு நாள் அம்மணியம்மாள்
தன் அறைவீட்டில் ஏதோ புஸ்தகம் வாசித்துக்கொண்
டிருக்கையில், இந்த மூவரும் போய் எதிரில் உட்கார்ந்த
பின், அடுத்துவரும் சம்பாஷணை தொடங்கியது.

சுந்தரம்—அம்மா, அன்றைக்கு ஒரு நாள் நாங்கள்
பூகோளபாடம் ஒப்பித்துக்கொண்டிருக்கையில், ஔஸ்
திரேலியாவில் விளையும் வஸ்துக்களை விவரணமாய்ச்

சொல்லி, அதுவும் நியூஜீலாந்து முதலிய தீவுகளும் கொஞ்சக் காலத்திற்குமுன் நாகரிகம் இல்லாத மூட ஜனங்கள் சஞ்சரித்தவைகளென்று வெளியிட்டீர்களே; நாம் வசிக்கும் இந்துதேசம் முற்காலத்தில் அந்த ஸ்திதியிலேதான் இருந்ததா?

அம்மணியம்மாள் — பூர்வகாலத்தில் இ[ந்த] தேசம் ஔஸ்திராலியா, நியூஜீலாந்து முதலிய [தே]சாந்தரங்களைப்போல, கல்விப்பொருள்-செல்வப்பொ[ரு]ள்-நாகரிகாலங்காரம் இல்லாத மூடஜனங்கள் [ச]ஞ்சரித்த தேசமல்ல. அது ஐரோப்பியரைப்போலும் நாகரிகம் முதிர்ந்த பற்பல ஜாதியார்கள் இருந்ததனால் கீர்த்தி பெற்ற தேசம். அவர்கள் ஐரோப்பியர் கனவிலும் அறியாத சம்பத்துக்களையும் இஷ்டமான வஸ்துக்களையும் பெற்றனுபவித்து ஒரு விதத்திலும் குறைவற்றிருந்தார்கள். இங்கே நிறைந்திருந்த நானாவித செல்வப் பொருளையும், தேர், யானை, குதிரை, காலாள் என்கிற நாலு விதச் சேனைகளையும், பீரங்கி முதலான ஆயுதங்களின் பலத்தையும் வந்து கண்டு பிரமை அடைந்த ட்ரேக் மாலுமியும் கடலோடிகளும் சீமைக்குத் திரும்பியபொழுது, கண்ட அதிசயங்களை அங்குள்ளவர்களுக்கு அறிக்கைசெய்தார்கள்.

பாக்கியம் — அவர்கள் நம்பினார்களா?

அம்மணியம்மாள் — முதலில் அவர்கள் ஒரு அட்சரமும் நம்பவில்லை. கேட்ட வரலாறு அனைத்தும் சீமையில் உள்ளவர்களுக்கு உபகதை, வேதாளகதை, முப்பத்திரண்டு பதுமை கதை, அராபிய நிசிகதை என்னும் கற்பனைகளுக்கு ஒப்பாகத் தோன்றியதொழிய, வாஸ்தவமெனத் தோன்றவில்லை. அப்புறம் பல கால்

பல பெயர் ஒரு வாய்ப்படச் சொன்ன விவரமுழுதும் உண்மையென்றே அவர்கள் சந்தேகமில்லாமல் நம்பினார்கள். இந்துதேசம் சொர்க்கலோகத்துக்குச் சமானமாய் இருக்குமென்று அவர்கள் மனதிற் பட்டது. அங்கிலேயரில் பெருந்தொகையான முதல் வைத்து வர்த்தகம் செய்த பல மனிதர்களுக்கு இவ்விடத்து வஸ்துக்களைச் சீமைக்குக் கொண்டுபோய் விற்றும், சீமை வஸ்துக்களை இந்தத் தேசத்துக்குக் கொண்டுவந்து விற்றும் பணம் அதிகமாய்ச் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்று பேராசை உண்டாயிற்றேயல்லாமல், இங்கிருக்கிற சேனைகளின் பலத்தின்மேல் கொஞ்சமும் மனம்போகவில்லை. ஆகையால் தீர்க்க ஆலோசனை செய்து, அநேகர் ஒன்றாய்க் கூடி அங்கிலோ இந்திய வர்த்தகத்தை நடத்தத் தொடங்கினார்கள். அவர்கள் முதலில் இம்முயற்சியைக் கைவிடாமல் அநுசரிக்கும் கருத்துடன் இத்தேசத்திற்கு வந்து சூரத்தில் இறங்கி, 1612-ம் ஆ வர்த்தகசாலை ஒன்று கட்டினார்கள். நாளாவர்த்தியில் புத்திபூர்வமாக வர்த்தகம் செய்து விர்த்தியடைந்ததனால், இருபத்தாறு வருஷம் சென்று 1648-ம் ஆண்டு சென்னையிலும் வந்திறங்கி இடம் கோலினார்கள்.

இவ்வண்ணம் இருபத்தாறு வருஷகாலத்திற்குள் இத்தேசவளத்தைப் பூர்த்தியாய்க் கண்டறிந்து, மேற்கு-கிழக்கு இரு கரையிலும் வர்த்தகம் செய்து விர்த்தியானதனால், அந்த வர்த்தகருக்குப் பணத்தாசையோடு தேசத்தைச் சுவாதீனமாக்கிக்கொண்டு ஆளவேண்டும் என்கிற ஆசையும் நாளுக்குநாள் வளர்ந்துவந்தது.

சுந்தரம் — இருகரையும் அடிவைத்து நிலைபெற்றவர்கள் நாட்டின் உள்ளேயும் சென்று நாளடைவில் தேசமுழுதையும் கட்டிக்கொள்வது பாரமா அம்மா?

அம்மணியம்மாள்—திரைகடலோடித் திரவியும்
தேடு என்கிறபடி வந்த தூரதேசத்தவர்களாகிய வர்த்த
கர் சிலர் திரவியசகாயம், சரீரசகாயம், வாக்குசகாயம்
சிறிதும் நினைத்தபொழுதே தங்கள் தேசத்தினின்று
எளிதில் பெறும் வகை இல்லாதிருந்தும்; விஸ்தரித்துச்
செழித்துச் சிறந்து செல்வம் பொழியும் இத்தேசத்தை
வரவர வசப்படுத்தி அரசாளத் தலைப்பட்டது ஆச்சரி
யம்! இப்படி அவர்களுக்குக் காரியம் கைகூடின
அதிசயத்துக்குக் காரணம், எத்தனை நாள் ஆனாலும்,
என்ன கஷ்டம் வந்தாலும் மனம் தளராமல் எடுத்த
காரியத்தைக் கைவிடாமல் நடத்திவந்த தைரியமும்,
நல்ல சட்ட திட்டங்களை ஏற்படுத்தி நடத்திவந்த திற
மையுமே. இவ்விரண்டும் அவர்கள் ஜாதிக்கு ஏற்ற
குணம். மேற்குறித்தபடி அவர்கள் தேசத்தின் இரு
கரையிலும் தேசமத்தியிலும் சத்துருக்களைக் கீழ்ப்ப
டுத்தி ஜனங்களை வசப்படுத்தி ராஜாதிகாரம் செலுத்தி
மனதில் பயம் இல்லாமல் இருப்பதற்கு ஏறக்குறைய
இருநூறு வருஷகாலம் சென்றது. அதற்குள் இத்தே
சத்து அரசருக்கும் அங்கிலேயருக்கும் பலகாற் பல
இடங்களில் நடந்த சண்டை வரலாறுகளையும், கபட
மாய்ச் செய்த காரியங்களையும் ஆதியோடந்தம் விரித்
துரைக்கிற் பெருகும்.

பாக்கியம் — அம்மா, சண்டை வரலாறுகளை நீங்
கள் கஷ்டப்பட்டு விரித்துரைத்தாலும், ஞாபகத்தில்
வைத்துக்கொள்வது அரிது. இந்திய துரைத்தனத்
தைப் பலப்படுத்தின முக்கிய தளகர்த்தர் முதலிய
பெரியோர் சரித்திரம் சொல்லும்படி உங்களை வேண்டு
கிறோம்.

அம்மணியம்மாள் — நல்லது, முக்கியமாய் அங்
கிலோ இந்திய துரைத்தனம் நிலைபெறும் உபாயம் பல
செய்து, என்றும் அழியாத புகழ்ச்செல்வம் பெற்ற
நிபுணர்களாகிய க்ளைவ், உவாரென் ஹேஸ்டிங்ஸ், யார்ன்
வாலிஸ் முதலிய யுத்தசாமர்த்தியமுள்ள புத்திசாலிக
ளுடைய சரித்திரத்தைச் சுருக்கிச்சொல்வோம்.

க்ளைவ் பிறந்தது 1725-ம் ஆண்டு ஸெப்டெம்பர்மீ
29உ; பிறந்த இடம் ஷ்ராப்ஷியர் மாகாணம். இங்கே
அவர் தந்தைக்குப் பூஸ்திதி சிறிது உண்டு. க்ளைவிடத்
தில் முக்கியமாய் விளங்கிய குணங்கள் அஞ்சாமை,
அடங்காமை, பிடிசித்தம் எனும் மூன்று. இக்குணங்கள்
சிறு வயது பிடித்து உள்ளவைகளே தவிர, நடுவே உண்
டானவைகளல்ல. அவருக்கு அச்சம் எவ்வளவும்
இல்லை. அதற்கு ஒரு திருஷ்டாந்தம் சொல்லக் கேளுங்
கள்:—க்ளைவ் ஆதியிற் கல்வி பயின்றது மார்கெட் ட்ரேற்
றன் என்னும் கிராமத்தில். அவ்வூர்த் தேவாலயத்தின்
கோபுரம் மிகவும் உயர்ந்து ஆகாயமண்டலத்தை அளா
வியது. அவ்வுன்னத கோபுர சிகரத்தின் சமீபத்தில்
கல்லாலே செய்த தண்ணீர்க்கால் ஒன்றும், அந்தக் கா
லின் முனையில் கவிந்த பாம்புத்தலைபோன்ற கல் ஒன்
றும் இருந்தன. தரையில் நின்று அந்தக் கோபுரத்தை
அண்ணாந்து பார்ப்பவர்களுக்குக் கண் இரண்டும் பஞ்
சடைய, தலை கிறுகிறென்று சுழல்வதுபோல் இருக்கும்;
இது இருக்கட்டும். ஒருநாள் சாயரட்சை பள்ளிக்கூடத்
துப் பிள்ளைகள் வழக்கப்பிரகாரம் கோவிலின் அயல்
வெளியில் விளையாடப் போனார்கள். விளையாடும்
இடத்தில் க்ளைவைக் காணவில்லை. அவர் எங்கேயெ
ன்று சற்றுநேரம் அங்கிங்கு ஓடித் தேடிப் பார்த்தும், ஓரி
டத்திலும் சகபாடிகள் கண்ணுக்கு அவர் அகப்பட

வில்லை. அப்புறம் தற்செயலாக ஒருவன் தலை நிமிர்ந்து கோபுர சிகரத்தின் அயலில், சர்ப்பந்தலைக் கல்லில், பிராணாபாயமான ஸ்திதியில் க்ளைவ் சற்றும் பயமில்லாமல் வாசனை வீசுகிற இளங்காற்றில் மயிர் சிலிர்க்க ஆனந்தம் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு பதைபதைத்து மெய் வெயர்த்து நடுநடுங்கிக் கூட்டாளிகளுக்குக் காட்டினான். அவர்கள் அச்சமும் ஆச்சரியமும் அடைந்து, வாய் மூடிக்கொண்டு, மரம்போல் விறைத்து நின்றார்கள். பொழுதுபட்டு இருளுமுன் க்ளைவ் கோபுரத்தினின்று சற்றாவது அஞ்சாமல் இறங்கினார். பாலியராய் இருந்தபொழுது அவரிடத்தில் விளங்கிய மதிகெட்ட துணிவு பருவம் ஏறஏற நல்ல துறையிற் சென்று, பலத்த இராச்சியபாரம் தாங்க உபயோகமாயிற்று. இதை மேல்வரும் சரித்திரத்தில் தோரணையாய்க் காணலாம். இவ்வாலியர் வயசில் வீராதிவீரரும், அரசாளும் திறமை மிகுந்த புத்தியும் ஊக்கையுமுடையவருமானார். ஆயும், இளமையில் இருந்த சித்தஸ்வாதீனமில்லாமை ஆகிய குறை ஜீவன் உள்ளளவும் போகாமல் இருந்து கடைசியில் அவர் சாகக் காரணமாய்விட்டது. இந்த விவரம் கதைத் தொடர்பில் சொல்லப்படும்.

பாக்கியம்—அம்மா, க்ளைவ் செய்ய நினைக்கிற காரியத்தையெல்லாம் நிறைவேற்றும்படியான விசேஷ மனோநிச்சயமுள்ளவரென்று அன்றொரு நாள் சொன்னீர்களே, அதற்கு ஒரு திர்ஷ்டாந்தம் சொல்வீர்களா?

அம்மணியம்மாள்—சொல்வேன் கேளுங்கள்: பள்ளிப்பிள்ளைகள் பலரை அவர் ஒரு கூட்டமாய்ச் சேர்த்து, தாம் சொல்லுகிறபடி கேட்டு நடக்கும்படி செய்து வந்தார். அதிக்கிரமம், வம்புச்செய்கை, துராகிர்தம் நடக்கும் இடங்கள்தோறும் அவரையும் அவர் கூட்டாளிகளையும் ஒன்றாய்க் காணலாம். அங்குள்ள குடிகளுக்கு அவர்களால் நேரிட்ட துன்பம் கொஞ்சமல்ல. வீடுவாசலில் அச்சமற்று அடங்கியிருந்து சமாதானமாய் நாள்கழிக்க அந்தக் குணங்கெட்ட வாலிபர்கள் அவர்களைச் சும்மா விடவில்லை. வழிப்போக்கரைத் தடுத்து வலியச் சண்டைக்கு இழுப்பார்கள்; கதவுகளிலும் பலகணிகளிலும் கல் எறிவார்கள்; கதவைப் பெயர்த்து வீட்டில் நுழைந்து வேண்டும் பொருளைக் கேள்விமுறையின்றித் தம்பொருள்போல எடுத்துக் கொள்வார்கள். ஏனென்று தடுத்துக் கேட்கத் துணியவர்களை வம்புதும்பு சொல்வார்கள். அவர்கள் செய்யும் அதிக்கிரமத்திற்கு அஞ்சி, அங்குள்ள கடைக்காரர் எந்நாளும் ஒரு நாட்போல இராதென்றும், கடைக்கு அஞ்சாப் பாம்புகளுக்கு ஒப்பாக மிஞ்சித்திரியும் அவர்கள் பலகணிக் கதவுகளைப் பெயர்த்து நுழைந்து கடைச் சரக்கைக் கவர்ந்துகொண்டாலும் கொள்வார்களென்றும் எண்ணி, அவர்களால் தமக்குத் துன்பம் உண்டாகாதபடி அப்போதப்போது அரை ரூபாய், கால் ரூபாய் கொடுத்து அவர்களை வசப்படுத்தினார்கள். பின்பு அது கொடாததனாலோ, மற்றேதோ மனக்குறை வருத்தியதனாலோ ஒரு கடைக்காரன்பெயரில் அவர்களுக்கு க்ஷாத்திரம் உண்டாயிற்று. அவர்கள் வீதியோரங்களில் பெருஞ் ஜலதாரை நீரைத் தடுத்து, அவன் கடைக்குள் இறைத்துச் சரக்குகள் அனைத்தையும் நாசப்படுத்தச் சாலகத்தில் ஒரு அணை கட்டினார்கள். கட்டுவேலை முக்காலே மூன்றுவீசம் முடிந்தது. அவர்கள் சபதம் முடிக்க எத்தனமாய் இருக்கையில், சடிதியில் அணை உடைந்தது. உடைந்த அணையைத் திரும்பவும் கட்டுகிறவரையில் தடுத்த நீர் ஓடாதிருக்கும்படி

க்ளைவ் சாலகத்தில் இறங்கி, குறுக்கே படுத்திருந்து தமது உடலை அணையாக்கி, நினைத்தது முடித்தார்.

பாக்கியம்—(குறுநகை நகைத்து) இந்தத் துணிவு சமயத்தில் எவருக்கு உண்டாகும்?

அம்மணியம்மாள்—இதா துணிவு! க்ஷத்திரியருக்கு இவ்விதச் செய்கை எவ்வளவும் ஏற்காது. இது பயங்காளிகள் செய்வது. அச்சமற்று இப்படி அதிக்கிரமித்த க்ளைவை உபாத்தியாயர் அன்றே தள்ளிவிடாமல் பின்னும் பாடசாலையில் வைத்திருக்கத் தகாது. இந்த அக்கிரமத்திற்காக அவர் தள்ளிவிடப்பட்டாரோ அல்லவோ நிச்சயம் தெரியாது. க்ளைவ் கல்வி கற்ற பாடசாலை ஒன்றல்ல, அநேகம். அவர் ஒன்றிலும் நாட்டுத் தங்கவில்லை; நல்லவரென்று நாலு பெயரும் நயம் சொல்லச் செம்மார்க்கத்தில் நாள் கழிக்கவுமில்லை. அவர் அடங்காத பிண்டமென்று ஊரெங்கும் பிரசித்தப்பட்டது. அவரைத்தொட்டுத் தந்தைதாயருக்கு நேர்ந்த தாபமும் சோபமும் மிகுதி: ஆனதுபற்றி, பதினெட்டு வயதில் ஈஸ்த் இந்திய கம்பெனி வர்த்தகர் க்ளைவை லிகிதராய் அமர்த்தி இந்தியாவிற்கு அனுப்பிய பொழுது, அவரால் தம்மைப் பிடித்த பீடை அம்மட்டில் தொலைந்ததென்று அவரைப் பெற்றவர்கள் களிகூர்ந்தார்கள்.

பாக்கியம்—லிகிதர் என்றால் என்ன, நீதியதிபரா? அவ்வுத்தியோகத்துக்கு உரிய யோக்கியதை அவருக்கு ஏது?

அம்மணியம்மாள்—நீதியதிபரல்ல, சொல்லக் கேள்: க்ளைவ் இந்தியாவுக்கு வந்தபொழுது, இங்குள்ள சீமைவர்த்தகருக்குக் கரைதுறைகளில் சில வர்த்தகசாலைகள் உண்டு. அவர்கள் கைவசப்படுத்தியிருந்த பிரதேசம் சொற்பம். அதற்கு அவர்கள் கப்பம் கட்டிவந்தார்கள். விஸ்தாரமான மொகலராச்சியத்தில் வாழும் நானா வர்ணத்தாருடனும் வர்த்தகம் செய்வதே கம்பெனியாருக்கு முக்கியமான அபிப்பிராயமாய் இருந்தது. [illegible] தேசத்தை வசப்படுத்திக்கொள்ளுகிற ஆசை ஆதியில் அவர்களுக்கு இல்லை. [illegible]டிய விலையில் திரவியசம்பாத்தியம் செய்வது அவர்கள் [illegible]ற்பரியம். வர்த்தக [illegible]டத்தில் இருந்து கணக்கு எழுதி ஜீவனம் செய்வது துணிவும் அச்சாறும் ஆசையுமுள்ள க்ளைவிற்கு இஷ்டமாயிருக்குமா? அவருக்கு அவ்வுத்தியோகம் சிறிது காலத்திற்குள் மிகவும் அலுப்பாகத் தோன்றிற்று. அதனிமித்தம் அவர் ஆத்மவதை செய்யத் துணிந்து, கைத்துப்பாக்கியில் குண்டுமருந்து கெட்டித்துச் சுட்டார்; வெடி தீரவில்லை. நினைத்தபடி தடையின்றி வெடி தீராததனால் அவருக்குச் சற்று நேரம் மிகுந்த மனத்துன்பம் உண்டாயிற்று. கெட்டித்த குண்டுமருந்தைக் கொட்டிப் பார்த்துப் பரீட்சித்தார். தடை ஒன்றையும் காணவில்லை. அப்பொழுது அவர் ஆச்சரிய பரவசம் அடைந்தார். அந்தச் சமயத்தில் தெய்வம் துணைநின்று ஜீவனைக் காப்பாற்றியதென்று அவர் நினைத்தாரா? இல்லை இல்லை. ஆத்மவதை செய்யத் துணிந்தும், சந்தர்ப்பப்படாதது கண்டு, இனி ஏதோ அருந்தொழில் செய்யும்பொருட்டுத் தாம் தப்பிப்பிழைத்ததாகத் தோன்றுமெனச் சொல்லிக் கைத்துப்பாக்கியைப் போட்டுவிட்டு, அவர் வழக்கப்பிரகாரம் உத்தியோக ஸ்தலத்திற்குப் போனார். வர்த்தகசாலையில் உத்தியோகம் செய்வது மந்தராமுள்ளவர்களுக்கல்லாமல், வீரமும் வேகமுமுள்ள க்ளைவ் முதலியவர்களுக்கு ஏற்காது. அவர் பிரகிர்திக்கு

வாய்க்கும் உத்தியோகம் விரைவில் அமைந்தது. அதன் காரணகாரிய தாற்பரியங்களை இதன் அடியிற் சொல்வேன்:— அங்கிலேயர் இந்தியாவிற்கு வந்து குடியேறி வர்த்தகம் செய்து அதிகாரம் செலுத்திச் செல்வாகிச் சிறப்பு அடைவதைக் கண்டு, பிரான்[illegible]ம் அவ்வித முயற்சி செய்து [illegible]டையும் அடைய[illegible]டாயிற்று. உடனாகவே அவர்களும் அங்கே வர்த்தகம் செய்தார்கள். க்ளைவ் இந்தியாவிற் சேர்ந்த காலத்தில் ஐரோப்பாவில் அங்கிலேயருக்கும் பிரான்சியருக்குஞ் சண்டை தொடங்கிற்று. பிரான்சியர் மனதில் நாட்பட எரிந்து புகைந்துகொண்டிருந்த பொறாமை என்னும் அக்கினியானது அந்தச் சமயத்தில் வேகமாய்த் திடுகிக்கென்று பற்றிவளர்ந்து ஜுவாலிக்க, இந்தியாவிலும் அவர்களுக்குச் சண்டை மூண்டது. இத்தேசத்தில் பின்னமின்றி அதிகாரமுழுதும் தாம்தாம் சுவாதீனமாக்கிக்கொள்வதே அவ்விருதிறத்தாருக்கும் தாற்பரியம். பிரான்சியர் பக்ஷத்தில் கடற்றளகர்த்தன் லபோர்டனேய், தரைத்தளபதி டியுப்லே. இவ்விருவரும் அதிவீரசூரர். இவர்களை வென்று கருமம் முடிக்கும் அருந்தகைமையுள்ள சேனைத்தலைவர் அங்கிலேயர் பட்சத்தில் இல்லை: ஆனதுபற்றி, ஆரம்பத்தில் பிரான்சியருக்கே ஜயம் உண்டாயிற்று. அடுத்தடுத்து அநேக ஆவிர்த்தி அங்கிலேயர் அபஜயப்பட்டார்கள். அவர்களைப் பீடித்த கஷ்டநஷ்டங்கள் பல. சென்னை ராஜதானியும் சில நாட்சென்று பிரான்சியர் கைவசப்பட்டது. ஆனாலும் அங்கிலேயர் அதை மாற்றானுக்கு ஒப்புவிக்க எளிதில் சம்மதிக்கவில்லை. ரொக்கம் கொடுத்து மீட்குமளவும் ஈடாள்வதாக லபோர்டனேய் கையால் உடன்படிக்கைப்பத்திரம் ஒன்று எழுதி

வாங்கியபின் ஒப்புவித்து, ரொக்கம் கட்டுந்தனையும் தாம் ஓரிடத்திற்கும் ஒளித்தோடாமல் இங்கிருப்பதாக் வாக்குத்தத்தம் செய்தார்கள். லபோர்டனேய் இவ்வுடன்படிக்கை விவரத்தைத் தன் கூட்டாளியாகிய டியுப்லேக்கு அறிக்கைசெய்ய, மிகுந்த சாமர்த்தியமும் பேராசையுமுள்ள அத்தளகர்த்தன் அங்கிலேயரை வென்று அவர்கள் அதிகாரத்தை ஒடுக்கினாலன்றி, இத்தேசத்தில் [illegible]ராக்கிரமம் விளங்கும் பிரான்சிய துரைத்தனத்தை நிலைப்படுத்திக் கீர்த்தி அடைவது அசாத்தியமென்றும், தங்கள் வசப்பட்ட நகரத்தை ஒப்புவிக்க உடன்படுவது கத்தி எடுத்து மாற்றான் கையிற் கொடுத்துத் தன் கழுத்தை அறுக்கச் சொல்வது போலுமென்றும் நினைத்தான். நினைத்து, அவ்வுடன்படிக்கைக்குத் தான் இணங்குவதில்லையென்று ஒருதலையாக மறுத்தான். பத்திரம் எழுதிக் கையொப்பமிட்டுக் கொடுத்த உடன்படிக்கையை அடிக்குள்ளே பிரான்சியர் மீறியதனால், அப்பால் வாக்குநாணயம் தவறாமற் காக்கும் நிர்ப்பந்தம் தமக்கு இல்லையென்று அங்கிலேயர் வெகு பெயர் சென்னையினின்று அந்தரங்கத்தில் வெளிப்பட்டு, ஸேன்ட் தாவீது கோட்டை எனப் பெயர் வழங்கின கூடலூருக்குப் போய், அங்கிருந்த சிறிய சேனையுடன் சேர்ந்தார்கள். போனவர்களில் முதற்பாதம் க்ளைவ். கூடலூர் அங்கிலேயருக்கு அதீனமாய் இருந்தது. அங்குள்ள தளகர்த்தர் மேஜர் லாரென்ஸ். லிகிதர் உத்தியோகம் செய்துவந்த க்ளைவுக்குப் போர்க்களத்தில் தன் உயிரைத் திருணமாய் எண்ணிப் பகையாளிகளை முறியடிக்கும் ஆவலிருந்து அவர் வேண்டினாலும் வாராது என்று இராணுவவீரர் ஏளனஞ்செய்தார்கள். அதமபட்சம் அவர்கள் அளவாயினும் தமக்குத்

துணிவு உண்டென்று ஒப்பிக்கக் க்ளைவுக்குச் சமயம் கிட்டிற்று.

சுந்தரம்—கோபுர சிகரத்தில் உள்ள பாம்புத்தலைக் கல்மேல் அவர் ஏறின வரலாற்றை அவர்கள் கேள்விப்படவில்லையென்று எண்ணுகிறேன்.

அம்மணியம்மாள்—அதைக் காட்டிலும் அதிக துணிவும் திடமனதும் அவருக்கு உண்டென்று அவர்கள் சந்தேகமின்றி அறிந்தார்கள். பட்டாளத்தில் சேர்ந்து நாட்படுமுன் ஒரு நாள் க்ளைவ் அன்னசாலையில் மற்ற உத்தியோகஸ்தருடன் காகிதச் சூதாடின பொழுது, ஒருவர் திருட்டுத்தனமாய்ப் புரட்டாட்டம் ஆடினார். அதைக் கண்டுபிடித்து க்ளைவ் முகதாக்ஷிணியமின்றிக் கண்டித்தார். அந்தச் சூதாட்டத்தில் பலவிதப் புரட்டுச்செய்வது அவ்வுத்தியோகஸ்தருக்கு வழக்கந்தான். அங்கிருந்த அனைவருக்கும் அது தெரியும். தெரிந்தும், தொந்த யுத்தத்தில் அவருக்குள்ள அதிசய சாமர்த்தியத்தை நினைக்கவே அவர்கள் மனம் மிகவும் நடுங்கினபடியால், அவரிடத்தில் அக்கிரமத்தைக் கண்டும் காணாதவர்கள்போல் இருந்தார்கள். க்ளைவுடைய பிரகிருதி அதல்ல; இப்படி யதார்த்தபங்கம் செய்வது நம்மைப்போலும் மானிகளுக்கு யோக்கியமல்லவேயென்று அவர் நிர்த்தாக்ஷிணியமாய்ச் சொன்னார். சொல்லவும், அவ்வுத்தியோகஸ்தருக்கு உக்கிராவேசம் உண்டாயிற்று. நாலு பெயர் கூடிய சபையில் நாக்குத்துடுக்கினால் தமக்கு மானபங்கம் உண்டாக்கிய க்ளைவைத் தப்பவிடுவது நீங்கா நிந்தையென்று அவர் தொந்த யுத்தத்திற்கு அழைத்தார். இவரும் அதற்கு உடன்பட்டார். முறைமைப்படி இருவரும் எதிர்நின்று, க்ளைவ் பிரயோகித்த

குண்டு குறிதப்பி விழுந்தது. அப்புறம் எதிரி எட்டி அடிவைத்துக் கிட்டப் போய், க்ளைவுடைய தலையில் துப்பாக்கிக் குழாயைப் படியவைத்துப் பிடித்து, உனக்குப் பிராணதத்தஞ்செய்கிறேன். இரந்துகேட்டுப் பெற்றுக்கொள் என்றார். க்ளைவ் அந்தச் சொற்படி செய்யச் சம்மதித்தார். பின்பு அவ்வுத்தியோகஸ்தர் சூதாட்டத்தில் மாறுபாடு செய்ததாகத் தமதுபெயரில் சொன்ன குற்றத்தைப் பரிகரிக்கும்படி வற்புறுத்திக் கேட்க, க்ளைவ் “மெய்யைப் பொய்யென்று வீணாய்ச் சொல்லுகிற அக்கிரமம் என் நாவிற்கு எந்நாளும் வழக்கமல்ல. நான் அபத்தம் சொல்லிச் சொற்சோர்வுபடேன்” என மறுமொழி சொன்னார். அதுகேட்டு, அவருடைய சத்துரு காதடியில் அழுந்தத் துப்பாக்கி பிடித்தவண்ணமாக நின்று, “சொன்ன குற்றம் சுத்த அபத்தமென்று மறுத்துச்சொல்ல இன்னும் ஒருமுறை இடம் தருகிறேன்; சொல்லாயானால், இந்தக்ஷணமே உன் தலை சிதறக் குண்டு பிரயோகிப்பேன்” என்று சீறிச்சினந்துரைக்க, க்ளைவ் அஞ்சி அதிராத நெஞ்சத் தீரத்துடன், “உண்மையினும் உயிர் பெரிதல்ல, சுகமே குண்டுப் பிரயோகஞ்செய்து என்னைக் கொன்று பழி தீரும்” என மொழிந்தார். மரணத்தைக் கொஞ்சமும் லக்ஷியஞ்செய்யாத இவனைப்போல அற்புத வீரனை எங்கும் கண்டதுமில்லை, கண்டோர் சொல்லக் கேட்டதுமில்லையென்று அவ்வுத்தியோகஸ்தர் ஆச்சரிய பரவசமடைந்து, கைக்கொண்ட துப்பாக்கியைத் தரையிற் போட்டுவிட்டு, மரம்போல் விறைத்துநின்றார். அன்று முதலாக வெறுநெஞ்சனென்று க்ளைவை ஏளனம் பண்ண எவரும் துணியவில்லை. மேற்சொல்லிய ராணுவ உத்தியோகஸ்தர் கொலைசெய்ய யத்தனித்தா

ரென்று வழக்குத் தொடரும்படி இஷ்டர்கள் சிலர் க்ளைவைத் தூண்டிவிட, க்ளைவ் அவர்கள் சொல்லைத் தட்டி "எனக்குப் பிராணனைப் பிரதிஷ்டை செய்தவர் பெயரில் வியாச்சியம் தொடர மனம் இல்லை. எனக்குத் தீங்கு ஒன்றும் செய்யாத அவருக்கு நான் ஒரு தீங்கு செய்வேனோ? செய்யேன்" என மொழிந்தார்.

கமலம்—அதல்லோ பெருந்தன்மை.

பாக்கியம்-தொந்தயுத்தம் செய்வது சரியா அம்மா?

அம்மணியம்மாள்—சரியல்ல,-ஒருவன் பிறனையும் கொன்று தானும் கொலையுண்ண உடன்படுவது பெரும் பழியென்று எண்ணுகிறேன்.

2-ம் அதிகாரம்.

பாக்கியம்—க்ளைவுடைய சரித்திரம் பின்னும் சிறிது சொல்வீர்களா?

அம்மணியம்மாள் — சொல்வேன் கேளுங்கள்: அவர் தைரிய புருஷரென்று பின்னும் பலவாறு தெரிய வந்தது. பிரான்சியருக்கு விரோதமாக அவர் செய்த பிரபல முயற்சிகளைக் கண்டு, சேனைத்தலைவராகிய மேஜர் லாரென்ஸ் அவரை வியந்து பாராட்டினார். ஆனாலும் அவர் வீராதிசயத்தை உலகம் கண்டறியத் தொடங்கியது தொடங்காமுன் அங்கிலேயருக்கும் பிரான்சியருக்கும் சண்டை ஒழிந்து சமாதான உடன்படிக்கை பிறந்தது. பின்பு ட்யுப்லே என்பவன் பேராசை கொண்டு பகைக்காதிருக்கச் சம்பவித்தால், க்ளைவ் வேண்டாப் பெண்டாட்டியைப்போல் வெறுத்திருந்த விகித உத்தியோகத்தில் இருந்து மனவருத்தத்துடன் மாயும்படியாகுமேயன்றி, பிரிட்டிஷ் இந்தியா ராச்சியத்திற்கு அஸ்திவாரம் போடும்படியான பெருமையைப் பெற இடமே இராது.

சுந்தரம்—ட்யுப்லே என்பவன் சென்னை உடன்படிக்கையில் சத்தியம் தப்பி நடந்த பிரான்சியனோ?

அம்மணியம்மாள் — ஆம், அவன் சென்னபட்டணத்தைக் கைவசப்படுத்த விரும்பினது அங்கிலேயர் அதிகாரத்தைக் கூடியவரையும் குறைவிக்கும்பொருட்டென்று முன்பு சொன்னேனே. சமாதானம் நிலைப்பட்டபின், சென்னபட்டணத்தை உடையவர்கள் வசம் ஒப்புவிக்காமல் நிறுத்திக்கொள்ள நியாயம்

இல்லையே. இல்லாதிருந்தும், தான் ராஜாதிகாரம் பெறுவது நிஜமென்று அவன் எப்பொழுதும் கனாக்கண்டு கொண்டிருந்தான். முதலில் அவன் எடுத்த உபாயம் பலிக்கவில்லை. அப்பால் நாடிய கருமம் கைகூட நாட்படுமேயானாலும், தவறாமல் வாய்க்கும் தந்திரம் ஒன்று செய்யத் தீர்மானித்தான். மகா மொகலராச்சியத்தைப் பற்றிக் கேட்டிருப்பீர்களல்லவா?

பாக்கியம்—கேட்டதுண்டு அம்மணீ; ஆனால் அதைத்தொட்டு விவரமாய் ஒன்றும் [illegible]ம்.

அம்மணியம்மாள்—சிறிது சொல்லுகிறேன், கேளுங்கள்: ஔரங்ஜீப் சக்கரவர்த்தி அரசாண்ட மஹா மொகலராச்சியம் அதிக விஸ்தாரமானது; குடித்தொகை மிக்கது; செல்வப்பெருக்குள்ளது; ஐரோப்பாவில் அதிலும் விசேஷித்த இராச்சியத்தைக் கட்டி ஆளும் அரசர் ஒருவரும் இல்லை. அந்தச் சக்கரவர்த்தியின் பெருமையையும் பிரதாபத்தையும் பற்றிப் பிறக்கும் வரலாறுகள் நமக்குக் கட்டுக்கதைபோல் இருக்கின்றன. அவன் வீற்றிருந்த சிங்காதனம் விலைமதிப்பரிய நவரத்தினம் அணிஅணியாக இழைத்த பொன்மயிற் பிரதிமை; அவன் வாழ்ந்த அரண்மனைகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு நகரமென்று சொல்லத்தக்கவைகள்; அவனுக்குக் குற்றேவல் செய்த தொண்டர் அரசரும் குறுநிலமன்னரும். இத்தனை சம்பிரமமும் சிறப்பும் இருந்தும் பயன் என்ன? பெருவாழ்வு வாழ்ந்து அக்கிரமம் செய்யச்செய்ய, அந்த ராச்சியத்திற்கு நாசகாலம் கிட்டியது. ஔரங்ஜீப் சக்கரவர்த்தி வித்தையில் வல்லவனும் வீரனுமாய் இருந்ததனால், அவன் காலத்தில் இராச்சியத்தின் சீர் குன்றாதிருந்தது. அவன் இறந்து,

செங்கோல் அபாத்திரனாகிய அவன் மைந்தன் கைவசமாகவும், விவேகியாகிய ஔரங்ஜீப் முன்பு தூரதிருஷ்டியாய்க் கண்ட வினைகள் எல்லாம் ஒருமிக்க வந்து சூழ்ந்தன; வடக்கும் கிழக்கும் தெற்கு மேற்கு நான்கு திக்கிலும் சிற்றரசர் எழுந்து, அவரவரே நேர்ந்தபடி முன்பு மகத்துவம் மிக்கதாகிய அந்த ராச்சியத்தைக் கொள்ளையடிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். நெடுக்குக் குறுக்கு இந்தியா தேசம் அடங்கலும் பிணக்கும் பின்னமும் உண்டாயிற்று. அதைப் புத்திக்கூர்மையும், உபாயமும், அதிகார அபேக்ஷையுமுள்ள டியுப்லே நெடுநாள் முன்பே கண்டறிந்திருந்தான்: ஆனதுபற்றித் தேசத்தில் மூண்ட பிணக்கு என்னும் நெருப்புப் பொறியை அவன் சிறிதுசிறிதாக ஊதி வளர்த்துக் காட்டக்கினி ஆக்கி, மாறிமாறி இருதிறத்தாருக்கும் உதவி செய்ய வலிய உடன்பட்டு, தன் உதவி இல்லாமல் கடைத்தேறுவது அரிதென்று அவர்கள் நினைவில் உறுதியாகத் தோற்றுவித்தால், சர்வாதிகாரி ஆம்படி தனக்கு உண்டாயிருக்கும் ஆசையை எளிதாகத் தீர்க்கலாமென்று எண்ணினான்.

இந்த உபாயம் சிறிதுகாலம் எள்ளளவும் தவறாமல் பலித்தது. அவனுக்கு அதிகாரம் நாளொருவண்ணம் விர்த்தியாயிற்று. ஆகவே அவன் தனது அரசாட்சிக்கு அணியும் அடையாளமுமாகச் சிறந்த ஜயஸ்தம்பம் ஒன்று நாட்டுவித்து, அதன் புறத்தில் நாலு பக்கத்திலும் அங்கங்கே தான் பெற்ற வெற்றிவரலாறுகளையும் ராஜாதிகார விவரத்தையும் வெட்டுவித்தான். அந்த வெற்றித்தூண் நாட்டியது அவன் நூதனமாய் உண்டாக்கின டியுப்லே பதிகபாத் எனும் நகரத்தின் நடுவில். இப்பெயருக்கு டியுப்லே விஜயநகரம் என்று அருத்தமாம்.

டியுப்லேக்குச் சென்ற இடந்தோறும் செல்வாக்கும் வெற்றியும் உண்டாயின. அது கண்டு அங்கிலேயர் உக்கிரங்கொண்டு அவனை மிஞ்சவிடாமல் அவன் கருத்தைக் கெடுக்கும்படி சில பிரயத்தனங்கள் செய்தார்கள். அவைகள் வாய்க்கவில்லை. அவர்கள் அவனோடு எதிர்த்துச் சண்டைசெய்து பலமுறை தோற்றார்கள். அதைக் கண்ட சுதேசிகளுக்கு அங்கிலேயரிடத்தில் முன் உள்ள மதிப்பு வரவரக் குறைந்தது. ஆனது பற்றி, அங்கிலேயர் ஆண்மையும் வீரமுமற்று இளைத்துச் சலித்தார்கள். டியுப்லேக்கு இருந்த விவேகமும் ஊக்கமும் அவர்களில் ஒருவருக்காவது இல்லை. அவனைக்காட்டிலும் அதிக விவேகமும் ஊக்கமுமுள்ள ஒருவர் அவர்களுக்குள் இருந்தார். அது அப்பொழுது அவர்களுக்குத் தெரியாது. அவர் க்ளைவ்தாம்.

பாக்கியம்—அப்பொழுது க்ளைவுக்கு எத்தனை பருவம் அம்மா?

அம்மணியம்மாள்—அப்பொழுது அவருக்கு இருபத்தைந்து பருவம். பருவத்தில் இளைஞரானாலும் புத்தியிலும் சாமர்த்தியத்திலும் அவரை முதியரென்று சொல்லலாம். அழியாத புகழ் பெற்ற பெரியோர்கள் வெகுபெயர் அந்தப் புகழ்ச்சிக்கு அஸ்திவாரமாகிய பல அருந்தொழில் செய்தது இளம் பருவத்திலேதான். இது ஆச்சரியம். அலெக்ஸாந்தர், வெலிங்தன், பிட், பொனெபார்த் முதலிய பிரபலரான புருஷரை இதற்குத் திர்ஷ்டாந்தமாய் எடுத்துச் சொல்லலாம்.

க்ளைவ் டியுப்லேக்கு விரோதமாய் ஊக்கத்துடன் முயற்சி செய்தார். அப்படிச் செய்ததற்கு நிமித்தம் என்னவென்று இதன் அடியிற் சொல்வேன். மொகல் ராச்சியத்தைக் கொள்ளையடித்துக் குபேரசம்பத்துடை

P. 19

MOHAMMED ALI—NABOB OF THE CARNATIC.

கர்நாடக நவாப்—மகம்மதலி.

யவர்களான குறுநிலமன்னர் வெகு பெயர். அவர்களில் ஒருவன் தக்ஷணத்து ராஜபிரதிநிதியாகிய நிஜாம் உல்க் என்பவன். அவன் அதிக மனோபலமுள்ள சமர்த்தன்; ஜீவன் உள்ளமட்டும் எள்ளளவும் இளைக்காமல் இராச்சியபாரம் தாங்கிவந்தவன். அவனுடைய நிறைசெல்வத்தை அபகரித்துக்கொள்ள ஆசையாயிருந்தவர்களுக்கு 1748-ம் வருஷம் அவன் இறந்தவுடன் பிணக்கு உண்டாயிற்று. அவன் குமாரன் நாஜர் ஜங், கருநாடக நபாப் அனவர்டிகான் இவ்விருவருடைய ராச்சியமும் தங்கள் சொந்தமென்று மிர்ஜப்பாஜங்கும் சந்தா ஸாஹிப்பும் தொடுவழக்கிட்டு அவர்கள்மேற் படையெடுக்க, பிரான்சியர் இவர்களுக்கும், அங்கிலேயர் அவர்களுக்கும் துணைநின்றார்கள். முதலில் பிரான்சியர் பட்சம் அடுத்தடுத்து வெற்றியடைந்தது. அனவர்டிகான் படுகளத்தில் மடிந்தான். நாஜர் ஜங்கை அவன் பட்சத்தாரே கொலைசெய்தார்கள். அவன் நாடு நகர் அனைத்தையும் பகைவன் வசப்படுத்திக்கொண்டான். திரிசிரபுரக்கோட்டை ஒன்றுமாத்திரம் தப்பியிருந்தது. அதையும் பகைவர் பிடித்துக்கொண்டால், அவனுடைய குமாரன் மகமது அலிக்கு ஓடு எடுத்து வீட்டுக்கு வீடு திரிந்து யாசகம் செய்வதொழிய, வேறு கதி இல்லை. திக்கற்றவருக்குத் தெய்வம் துணை எனும் பழமொழி பொய்க்காது. தெய்வம் அங்கிலேயர் நெஞ்சிற் புகுந்து, மகமது அலியைக் கைவிடாதிருக்க அவர்களைத் தூண்டிவிட்டது. மேலுமேலும் ஜயம் பெற்று விர்த்தி அடைந்த பகைவர் சிறிது காலம் செல்லுமுன் திரிசிரபுரத்தை முற்றுகைசெய்தார்கள். டூப்ளே சேனையுடன் அவர்களுக்குப் படைத்தலைவனாகப் போயிருந்தான். நடந்த சங்கதிகளையெல்லாம் கண்டு

ஒருவாறு மனம் சலித்த க்ளைவ் இச்சமயம் தப்பினால் இனிச் சமயம் கிட்டுமென்று எண்ணுவது வீண். திரிசிரபுரத்தைப் பகையாளி வசப்பட விடுவோமானால், இந்தியாவில் அங்கிலேயருக்கு அதிகாரம் எவ்வளவும் இல்லாமற்போய்விடும். இதற்குச் சந்தேகம் இல்லை. டூப்லே மடைதிறந்த வெள்ளம்போலப் படையெடுத்து வந்து, பிரித்தானியர் குடிநாடுகளைப் பிடித்துக் கொள்வான். கால இயற்கையைச் சிந்திக்குமிடத்தில் அவனுக்கே ஜயம் உண்டாம்: ஆனதுபற்றி, சமயம் முந்துமுன் கருநாடக ராஜதானியாகிய ஆற்காட்டின் மேல் விரைவாகப் படையெடுத்துப் போகவேண்டும். நொடிப்பொழுதாயினும் சிந்தனையற்றிருக்கலாகாது என்று சமயத்திற்கு உதவும் புத்தி சொன்னார்.

பாக்கியம்—கருநாடகப் பிரதேசம் டூப்லேக்கும் அவன் பட்சத்தாருக்கும் அதீனம் அல்லவா அம்மா?

அம்மணியம்மாள்—ஆம், அதன் ராஜதானி ஆற்காடு. ஆற்காட்டைக் கைவசப்படுத்தினால், திரிசிரபுரத்தை முற்றுகைசெய்த படைவீரர் செய்திகேட்டு அங்கிருந்து பெயர்ந்து ஆற்காட்டுக்குத் திரும்பினாலும் திரும்புவார்கள் என்று க்ளைவ் சொன்னார். இளைஞரானாலும் க்ளைவ் சொன்ன உபாயம் சமயோசிதமாயிருந்ததனால், அதைக் கம்பெனி உத்தியோகஸ்தர்கள் அங்கீகரித்ததுமன்றி, க்ளைவையே சேனாதிபதியாகவும் ஏற்படுத்தினார்கள். அக்காலத்தில் அவர்கள் கைக்கு உதவியாயிருந்த ராணுவசேவகர் ஐரோப்பியர் இருநூறு பெயர்; சுதேசிகள் முந்நூறு பெயர். சற்றாவது தாமசமின்றி க்ளைவ் இந்தச் சிறிய தளத்துடன் கிளம்பி ஆற்காட்டுக்குக் கடுகெனப் போனார். அங்குள்ளவர்களை அசதியில் விழுந்தடித்து வெருட்டித் துரத்திக்

கோட்டைபிடிப்பது அவர் தாற்பரியம். அவ்வெண்ணமும் தவறாமற் கைகூடிற்று. வரவர வழி தொலைந்து சேனைகள் ஆற்காட்டுக்குக் கிட்டியிருக்கையில், சடிதியில் இடிஇடித்து மேகம் முழங்கி மின்னி, சோவென்று மழை பொழிந்தது. புயல் அடித்து ஓயுமட்டும் நின்றால் வீணிற் பொழுது போகும். நிமிஷமாவது மழைக்கு ஒதுங்கிநிற்க க்ளைவ் சம்மதிக்கவில்லை. நில்லாமல் நடந்து நொடிப்பொழுதிலே கோட்டையைப் பிடித்துக்கொள்ள அவர் மனம் பதைத்தது: ஆனதுபற்றி, மனம் சலிக்காதபடி அவர் சேனைகளுக்கு வீராவேசம் உண்டாக்கி, தாம் முன்னும் தண்டு பின்னுமாக அதிதீவிரகதியாய்ப் போனார். அந்த இடிமுழக்கத்திலும் நடுமழையிலும் வழி நடக்க அஞ்சாத இரும்புநெஞ்சுடைய [illegible]சி நடுங்கிப் பின்னிடுவார்கள். க்ளைவோ நேரிட்ட தடையை அற்பமாயினும் லக்ஷியம்பண்ணவில்லை. அவர் துணிவையும் ஊக்கத்தையும் க்ஷணக்ஷணத் தொடர்ந்துபோன தண்டுகளுக்குக்கூட நூதன உற்சாகம் பிறந்தது. அவர்கள் வேகமாய் நடந்துபோய் நகரவாசலிற் சேர்ந்தார்கள். அந்த வீரருடைய உக்கிராவேசத்தைக் கண்டவுடன் கோட்டையில் இருந்த சேனைகளுக்குத் திகிலும் நடுக்கமும் உண்டாயின. அவர்கள் அங்கே போய்ச்சேர்ந்த வீரரோடு எதிர்த்துச் சண்டைசெய்யத் தங்களால் மாளுமென்று கனவிலும் நினைக்கவில்லை. அவர்கள் பேச்சுமூச்சற்று இருப்பிடம் விட்டெழுந்து நகரத்திற்கு வெளியே போனார்கள். போனது கண்டவுடன் க்ளைவும் ஆண்மையுள்ள ராணுவவீரரும் தடையின்றி நகரத்திற் பிரவேசித்து, காலியாயிருந்த மனைவீடுகளில் இறங்கினார்கள்.

சுந்தரம்—இதல்லவா ஆண்மைக்கும் விவேகத்திற்கும் அடையாளம்!

அம்மணியம்மாள்—வந்த தடையை விலக்குவதற்கும், வரப்போகிற தடையை முன்னாடியே கண்டறிந்து தகுதியான உபாயம்செய்து தவிர்ப்பதற்கும் வேண்டும் புத்திசக்தி க்ளைவுக்கு மெத்தவும் உண்டு. அவிவேகிகளுக்குத் தாம் கையிட்ட கருமத்தை நினைத்தபடி நிறைவேற்றும் அரிய சாமர்த்தியம் எங்கிருந்து வரும்? க்ளைவ் எளிதாகப் பிடித்த ஆற்காட்டு நகரத்தைக் கைகடந்துபோனது போகட்டுமென்று பகையாளிகள் அலக்ஷியமாய் விட்டுவிடாமல் என்ன உபாயம்செய்தாவது மீளவும் வசப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று பதைப்பார்களென க்ளைவ் பூர்வதிர்ஷ்டியாய்க் கண்டார். கண்டு, வி[illegible]க அரணிப்பாக்கி, பின்னும் பல தடுபடைமுயற்சிகள் செய்வித்தார். அவர் இப்படி எண்ணிச் செய்தது ஆவசியகந்தான். இதை அவர் அறிய நாட்படவில்லை. கெடிகலங்கி நகரத்தினின்று புறப்பட்ட ஆற்காட்டு ராணுவவீரர் வந்த எதிரிகள் தொகை சிறிதென்று அறிந்தவுடன் அவர்கள் பயம் தெளிந்தது. ஆண்மை அற்று வீரம் குலைந்து வெளிப்பட்டதை நினைக்க நினைக்க, அவர்களுக்கு வெட்கம் மிஞ்சியது. பூனைக்கு ஆனை புறங்காட்டுவதுபோல, இந்தச் சிறிய சேனைக்கு நாம் இளைத்தால் நமக்கு உண்டாகும் அபகீர்த்தி ஒருநாளும் நீங்காதென்று ஒருவருக்கொருவர் சொல்லி, அவர்கள் எல்லாரும் ஒருமனப்பட்டு, நகரத்தினின்று அங்கிலேயரை வெருட்டித் துரத்தத் திரும்பினார்கள்.

சுந்தரம்—ஆஹா, இனி வரப்போகிறது சண்டை! சண்டைக்கதை சொன்னால் உண்ணாமலும் உறங்காம

லும் சித்திரப்பாவைபோல அடங்கியிருந்து மனம் குளிரக் கேட்பேன். இரண்டு பக்கத்து ராணுவவீரரும் கைகலந்து சண்டைசெய்வதைக் காண்பதல்லவோ காட்சி.

அம்மணியம்மாள்—சந்தா ஸாஹிப்பின் ராணுவசேவகருக்குச் சண்டை சந்தோஷமாகவல்ல, துக்கமாக முடிந்தது. ஆற்காட்டு ராணுவசேவகர் சிறிய அங்கிலேய படைவீரர் கூட்டத்திற்கு அஞ்சாதவர்கள்போல் வெளிக்கு நடித்தார்கள்; உள்ளுக்குள்ளே பயப்பட்டார்கள். வேறிடத்திலிருந்து சேனையை வரவழைத்துத் தங்கள் கட்சியைப் பலப்படுத்துமளவும், அவர்கள் ஆற்காட்டுக்கு நெருங்கிப்போகத் துணியவில்லை. சில தினத்திற்குள் துணைப்படைசேர்ந்து அவர்கள் தொகை மூவாயிரம் அளவிற்கு எட்டியது. இன்னும் சொற்பகாலம் சென்றால் ஏராளமான ராணுவவீரர் சேர்வார்களெனத் தோன்றியது. நகரத்தை முற்றுகைசெய்த பகையாளிகள் தொகை ஏறியது கண்டு, க்ளைவ் தளகர்த்தர் சண்டைகலக்கப் பின்வாங்கிக் கொத்தளங்களை மேலுமேலும் பலப்படுத்துவித்தார். இந்த முயற்சியில் எல்லாரும் நன்றாய் உழைத்தார்கள். க்ளைவ் சண்டைக்குப் பிந்திநிற்பது கண்டு, சத்துருக்கள் அவருக்குத் தம்மோடு எதிர்க்கத் துணிவும் திறமையும் இல்லையென்று வீணாக நினைத்து, எந்த நிமிஷமும் அவர்களை எளிதில் ஜயிக்கலாகுமென்று எண்ணமிட்டார்கள். நகரத்தில் நடக்கும் தடுபடை முயற்சிகளைக்குறித்து அவர்கள் கனவிலும் நினைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு உண்டாயிருந்த இந்த மதிமயக்கத்தை க்ளைவ் விரைவாய் அறிந்து, தமது கருமம் தவறாமல் நிறைவேறத்தக்க சமயம் அதுவென்று அர்த்தராத்திரியில் தண்டெடுத்துப்போய்

அவர்கள் பாசறைகளை முற்றுகைசெய்தார். அயர்ந்து நித்திரை செய்த எதிரிகள் அசதியில் அரவம் கேட்டு எழுந்து, யமதூதரைப்போலத் தம்மைச் சூழ்ந்த படையைக் கண்டார்கள். கண்டவுடன் அவர்கள் பட்ட பாட்டையெல்லாம் சொல்லிற் பெருகும். இனித் தமக்குத் தப்பிப்பிழைக்க வகை இல்லையென்று தடுமாறித் திகைத்தவர்கள் எத்தனை பெயர்! சுற்று பொங்கு கண்டு ஓடத்தொடங்கிச் சற்றுத்தூரம் தாண்டுமுன்னே தலை அறுந்து சரிந்தவர்கள் எத்தனை பெயர்! அழுத குரலும் பரிதபித்துக் கதறிய ஒலியும் கேளாத இடம் இல்லை. ஜனசந்தடியில் ஓடத்தக்கவர்கள் ஓடித்தப்பினார்கள். அது அவர்கள் அதிர்ஷ்டந்தான். அன்றிராத்திரி க்ளைவ் தளகர்த்தரும் சேனாவீரரும் காட்டின சாமர்த்தியம் அரிய சாமர்த்தியம்; பெற்ற ஜயம் அதிசய ஜயம். பொழுது விடிய, அவ்விடம் பிணக்காடாய் இருந்தது. பிழைத்தோர் எவரும் அங்கில்லை. இராத்திரி உண்டான பதைப்பையும் பட்ட பாட்டையும் சொல்வார் இல்லை. செத்த பிணம் வாய்திறந்து பேசுமா?

கமலம்—அம்மா, அன்றைக்கு நடந்தது படுகொலைத் தொழில்தானே. அது பார்க்கப் பரிதாபமாயிருக்குமே!

அம்மணியம்மாள்—சேனைகள் திரளாய்க்கூடிச் சண்டையிடுவதைக் காண்பவர்களுக்குத் திகில் உண்டாகாமற் போகுமா. ஆனாலும், போர்முகத்தில் வீரம் குலைந்து எதிரிக்கு இடைவது சுத்தவீரருக்குத் தீராத மனத்துன்பம். தொடங்கின சண்டையில் ஒரு கை பார்க்கவேண்டுமென்று உயிரை லக்ஷியஞ்செய்யாமல் மனம் துணிந்து பொருதால், ஒருவனுடைய பராக்கிரமத்தால் ஆயிரம் பெயர் யுத்தகளத்தில் கொலையுண்டி-

றவாமல் தப்பிப்பிழைக்க வகை உண்டாம். இந்தச் சண்டையில் க்ளைவுடைய தளத்தில் எவருக்கும் பிராணசேதம் இல்லை. அவர் சத்துருவை ஜயித்துச் சந்துஷ்டியடைந்தார். இது பெரிதல்ல, பின் நடந்த பெருஞ் சண்டை வரலாறுகளைக் கருத்தாய்க் கேளுங்கள்: சொல்வேன். ஆற்காட்டில் உண்டான அபஜயத்தைப்பற்றித் திரிசிரபுரத்தை முற்றுகைசெய்திருந்த ராணுவசம்பந்திகளுக்குச் செய்தி எட்டவும், புயபலபராக்கிரமசாலிகள் நாலாயிரம் பெயர் உத்தரவுபெற்று ஆயுதபாணிகளாய் அங்கிருந்து ஆற்காட்டுக்குப் புறப்பட்டார்கள். அன்றியும், இடைவழியில் அவர்களுடன் சேரும்படி ஈராயிரம் மூவாயிரம் குதிரைப்படைவீரரை அனுப்பத் திட்டம் செய்யப்பட்டது. இத்தனை பெயருடன், புதுச்சேரியினின்று டூப்ளே அனுப்பிய பிரான்சிய ராணுவமும் ஒரு கம்பெனி போய்க் கூடும்படி நிர்ணயம் பிறந்தது. இந்த எத்தனம் எல்லாம் நடக்குமென்று க்ளைவிற்கு முன்னாடியே தெரியும்.

பாக்கியம்—அம்மம்ம! கரை கடந்து பெருகிய இந்தச் சேனாசமுத்திரத்தை க்ளைவ் தடுத்துக் கடைத்தேறினாரா? அவருடைய சொற்பதளம் இந்தச் சேனைக்கு எதிர்நிற்கமாட்டுமோ? முன் செய்தபடி, இன்னும் அங்கிலேய ராணுவவீரர் அசதியில் விழுந்தடித்து வெற்றிபெற இவர்கள் என்ன நம்மைப்போலும் பெண்பாலாரா? ஒரு முறை பட்டுக்கெட்டு அறிந்த அறிவு உயிர் உள்ளளவும் சிலையில் எழுத்துப்போல் நெஞ்சிற் பதிந்திருக்குமே.

அம்மணியம்மாள்—சொல்லக் கேள் அம்மா, இப்படி வருமென்று முன்னமே எண்ணியிருந்த க்ளைவ் ஏதும் முயற்சி செய்யாமற் சும்மா இருப்பாரா? இரா-

அவர் சமயத்திற்கு ஏற்ற உபாயம் எல்லாம் நினைத்து காரியத்தை ஆரம்பஞ்செய்தார். அவருக்கு உள்ள முக்கியமான பலம் இதல்ல, எதிர்ப்படும் எந்தெந்த மனுஷர் உள்ளத்தையும் நொடிப்பொழுதில் தமது வசப்படுத்தும் அதிசயமான புத்திக்கூர்மையே. ஜாதிபேதம், சமயபேதம், தேசபேதம் இல்லாமல் ஆங்கிலேயர், சிப்பாய்கள், குடிகள் யாவரும் அவரை விரும்பி, தமக்குப் பிராண இஷ்டரென்று கொண்டாடினார்கள். எந்த நிலையில் இருந்தாலும், என்ன தொழில் செய்தாலும் இம்மையில் எடுத்த கருமம் அனைத்தையும் கைகூடுவிக்கும் அந்தரங்கமான வஸ்து இதுதான். பகவான் ஆதியிலே மனிதனுடைய உடலுக்குள்ளே பிராணவாயுவைப் பூரித்தபொழுது, தமது சர்வசக்தியிலும் சிறிது புகட்டினார். வரவர மனுஷர் புத்தி துணிவுகளிலே பிரவர்த்தித்ததனால் அவர்கள் அதிக்கிரமித்து நடந்தார்கள். நடக்கவே, ஆதியில் உள்ள உத்தம சற்குணம் சத்தியற்றது. சத்தியற்றதேயல்லாமல் பற்றற ஒழிந்துபோகவில்லை. மேலான உதாரகுணம் அற்பமாயினும் இல்லாமல் முழுதும் சீர்கெட்ட மனுஷர் ஒருவரும் இல்லை. இந்தக் குணத்தையும் நினைவையும் மனதில் தோற்றுவித்து விர்த்திசெய்யும் திறமையுள்ளோரே பிறர் மனதை வசப்படுத்த வல்லவர் ஆவார். ஏவுவோன் ஏவப்படுவோனை யந்திரம் நடத்துவதுபோல் நடத்தினால், யந்திரத்துக்கு உண்டாகும் இடையூறுகள் ஏவப்படுவோனுக்கும் உண்டாகி, அவன் செய்யும் தொழில் நிறுத்தப்படும். இப்படிச் செய்யாமல் ஏவுவோன் தன் மனக்கருத்தை, சிந்தனையை, விருப்பு வெறுப்பை, பரிதாபத்தை ஏவப்படுவோனுடைய மனதிற் புகட்டினால், அவன் இவனாவான், அவன் கருத்

இவன் கருத்தாகும். ஆகவே அவன் கருதியபடி இவனாற் கருமம் முடியும். இப்படி ஒரு முறை பொருத்திய மனோபலம் உள்ளளவும் குன்றாது.

பாக்கியம் — அம்மா, உமது அபிப்பிராயம் தெரிகின்றது. நீர் சொல்லியபடி பார்த்தால், ஒருவன் மற்றொருவனை நல்ல வழியில் நடக்கப்பண்ணுவதுபோல, கெட்ட வழியிலும் நடக்கப்பண்ணக்கூடுமே. இதற்கு என்ன சமாதானம் சொல்லுகிறீர்?

அம்மணியம்மாள். — ஆமாம், நல்வழி தீவழி இரு வழியிலும் நடக்கப்பண்ணக்கூடும். நான் உங்கள் மனதிற் படியும்படி சொன்ன அபிப்பிராயம் அதல்ல. நல்ல கருத்தானாலும் தீய கருத்தானாலும் ஒருவன் தன் கருத்தைப் பிறருடைய மனதில் தோற்றுவித்து முயற்சி உண்டாக்குவானானால், அவனே பிறர் மனதை வசப்படுத்தும் திறமையுள்ளவன். இதற்குச் சந்தேகம் இல்லை. மேலும், நன்மைசெய்யத் தூண்டிவிடும் ஏது தீமை செய்யத் தூண்டிவிடும் ஏதுவை வெல்லும்; செய்யும் செய்கை கைகூடுவதற்கு முக்கியமாய் வேண்டுவது நால்வர் மனதை ஒத்துணர்தலே. இவ்வொத்துணர்வு நன்மைக்கன்றி, தீமைக்கு அமையாது. துர்க்குணங்களால் மனுஷருக்கு மனுஷர் உண்டாகும் மனச் சம்பந்தம் நீடித்திராது. தர்மகுணம், பொறுமை, அன்பு முதலிய சற்குணங்களால் உண்டாகும் சம்பந்தத்தை விலக்கத்தக்கது ஒன்றும் இல்லை.

சுந்தரம் — அம்மா, குணம், குற்றம் முதலியவைகளைப்பற்றிச் சொல்லவும் கேட்கவும் இப்பொழுது அவகாசம் இல்லையே. கிளைவ் சரித்திரத்தை விட்டகுறையினின்று சொல்லுங்கள்.

பாக்கியம் — அம்மாவுக்கு இப்படி அபசாரவார்த்தை சொல்ல உனக்கு நா எழுந்ததா, சுந்தரம்?

சுந்தரம் — அம்மா, அம்மா, நான் கபடம் இல்லாமல் அப்படிச் சொன்னேன். அபசாரமென்று அறிந்து சொல்லவில்லை.

அம்மணியம்மாள் — அது நிஜம், சுந்தரம் அபசாரமென்று அறியாமற் சொன்னான். அது நிற்க, க்ளைவ் நகரத்தை அரண்செய்துவருகையில், முன் சொல்லிய ஏராளமான படைவீரர் நகரத்தின் அண்டையிற் போய்ச்சேர்ந்து முற்றுகைசெய்தார்கள். க்ளைவ் தளகர்த்தருடைய தீரத்தையும் ஊக்கத்தையும் காணக்காண, அவருடைய தண்டுகளுக்கும் துணிவு உண்டாயிற்று. இறக்கும்படி சம்பவித்தாலும், அவரவர் நிலையைவிட்டு நீங்காதிருந்து பகைவரை உட்செல்லவிடாமல் தடுத்துக் கொள்வோமென்று அவர்கள் பிரதிக்கினை செய்தார்கள். சத்துருக்கள் முற்றுகைசெய்யத் தொடங்கி ஐம்பது நாள்வரையில் சென்றது. சென்றும், அவர்களுக்கு உட்செல்லச் சந்துபொந்து ஒன்றும் அகப்படவில்லை. க்ளைவின் தளத்திற்கு உண்டான பக்திசிரத்தையை விளக்கும் திருஷ்டாந்தம் ஒன்று சொல்லுகிறேன். நகரத்திற் சேகரித்து வைத்திருந்த அரிசிமுதலிய போஜன பதார்த்தங்கள் வரவரக் குறைந்துபோயின. அது, கண்டு, சிப்பாய்கள் எல்லாரும் க்ளைவிடத்திற்குப் போய், "சேனாதிபதி, இன்றுமுதல் எங்களுக்குச் சாதம் வேண்டாம். வடித்த கஞ்சித்தண்ணீர் கொடுத்தாற் போதும். ஐரோப்பிய ராணுவவீரரோ இந்த அன்னியதேசத்தில் பசி தாங்கமாட்டார்கள்; பட்டினியிருந்து வழக்கப்பட்டவர்களல்ல; ஆதலால் எங்கள் படி

யையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறோம்" என்று கேட்டார்கள்.

பாக்கியம் — தங்கள் உயிரைத் துரும்பளவும் மதிக்காமல், பிறர் சுகத்தைப் பிரீதியாய்க் காக்க வகை செய்த அவர்களைச் சிப்பாய்களென்றல்ல, குணமணிகளென்று சொல்லத்தகும்.

அம்மணியம்மாள் — இவ்வுயர்ந்த குணத்தையே அவர்கள் ஆபரணமாகத் தரித்துக்கொண்டார்கள். இதை க்ளைவ் தளகர்த்தர் கண்டிருந்ததனால், நேர்ந்த யுத்தத்தில் தமக்கு ஜயம் உண்டாகுமோ உண்டாகாதோவென்று சந்தேகிக்க எவ்வளவும் நிமித்தம் இல்லையே; இல்லாதிருந்தும், 'கைத்துணையாக வைத்திருக்கும்படி தீவிரமாய் ராணுவசேவகரை அனுப்பவேண்டு'மென்று அவர் சென்னபட்டணத்திற்குக் கடிதம் போக்கினார். தாமசமில்லாமல் துணைப்படை அனுப்பப்பட்டது. அந்தச் சிறு படை க்ளைவுக்குச் சற்றுவது உதவவில்லை. போன அவர்கள் நகர்ப்புறத்தில் முற்றுகைசெய்த பகைவர் தடையை விலக்கி உட்செல்ல வகை இல்லையே. எண்ணப்பிரகாரம் அந்தச் சமயத்தில் க்ளைவுக்கு ஒருவனுடைய உதவி அமைந்தது. அவன் பெயர் முராரிராவ். அவன் துணைகூடாதிருந்தால், க்ளைவ் மாற்றானை மடிவித்து ஜயம் பெறுவது சங்கடந்தான்.

சுந்தரம் — இது எப்பொழுதும் கேட்டிராத பெயராய் இருக்கின்றது. முராரிராவ் என்பவன் யாவன்? சொல்லும் அம்மா?

அம்மணியம்மாள் — முராரிராவ் சாமானியனல்ல; மஹாராஷ்டிரர் தளபதி. மகமது அலியின் இராச்சியத்

தை மாற்றான் பிடித்துக்கொள்ளாவண்ணம் காக்கும்படி முராரிராவை அங்கிலேயர் ரொக்கம் கொடுத்து அமர்த்தியிருந்தார்கள். குறித்த ரொக்கத்தை அவன் சந்தோஷமாய்க் கைக்கொண்டான். அக்காலத்தில் இந்தியாவில் அங்கிலேயர்க்குச் சண்டையில் அடுத்தடுத்து அபஜயம் உண்டாயிற்று: ஆனதுபற்றி, அவர்கள் நிந்தைக்கு ஆளானார்கள். அந்த நிந்தை முராரிராவையும் சுற்றிக்கொண்டது. அதை நினைத்து நினைத்துத் திக்கித்து அவன் சண்டைக்குப் போகாமல் நடந்தவைகளைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். இப்படி இருக்கையில், ஆற்காட்டு ராஜ்யத்தைத் தோற்கடித்து நகரத்தைப் பிடித்து அரண்செய்த வாலிபராகிய க்ளைவ் தளகர்த்தரின் வீரத்தையும் அருஞ்சமர்த்தையும் கண்டு அவன் அதிசயித்து, இனி அங்கிலேயர் எந்தச் சண்டையிலும் பகைவருக்கு இளைக்கமாட்டார்களென்று மனம் தேறி, அவர்களுக்குத் துணைநின்று சத்துருவைச் சிதறடிக்க எத்தனமாயிருப்பதாகச் சொல்லி, ஆர்காட்டுக்குத் தாமசமின்றிப் படையெடுத்துப்போனான். ஆற்காட்டை முற்றுகைசெய்த சேனைக்கு அதிபதி சந்தாஸாஹிப்பின் குமாரன் ராஜாஸாஹிப். மஹாராஷ்டிர சேனை தன் பின்னணிப் படையைத் தாக்கத் தீவிரித்துக் கிட்டும் செய்தி கேட்டு, அந்த ராஜாஸாஹிப் "இனி எவ்வளவும் தாமசமின்றி நகரத்தை வசப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் மானம் குலைந்து, ஊனப்பட்டு, முற்றுகை செய்வதை விட்டு வந்தவழியே போகச் சம்பவித்தாலும் சம்பவிக்கும். எதிர்ப்பக்ஷத்தில் க்ளைவ் இருக்கிறவரையில் என் பக்ஷத்திற்கு வெற்றி உண்டாகாது. பரிதானம் கொடுத்து அவரைக் கட்டிக்கொண்டால் பட்டினம் என் வசப்படும். இதற்குச்

சந்தேகம் இல்லை" என்று எண்ணமிட்டு, மிகுந்த திரவியம் பரிதானம் கொடுப்பதாகச் சொல்லி அனுப்பினான். அவன் சொல்லை க்ளைவ் சற்றாவது லக்ஷியப்படுத்தவில்லை. அப்பால் அவன் செய்வதற்கு என்ன உபாயம் உண்டு? வந்தது வரட்டுமென்று, நகரத்தைநான்கு பக்கத்திலும் தாக்கத் தீர்மானித்தான். அடுபடை தொடங்க அவன் குறித்த தினம் மகமதியருக்கு மகோற்சவ தினம். அன்று இறக்கும் மகமதியர் அனைவரும் முத்தியடைவார்களென்று அவர்கள் வேதம் சொல்லுகின்றது. சண்டையில் இறக்கச் சம்பவித்தாலும் அந்தச் சுபதினத்தில் இறப்பது சுகிர்தமென்று அவன் உற்சவ காலத்தில் யுத்தம் தொடங்கினான்; எந்த அபாயத்திற்கும் அஞ்சாமல் துணிந்து சண்டைக்கு முந்தும்படி அவன் சேவகருக்கு வேண்டுமளவிற்குக் கஞ்சா கொடுத்து வெறி உண்டாக்கினான். அவர்கள் நிறைவெறி கொண்டு தங்கள் அறிவு தங்களுக்கு இல்லாதிருக்கையிலே, சண்டை தொடங்கினார்கள். முன்னணியிற் சென்றது யானைப்படை. பகைவர் செய்த படைமுயற்சியைக்குறித்துச் சமயத்திற் கேள்விப்பட்ட க்ளைவ் தளகர்த்தர் பதறாமல் அவர்களைத் தடுக்கும் எத்தனம் நகரத்துக்குள்ளே நான்கு பக்கத்திலும் செய்வித்து, அங்கங்கே சேனாவீரரை வைத்தார். முன்னமே சற்றுச் சிதிலமாயிருந்த கோட்டைமதிலை யானைப்படை குதிரைப்படை எதிர்ப்பாரின்றித் தாக்கித் தகர்த்து விழுத்தித் தரைமட்டமாக்குவது நிசமென்று மகமதியர் ஆரம்பத்தில் மனம் தேறியிருந்தார்கள். அவர்கள் எண்ணியிருந்தது ஒன்று, நடந்தது ஒன்று. சேனைகள் மதிலண்டையிற் கிட்டவும், க்ளைவுடைய தண்டுகள் கைசலிக்காமல் திடுதிடென்று துப்பாக்கிக் குண்டு

பிரயோகித்தன. யானைகள் குண்டுபட்டு அஞ்சிக் குளறி அணிகுலைந்து பின்னிட்டு நேர்ந்த திக்கில் ஓடின. பித்தங்கொண்டவைகள்போல அந்த யானைப் படைகள் ஓடும்பொழுது கால் இடறி விழுந்து காயம் பட்ட ராணுவசேவகர் எத்தனை பெயர்! யானை மிதித்து இரத்தம் ஒழுக நசுங்கி இறந்தவர்கள் எத்தனை பெயர்! குறைப்பிராணிகளாயிருந்து கூவ [illegible]த்தவர்கள் எத்தனை பெயர்! விழி புறப்பட்டு, நா பிதுங்கி, வாய் கிழிந்து, மூக்கு அறுந்து விரூபிகளானவர்கள் எத்தனை பெயர்! யானை சென்ற இடந்தோறும் திகிலும் திகைப்பும் உண்டாயின. உண்டாயும், அணிகுலையாதிருந்தவர்கள் நான்கு பக்கத்திலும் நெருங்கி மதிலைத் தாக்க, க்ளைவ் தளகர்த்தர் அங்கங்குள்ள சேவகரை முடுக்கித் தடுபடைக்கலங்களைப் பிரயோகிக்கத் தூண்டிவிட்டார். அவர் ஓடிப் பறந்து திரிந்து தண்டுகளுக்கு வீராவேசம் மூட்டிய அரிய திறமையை என்னென்று சொல்லலாம்! ஒரு முறை பீரங்கிச் சேவகரைக் குண்டு மாரி சொரியத் தூண்டுவார்; அடிக்குள்ளே சத்துருக்கள் இடித்து விழுத்தின மதில் வெளியில் அவர்களைக் கிட்டவிடாமல் தடைசெய்வார். விழித்த கண் மூடுமுன் வேறிடத்தில் நின்று எதும் முயற்சி செய்வார். அவர் எட்டுத் திக்கிலும் அங்கங்காய் நின்று சலித்தவர்களைத் தேற்றுவார்; தளர்ந்தவர்களைத் திடப்படுத்துவார்; தீரமற்றவர்களுக்குத் தீரம் உண்டாக்குவார். அன்றையதினம் நடந்த சண்டை அருமையான சண்டை. க்ளைவுக்கு அந்த ஒரு நாள் ஒரு யுகம்போல் இருந்தது. எதிரிகள் க்ளைவை மேற்கொள்வது கஷ்டமென்று காணும்பொழுது புறங்காட்டுவதும், மீண்டு திடன்கொண்டு திரும்பிப் பொருவதுமாயிருந்தார்கள். இப்

படி அவர்கள் பயப்பட்டு மூன்று முறை பின்வாங்கிப் பயம் தெளிந்து மூன்று முறை முன்னேறினார்கள். கடைசியில் தடுபடைவீரருடைய தைரியத்தைக் கண்டு மனம் தடுமாறி, பிழைத்திருந்தால் மறு நாள் சண்டைசெய்யலாகுமென்று அவர்கள் பீரங்கிவண்டிகளை இழுத்துக்கொண்டு பின்னிட்டார்கள். க்ளைவுடைய சேனா வீரரோ நின்ற நிலை பெயரவில்லை. அன்று ராத்திரி நாலு ராத்திரிபோல நீடித்துத் தோன்றியது. மற்றுநாள் நடப்பது ஏதென்று அறிய யாவரும் ஆவலித்தார்கள். அவரவர் மனம் போனபோக்கில் பலபல உத்தேசம் பிறந்தன. மறு நாள் அதிகாலையில் பகைவருடைய பாசறை ஸ்தானத்தைப் பார்த்தபொழுது ஒருவனும் அங்கில்லை. இராத்திரியே நிலைபிரிந்து யாவரும் ஓட்டம் பிடித்தார்கள். சுமையென்று அவர்கள் கைவிட்டுப்போன பீரங்கிகளும் குண்டு மருந்துமன்றி மற்றொன்றும் இல்லை. இப்படிச் சம்பவிக்குமென்று க்ளைவ் பட்சத்தாரில் எவரும் அன்று ராத்திரி எண்ணவேயில்லை.

சுந்தரம் — சபாசு! அதல்லவா அந்தத் தளகர்த்தருக்குத் தகுதியான வெற்றி!

அம்மணியம்மாள் — ஈஸ்த் இந்திய கம்பெனியாரும் அவரை இப்படித்தான் வாழ்த்தினார்கள். அன்றியும் செய்தி கேட்டவுடனே அங்கிலேயர் இருநூறு ராணுவசேவகரையும், எழுநூறு சிப்பாய்களையும் அவருக்குத் துணைப்படைஜனங்களாக அனுப்பினார்கள்.

பாக்கியம் — அம்மா, இத்தனை ராணுவவீரரை வைத்திருந்த கம்பெனியார் ஆற்காட்டிற் க்ளைவுக்கு முக்கியமாய் வேண்டும் சமயத்தில் அனுப்பாதுவிட்ட காரணம் என்ன?

அம்மணியம்மாள் — சமயத்தில் அனுப்பினார்களென்று முன் சொன்னேனே. போன தண்டுகள் நகரமுற்றுகைசெய்த பட்டாளத்தை ஊடறுத்துச் செல்லக் கூடாமற்போயிற்று. அதற்குக் கம்பெனியார் என்ன செய்வார்கள்? அன்றியும், தளகர்த்தர் ஜயம்பெற்றபொழுது கம்பெனியார் அவருக்குத் துணைப்படை அனுப்புவதற்கும், ஜயம் அபஜயங்களைப்பற்றி நிசம் தெரியாமல் அபாயஸ்திதியில் இருந்தபொழுது அனுப்புவதற்கும் பேதம் இல்லையா? ஆற்காட்டில் க்ளைவுக்குச் சத்ருபயம் உண்டாயிருக்க, கம்பெனியார் சென்னையில் உள்ள தண்டை அங்கனுப்பினால், பகைவர் அதுவே சமயமென்று விரைந்துவந்து சேனைபலம் குன்றிய சென்னைக்கோட்டையைப் பிடித்துக்கொண்டாலும் கொள்வார்களே. அபாயம் நீங்கி வெற்றி கண்டபின் அச்சம் இல்லை. தண்டுகளைத் தாராளமாய் அனுப்பலாம். இந்த யுக்தியைச் சார்ந்து கம்பெனியார் அனுப்பிய ராணுவவீரரால் க்ளைவுக்கு அதிக அனுகூலம் உண்டாயிற்று. அவர் அவர்களைக் கண்டவுடன் படையெடுத்துப் பகைவரைத் தொடர்ந்தார். நடுவழியில் முராரிராவுடைய சேனையும் போய்க் கூடிற்று. இருசேனைகளும் விரைந்துபோய்ப் பட்டாளத்தைத் தடுத்துச் சண்டைக்கு இழுத்தன. சண்டை தொடங்கிச் சற்று நேரம் நிமிடகாமாய் நடந்தது. கடைசியில் க்ளைவ் தளகர்த்தர் தாமே பகைவரைக் கலக்கிக் கலைத்து ஜயம்கொண்டார். அவர்கள் கெடிகலங்கி மதிமயங்கிக் கைவிட்டுப்போன ரொக்கப்பெட்டியும் க்ளைவுக்கே அகப்பட்டது. அதில் இருந்த திரவியம் லக்ஷம் ரூபாய். தெய்வம் கொடுத்த இந்த ரொக்கம் சண்டைமுயற்சி சளியாமற்செய்யவும், சில நகரங்களை முற்றுகைசெய்து

வசப்படுத்தவும் சென்ற செலவிற்கு உதவிற்று, ராணுவ அதிகாரமுழுதும் நிர்வகிக்க க்ளைவ் இடம்பெற்றதுண்டானால், தொடங்கின சண்டை முடிய அத்தனை நாள் செல்லாது. அவர் போகாத சண்டைகளில் அதிகாரிகளுடைய அஜாக்கிரதையினாலும் அசாமர்த்தியத்தாலும் அதிக கெடுதி நேரிட்டது. ஆளுந்திறமும் ஆழ்ந்த அறிவுமுள்ள க்ளைவுக்கு நிமிஷத்தில் மடங்கும் பகைவர் மற்றக் கம்பெனி உத்தியோகஸ்தரைக் கண்டால், அச்சமற்று நிமிர்ந்து ஆண்மையோடு எதிர்த்து வெற்றி வீரராவார்கள். இதற்கு நிமித்தம் என்ன? மற்ற ராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள் மன உறுதியற்றவர்கள்; வேலைக்கொரு கோலம் கொள்பவர்கள்; இதைக் கண்ட பகைவர்க்கு மிகுந்த தைரியம் உண்டாயிற்று. மேற்சொல்லிய ராஜாஸாஹிப் மற்ற வருஷாரம்பத்தில் பெரு[illegible]த்துடன் சென்னைக்குப் படையெடுத்துவந்தான்; வரும்பொழுது, சென்னையின் அண்டையில் உள்ள நாடுகளையும் சேரிகளையும் அந்த ராணுவசேவகர் சூறையடித்து நாசம்பண்ணி, அங்கிலேய வர்த்தகருடைய வீடுகளைச் சுட்டெரித்தார்கள். அவர்களை அதட்டி, ஏன் இந்த அதிக்கிரமம் செய்தீர்களென்று கேட்க வல்லவர்கள் இல்லையே. அவர்கள் அங்கிலேய தண்டுகளைத் துரும்பாகவும் மதிக்கவில்லை. ஆண்மையும் வீரமும் இங்குள்ளவர்களுக்கு இல்லையென்று மனதார வாயார வைதார்கள்; பீரங்கிக் குண்டுகளைப் பிரயோகித்துக் கொன்றாலும் கொல்வார்களேயென்று அற்பமாயினும் பயப்படாமல் சென்னைக் கோட்டைக்குக் கிட்டினார்கள். அதைக் கண்டு வர்த்தகர் மனம் நொந்தது. க்ளைவின்பெயரில் உண்டான பொறாமையையும், அவருக்கும் தமக்கும் உள்ள விவாதத்தையும்

அவ்வர்த்தகர் மறந்துவிட்டார்கள். அவர் ஒருவரன்றித் தங்களை ரக்ஷிக்க வல்லவர் இல்லையென்று எல்லாரும் மனம்பொருந்தி மீண்டும் தளகர்த்தராகும்படி க்ளைவைக் கேட்டார்கள். க்ளைவ் தடைசொல்லாமல் உடன்பட்டுச் சேனாதிபதியாகி, வந்திறங்கிய ராஜாஸாஹிப்புடைய தளத்தின்மேற் படையெடுத்துப்போனார். அவன் தளமோ ஏராளமானது; அதிலும் நானூறு பெயர் கட்டாணித்தரமான பிரான்சியசேவகர். இதை எண்ணி க்ளைவ் எவ்வளவாயினும் இடைந்தாரா? இப்படிச் செய்வது அவர் இயற்கை அல்லவே. அவர் துள்ளுகின்ற சிங்கத்தைப்போல ஆக்கிரமித்து, பகைவர் பட்டாளத்திற் பெரும்பாலாரைத் தீவிரமாய்க் கொன்று வெற்றியடைந்தார். அந்நாள்வரையில் சண்டையில் வெல்வதற்கு அரிய ஆண்மையுள்ளவர்களென்று எங்கும் கீர்த்திபெற்றிருந்த பிரான்சி[illegible]வீருடைய குதிக்கும் பிதுக்கும் பகட்டும் ப[illegible]மும் அன்றோடே பற்றறத் தொலைந்தன. இத்தேசத்தில் அங்கிலேய துரைத்தனம் நிக்கம் அடியூரக்கொண்டது அன்று க்ளைவ் காட்டின சாமர்த்தியத்திற்குச் சமானமில்லை. பகைவரை முறியடித்து வெல்லும் திறமை அவருக்கு உண்டென்று அங்கிலேயர் எண்ணிய எண்ணம் அணுவும் பிசகாமற் பலித்தது: ஆனதுபற்றி, க்ளைவுக்கு அவர்களால் விசேஷ மதிப்பு உண்டாயிற்று. இம்மட்டும் போதுமென்று க்ளைவ் எடுத்த படைக்கலத்தைப் போட்டுவிட்டுச் சும்மா இருக்கவில்லை. அவர் முன் முடித்த கருமத்தைக்காட்டிலும் பாரதூரமான கருமம் செய்யத் தொடங்கினார். டியுப்லேயின் பதிகபாத நகரத்திற்குப் படையெடுத்துப்போய் அவர் அதைக் கைவசப்படுத்தித் தாக்கி விழுத்தித் தரைமட்-

டமாக்கினார். டியுப்லே தன் பெருமையை உலகமுள்ளளவும் மலைபோல் அசையாமல் நின்று உணர்த்தும் ஞாபக சின்னமாக நாட்டுவித்த சிங்காரஸ்தம்பத்தை க்ளைவ் நிர்த்தூளியாக்கினார்.

சுந்தரம்—பூலோகத்தில் உண்டாகும் புகழ் புகைபோலப் பறந்துபோம்! அல்லவா அம்மா?

அம்மணியம்மாள்—நீ சொல்வது சிறந்த நீதிவாக்கியந்தான். புகழ் என்னப்படுவதெல்லாம் அழிவதல்ல; அழியும் புகழும் உண்டு, அழியாப் புகழும் உண்டு. ஒரு நாளும் குறையாதிருக்கத்தக்க புகழ்ச்செல்வம் இருக்க, அதைப் பெற்றுக்கொள்ள நாடாமல், நிர்த்தூளியாய்ப் போகும் ஞாபகஸ்தம்பத்தை நாட்டி அதனால் நமது புகழை நிறுத்தப் பார்க்கிறோம். இம்ம[illegible]யக்கத்தை நினைக்க நினைக்க, மனத்துயர் உண்டாகிறது. டியுப்லேயின் அகங்காரத்தையும் அறி[illegible]மையையும் யாவரும் எளிதிற் கண்டறிவோ[illegible] நாமும் அவனைப்போல அக[illegible]களும் அறிவீன[illegible]மாகத்தக்க இயற்கையுள்ள[illegible]வர்கள்தாம். இதை ஒப்புக்கொள்வதோ அரிது.

[illegible]—சாலையினின்று சிறுவர்கள் மூன்று பெயர் வந்ததனால், அன்று அவ்வளவிற் சம்பாஷணை நிறுத்தப்பட்டது.

3-ம் அதிகாரம்.

மற்றுநாள் இதன் அடியில் வருகிறபடி சம்பாஷணை நடந்தது.

பாக்கியம்—சிற்றம்பலத்தின்பெயரில் உங்களுக்குப் பிரியம் இல்லை, அல்லவா?

அம்மணியம்மாள்—அது உனக்கு எப்படித் தெரியும், அம்மா?

பாக்கியம்—பெற்ற தாயுடைய குணம் பிள்ளைக்குத் தெ[ரி]யாதா? அன்றைக்கு அவன் நடை உங்களுக்குத் திர்ப்தி[யா]யிருக்கவில்லையென்று உங்கள் முககுறியால் அறிந்தே[ன்].

அம்மணியம்மாள்—என் மனக்குல[ம் மு]கக்குறியால் வெளிப்பட்டது [ந]ல்லதல்ல.

பாக்கியம்—நான் ஒருத்திதவிர மற்றெவரும் அதைக் காணவில்லையே. சிற்றம்பலத்துக்கு அதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது. எனக்கு அவனிடத்தில் பிரியம் இல்லை.

அம்மணியம்மாள்—மெய்யா, சந்தோஷம். உனக்குச் சிற்றம்பலத்துடன் சங்காதம் ஆகாது.

பாக்கியம்—நீங்கள் சொல்லுமுன்னதாகவே அது எனக்குத் தெரியும், அம்மா. தங்கமான குணமும் ஒழுக்கமுமுள்ள தாமோதரம் அவனுடன் தோழமை கூடிப் பட்ட பாடு அறிவேன். விளையாடும்பொழுது

எவரையாவது அவன் தாமோதரத்துடன் சண்டைக்கு இழுத்துவிட்டு வேடிக்கைப்பார்த்துச் சிறிக்காத நாள் இல்லை. நேற்று நீங்கள் எனக்குப் பாலபோத இலக்கணபாடம் சொல்லும்பொழுது, சிற்றம்பலம் உங்கள் ஆசனத்தின்பின் நின்று கேலிபண்ணினான். அவனை இங்கே அடுத்துவரவிட்டால் அவனால் எங்களுக்குக் கெடுதி விளையுமென்று எண்ணுகிறேன்.

அம்மணியம்மாள்—சொல்லக் கேள் பாக்கியம், ஏது இல்லாமல் உனக்கு ஏன் இப்படி அச்சம் உண்டாகிறது? சிற்றம்பலம் சீர்கெட்டவனென்று திர்ஷ்டாந்தமாய்க் கண்டறிந்திருக்கும் உனக்கு அவன் கிட்டவரும்பொழுதும், ஏதும் சொல்லும்பொழுதும், செய்யும்பொழுதும் நன்மையேதவிர, தீமை எவ்வளவும் இல்லை. அவன் சொற் கேட்பதும், அவனைப் பார்த்து நடப்பதும் தகுதியல்லவென்று அந்த நீதிமொழியை, தீவினையை, கெட்டநினைவை தவிர்க்கவும் அறிவாயே. அறிந்தால், உன் மன உறுதிக்கும், வாக்குசுத்திக்கும், செய்திறத்திற்கும் அவனால் விர்த்தியன்றி, குறை உண்டாகாது. நீ ஒருபொழுதும் அவன் கூடும் கூட்டத்தில் வலியச் சேராதே. அவன் உன் கூட்டத்தில் வந்தால், அவன் நடை ஒருவகை, உன் நடை ஒருவகையென்று காண்பவர்க்குத் தோன்றும்படி நட. உன்னால் அவனுக்கு நன்மை உண்டாமேதவிர, அவனால் உனக்குத் தீமை உண்டாகாது. உனது நன்மையைக் கண்டு அவன் தீமையை மறப்பான்; உனது இன்சொல்லைக் கேட்டு அவன் புன்சொல்லைத் தவிர்ப்பான்; உனது விநயத்தை அனுசரித்து அவன் சீர்படுவான்; உன்னை வைது பேசாமல் வியந்து பேசுவான். (இச்சம்பாஷணை முடிந்து அம்மணியம்மாளுக்கு அவகாசம் உண்டானபின்)

சுந்தரம்—சொல்லிவிட்ட குறையினின்று க்ளைவின் கதை கேட்க மிகவும் ஆவலித்திருக்கிறோம், அம்மா. தான் கட்டுவித்த ஜயஸ்தம்பம் நிர்த்தூளியான செய்தி ட்யுப்லேயின் செவிக்கு இடிவிழுந்ததுபோல் இருக்குமே. அது கேட்டு அவன் என்ன சொன்னான்?

அம்மணியம்மாள்—அவன் சொன்னது ஏதோ அறியேன். அவன் திண்டாட்டம்கொண்டு மனம் நொந்து வருந்தியிருப்பான். இத்தேசத்து அரசருடைய பெருவாழ்வையும் மிக்க புகழையும் கண்டு கேட்டு, அவர்களை மதிக்கப் பயின்றிருந்த குடிகள் க்ளைவ் பெற்ற அதிசய ஜயத்தைக் கண்டு அவனைத் தன்னிலும் பதின்மடங்கு அதிக சாமர்த்தியமுள்ள யுத்தவீரனென வியந்து [illegible]வார்களென்று ட்யுப்லே அறிவானே. அன்றியும் க்ளைவை வெல்லத்தக்க வீரனான் ஒருவனாவது தன் தளகர்த்தர் வகுப்பில் இல்லையென்று அவனுக்கு எவரும் சொல்லிக்காட்ட நிமித்தம் இல்லையே. இது அவனுக்கு எவரும் சொல்லாமலே தெரியும். ட்யுப்லே அரசாக்ஷியின் இயற்கையை நன்றாய் அறிந்த விவேகியேதவிர, தளபதிக்குரிய சாமர்த்தியங்களில் சிறந்தவனல்ல. "எதிர்த்த போரில் இளைத்துப் புறங்காட்டுவோன் தப்பிப் பிழைத்துப் பின்னும் ஒரு நாள் சண்டைசெய்யமாட்டுவான்" என ஹியுடிப்ராஸ் சொல்லிய அபிப்பிராயந்தான் ட்யுப்லேயின் பட்சம்.

சுந்தரம்—அப்படியா, அந்தப் பயங்காளி என்னத்துக்கு ஆவான்? கூத்தாட்டுச் சிலம்பம் படைவெட்டுக்கு உதவுமோ என்று நேற்று அண்ணாமலை சொன்ன பழமொழி ட்யுப்லேக்கு நன்றாகப் பொருந்தும்.

அம்மணியம்மாள்—உம்மைப்போற் பயங்காளியை எங்கும் கண்டதில்லையென்று. இஷ்டர் ஒருவர்

ட்யுப்லேயைக் குறைகூற, அவன் "செவி அதிரப் பீரங்கிவெடி கேட்கும்பொழுது ஒன்றைப் பொறுத்துச் சிந்திக்கும் திறமை எனக்குச் சிறிதும் இல்லை. இந்தக் கண்டம் தப்பும் வகை ஏதென்று மனதின் அந்தக்கரணங்களை ஒரு வழிப்படுத்தி யூகித்தறியக் கலகம் அடங்கி எங்கும் அமைதியாயிருக்கவேண்டும். அல்லாவிட்டால், என்னால் ஒன்றும் முடியாது" என்று இஷ்டன் வாயில் அடித்ததுபோல் உத்தரம் சொன்னான்.

சுந்தரம்—(வெடிக்கு நகைத்து) அவன் படுதந்திரி!

அம்மணியம்மாள்—அவன் மனம் தந்திரக்குகை. அவன் வென்றதெல்லாம் தந்திரத்தாலே; கடைசியில் தந்திரமே அவனைத் தலைகீழாக விழுத்திற்று. சத்திய வசனத்தையும் சுத்த மனதையும்போல அசத்தியமும் இரண்டகமும் ஆபத்திற்கு உதவா. அது இருக்க, சமயத்தில் ட்யுப்லே தடுமாறிச் சும்மா இருக்கவில்லை. பகைவரை வேசாறப்பண்ணி, அவர்கள் படையெழுச்சியைத் தடுக்கும் உபாயம் செய்தான். க்ளைவுக்கு வரவரச் சௌக்கியம் குன்றியது; மனக்கவலையால் அவர் உடல் மெலிவுற்றது: ஆனதுபற்றி, உடம்பைத் தேற்றித் திடப்படுத்த அவர் சீமைக்குப் போகும்படி நேரிட்டது.

பாக்கியம்—அவர் போனால் சேனாதிபதி உத்தியோகம் நிர்வகிக்கத்தக்கவர் ஆர் அம்மா?

அம்மணியம்மாள்—மேஜர் லாரென்ஸ் சீமையினின்று திரும்பிவந்திருந்தாரே. ஒப்புக்கானாலும் அவர் க்ளைவுக்கு ஒருபடி உயர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்தாம்.

சுந்தரம்—அது க்ளைவுக்குத் திருப்திகரமாயிருக்குமென்று என் எண்ணத்திற் படவில்லை அம்மா?

அம்மணியம்மாள் — "அழுக்காறவாவெகுளியின்னாச்சொன்னான்கு மிழுக்காவியன்றதறம்" எனும் குறளிற் சொல்லியபடி, உதாரப்பிரகிருதியும் அபிமானமுமுள்ள அவ்வுத்தமர் கொஞ்சத்தில் பொறுமையடையவில்லை. தேசக்ஷேமத்திற்கு நாசம் உண்டாக்க க்ஷணப்பொழுதேனும் அவர் நினையார். இது சத்தியமென்று அறி. மேஜர் லாரென்ஸுடைய சொல்லைத் தலைமேற்கொண்டு க்ளைவ் தம்மால் ஆமளவிற்கு அவர் எடுத்த கருமங்களை அடுத்து முயன்று முடிக்கப்பார்த்தார். அவர் தமக்கு வரும் பயனைப் பெரிதென்று எண்ணாமல், பிறருக்குப் பயன் உண்டாகுந்தக்க எத்தனங்கள் செய்துவரும் குணமணியென்று நாளடைவிற் கண்டு, மேஜர் லாரென்ஸ் அவரை நன்குமதித்து, வேண்டும்பொழுதெல்லாம் அவர் யோசனை கேட்டு, அவர் புத்தியைச் சார்ந்து நடந்தார்: ஆனதுபற்றி, அங்கிலேயருக்குச் சென்ற இடந்தோறும் ஜயமும் விர்த்தியும் உண்டாயின. பிரான்சியர் பலம் நாளுக்குநாள் ஒடுங்கியது.

பாக்கியம் — இவ்வாறு க்ளைவ் கட்டிய ஜயஸ்தம்பமே உத்தமமென்று வியக்கத்தகும் அல்லவா அம்மா?

அம்மணியம்மாள் — ஆம், அந்த ஸ்தம்பத்தை அழிக்க அவர் சத்துருக்கள் எல்லாரும் ஒரு கையாய்த் திரண்டு துவஜம் கட்டியும், அவர்களால் ஆகவில்லை.

பாக்கியம் — க்ளைவுக்கும் சத்துருக்கள் உண்டென்று சொல்லுகிறீர்களா?

அம்மணியம்மாள் — உலகம் வியக்கத்தக்க ஆண்மையும் பெருந்தகைமையுமுள்ள சர்வ மனுஷருக்கும் சத்துருக்கள் உண்டு. அது நிற்க, க்ளைவ் சீமைக்குப் பிரயாணப்படுமுன், கோவளத்திலும் செங்கற்பட்டி-

லும் உள்ள கோட்டைகளைக் கூடியவரையும் எத்தனம் செய்து பிடித்து, இன்னம் ஒருமுறை பிரான்சியரைப் பாடாவாரியாய் அடித்து விழுத்த நினைத்திருந்தார். அவ்விரு கோட்டைகளிலும் அன்றளவும் இருந்த காவற்சேவகர் பிரான்சியர். க்ளைவ் நினைத்தபடி தடையறச் செய்ய முடியவில்லை. சண்டை செய்யப் பயின்றிருந்த சேவகருக்கு மற்றிடங்களில் முக்கியமான வேலை இருந்தது. கம்பெனியார் க்ளைவுடன் அனுப்ப வைத்திருந்த தண்டு நூதனமாய் ராணுவசேவகமெழுதிக்கொண்ட சிப்பாய்கள் ஐந்நூறு பெயரும், பத்து இருபது தினத்திற்குமுன் சென்னையில் வந்திறங்கிய அங்கிலேய ராணுவவீரர் இருநூறு பெயருமே. இவர்கள் சீர்கெட்ட சாமானிய ஜனங்கள்; சண்டை செய்யத் திறமையுள்ளவர்களல்ல. அல்லதிருந்தும், க்ளைவுக்கு அதைரியம் உண்டாகவுமில்லை; அவர் தமது சௌக்கியவீனத்தைப் பாராட்டிச் சண்டைக்குப் பின்னிடவுமில்லை. வல்லவனுக்குப் புல்லும் ஆயுதமாம். அதுபோல், அவர் அவர்களை ஒப்புக்குக் கைத்துணையாகக் கொண்டு, அவர்களுக்கு ஒருவாறு ராணுவசிக்ஷை பழக்கி, கோவளத்திற்குத் தண்டெடுத்துப்போனார். அங்கே போயிறங்கியிருக்கையில், அவர்களில் தலைத்தரமானவர்களென்று அவர் குறித்திருந்தவர்களே கடைத்தரத்திலும் கடைத்தரமானார்கள். கோட்டைக்குள் இருந்த சத்துருக்கள் சுட்ட பீரங்கி வெடியதிர்ச்சி கேட்டவுடன் ஒரு வகுப்பார் அத்தனை பெயரும் பயந்து நடுங்கி ஓடத் தலைப்பட்டார்கள். மற்றொரு முறை காவற்சேவகன் ஒருவன் கொத்தளத்திற் சுட்ட பீரங்கி வெடி கேட்டுக் கெடிகலங்கி ஓடி வழியில் கண்ட துரவில் இறங்கி ஒளித்திருந்தான்.

சுந்தரம்—ஆண்மையும் உண்மையும் அந்தத் தாயில் உண்டென்று எண்ணி எடுத்துவர அவன் அதில் இறங்கினானோ? அவனைப்போல் நான் ஒளித்தோடிக் கிணற்றில் இறங்கியிருக்க, எவராவது என்னைக் கண்டு கேட்டால், இப்படித்தான் சொல்வேன்.

அம்மணியம்மாள்—ஆண்மையும் உண்மையும் வீட்டில் இல்லாததனாலே தேடிப்போய்க் கிணற்றில் இறங்கினேனென்று சொல்வாயா?

சுந்தரம்—சொன்னாலும் சொல்வேன் அம்மா! அப்படிச் சொல்வேனானால், கண்டவர்கள் பின்னைப் பதைக்காதிருந்து பார்த்தெடுத்துக் கொண்டுவாவென்று சொல்லி என்னைக் கிணற்றுக்குள் இருக்கவிட்டுப் போவார்களானால் என்ன செய்வேன்?

பாக்கியம்—நீ இப்படி வீண்பேச்சுப் பேசிக் காலத்தைப் பாழிலே போக்கடிப்பானேன்? பேசாதிருந்து அம்மாவைக் கதைசொல்ல விடு. தடுத்து ஒன்றும் சொல்லாதே.

சுந்தரம்—நான் வீணாகக் காலம் போக்கவில்லை. க்ளைவ் சேனாதிபதி தமது தளத்திற்கு ராணுவசிக்ஷை கற்பிக்க அவகாசம் வேண்டுமே.

அம்மணியம்மாள்—அவர் சில தினத்திற்குள் சேனாவீரருக்குத் திறமை உண்டாக்கிக் கோவளத்துக் கோட்டையை எளிதாகப் பிடித்துக்கொண்டார். அன்றியும் பகைவர் அவ்விடத்திற்கு அனுப்பிய ஆனைப்படைவீரரையும் முறியடித்தார். அதன்பின் அவர் காலதாமசமின்றிச் செங்கற்பட்டுக் கோட்டையை முற்றுகைசெய்து, பலமான ராணுவவீரருடைய உதவி

யாற் பிடித்துக்கொள்ள எத்தனிக்குமுன், அக்கோட்டையில் இருந்த சேனாதிபதி மாற்றான் பலத்திற்குத் தன் பலம் ஈடாகாதென்று கண்டு, கோட்டையைக் கைவிட்டுத் தண்டுகளுடன் வெளிப்பட்டுத் தப்பிப் பிழைத்தான்.

படையெடுத்துப்போன கருமம் நினைத்தபடி கைகூடியபின், க்ளைவ் சென்னைக்குத் திரும்பி, தமது மனதிற்கு இனிய குணாதிசயங்களுள்ள ரூபவதியாகிய மாஸ்கிலின் கன்னிகையை மணம்புரிந்து சீமைக்குப் பிரயாணப்பட்டார். அப்பால் ஸெண்ட் டேவிட் கோட்டையின் கவர்னராக உத்தியோக நியதிபெற்று அவர் 1755-ம் வருஷம் மீண்டும் இந்தியாவில் வந்துசேர்ந்தார். அக்காலத்தில் சென்னை ராஜதானியிலே முன்பு அவர் செய்திருந்த முயற்சித்துணையால் அங்கிலேயருடைய அதிகாரம் குறைகுற்றமில்லாமல் சிறப்பாய் நடந்தேறியது. ஸிவில் வகுப்பாரென்றும் இராணுவ வகுப்பாரென்றும் பேதமின்றி இருவகுப்பாருக்கும் வீராவேசமும் ரணவைராக்கியமும் உண்டாயிருந்தன. கல்கத்தாவிலோ காரியஸ்திதி வேறு. அங்கிருந்த அங்கிலேயருக்கு அதிகாரமும் இல்லை, கீர்த்தியும் இல்லை. பிரான்சிய-வர்த்தகரைப்போலவும், உலாந்த வர்த்தகரைப்போலவும் அங்கிலேய வர்த்தகரும் வியாபாரம் செய்து பெற்ற லாபத்தை வைத்து அனுபவித்துக்கொண்டுவந்தார்கள். தங்கள் கைப்பற்றியிருந்த சொற்பநிலத்திற்குப் பகுதியும் குடிக்கூலியும் செலுத்தினார்கள். மொகலாச்சியம், உருக்குலைந்து சிதைந்துபோயிற்று. இப்படி இருக்கையில் அலிவர்திகான் வங்காளத்திற்கு அதிபதியானான். இதை நான் உங்களுக்கு முன் சொன்னது ஞாபகமாயிருக்குமே. அந்த அலி

வர்டிகான் 1756-ம் வருஷம் மரணமடைந்தான். அப்பால் அவன் புத்திரன் ஸுராஜாடௌலா பட்டம்பெற்றான். இத்தேசத்து ராஜகுலத்தில் உள்ள வாலிபருக்கு இளமையில் கற்பிக்கும் கல்வியைப்பற்றியும், பழக்கும் வழக்கத்தைப்பற்றியும் பெற்றோர் ஜாக்கிரதையாயிருக்கிறதில்லை. அதனால் வளர்ந்தபின்பு அவ்வாலிபர், பல ஏடாகோடங்கள் செய்வார்கள். ஸுராஜாடௌலாவைச் சிறு பருவந்தொடங்கிச் சீராட்டிச் செல்வமாக வளர்த்து, அவன் கேட்டதெல்லாம் கொடுத்து நேர்ந்தபடி நடக்கவிட்டதனால், அவன் இஷ்டமே சட்டமாக முடிந்தது. அரண்மனையில் அவன் சொல்லுக்குக் குறுக்குச்சொல்வார் இல்லை. அங்கு அனைவரும் அவனுக்குத் தலைவணங்கினார்கள்.

சுந்தரம் — இப்படி இடங்கொடுத்தால், பிள்ளைகளுக்கு இதைவிட இன்டம் வேறென்ன அம்மா?

அம்மணியம்மாள் — ஒருவன் தன் சித்தப்படி நடக்கவும், தன் நயம் ஒன்றையே சார்ந்தொழுகவும், தன் அபிப்பிராயத்தை நிறைவேற்றும்பொருட்டுக் கொடுங்கோல் செலுத்தவும் இடம்பெறுவானானால், அதுவே அவனுக்கு முக்தியென்று எண்ணிக்கொண்டாயா சுந்தரம்? இப்படி உன் புத்தி மந்தபுத்தியாயிருக்குமென்று நான் நினைத்திருக்கவில்லையே. போனது போக, சொல்லக் கேளுங்கள். இளையோனாயிருக்கும்பொழுது, தந்தை-தாய்-குரு நற்போதனைசெய்து நல்வழிப்படுத்தாது விட்டதனால், ஸுராஜாடௌலா பதினெட்டுப் பருவத்தில் பட்டாபிஷேகம் பெற்றபொழுது, புத்திகெட்டுக் குடிகளுக்கு நிஷ்டூரம் செய்தான். வாய்பேசாத எளிய ஜந்துகளைப் பிடித்து, கால் வால்முதலிய

உறுப்புகளை அறுத்து வருத்திச் சந்தோஷப்பட்டுப் பயின்ற இளையோன் பருவம் ஏறிப் பட்டத்திற்கு வந்தபின் மனுஷரைப் பலவாறு சித்திரவதை செய்து வருத்தி மனமகிழ்ந்திருக்க நாடினான். எவரும் நினைக்க மனம் பொருத மாபாதகம் செய்து களிகூர அந்தத் தீயோனுக்குச் சீக்கிரத்தில் சமயம் வாய்த்தது. அவன் எப்பொழுதும் அங்கிலேயரை வெறுத்து, அவர்கள் தாழ்வை எதிர்நோக்கியிருந்தான். அவன் அவர்களுக்குத் தீங்கு செய்ய நாடினான். அதற்கு நிமித்தம் பகை; பகைக்கு நிமித்தம் ஒன்றும் இல்லை.

சுந்தரம் — இந்த நியாயம் நன்றாயிருக்கிறது! "ஐயரே, எனக்கு உம்மிடத்தில் இஷ்டம் இல்லை. இதற்கு நிமித்தம் ஏதென்று அறியேன். எனக்கு உம்மிடத்தில் இஷ்டம் இல்லை. இதொன்றுமாத்திரம் அறிவேன்" என வழங்கும் நியாயத்தொடருக்கு இது இளைத்ததல்ல.

அம்மணியம்மாள் — நீ உதாரணமாய் எடுத்துக்காட்டிய நியாயத்தொடர் வெறுமையான ஒலியேதவிர, அதனால் விளையும் தீங்கு ஒன்றும் இல்லை. ஸுராஜாடௌலாவைப்பற்றிச் சொல்லிய நியாயத்தொடரோ வெறுமையான ஒலியல்ல. கல்கத்தாவில் அங்கிலேய வர்த்தகர் திரவியம் அபரிமிதமாய்த் தேடினார்களென்று செய்தி கேட்கக் கேட்க, அவனுக்கு அவர்கள் திரவியத்தை அபகரித்துக்கொள்ளவேண்டும் எனும் ஆசை நெருப்பைப்போல மூண்டெரிந்தது. கல்கத்தாவை வசமாக்கிக்கொண்டால், அங்குள்ள செல்வப்பொருள் அத்தனையும் தன் வசப்படுமென்று அவன் எண்ணினான். எண்ணி அங்கிலேயருடன் சண்டைகொளுவச் சாக்கு ஏதாயினும் ஒன்று வேண்டுமென்று பார்த்திருக்

தான். நிமித்தம் உண்டாக நாட்படவில்லை. குடிகளில் ஒருவன் அவன் செய்யும் நிஷ்டூரம் தாங்க ஆற்றாமையால் தப்பிப்பிழைக்கும்படி கல்கத்தாவிற்கு ஓடிப்போய் அங்கிலேயரைத் தஞ்சமென்று அடைந்தான். அவனை விட்டுவிடவேண்டுமென்று ஸுராஜா டௌலா கேட்டதற்கு, அவர்கள் சம்மதிக்கவில்லை; சம்மதியாததே அவர்களுடன் சண்டைதொடுக்க நிமித்தமாயிற்று. சரண் அடைந்த குடியைத் தயைதாக்ஷிணியமின்றித் தள்ளிவிடுவதில்லையென்று பிரித்தானியர் ஆண்மையுடன் மறுத்துரைத்தார்கள். அதுகேட்டு ஸுராஜா டௌலா அவர்கள்மேல் தண்டெடுத்துப்போனான். தண்டைக் காணவும், ஆண்மை அவர்களுக்குத் தினையளவும் இல்லாதொழிந்தது. கோழையாகிய அங்கிலேயன் ஒருவனால் ஒரு சேனை பெயர் அந்தப் பூததயை இல்லாத பரமதுஷ்டன் கையில் அகப்பட்டார்கள். பகைவன் தளம் நகரத்தின் எல்லையிற் போயிறங்கவும், கவர்னர் பயந்து நடுங்கி அங்கம் வெயர்த்து, ஆர் கெட்டாலும் நாம்மாத்திரம் தப்பிப்பிழைத்தாற் போதுமென்று விரைந்து ஓடி, துறையிற் கிட்டநின்ற மரக்கலத்தில் ஏறித் தப்பினார். பின்பு சேனாதிபதியும் அப்படியே செய்தான். அதிபதியும் தளகர்த்தனுமின்றி, மனம் தடுமாறிப் பெருமூச்சுவிட்ட நகரவாசிகள் மாற்றானை உட்செல்ல ஒட்டாமல் தடுக்கச் செய்த பிரயத்தனம் ஒன்றும் சாயவில்லை: ஆகவே, நூற்றுநாற்பத்தாறுபெயர் வேங்கையின் வாயில் மான்குட்டி அகப்படுவதுபோல் அந்தத் துஷ்டன் கைவசப்பட்டார்கள். அவன் அங்கே அவர்களைச் சிறையிருத்தினான். அப்பொழுது துறையிற் சற்றெட்டநின்ற கப்பல் மாலுமிகள் பலரில் ஒரேயொருவன் அணுவத்தனை தர்ம

குணமாவது தைரியமாவது இருந்து சமயத்திற் போவானாகில், அந்த நூற்றுநாற்பத்தாறு பெயரும் தப்பிப்பிழைத்திருப்பார்களே.

பாக்கியம் — அங்கிலேயர் தேசாபிமானமும் திறம்பாத வீரமுமுள்ளவர்களென்று நாம் இதுவரையிற் கேட்டிருப்பதற்கும் நீங்கள் இப்பொழுது சொல்வதற்கும் மிகவும் ஏகதேசமாயிருக்கின்றதே; அவர்களும் இப்படித் தர்மாதர்ம சிந்தனை இல்லாதவர்களா?

அம்மணியம்மாள் — இல்லாதவர்கள்தாம்; அதற்குச் சந்தேகம் இல்லை. கையிற் புண்ணுக்குக் கண்ணாடி வேண்டுவதேன்? தமக்கு இத்தனை பெயரும் பிரதிஷ்டையும் உண்டானதைப்பற்றி அங்கிலேயர் அகங்கரித்திருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் தங்கள் நற்குண நற்செய்கைகளின் பயனென்று எண்ணியிருக்கிறார்கள்; இது அறிவுடையோர்க்கு ஏற்காது. அங்கிலேயருக்கு இத்தனை மகத்துவம் உண்டானது திருவுளச் சகாயத்தாலேயன்றி மற்றப்படியல்ல.

பாக்கியம் — நல்லது அம்மா, அந்தப் படைக்கோழையாகிய கவர்னர் செய்த பரம துரோகத்திற்குத் தக்க தண்டனை பெற்றானா?

அம்மணியம்மாள் — தண்டனை பெறாமலென்ன? பெற்றானென்றே நினைக்கிறேன். தான் ஒருவன் பகைவனுக்கு அஞ்சித் தப்பிப்பிழைக்க ஓடியதனால் தன் தேசத்தாருக்கு வந்த பயங்கரமான விபத்தைக்குறித்துச் செய்திகேட்டவுடன், அவன் பதைபதைத்துச் சுழன்று விழுந்து மனம் நொந்து வருந்தி, "அப்பப்பா! எவரும் செய்யாத ஜனத்துரோகம் செய்த என்று மனம் நரகவேதனைப்படுகின்றதே; இதைச்

சகிக்க என்றாலே தாளவில்லையே, தெய்வமே" என்
ஓலமிட்டிருப்பானென்று நினைக்கிறேன். கல்கத்தாவிற்
சிறைபிடித்த அங்கிலேயருக்கு ஸுராஜாடௌலா
செய்த குரூரமான பிராணதண்டனைக்குச் சமானமா
கிய நிஷ்டூரம் முன்னும் இல்லை, பின்னும் இல்லாதிருக்
கத் தெய்வம் சித்தம் இரங்குமென்று நம்புகிறேன்.
ஸுராஜாடௌலா நகரத்தைப் பிடித்தவுடன் அங்
குள்ள பிரதான மண்டபத்துக்கு விரைந்துபோய்,
உயர்ந்த சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து, கைதிகளைத்
தன்னுக்குமுன்னே வரவழைத்து, வம்படித்து, மறு
படியும் சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பினான். அனுப்பி
விடும்பொழுது, உங்கள் ஜீவனுக்குத் தீங்குவருமென்று
வீணாய் நினைத்து வருந்தவேண்டாமென அவன்
அவர்களுக்குத் தேறுதல் சொன்னான். அந்தச் சொல்
சுத்த அபத்தமாய் முடிந்தது. நடந்த பரிதாபத்தைச்
சொல்லவாய் கூசுகின்றது, நா சோர்கின்றது, பல் தெ
றிக்கின்றது, வாய்நீர் வற்றுகின்றது, மனம் பதைக்கின்
றது. தப்ப வகையில்லாத அந்த அங்கிலேயரை அவன்
ஒரு சிறைக்கிடங்கிற் போடும்படி அனுப்பினான்.
அதற்குக் காரிருள்றை எனப் பெயர் வழங்கியது.
கொடிய குற்றம் செய்த துரோகிகளை விட்டடைக்கும்
படி அந்தச் சிறைக்கிடங்கு உண்டாக்கப்பட்டது.
அது ஒருவன்மாத்திரம் இருக்கத்தக்க அகலமும் நீளமு
முள்ளது. நீங்கள் நூற்றுநாற்பத்தாறு பெயரும் இதில்
விட்டடைக்கப்படுவீர்களென்று சொன்னது கேட்டு,
அவர்கள் முடியாததை முடிவிக்கத்தக்க அற்புத
சக்தி மனுஷருக்கு இல்லையே, இது பரிகாசம் என்று
எண்ணினார்கள். பரிகாசமென்று அவர்கள் நினைத்
தது சமயத்தில் படுபாதகமாய் முடிந்தது. கிடங்கில்

இறங்க உடன்படாதவர்களை உடனே சிரச்சேதம்
பண்ணவேண்டுமென்று அந்த இரக்கமற்ற நபாப் திட்
டம்பண்ணினான். அவன் சேவகர் அவனிலும் கொடி
யர். தடையின்றிச் சிறைக்கிடங்கில் இறங்கச்சொல்லி
அவர்கள் கைதிகளை நெருக்கினார்கள். நிமிஷமாவது
பின்வாங்கினால், தலையை ஒரு வீச்சில் அறுத்து
விழுத்துவதாகக் கூரிய வாள் ஓங்கிப் பயம் காட்டி
னார்கள். அந்தப்படி கழுத்து அறுத்திருப்பார்களானால்,
அந்த அங்கிலேயருக்கு அவர்களை உத்தம உபகாரிக
ளென்று சூரியன் சந்திரன் உள்ளளவும் இப்பூவுல
கில் வாழும் மனுஷர் எல்லாரும் பாராட்டி வியந்தி
ருக்கும். எள்ளளவாயினும் இரக்கம் உண்டானால
லவா, அந்தப் பாவிகள் அப்படிச் செய்வார்கள்?
அந்தப் பாழ்ங்குழியில் வெப்பம் தீபோல் உடலை
வெதுப்பிற்று; மூச்சுவிடக் காற்று இல்லை; கண்தெரிய
வெளிச்சம் இல்லை; பல்லொடு பல் ஒட்டி வறண்ட
வாயை நனைக்கத் துளிநீரும் இல்லை. அதில் அத்தனை
பெயரும் ஒருவர்மேல் ஒருவர் அடுக்கி அடைக்கப்
பட்ட கொடுமையை நினைக்க ஈரல் தீகின்றது. அந்த
நூற்றுநாற்பத்தாறுபெயரில் ஒருவர் பாரிய வர்த்தகர்.
அவர் பெயர் ஹால்வெல். பட்டபாடு தாங்கமுடியாதத
னால், அவர் அளவற்ற ரொக்கம் பரிதானம் கொடுப்ப
தாகச் சொல்லி விட்டுவிட இரந்துகேட்டார். அவர்கள்
பதைப்பும், துடிப்பும், பரிதாபமும் நபாப்பின் சேவக
ருக்கு நகைப்பாயிருந்தன. நபாப்பு நித்திரைசெய்கி
றார், அவர் கிட்ட ஈ பறக்கவும் ஒண்ணாதென்று அந்த
வன்னெஞ்சர் சொல்லி, அவ்வர்த்தகருடைய விண்ணப்
பத்தைத் தள்ளிவிட்டார்கள். அன்றிராத்திரி இத்தனை
திரளான ஜனங்கள் ஒரே குழிக்குள் திக்குமுக்காடி,

வெந்து வெயர்த்து, சோர்ந்து வருந்தி, வாடி வதங்கி உயிர் விட்டார்கள். அவர்கள் பட்ட மரணயாதனை எவரும் பட்டதில்லை. இந்தக் குரூரச்செய்கை நடந்த அந்த ராத்திரியை எக்காலத்தில் இருப்பவர்களும் மறந்துவிடார்கள். பொழுது விடியவும், ஸுராஜாடௌலா சிறைக்கிடங்கைத் திறப்பித்துப்பார்த்தான். கண்ட கண்ணராவியை நினைக்க மனம் சகிக்கவில்லை. பலபெயர் இந்திரவதை செய்யப்படுவதை ஏககாலத்தில் கண்டாலும் மனம் தெவிட்டாத பாமதுஷ்டனாகிய அவனும் அந்தப் பார்க்க ஒண்ணாத பரிதாபத்தைக் கண்டு சகித்தான்போலும். முதல்நாட் சாயரக்ஷை சிறைக்கிடங்கில் விறகு அடுக்குவதுபோல நெருக்கி அடுக்கப்பட்ட கைதிகள் நூற்றுநாற்பத்தாறுபெயரில் மறுநாள் அதிகாலையில் தப்பிப்பிழைத்திருந்தவர்கள் ஆக இருபத்துமூன்று பெயர். மற்றனைவரும் பிரேதமாய்க் கிடந்தார்கள். அவர்கள் உடல் எல்லாம் அப்பொழுதே உப்பி வெடித்து நீர் வடியத்தொடங்கிற்று. அத்தனை பெயருடைய உதிரப் பழியும் அந்த மாபாதகனைச் சூழாமற்போகாது.

கமலம்—அம்மம்மா, இதென்ன உற்பாதம்! நீங்கள் சொன்ன சொல் என் செவிக்கு வெள்ளிடி இடித்தது போல இருக்கின்றதே.

பாக்கியம்—நீங்கள் என்ன சொன்னாலும் சொல்லுங்கள். நான் அன்று கல்கத்தாவில் இருக்கச் சம்பவித்தால், சமயாசமயம் அறியாத கோழையாகிய அந்தக் கவர்னரைப்போலப் பதறி உதறிக் காற்றிற் பதரெனப் பறந்து ஒளித்திராமல், மேற்சொல்லிய நூற்று நாற்பத்தாறுபெயரைப்போல வந்தது வரட்டுமென்று துணிந்து வெளியே நின்று மரணபரியந்தம் மானம் காக்க வகைபார்ப்பேன் அம்மா.

அம்மணியம்மாள் — நன்றாகச் சொன்னாய் குழந்தாய். நானும் அப்படித்தான் செய்வேன். காரிருட்குழியில் மேற்படி கைதிகள் பட்ட வேதனையிலும் கொடிய வேதனை இவ்வுலகத்தில் எவரும் பட்டதில்லை. இதுவும் மானமில்லார் நெஞ்சே அவர்களைச் சுடுவதாகிய மகா வேதனைக்கு ஈடல்லவே. அது "ஒருநாளும் சாகாதிருந்து உயிரை அரித்துத் தின்னும் புழு" எனவும், "என்றும் அவியாமல் திகுதிகென்று எரிந்து எரிக்கும் தீ" எனவும் பெயர்பெறும்.

சுந்தரம்—கேட்பவர்களுக்கு மானக்கேடு வருத்தும் இந்தச் செய்தி கிளைவுடைய செவிக்கு எட்டிற்றா அம்மா?

அம்மணியம்மாள் — சமாசாரங்களைத் துரிதமாய் அனுப்புவதற்கு இப்பொழுது உள்ள சாதனங்கள் அக்காலத்தில் இல்லையே பெண்ணே. மேற்சொல்லிய வெகு ஜனசங்காரம் நடந்தது ஜூன் மீ. செய்தி சென்னைக்கு எட்டியது ஆகஸ்டு மீ. செய்தி கேட்டவுடன் இங்குள்ள கவர்ன்மென்டார் கோபத்தால் ரோமம் சிலிர்க்க, மிகவும் சினந்துசீறி, ஸுராஜாடௌலா அத்தனைபெயரை இரக்கமின்றி அநியாயமாய்க் கொன்ற பழிக்குப் பழிவாங்கும்படி நாற்பத்தெட்டு மணிநேரத்திற்குள் வேண்டும் எத்தனங்கள் எல்லாம் விரைந்துசெய்து தளம் சேர்த்து கிளைவைத் தளபதி ஆக்கிக் கல்கத்தாவிற்கு அனுப்பினார்கள்.

சுந்தரம் — ஆஹா! கிளைவ் தளகர்த்தராகப் போனதனால் அச்சம் இல்லை. அவர் அடிவைக்கும் இடத்தில் புல்லும் முளைக்காது.

அம்மணியம்மாள் — ஆம், அது மெய்தான். மிகவும் விரைவில் படையெடுத்துப் போகும்படி அவர்

தளம் சேர்த்தார். சேர்த்த தளம் ஐரோப்பியர் தொள்ளாயிரம் பெயர், சிப்பாய்கள் ஆயிரத்தைந்நூறு பெயர்.

பாக்கியம் — ஆக இரண்டாயிரத்து நானூறு பெயர். இந்தத் தொகை ஸுராஜாடௌலாவின் ராணுவவீரர் தொகைக்கு ஈடாகாதே! அல்லவா அம்மா?

அம்மணியம்மாள் — கேவலம் தொகையளவில் தரம்பார்த்தால் அதற்கும் இதற்கும் ஆகாசாந்தரம். க்ளைவ் கொண்டுபோன ராணுவ சேவகருக்கு உள்ள விசேஷ யுத்தவிற்பத்தியையும், இடைவிடாமல் பல நாள் அவர்கள் செய்த சண்டைகளில் எல்லாம் வெற்றியடைந்து சுத்தவீரரென்று பெற்ற பெரும்பெயரையும் சிந்திக்கவேண்டுமே; க்ளைவுக்குத் துணையாகச் சிறிய கப்பற்படையும் போனது. தளகர்த்தர் அதிரதராகிய உவாட்ஸன். வீரமும், ஆண்மையும் விசேஷமாயிருந்தாலும், மகத்தான ராச்சியமாகிய வங்காளப்பிரதேசத்தில் அடுபோர் செய்யக் குடங்கையத்தனை தளம் அங்குள்ள சேனாசமுத்திரத்துக்கு எம்மாத்திரம்! சேர்ந்த தளத்தை க்ளைவ் நிவிரகதியாய்ச் செலுத்திக்கொண்டு போய் ஹூக்லி நதிக்கரையில் இறங்கினார். அங்கிலேயர் படையெடுத்துப்போவதாக முன்னாடி ஸுராஜா டௌலாவிற்குச் செய்தி எட்டவில்லை. தண்டு இறங்கின செய்தி கேள்விப்பட்டும், அவன் அதை நம்பவில்லை. இந்தப் பூமியின் அளவும், பூலோகத்தில் உள்ள மனுஷர் தொகையும் அவனுக்குத் திட்டமாய்த் தெரியவில்லை. இந்தப் பூமி விஸ்தாரமானதென்றும், தன் தேசத்திற்கு அப்பால் வாழும் மனுஷர் தொகை பதினாயிரமும் காணாதென்றும் அவன் எண்ணமிட்டிருந்தான். தேசாந்தரிகளாகிய அங்கிலேயரைக்குறித்து அவனுக்கு முன்னமே அலக்ஷியம் உண்டாயிருந்தது.

கல்கத்தாவைக் கடுகளவும் கஷ்டமில்லாமற் கட்டிக்கொண்டதனால் அவனுக்குப் பின்னும் அதிக அலக்ஷியம் உண்டாயிற்று.

பாக்கியம்—அவன் வரவை அறிந்து, கவர்னர் அவனுக்குப் பயந்து ஒளித்தோடினதும் அவனுக்கு இளக்காரமாகத்தானே இருக்கும். தன் ஜாதிக்கெல்லாம் நிராகிர்த்தை வருவிக்க அந்தக் குறிகெட்ட கோழை ஒருவனே போதும்! அல்லவா அம்மா?

அம்மணியம்மாள்—அதற்கு ஐயம் இல்லை; ஆனாலும் நடந்தது சொல்லக் கேள்: பகைவருடைய தளத்தைக் கண்டவுடன் அவர்களைச் சண்டைசெய்து துரத்திவிடும்படி ஸுராஜா டௌலா தன் சேனைகளைச் சேர்த்து யுத்த முஸ்திப்புச் செய்வித்தான். அதற்குள்ளே க்ளைவ் வில்யம் கோட்டையையும் கல்கத்தாவையும் திரும்பவும் அவன் வசத்தினின்று கைக்கொண்டு, ஹூக்லி, பட்ஜ்பட்ஜ் எனும் அவனுடைய சொந்த நகரங்களையும் தமது ஆண்மையால் பிடித்துக்கொண்டார். இது அவனுக்கு இடிவிழுந்ததுபோல் எவ்வளவு ஆச்சரியமும் துக்கமுமாயிருக்கும், நினைத்துப்பார். க்ளைவை ஏனென்று கேட்க எவனும் போகவில்லை. கைக்கொண்ட இடத்திற்கு அவரே அரசனென மதிப்புப்பெற்றார். க்ளைவுக்குச் சடிதியில் வந்துசேர்ந்த சம்பத்தையும் தனக்கு நேரிட்ட ஆபத்தையும் எண்ணி எண்ணி மனம் தளர்ந்த கொடுங்கோல்மன்னனாகிய ஸுராஜா டௌலா தாழ்ந்து பணிந்து விண்ணப்பபத்திரம் ஒன்று அவருக்கு எழுதி அனுப்பினான். அவன் அப்பத்திரத்தில் "ஜயவீரராகிய தமது சேவகரைத் திருப்பிக்கொண்டு போய்விடுவீரானால், நான் அங்கிலேயர் விஷயத்தில் பிரவேசிக்காமல், அவர்களை ஆறி அமர்ந்து

இங்கிருந்து அரசாள விடுவேன். அன்றியும் இதுவரையில் நேரிட்ட நஷ்டமும் கட்டிக்கொடுப்பேன்" என்று வாக்குத்தத்தம் செய்தான்.

பாக்கியம் — அன்றிராத்திரி காரிருட்குழிக்குள் அவன் அங்கிலேயரை அநியாயமாய் அடைத்துவைத்து வதைசெய்தானே. அந்தப் பிராணநஷ்டம் அவன் எப்படிக் கட்டிக்கொடுக்கமாட்டுவான்? அந்த மஹாபாதகனுடன் சமாதான உடன்படிக்கை செய்வது க்ளைவுக்கு யோக்கியமா?

அம்மணியம்மாள் — மேற்சொல்லிய மனுவைப் பார்வையிட்டு, க்ளைவ் கல்கத்தா மந்திராலோசனைச் சபைக்கு அறிக்கைசெய்து, மானமும் இரக்கமும் இல்லாத இந்தக் கொடியனுடன் மகிமையுள்ள அங்கிலேயர் சமாதான உடன்படிக்கை செய்வது ஈனம். தொடங்கின சண்டையை நிறுத்தாமல் துணிவுடன் செய்து முடிவு காணவேண்டும். ஜீவகாருணியம் சிறிதுமின்றி வெகு ஜனசங்காரம் செய்த அந்த விலங்கினும் கொடிய துஷ்டனை சிங்காதனத்தினின்று விலக்க இடந்தரவேண்டும் என்று பரிந்துகேட்டார். ஆனாலும் நாம் இவ்விடத்தில் முக்கியமாய் ஒன்றைச் சிந்திக்க வேண்டும். வர்த்தகத்திற்கு அனுகூலமான விஷயங்களிலும் முயற்சிகளிலும் மாத்திரம் மனதைச் செலுத்துவது கம்பெனியாருடைய இயற்கை. ஒன்றுக்கும் அஞ்சாமல் மந்திரிகளுக்கு உரிய காரியங்களில் சிந்தனையாயிருப்பது வெற்றிசிறந்த தளகர்த்தராகிய க்ளைவுடைய இயற்கை. கம்பெனிச் சேவகத்தில் இருந்த அவர் வேறு விருப்பமும் அபிப்பிராயமுமுள்ள கம்பெனியாரைத் திருப்பித் தமது வழிக்குக் கொண்டுவர வல்லவராவாரா? அவர் சொல்லும் உபாயங்களை நுழைந்தறி

யத்தக்க கருத்து அவர்களுக்கு உண்டா? அன்றியும் ஐரோப்பாவில் முடிந்த யுத்தம் மீண்டும் தொடங்கி நடந்தது. சென்னையில் க்ளைவ் இல்லாததனால் இது தமக்கு ஆங்காலமென்று பிரான்சியர் சென்னைக் கோட்டை பிடிக்கத் தளத்தோடு திரண்டுவந்தாலும் வருவார்கள். இதை நினைத்துக் கம்பெனியாருக்குக் கலக்கம் உண்டாயிற்று: ஆதலால், அவர்கள் க்ளைவுக்குக் கடிதம் போக்கி, நீர் யுத்தமுயற்சியை நிறுத்திவிட்டு, ஸுராஜுடௌலா வலியக் குறித்த அனுகூலமான சங்கேதங்களை அமைத்து உடன்படிக்கை செய்யவேண்டும் என்று திட்டம் செய்தார்கள். அப்பால் க்ளைவ் என்ன செய்யலாம்? குறுக்குச்சொல்லிப் பின்வாங்க வழி இல்லையே. பிறந்த திட்டத்தின்படி அவர் உடன்படிக்கை செய்வித்தார். அவ்வுடன்படிக்கைப் பத்திரம் சூதான பத்திரமென்று அவருக்கு ஆரம்பம் தொடங்கித் தோன்றியது. தோன்றியவாறே அது முடிந்தது. மெஸ். உவாட்ஸ், அமிர்சண்ட் எனும் இருவர் மூலமாக மேற்படி உடன்படிக்கை நிறைவேற்றப்படுமெனக் கண்டெழுதப்பட்டது. அமிர்சண்ட் என்பவன் சுதேச வர்த்தகன். அவனைக்குறித்துத் துயரமான கதை ஒன்று சமயத்திற் சொல்வேன். க்ளைவ் நினைத்தபடி, ஸுராஜுடௌலாவிற்கு அச்சம் தெளியவும் அவன் உடன்படிக்கையை உபாயமாய் விலக்க நினைந்து நாற்பதினாயிரம் சேனையுடன் பின்னும் ஒரு முறை கல்கத்தாவின்மேற் படையெடுத்தான்.

பாக்கியம் — ஏன் அம்மா, உடன்படிக்கை செய்தவுடன் க்ளைவ் தளகர்த்தர் சென்னைக்குத் திரும்பிவரவில்லையா?

அம்மணியம்மாள் — திரும்பி வரவில்லை. வாரதது அங்கிலேயருக்கு அனுகூலமாகவே முடிந்தது. ஸுராஜ டௌலா படையெடுத்து வருவானென்று க்ளைவ் தளகர்த்தர் அவனுக்குத் தகுதியான மரியாதை செய்ய வழிபார்த்திருந்தார். அந்த மரியாதையால் அவனுக்குத் திகைப்பும் மயக்கமும் உண்டாயின. அவன் மீண்டும் சமாதான உடன்படிக்கை செய்ய இடம் தர வேண்டுமென்று இரந்துகேட்டு விரைவாய் ஓடித்தப்ப வகை செய்தான். அவன் தப்புப்பத்திரம் எழுதிக்கொடுத்து அங்கிலேய தளகர்த்தரை ஏமாற்றும்படி செய்த உபாயம் தவறுமற் பலித்தது. இதைக் கண்டவுடன், ஸுராஜா தன் உயிருக்கு யமனாக வந்த அங்கிலேயரைப் படுகுழியில் விழுத்திப் பழிதீர்க்கப் புலை சுருட்டுப் பண்ணினான். ஹூக்ளி நதிக்கரையில் வில்லியம் கோட்டை எனப் பெயர் வழங்கும் கல்கத்தாவிற்கு அப்பால் உள்ள சந்திரநாகூரில் பிரான்சியர் குடியேறிய சங்கதி முன் சொல்லியிருப்பேனே. ஸுராஜ டௌலா புதுச்சேரியில் இருந்த பிரான்சிய தளகர்த்தனாகிய புஸ்ஸிக்குக் கடிதம் அனுப்பி, நீர் தடைசொல்லாமல் தளத்துடன் சந்திரநாகூருக்கு வருவீரானால், நானும் என் சேனையும் அங்கே உம்மைச் சந்திப்போம். உமது சகாயம் பெறுவேனாகில், கல்கத்தாவினின்று அங்கிலேயரை சூறைகாற்றில் பதர்போலப் பறக்கடித்துக் கோட்டையைப் பிடித்துக்கொள்ளமாட்டுவேன். அங்கே கொள்ளையடிக்கும் சொத்தெல்லாம் உமக்கே; அன்றியும் நானும் அளவற்ற திரவியம் கொடுப்பேன் என்று வாக்குநிச்சயம் செய்தான். புஸ்ஸி அதற்குச் சம்மதித்து விரைந்து படையெடுத்துப்போக எத்தனித்தான். இப்படி ஒருவனுக்கு இருவர் இணைந்து செய்யத்

தொடங்கின சதியோசனையைப்பற்றிச் சற்று முந்தவே க்ளைவ் தளகர்த்தருக்குச் சென்னையினின்று செய்தி எட்டிற்று. முற்புத்தியும் செய்திறமும் க்ளைவுக்கு இயற்கையாய் உண்டு. அந்த அருஞ்சமயத்தில் இன்ன உபாயம் செய்யத்தகுமென்று அவருக்கு யாராவது சொல்லி உணர்த்தவேண்டுமோ? செய்திகேட்டவுடன் அவர் தாமே எதிரிக்கு முந்திக்கொள்ளவும், எதிரி செய்யும் தந்திரங்களைத் தலைக்கொள்ளவிடாமல் தடுக்கவும் சங்கற்பித்தார். அவர் மனதிற் குறிக்கும் எந்தக் கருமமும் அக்ஷணமே முடிந்ததென்று சொன்னாலும் ஏற்கும். கரைவழி—கடல்வழி இருவழியாகவும் விரைவிற் படையெடுத்துப்போக அவர் முயன்றார். கரைவழியாய்ப் போன சேனைக்குத் தலைவர் க்ளைவ்; நதிமுகத்தில் சென்ற மரக்கலப்படைத்தலைவர் உவாட்ஸன். இவ்விருவரும் ஊக்கத்துடன் தலைப்பட்டுப்போய், நினைத்திருந்தபடி பூரண ஜயம் பெற்றார்கள். சந்திரநாகூர் அங்கிலேயர் கைவசப்பட்ட அன்றுதொட்டுப் பிரான்சியர் சலிகை வங்காளத்தில் ஒட்டுப்பற்றற ஒழிந்துபோயிற்று. நினைத்ததை முடிக்கும் க்ளைவுடைய அபூர்வ மனவலிமையைக் கண்டவுடன் ஸுராஜ டௌலாவிற்கு அச்சாவேசம் உண்டாயிற்று. அந்த மனவலிமையின் மர்மம் அவன் அறிவுக்குத் தோன்றவில்லை. அதை அனுசரித்து நடக்க அவனால் மாளாது. அந்த அவதியில் நபாப் க்ளைவிடத்தில் சரணமென்று அடைந்து, அவர் துணையன்றி மற்றொருவர் துணையும் தனக்கு இல்லையென்று அறிக்கைசெய்தான். தான் அங்கிலேயருக்குச் சிநேகத்துரோகம் செய்யக் கனவிலும் நினைக்கவில்லையென்று மாயமடித்தான். சிறைச்சாலையில் நேரிட்ட வெகு ஜனப் பிராணநஷ்டம் கட்டிக்கொடுக்க

மீண்டும் வலிய வாக்குத்தத்தம் செய்து, பாதித்தொகையென்று அதிக திரவியம் கல்கத்தா வர்த்தகருக்கு அனுப்பினான். இப்படி எல்லாம் கட்டுக்காட்டி நயச்சொல் சொன்ன அந்த அண்டப்புரட்டன் ஒட்டிப் பத்து மாசம் ஒரு க்ஷணம் சென்றதல்ல, மற்றுநாள் புலர்விக்கும் அவ்வளவு சமயங் காரும் நவரத்தினம் இழைத்த ஆபரணம் வெகுமதி அனுப்பி, கடுகென வந்து தனக்குத் துணைநின்று, க்ளைவை ஜயித்துத் தன் துயர் தீர்க்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான்.

பாக்கியம் — அம்மம்மா! அவனைப்போலக் கேடு கெட்ட பாவி இந்தப் பூவுலகில் இன்னும் ஒருவன் உண்டா?

அம்மணியம்மாள் — ஸுராஜுடௌலாவின் நடக்கையைப் பகுத்துச்சொல்லக் கேளுங்கள்: அவனைக் க்ளைவ் நம்பவில்லை, க்ளைவை அவன் நம்பவில்லை. இப்படி இருந்தும், க்ளைவ் ஒருபொழுதும் சித்தம் சலித்து எடுத்த கருமம் முடிக்கும் துணிவை விட்டுவிடவில்லை. அச்சத்திற்கு ஆட்பட்டிருந்த ஸுராஜுடௌலாவோ மனதில் குலைந்து மதிகெட்டு, குரங்குபோலச் சுழன்றான். அதை நினைக்க, இவனைப்போலும் சலனெஞ்சுடையோர் இவ்வுலகில் உண்டா எனப் பரிதாபம் உண்டாகின்றது. அங்கிலேயரை முறியடிக்கும் ஆசைக்கோர் அளவு இல்லை. எண்ணிய கருமத்தை இதயம் கனிகூர முடிக்கவும் திறமை இல்லை. அதனால், அவன் மனவலி அழிந்து மாறிமாறிப் பித்தனைப்போலும், பெற்றார் மற்றார் சொற்கேளாத துடுதலைச் சிறுவனைப்போலும் விபரீதமாய் நடந்தான். இன்றைக்கு அவன் க்ளைவிடத்திலிருந்து வரப்பெறும் கடிதங்களைச் சீறிச் சினந்து பேசிக் கிழித்துக் காற்றிலே தூற்று

வான்; நாளைக்குத் தாழ்ந்து பணிந்து தன் பிழையைப் பொறுத்துக்கொள்ளக் கேட்பான்; இரண்டு தினம் சென்று மெஸ். வாட்ஸை வரவழைத்து, பிராணதண்டனைத் தீர்ப்பு விதிப்பான்; அத்தீர்ப்பு நிறைவேற்றுமுன் அவன் அவருக்கு மிதமிஞ்சி வெகுமானம் செய்வான். அவனுடைய ஒப்புரவற்ற நடையை விளக்கும் திருஷ்டாந்தங்கள் சொல்லித் தொலையா: கண்டு கண்டு பகைவருக்கன்றி உறவருக்கும் அவனுடைய ஏடாகோடங்களைப்பற்றி அருவருப்பு உண்டாயிற்று. அவனுடைய அரசாட்சி ஒழிந்துபோக, மற்றவர்கள் அரசாண்டாலும் அனுகூலம் உண்டென்று உறவர் பகைவர் இருதிறத்தாரும் நினைத்தார்கள்.

4—ம் அதிகாரம்.

பாக்கியம்—அம்மா-க்ளைவ் சேனாதிபதி உத்தியோகத்திற்குச் சிறந்த நிர்வாகிதான். மந்திரி உத்தியோகத்திற்கும் வல்லவரா?

அம்மணியம்மாள் — ஒன்றுக்கொன்று உயர்வு தாழ்வு இல்லை. இவ்விருவித சாமர்த்தியமும் அவருக்கு விசேஷமாய் உண்டு. ஆனாலும் மதுரமான கனிக்குள்ளே வண்டு குடிகொண்டு அதன் தித்திப்பைக் கெடுப்பதுபோல, விசேஷசாமர்த்தியமும் விவேகமுமுள்ள க்ளைவிடத்தில் அசத்தியம் தலைக்கொண்டு அவருடைய அருமை பெருமையைக் குறைத்தது. அவர் ஆலயம் தொழுவதாகிய செய்கடன் முடித்தவரல்ல. நன்னெறிக்கும் தெய்வபக்திக்கும் அவர் அன்னியர். உதாரகுணம் அவருக்கு ஜன்ம இயற்கை. அவருடைய நற்செய்கைகள் அந்தக் குணத்தாலன்றி, தெய்வபக்தியால் உண்டானவைகளல்ல. நீதியும் நிறையும் இல்லாத பாவியென்று பெயர் எடுத்த ஸுராஜாடௌலாவோடு ஊடாடி அவன் குணத்தை அறிந்தபின், க்ளைவ் அந்தத் துரோகியை வெல்ல எவ்வித அதிக்கிரமமும் செய்யலாமென்று எண்ணமிட்டார். அவனைச் சிங்காதனத்தினின்று விலக்கி, அங்கிலேய துரைத்தனத்தார்க்கு வசப்பட்டு அவர்கள் சொற்கேட்டு நடக்கத்தக்க சாந்தகுணமுள்ள எவனாவது ஒருவனைச் சர்வ அதிகாரி ஆக்கினால் அனுகூலம் உண்டென்பது க்ளைவுடைய எண்ணம். அந்தக் குணம் குறிகள் அனைத்தும் பொருந்திய ஒரு மனுஷன் அகப்பட்டான். அவனுக்கு மீயர் ஜாப்பியர் என்று

பெயர். அந்த மீயர் ஜாப்பியர் ஸுராஜாடௌலாவின் பிரதான தளபதிகளில் ஒருவன். எண்ணுவதற்கு அரிய செல்வமும் செல்வாக்கும் இருந்த இருப்பிலே எளிதாய்ப் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்க உத்தம உபாயம் ஒன்றை க்ளைவ் அவனுக்குச் சொல்ல, அவன் அதை ஆசையோடு ஒப்புக்கொண்டான். சில நாள் சென்று, அரசிறைமந்திரியாகிய ராய்டல்லப்பும், இந்திய நாணயவர்த்தகர் வகுப்பில் லக்ஷாதிபதியாயிருந்த ஜக்கெட் ஸெத்தும் க்ளைவுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு அனுகூலிகளானார்கள். இந்தச் சதியோசனை முன் சொல்லிய சுதேசவர்த்தகனாகிய அமிச்சன்ட் என்பவனால் நிறைவேற்றப்பட்டது. இந்தச் சர்ப்பனையைக் குறித்து ஸுராஜாடௌலாவிற்கு எவ்வளவாயினும் சமுசயம் உண்டானால், க்ளைவ் நினைத்த கருமம் முடியாதே. அவனுக்குக் கனவிலும் சந்தேகம் உண்டாகாதபடி மனம் கலந்து உறவாடும் பாவனையாக அவர் அடிக்கடி கடிதம் அனுப்பிக்கொண்டுவந்தார். அதனால் அவன் தம் இருவருக்கும் உடல் இரண்டு, உயிர் ஒன்றென்று நினைத்துத் தன்னை மறந்துபோயிருந்தான். உள்நக்குள்ளே நடந்த சூதை அந்தப் பாவி எப்படி அறியமாட்டுவான்! இதெல்லாம் சித்து வித்தை முற்றும் கற்ற ஜகசாலனாகிய அமிச்சன்ட் என்பவனால் நன்றாகச் சாதிக்கப்பட்டது. செய்த உபாயம் சிதறாமல் வாய்க்க எத்தனமாயிருக்கையில், ஒரு குறை நேரிட்டது. அதுவரையில் க்ளைவுக்கு அனுகூலியாயிருந்த அமிச்சன்ட் அந்தச் சமயத்தில் யமனாகத் தலைப்பட்டான். அவன் புத்தி சாமானியமல்ல. க்ளைவுக்குத் தன்னால் ஆகும் உதவி மற்றொருவராலும் ஆகாதென்று அவனுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அந்தப் பெருதவிக்

காக க்ளைவ் அவனுக்குக் கனதிரவியம் கொடுக்க வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்தார்; ஆனாலும் ஆசைக்கு ஓரளவு இல்லையே. அவன் ஆசை அம்மாத்திரத்தில் அடங்காமல் அதிகரித்தது. சதிசெய்ய நினைத்தவர்கள் அத்தனை பெயரும் தனவான்களென்று அறிந்ததனால், வெருட்டிப் பணம் பறிக்க வேளை இதென்று அவன் க்ளைவைப் பார்த்துக் கொள்ளைப்பொருளில் என் பாகத்திற்கு முப்பது லக்ஷம் ரூபாய் தருவதாக எனக்கு இப்பொழுது வாக்குறுதி சொல்லும். சொல்லாதிருப்பீரானால், அடுத்துக் கெடுக்க நினைத்திருக்கும் அந்தரங்கச் சூதை அடியோடே ஸுராஜா டௌலாவிற்கு அறிக்கைசெய்வேன் எனச் சபதம் கூறினான். கல்கத்தா மந்திராலோசனைச் சபையார் இச்செய்தி கேட்டு, அவன் இரண்டகத்தை நினைக்க நினைக்க, அவர்கள் மனம் எரிந்து புகைந்தது. அப்பொழுது உவாட்ஸ் துரையும் மீயர் ஜாப்பியர் முதலிய சதியோசனைகாரரும் மூர்ஷடபாத்தில் இருந்தார்கள். சினத்த மன்னனாகிய நபாப்பு நினைத்தால் அவர்களை நிமிஷத்திற்குள்ளே அனர்த்தம்பண்ணிப் போடுவான். அவர்கள் அத்தனை பெயரும் இப்படி அநியாயமாக அந்த அறக்கொடியனால் இறந்துபோக நேரிடுமென்று அஞ்சி, மந்திராலோசனைச் சபையார் அமிச்சன்ட் கேட்ட கேள்வியை மறுக்கத்துணியவில்லை. அவர்கள் கலக்கமுற்று, இந்த அவதியில் இடையூறில்லாமல் தப்பிக்கொள்ளத் தகுதியான உபாயம் சொல்ல வேண்டும் என்று க்ளைவைக் கேட்க, அவர், "அகடவிகடத்தை அகடவிகடத்தாலும், அசத்தியத்தை அசத்தியத்தாலும் வெல்லவேண்டும். கேட்ட தொகையை இல்லை என்னாமற் கொடுப்பதாக அமிச்சன்டுக்கு வாக்குத்தத்தம்பண்ணுங்கள். பின்பு பார்த்துக்கொள்ள

லாம். கொடாமல் மறுத்தாலும் பிரமாதம் என்ன" என்று யுத்திசொன்னார்.

பாக்கியம் — இதென்ன கெடுதி அம்மா! க்ளைவும் அமிச்சன்டைப்போல் அபராதிதானே.

அம்மணியம்மாள் — அபராதியென்று அளவறுக்காமற் சொல்வது போதாது. அமிச்சன்டுக்கு க்ளைவ் பின்னும் ஒரு பங்கு அதிக துஷ்டரென்று சொன்னாலும் பொருந்தும். தர்மம் இது, அதர்மம் இதென்று அமிச்சன்டைப்பார்க்கிலும் க்ளைவுக்குத் தெளிவுறத் தெரியுமே. பாவம் பழிக்கு அஞ்சாதவனென்று ஊர் அறிந்த அமிச்சன்டுக்குக்கூடத் தர்மநெறி தவறாமல் ஏதும் சொல்லவும் செய்யவும் வேண்டுமோ என்று க்ளைவ் பக்குவம் சொல்லித் தப்ப வகைபார்த்தார். இப்படிப் பொருந்தாமற் பேசும் அவர் வாக்கை யார் ஒப்புக்கொள்வார்? மேலே க்ளைவ் சொல்லிய யுத்திப்படி மந்திராலோசனைச் சபையார் கேட்ட தொகை தடையின்றிக் கொடுக்கச் சித்தமாயிருப்பதாக அமிச்சன்டுக்குக் கடிதம் எழுதி மூர்ஷடபாத்திற்கு அனுப்பினார்கள். அனுப்பியும், அமிச்சன்ட் நம்பவில்லை. அந்த இரண்டகவீதி தன்னைப்போலப் பிறரும் வாக்கொன்று மனமொன்றாக நடப்பது இயற்கையென்று எண்ணினான்.

பாக்கியம் — அவன் எண்ணியதில் பிரமாதம் ஒன்றும் இல்லையே.

அம்மணியம்மாள் — வாக்குறுதி ஒருநாளும் அழியாதிருக்கும்படி, கொடுக்கும் திரவியம் இவ்வளவென்று பிரித்தானிய துரைத்தனத்தார் மீயர்ஜாப்பியருக்கு எழுதிக்கொடுத்த உடன்படிக்கையிற் கண்டே

ழுதித் தனக்கு ஒரு பிரதி அனுப்பவேண்டுமென்று அமிச்சன்ட் கேட்டான். அப்பால் இவர்கள் செய்யக்கூடிய உபாயம் என்ன? ஒன்றும் தெரியவில்லை. சிலநாள்வரையில் ஒரு பிரயத்தனமும் நடக்கவில்லை. பின்பு க்ளைவ் "கள்ளப்பத்திரம் ஒன்று, சுத்தபத்திரம் ஒன்று ஆக இரண்டு பத்திரம் எழுதி, சுத்தப்பத்திரத்தை வைத்துக்கொண்டு, கள்ளப்பத்திரத்தை அமிச்சன்டுக்கு அனுப்புவோம்" என்று சமயத்திற்கு ஏற்ற விரகு எடுத்துச் சொன்னார்.

பாக்கியம்—அம்மா, அதர்மபுத்தியுள்ள க்ளைவுடைய அக்கிரமத்தைச் சொல்லக்கேட்பது செவித்துவாரத்தில் நாராசம் காய்ச்சி நுழையவிடுவதுபோல் இருக்கின்றது.

அம்மணியம்மாள்—க்ளைவைப்பற்றி நீ கேட்ட இவ்வொரு செய்கையைத்தொட்டு உனக்கு இத்தனை வருத்தம் உண்டாகுமானால், இன்னும் சொல்லக் கேட்பவைகளை எப்படித் தாங்கமாட்டுவாய், மகளே? குறித்த உடன்படிக்கையிற் சம்பந்தப்பட்ட அத்தனை பெயருடைய கையொப்பமும் மேற்சொல்லிய கள்ளப்பத்திரத்திற் பதியவேண்டுமல்லவா? கப்பற்றளகர்த்தராகிய உவாட்ஸன் துரை கள்ளப்பத்திரம் எழுதத் தாம் ஒருபொழுதும் உடன்படுவதில்லையென்று உறுதிமொழி சொன்னார். அவரல்லவா சத்தியவிரதரென்று உத்தமர் எல்லாரும் புகழ்ந்து கொண்டாடத்தக்கவர்! உவாட்ஸன் சொன்ன சொல்லைக் கேட்டு, க்ளைவ் ஒரு நிமிஷகாலமாவது முன்பின் யோசிக்காமல், சிர்ஷ்டனை செய்த பத்திரத்தில் உவாட்ஸனுடைய கையொப்பத்தைத் தாமே எழுதினார்.

(அம்மணியம்மாள் இதைச் சொன்னவுடன் பாக்கியம் விறைத்து, தாய் முகத்தைப் பார்த்தவண்ணமாய்ப் பிரதிமைபோல் அசையாதிருந்தாள்.)

அம்மணியம்மாள்—ஒருவன் தன் நெஞ்சறிய ஒரேயொருமுறை மானம் கெட்டுச் சத்தியம் தவறி நடப்பானானால், அப்பால் அவன் எண்ணாமல் இறங்காத துறைகளில் இறங்கி வரவரத் துன்மார்க்கத்தில் முதிர்வான். ஆரம்பத்தில் தப்புப்பத்திரம் எழுதினால் தண்டனைக்கு உட்படுவீரென்று க்ளைவுக்கு எவராவது இடித்துரைக்கச் சம்பவித்தால், அந்த அக்கிரமம் தமது யோக்கியதைக்குத் தகாதென்று அவர்தாமே தள்ளிவிடுவார். முதலில் அவர் ஒருபொய் சொன்னார். அப்பால் அதை மெய்ப்பிக்க மற்றொரு பொய் சொல்லும்படி நேரிட்டது. இதற்கு ஆதாரவாகப் பின்னொரு பொய் சொன்னார். ஆகவே, ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பல பொய் சொல்லி நா நன்றாக வழக்கப்பட்டது; மனநிறைக்குக் காவல் இல்லாதொழிந்தது. ஒழியவே, பரம்பழியை எண்ணாமல் அவர் பிராணதண்டனைக்குரிய சிர்ஷ்டனைக் குற்றஞ் செய்தார்.

(இப்படி அம்மணியம்மாள் சொல்லவும், கந்தாத்தினுடைய மனம் வெம்பி முகம் கறுகறுத்துப்போயிற்று. உபாத்தியாயி அதைக் கண்டும் காணாதவள்போலக் கதையைத் தொடர்ச்சியாய்ச் சொன்னாள்.)

தப்புடன்படிக்கைப்பத்திரம் அமிச்சன்ட் கையிற் போய்ச் சேர்ந்தது. அவன் அதைப் பார்வையிட்டு, அதன் அங்கம் எல்லாம் தவறாமல் அமைந்து, கையொப்பம் இட்டிருப்பது கண்டு, அது சுத்தபத்திரமல்லவென்று ஒரு நிமிஷமாவது சந்தேகிக்கவில்லை. சந்தேகம் உண்டாகவது இல்லையே. அன்றுமுதல் அவன்

தன் கடனை விரைவாகச் செய்ய முயன்றான். எத்தனங்கள் யாவும் விரைவிற் சித்தமாயின. உவாட்ஸ் துரை அந்தரங்கமாய் மூர்ஷடபாத்தை விட்டு நீங்கினார். க்ளைவ் தளகர்த்தர் நபாப்புக்குத் தமது மனக்கடுப்பைக் குறிப்பிக்கும் கடிதம் ஒன்று எழுதி அனுப்பி, அங்கிலேயர் பட்டபாடனைத்துக்கும் அப்பொழுதே ஈடுசெய்யக் கேட்டார். க்ஷணப்பொழுதாயினும் தாமதித்தால் தாமே அவனிடத்தில் போய், வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொண்டபடி செய்விப்பதாக அச்சம் காட்டினார். இந்தக் கடிதத்தைப் பார்வையிட்டபொழுது, க்ளைவ் தனி வழி வாரென்று நபாப்புக்கு உறுதியாய்த் தெரிந்தது: ஆனதனால், அவர் வருகைக்கு உரிய எத்தனம் எல்லாம் விரைவிற் செய்து, அவரை இடைவழியிற் சந்திக்க ஐம்பத்தையாயிரம் சேவகருடன் அவன் புறப்பட்டான்.

பாக்கியம் — இதற்குமுன் அவனுக்கு இவ்வளவு துணிவு இல்லையே.

அம்மணியம்மாள்—என்னென்ன பிரயத்தனம் செய்தும், மூவாயிரம் சேனாவீரருக்கு அதிகம் சேர்க்க க்ளைவால் முடியவில்லை. ஐம்பத்தையாயிரத்துக்கு மூவாயிரம் எம்மாத்திரம்! அதிக சேனை இருப்பதை எண்ணியே அவனுக்கு அஞ்சாத்துணிவு உண்டானதுபோலும். இதுநிற்க, இருதிறமும் சண்டையிற் கைகலக்கும்பொழுது மீயர்ஜாப்பியர் தன் சேனைகளுடன் க்ளைவ் பட்சத்தில் சேர்வதாக வாக்கிட்டிருந்தான். அப்படிச் சேர்ந்தால், சேர்ந்த நிமிஷமே க்ளைவ் பக்கம் ஜயித்ததென்று உறுதிமொழி சொல்லலாம்.

பாக்கியம்—மீண்டும் சதி நடந்ததா அம்மா! க்ளைவுடைய வீரத்தைக்குறித்துச் சொல்லக்கேட்டு உண்டாகும் இன்பத்திற்கு இந்தச் சர்ப்பனை இடையூறாக நேர்ந்

தது. அன்றியும், சதிசெய்து அடைகிற வெற்றியும் வெற்றியா?

அம்மணியம்மாள் — சமயத்தில் மீயர்ஜாப்பியர் படைக்கோழையாய்ப் போனான்: ஆனதுபற்றி, க்ளைவ் பெற்ற ஜயம் களங்கமறத் துலங்கிற்று. சண்டைசெய்யச் சமயம் கிட்டியபொழுது, அவன் செல்வப்பிரளயத்திற்கு வருவழியாகிய யுத்தமுயற்சி செய்வதில்லையென்று மறுத்தான். ஆகவே, ப்லாஸ்ஸி யுத்தகளத்தில் க்ளைவுக்குத் தன் புத்திசக்தியும் முயற்சியும் தவிர, வேறு துணை இல்லாமற்போயிற்று.

பாக்கியம் — அம்மா, க்ளைவ் அக்கிரமமாய்ப் பிறர் துணை பெறுதலை நினைந்து எனக்கு ஆனந்தம் உண்டாகின்றது.

அம்மணியம்மாள் — உனக்குமாத்திரமோ அல்ல, எனக்கும் அப்படித்தான். என்றைக்கும் நினைக்கத்தக்க அந்த யுத்தகளத்தில் அன்றைக்கு அவருடைய விவேக பலத்தால் உண்டான ஜயத்துக்குச் சமானம் முன்னும் இல்லை, பின்னும் இல்லை. இன்னது செய்யத்தகுமென்று தெளிய அறிந்து நிர்மானிப்பது அவருக்குப் பிராண சங்கடமாயிருந்தது. அந்தச் சண்டையில் தாம் வெற்றி அடைந்தால், அங்கிலோ இந்திய துரைத்தனம் நிலை பெறுமென்றும், தோற்றால் நிலையற்றுப்போமென்றும் அவர் நினைத்தார். அதிற் பிசகு இல்லை. அவருடைய படைஜனம் இறங்கிய இடத்துக்கும் ஸுராஜா டௌலாவின் திரளான சேனை நெருங்கிக் கூடிய வெளிக்கும் இடையில் ஒரு ஆறு. அந்த ஆற்றைத் தாண்டிப் போய்ச் சண்டைசெய்வது புத்தியா? ஜயம் பெற்றால், புத்திதான். அபஜயப்பட்டால், ஓடித் தப்புவதற்கு

ஆற்றலுடையாரும்; ஆகவே, அவரும் அவருடைய சிறிய தண்டும் மாற்றான் கையில் அகப்பட்டு மடிந்து போவதற்குச் சந்தேகம் இல்லை. நாலைந்து நாழிகை நேரம் இந்தப் பரமசங்கடத்தை நினைக்க நினைக்க, மலை சலித்தாலும் சலியாத அவர் மனம் சலித்து நிலைகுலைந்தது. அந்தச் சமயத்தில் இராணுவ மந்திராலோசனைச்சபையை வரவழைத்து, அவர் இதற்கு உபாயம் ஏதாம் சொல்லக் கேட்டார். சபையார் காரியத்தைத் தேற விசாரித்துச் சண்டையிடத் தகாதென்று தீர்த்தார்கள். அவர்கள் தீர்ப்பு அப்பொழுது க்ளைவுக்குச் சம்மதமாகவே இருந்தது. கூடாரத்தில் கூடிய சபை கலைந்தபின் க்ளைவ் தனித்துப்போய் இருந்து, ஐம்புலன்களையும் அடக்கி, மனதைக் கட்டி ஆய்ந்தோய்ந்து பார்த்தார்; பார்த்த அளவில், சந்தேகமும் பயமும் தெளிய, சலித்த மனம் நிலைத்தது. நேர்ந்த சண்டையை நிமிஷமும் தாமதிக்காமல் நெருங்கிப்போய்ச் செய்து முடிப்பதே கருமமென்று அவர் நிர்ணயம்செய்து எழுந்து பாசறைக்குப் போய், விரைவில் தண்டெடுத்து ஆற்றைக் கடந்து அக்கரைப்பட்டு, ப்லாஸி வெளியில் இறங்கினார்.

பாக்கியம்—கடல்போலப் பரந்த ஸுராஜாடௌலாவின் சேனையைப் பார்த்த கண்ணுக்கு ஊருணிபோலச் சிறிய க்ளைவின் தண்டு ஒரு பொருட்டாகத் தோன்றாதே.

அம்மணியம்மாள்—எப்படித் தோன்றும்! ஸுராஜாடௌலாவின் சேனைத்தொகையும் அதிகம், சேனாவீரர் ஆண்மையும் அதிகம். அவர்கள் தென்னிந்தியாவில் இருப்பவர்களைப்போலப் படைக்குப் பிந்தும் பெண்தன்மையுள்ளவர்களல்ல, அற்புதவீரரென்று

அதிசயிக்கப்படும் வட இந்திய மனுஷரில் பொறுக்கி எடுக்கப்பட்டவர்கள்.

க்ளைவ் வளமான இடம் பார்த்து ராணுவவீரரை அணிவகுத்து மாற்றான் குண்டு எப்பொழுது வருமென்று வழிபார்த்துக்கொண்டிருந்தார். சற்றுநேரத்திற்குள் இருதிறத்து வீரரும் பீரங்கிக் குண்டுமாரி பொழிந்தவண்ணமாயிருந்தார்கள். குண்டுப் பிரயோகம் அன்றைக்கு அங்கிலேயருக்குத்தான் நன்றாக வாய்த்தது. அதை எதிரிகளும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். அங்கிலேயர் சுட்ட திறமான குண்டு குறிதப்பாமல் பட்டன. அதனால் பகைவருடைய சில படைவகுப்புகள் அணிகுலைந்துபோயின. குண்டு செல்லும் எல்லைக்கு அப்புறம் ஓரிடத்தில் சுகமே தங்கிச் சண்டைபார்த்துக் கொண்டிருந்த நபாப் தன் படையணி குலைந்தது கண்டு கலங்கினான். அவன் தண்டுச்சேவகத்தில் இருந்த சதிகாரன் ஒருவன் கெடுகாலம் கிட்டுமுன் யுத்தகளத்தினின்று பொட்டெனத் திரும்பித் தப்பிப் பிழைக்கும்படி அவனுக்குத் தந்திரமாய்க் கெடுபுத்தி சொன்னான். வஞ்சனை தெரியாத ஸுராஜா அவன் சொன்னது தனக்கு ஆம்புத்தியென்று எண்ணி, தண்டுகளைப் புறங்காட்டி விரைந்து வரச்சொல்லி, தானும் வேகமாய்ச் சென்றான். புறங்காட்டி ஓடும்படி நபாப் கட்டளையிடவும், அவர்கள் மனம் குன்றிப்போயிற்று. சலிக்காமற் சண்டைசெய்து தாமே ஜயம்பெறுவோமென்று அவர்கள் எண்ணியிருந்தார்கள்; இப்படி வருமென்று சொப்பனத்திலும் நினைத்திருக்கவில்லை. பகைவர் பின்னிட்டது கண்டவுடன் க்ளைவ் தமது தளத்தைக் கடுவேகமாய் முடுக்கினார். அதுகண்டு, யாவரும் ஓடத்தலைப்பட்டார்கள். ஸுராஜாவின் சேனாவ

குப்பார் கெடிகொண்டு நான்கு திக்கிலும் சிதறுண்டார்கள். சண்டைதொடங்கி ஒரு மணி நேரத்திற்குள் க்ளைவ் சத்துருவை ஜயித்தார். யுத்தகளத்தில் அவரோடு எதிர்க்க வல்லவர் ஒருவரும் இல்லை. அவர் ஜயித்த சேனாவீரர் பல்லாயிரம் பெயர்! அவர் பக்ஷத்தில் குண்டுபட்டிறந்தவர்கள் ஆக இருபத்திரண்டு பெயர்; காயம்பட்டவர்கள் ஐம்பது பெயர். அன்றைக்கு-ப்லாஸ்ஸி யுத்தகளத்தில் வெற்றிபெற்ற போராண்மையுள்ள 39-வது பட்டாளத்தார் அந்தப் பெயரை ஒருநாளும் மறவாதிருந்து நன்குமதிக்கத்தகும். ப்லாஸ்ஸி என்னும் பெயர் அந்தப் பட்டாளத்திற்கு உரிய துவஜங்களில் மற்றநேக வெற்றிவரலாறுகளுடன் அழியா முத்திரையாக இன்றளவும் குறிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

பாக்கியம் — க்ளைவ் ராணுவ மந்திராலோசனைச் சபையார் செய்த தீர்ப்பைத் தலைமேற்கொள்ளாமல் தமது புத்தியைச்சார்ந்து நடக்கும் துணிவை மேற்கொண்டது சுபகாலத்தின் கோலந்தான். இது விளைந்த காரியசித்தியால் வெளிப்படையாகத் தோன்றுமல்லவா?

அம்மணியம்மாள் — சுபகாலத்தின் கோலமென்று பத்துமுறை சொல்லலாம். நாட்சென்றபின் இதைச் சுட்டி, க்ளைவ் "நாம் ஒரேயொரு முறை ராணுவ மந்திராலோசனைச்சபை கூட்டி, சமயத்திற்கு ஏற்ற புத்தி சொல்லக் கேட்டோம். கேட்டதன்றி, சபையார் சொற்படி நடக்கவில்லை. நடந்தோமானால், பிரித்தானியர் அதிகாரம் இப்பொழுது இந்தியாவிற் செல்லவேமாட்டாது" எனச் சொன்னாராம்.

கமலம் — ஸூராஜாடௌலாவிற்கு நேர்ந்த கதி என்ன அம்மா?

அம்மணியம்மாள் — அவன் தப்பிப்பிழைக்க யுத்தகளத்தினின்று மூர்ஷடாபாத்திற்கு ஓடிப்போயிருந்தான். அங்கிருக்கையில் பாதி அச்சத்தினாலும், பாதி அந்தரங்கபாத்திரர் யாவரென்று அறியாமையினாலும் அவன் மனம் நிலையற்றுத் தளம்பியது. அங்கிலேயரைத் தஞ்சமென்று அடைவது உத்தமமெனச் சிலர் அவனைத் தூண்டிவிட்டார்கள். அவன் அதையும் கேட்டான். பட்டாளத்தில் கெட்டு நொந்துபோனவர்கள் போக, தப்பி ஓடியிருப்பவர்களை ஒன்றாகச் சேர்த்துப் பின்னும் ஒருமுறை சண்டைசெய்தால் வெற்றி உண்டாமென்று சிலர் சொன்னார்கள். அவன் அதையும் கேட்டான். கேவலம் செவிகொடுத்துக் கேட்டதொழிய, அவன் ஒன்றையும் கைக்கொள்ளவில்லை. இவ்விருவித உபாயங்களில் எதையானாலும் மேற்கொண்டு நடக்க அவனுக்கு வீரம் இல்லாமற்போயிற்று. அவன் எளிதிற் கொண்டுபோகத்தக்க நவமணிகள் எடுத்துக்கொண்டு, மூர்ஷடாபாத்தை விட்டு நீங்கி, இராவழி நடந்து, பத்னாவில் க்ஷேமமாய்ப் போய்ச்சேர்ந்தான். அங்கும் அவனுடைய சலித்த மனம் நிலைப்படவில்லை. அவன் இருமனமுடையோனாயிருந்தான். முயற்சி ஒன்றும் அவன் செய்யவில்லை. இன்றைக்கு அவனை ஒரு ஆசை எனும் பேய் பிடித்து ஆட்டும்; நாளைக்கு அவ்வாசை தொலைய, அவன் மற்றொரு ஆசைக்கு அடிமைப்படுவான். அவன் இப்படி இருந்து சீரழிகையில், உடன்படிக்கைப்பிரகாரம் சிங்காதனம் ஏற இடம்பெற்ற மீயர்ஜாப்பியர் பத்னாவிற்குப் படைவீரரை அனுப்பி, ஸூராஜாடௌலாவைச் சிறைபிடித்துக் கொண்டுவரச்சொன்னான். அவ்வீரர் அவனைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் ஒப்புவித்தார்கள். செல்

வம் வந்தபொழுது ஜீவதயை இல்லாமற் செருக்குடையோனாயிருந்த ஸூராஜா சிறுமைப்பட்டபொழுது தன் பெருமையைத் தானே மறந்து மீர்ஜாப்பியரின் பாதத்தில் விழுந்து, தன்னை மனதிரங்கிக் காத்தருளவேண்டுமென்று பரிதபித்துக் கேட்டான். அப்பொழுது மீர்ஜாப்பியர் உத்தரம் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. ஸூராஜாவைத் தன் சமுகத்தினின்று விலக்கிக் கொண்டு போகச்சொன்னான். பிற்பாடு அந்தப் பாவி வினாவில் அந்தரங்கமாய்க் கொலைசெய்யப்பட்டான்.

பாக்கியம்—இப்படி ஸூராஜாடௌலாவைக் கொலை செய்ய க்ளைவ் தளகர்த்தர் மீர்ஜாப்பியருக்கு இடங் கொடுத்தாரா?

அம்மணியம்மாள்—மீர்ஜாப்பியருடைய அபிப்பிராயத்தைப்பற்றி க்ளைவ் தளகர்த்தர் ஒன்றும் அறியார். க்ளைவ் செய்த பிழை அநேகம் உண்டு. உண்டெனினும், அந்தரங்கக்கொலை செய்வதற்கு அவர் ஆண்மையற்ற கோழையல்ல, சுத்தவீரர். அவர் ஸூராஜாவைக் கொலைசெய்ய நினைக்கவும் இல்லை; பிறர் கொலைசெய்வதை அறிந்து தடுக்கவுமில்லை. புது அரசனாகிய மீர்ஜாப்பியர் தான் செய்த கொலைபாதகத்தைப் பற்றி அங்கிலேயருக்குத் தன்பெயரில் ஆக்குரோசம் உண்டாமென்று நினைத்தான். நினைத்து, ஸூராஜா நித்தமும் தன் பிராணனுக்கு யமவேதனை செய்துகொண்டு வந்ததனால், ஆபத்துக்குப் பாவம் இல்லையென்று தான் அவனைக் கொல்லும்படி நேரிட்டதென க்ளைவுக்குத் தெளிய நியாயம் எடுத்துக்காட்டினான். அப்பொழுது பிரதான வழக்கு ஒன்றும் தீரவில்லை. இரவும்பகலும் இடைவிடாமல் அதிலே சிந்தனையாயிருந்த க்ளைவ் தளகர்த்தர் தமது சொந்தக்காரியமாகிய அதைக் கைசோர

விட்டு, மீர்ஜாப்பியர் செய்த கொலைக்குற்றத்தின் நியாயம் அநியாயத்தைப் பேசித் தெளிவதிற் காலம்போக்குவாரா? அவர் அப்படிச் செய்யத்தகுமா? தகாதே: ஆதலால், அவன் சொன்ன பக்குவம் தமக்குச் சம்மதமெனத் தோன்றும்படி குறிப்பித்து, க்ளைவ் வழக்குத் தீர்க்கும் முயற்சியில் மனம்வைத்தார்.

கமலம்—அம்மா, அம்மா, அமிச்சண்ட் பரிதாபமே பரிதாபம். பத்திரத்தின் சூதை அறிந்தபின், அவன் எவ்வாறு பதைபதைத்தானோ!

அம்மணியம்மாள் — மூர்ஷடாபாத்தில் ஜன அமரிக்கை உண்டானவுடன், உடன்படிக்கை நிறைவேற்றும் வகை ஏதென்று பேசி நிர்ணயம்செய்ய க்ளைவ் சார்ப்பினைகாரரைச் சபைகூட வரவழைத்தார். பத்திரத்தில் பதிந்தபடி முப்பது லக்ஷம் ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு பெரு ஆசையாய்க் கூடிய சங்கத்தில் அமிச்சண்டும் போயிருந்தான். பத்திரம் சபை ஏறியது. முன் அமிச்சண்டுக்கு எழுதிக்காட்டிய பத்திரம் சிவப்புக்கடிதம்; இப்பொழுது சபை ஏறியதோ வெள்ளைக்கடிதம். இந்த மாறுபாட்டைக் கண்டவுடன் அமிச்சண்டுக்கு அச்சமும் ஐயமும் உண்டாயின. இதன் அபிப்பிராயம் என்னவென்று அவன் கேட்டதற்கு, க்ளைவ், "அபிப்பிராயம் மற்றென்ன? உனக்கு வருமதி ஒன்றும் இல்லை," என்று உத்தரம் சொன்னார். அவர் வாய்ப்பிறப்புக் கேட்கவும், தலையில் இடிவிழுந்தவன்போல அமிச்சண்ட் அறிவுமயங்கி நின்றநிலையில் குறைப்பிராணியாய் விழுந்தான். அவனுக்கு அன்றைக்கு மயங்கின அறிவு சாங்காலமளவும் தெளியவேயில்லை. நாலைந்து மாசகாலம் அவன் பூமிக்குப் பாரமாகவும், அறிவில்லாத விலங்குஜாதியில்

ஒன்றாகவும் இருந்து அழுந்தி அகாலமரணமடைந்தான்.

கமலம்—இதை நினைக்க, எனக்குத் திகில் எடுக்கின்றது. க்ளைவுடைய மனம் என்ன பாடுதான்படாது!

அம்மணியம்மாள்—அவர் பட்ட மனோபத்திரவத்தை அவருக்குப் பிராண சத்துருவாகிய ஒருவன் கண்டாலும், அவன் கண் துடிக்க மனம் உருகுமே. தாம் அமிச்சண்டுக்குச் செய்த துரோகத்தை எண்ணியெண்ணி க்ளைவ் மனம் புண்ணாகி வருந்தினார். அவர் அமிச்சண்டைப் போய்க் கண்டு அவன் பட்ட அருந்துயரைத் தீர்க்க வகைபார்த்தார்; பார்த்தும், ஆகும் பயன் என்ன? சமயம் முந்திப்போயிற்று-சமயம் முந்திவிட்டதே! இந்தச் சிறு சொற்றொடரை எண்ண, மனம் ஏங்குகின்றது. நாம் செய்த பாவம் பழியை நினைத்து, மனக்கவலையால் மனத்தை அழுக்கு நீங்கக் கழுவிச் சுத்திசெய்வதற்கு நமக்குக் காலம், இடம், சுகமுதலிய வாய்க்[illegible] தந்து கடவுள் செய்த நன்றியை நெஞ்சார நினைத்து, அவருடைய புகழை வாக்கார வாழ்த்தாதிருக்கிறோம். இம்மை மறுமை இருமையினும் தீராப்பழி செய்தோமென்று எண்ணும்பொழுது, உண்டாகும் தீவிர மனோபத்திரவத்திற்குச் சமானமாகிய உபத்திரவம் வேறில்லை. சமயம் இருக்கும்பொழுது, அதன் அருமை எவருக்கும் தோன்றாது. சமயம் கைகடந்து போகும்பொழுதோ, கதறி அழுது அடித்து விழுந்து புரண்டு வருந்திக் கேட்டாலும், அது நில்லாது.

5—ம் அதிகாரம்.

பாக்கியம்—அம்மா, க்ளைவ் மீயர் ஜாப்பியரைச் சிங்காதனம் ஏற்றினபின் என்ன செய்தார்? தள்ளிவிட்டாரா, வைத்துக்கொண்டாரா?

அம்மணியம்மாள்—தள்ளிவிடவில்லை, வைத்துக்கொண்டார். அவனிலும் வளமான ஒருவன் அகப்பட்டால், அப்பால் அவர் என்ன செய்வாரோ அறியேன்; ஆனாலும், முக்கியமாய் அவர் ஒன்றிலே ஜாக்கிரதையாயிருந்தார். கம்பெனியாருக்கு நேரிட்ட நஷ்டத்துக்கெல்லாம் ஈடுவாங்கினார்; அன்றியும் சண்டையில் சென்ற செலவு முழுதும் வரப்பற்றிக்கொண்டார்.

சுந்தரம்—க்ளைவ் தாமும் ஏதாயினும் வாங்கிக்கொண்டாரா?

அம்மணியம்மாள்—ஆமாம், அவர் செய்த நன்றியைத் தான் மறக்கவில்லையென்பதற்கு அடையாளமாய் மீயர் ஜாப்பியர் கொடுத்த வெகுமதியை அவர் வாங்கினார். அது பதினாறு லக்ஷம் ரூபாய்.

பாக்கியம்—அம்மம்மா! க்ளைவ் பெற்ற செல்வமல்லவோ செல்வம்!

சுந்தரம்—சண்டையில் அவர் பட்ட சிரமத்திற்கு இந்தத் தொகை தகுதியான பயன்தான்.

அம்மணியம்மாள்—இந்தப் பதினாறு லக்ஷம் ரூபாய் வாங்கினதற்காக ஈஸ்த் இந்திய கம்பெனியார் பிற்பாடு

க்ளைவை வெகுவாய்க் கண்டித்தார்கள். அப்பால் கம்பெனி உத்தியோகஸ்தர் ஒருவரும் சுதேசரிடத்தில் எவ்வகை வெகுமதியானாலும் வாங்கவொண்ணாதென்று நிபந்தனை செய்யப்பட்டது.

பாக்கியம் — அப்படி நிபந்தனை செய்வதற்கு நிமித்தம் என்ன?

அம்மணியம்மாள் — நிபந்தனை செய்யாவிட்டால், பல பாரமான மாறுபாடுகள் நடக்குமே. அடிக்கடி உத்தியோகஸ்தர்கள் அக்கிரமமாய்த் திரவியம் தேடவகை பார்ப்பார்கள்.

பாக்கியம் — சரிதான் அம்மா, க்ளைவ் துரை வெகுமதி பெற்றது அக்கிரமமென்று எண்ணுகிறீர்களா?

அம்மணியம்மாள்—அவர் மீயர் ஜாப்பியர் கொடுக்கப்போன வெகுமதியையும் தமக்கு வேண்டாமென்று தள்ளிவிடுவாரானால், அவரைக் கண்டு பின்னும் அநேகர் நெறி விலகாதிருப்பார்கள். அன்றியும் அவருக்குச் செல்வாக்கு மேலுமேலும் பெருகும். தாமே வெகுமதியும் கைக்கூலியும் வாங்கி, அப்புறம் வாங்குவோரைக் கண்டிக்கத் தலைப்படுவாரானால், அவர் சொல் செல்லாது; ஆனாலும், அவர் வெகுமதி வாங்கினது குற்றமென்று சொல்லத்தகாது. அவர் தமது ஆசையைப் பெருகவிடாமல் பதினாறு லக்ஷம் ரூபாய் போதுமென்று அந்தமட்டில் திருப்தியடைந்திருந்ததே பெரிது. மீயர் ஜாப்பியரைச் சிங்காதனம் ஏற்றவும், ஏற்றியபின் அடிக்குள்ளே இறக்கவும் க்ளைவுக்கு அதிகாரம் உண்டு. இதை அவன் நன்றாய் அறிவான். அறிந்து, க்ளைவுக்குப் பயந்து, அவர் செய்த நன்றியைக் கனவிலும் மறவாதிருந்தான். இப்படிப்பட்டவன் க்ளைவ் கேட்பதெல்லாம் இல்லையென்னாமற் கொடுப்பானே. க்ளைவுக்கு மனம்

உண்டானால், அளவற்ற செல்வம் எளிதிற் பெற வகையும் உண்டு.

சுந்தரம்—பதினாறு லக்ஷம் ரூபாய் கையிற் சேர்ந்த பொழுது, க்ளைவுக்கு ஆனந்தம் உண்டாகுமே?

அம்மணியம்மாள்—திரவியத்தைப்பார்க்கிலும் கல்கத்தாவில் அவர் கூட்டாளிகளாற் பெற்ற பெரும் பிரதிஷ்டையே அவருக்குப் பின்னும் அதிக பிரீதியாயிருந்தது. சீமையிலோ, கம்பெனியார் அவரைத் தகுதியானபடி சம்மானிக்கவில்லை. ப்லாஸ்ஸி சண்டையில் அவர் பெற்ற பிரபலமான ஜயத்தைக்குறித்து அப்பொழுது அவர்களுக்குச் செய்தி எட்டியிருக்கமாட்டாதே. வேண்டுமெ அரசாட்சிமுறை நூதனமாய் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று இங்கிலாந்திலின்று வரப்பெற்ற திட்டத்தில் க்ளைவுக்கு உயர்ந்த உத்தியோக நியமனம் செய்திருக்கவில்லை.

சுந்தரம்—கம்பெனியார் மதிகெட்டு அவரை இப்படிக் கெளஞ்சத்தனமாய் எண்ணியது அவர்களுக்குத் தான் நஷ்டம்; அவருக்குக் கெடுதி ஒன்றும் இல்லை.

அம்மணியம்மாள் — கல்கத்தா மந்திராலோசனைச் சபையாரும் நீ சொல்வதுபோலவே எண்ணமிட்டார்கள், சீமையினின்று வந்த திட்டத்தை மந்திராலோசனைச் சபையார் அலக்ஷியமாய்த் தள்ளிவிட்டு க்ளைவையே சர்வாதிகாரியாயிருக்கும்படி வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

பாக்கியம் — அவர்களையல்லவோ நயம் தெரிந்து நடக்கும் நல்ல தர்மிஷ்டரென்று சொல்லத்தகும்?

அம்மணியம்மாள் — ஆமாம், அவர்கள் இந்த ஏற்பாடு செய்தது அநுகூலமாகவே முடிந்தது. க்ளைவ் பெற்ற பிரபல ஜயத்தைப்பற்றி இங்கிலாந்திற் செய்தி

எட்டியபொழுது, ஈஸ்ட் இந்திய கம்பெனியாருக்கு மனங்கொள்ளாத சந்தோஷம் உண்டாயிற்று. அவர்கள் க்ளைவை வங்காளத்துக் கவர்னராக்கி அவருக்குச் சர்வாதிகாரம் சூட்டினார்கள். அக்காலத்தில் சுதேச அரசர்கள் க்ளைவைக் கண்டாலும், அவர் பெயர் சொல்லக்கேட்டாலும் நடுநடுங்குவார்கள்: இதற்குச் சிறு திருஷ்டாந்தம் ஒன்று சொல்லுகிறேன் — ஒருநாள் க்ளைவின் வேலைக்காரர் சிலருக்கும் செல்வமும் செருக்குமுள்ள குறுநிலமன்னன் ஒருவனுடைய சேவகருக்கும் ஏதோ விஷயத்தைப்பற்றி விவாதம் உண்டாயிற்று. இந்தக் கலகத்தைப்பற்றிப் பிறந்த வதந்தி மீயர் ஜாப்பியருடைய செவிக்கு எட்டிற்று. எட்டியபொழுது, அவன் இதைக்குறித்து க்ளைவ் அறியச் சம்பவித்தால், பிராணகண்டத்திற்கு வருமே என்று பதறி, மேற்படி குறுநிலமன்னனை வரவழைத்து, வேலைக்காரரை வாய்மதங்கொண்டு மிஞ்சி நடக்கவிட்டதுபற்றிக் கண்டித்தான். அன்றியும், "நீர் அச்சமற்று அபசரித்த கர்னல் க்ளைவ் இன்னாரென்று உமக்கு இன்னம் தெரியாதா?" என்று கேட்க, அந்தக் குறுநிலமன்னன் பணிந்து, "அன்றன்று காலையில் எழுந்தவுடன் கர்னல் க்ளைவ் துரையுடைய பொதிசுமக்கும் கழுதைக்குத் தவறாமல் மூன்று தண்டனிட்டுவருகிற நான் அவரை அபசரிக்கவா!" என்று பிரமையுடன் சொன்னானாம். இப்படி க்ளைவிற்கு அதிகாரமும் செல்வாக்கும் அதிகம் இருந்தும், வங்காளத்து நபாப்புக்கு நூதன அபாயம் ஒன்று நேரிட்ட பின்புதான் க்ளைவின் அதிகாரம் உச்சத்திற்கு வளர்ந்தது. மஹா மொஹல சக்கரவர்த்தி டில்லியில் ஒருவாறு சிறையிருக்க, அவனுடைய ஜேஷ்டபுத்திரன் ஷா அலம் என்பவன் அங்கிருந்து ஓளித்தோடி, மஹா

ராஷ்டி ர்முதலிய ரணசூரர்களான ஜாதியார்களில் திரளாகத் ண்டு சேர்த்து, மீயர் ஜாப்பியர் ராஜாதிகாரத்தை உ மையின்றிக் கவர்ந்த அக்கிரமத்தைச் சாக்கிட்டுக்கொ டு, செழுநிலப்பாங்கான தன் வங்காளப் பிர த்தை மீண்டும் கைக்கொள்ளும்பொருட்டுத் சமின்றி மூர்ஷடபாத்திற்குப் படையெடுத்துப் போனான். போகவும், மீயர் ஜாப்பியர் கனதிகிலில் பட்டு, நெருங்கிவந்த மாற்றானைக் கைக்கூலி கொடுத்து எளிதாகத் தொலைவிக்கும் வகை ஏதென்று எண்ணமிட்டான். அவனுக்கு இராப்பகல் இதே சிந் யாக இருந்தது. இது படைக்கோழைகளன்றிச் சுத் வீரர் செய்யும் செய்கையல்லவே. அஞ்சித் தடுமாறி அவன் இவ்வாறு செய்ய நினைத்திருந்ததைச் சமயத்திற் கேள்வியுற்று, க்ளைவ் அவனை அதட்டி, கடிதம் எழுதி அனுப்பி, தடபுடை முயற்சி செய்து, பகையாளியை வந்த வழியே மடக்கிவிடத் தண்டெடுத்துப் போனார். க்ளைவுடன் போன சேனாவீரர் ஆக மூவாயிரம் பெயர். எதிரி பட்சத்திற் சேர்ந்த சேனைக்கு அளவில்லை; ஆனாலும், நெருங்கின போரில் க்ளைவுக்குச் சேனாபலத்தைத்தொட்டு நிமித்தம் இல்லையே. அவர் பெயரைச் சொல்லவே, சத்துருவுக்கு மரணக்கெடி உண்டாகாமற்போகாது. அவரைக் கண்டவுடன் சண்டை தொடுத்துவந்தவர்கள் நடுநடுங்கி அணிகுலைந்து ஓட்டம் பிடித்தார்கள். ஒரு நாழிகை நேரமாவது சண்டை செய்யாமல் க்ளைவ் ஜயபதியாகி மூர்ஷடபாத்திற்குத் திரும்பினார். அவ்வேளையில் அவர் செய்த நன்றிக்கு இணை இல்லையென்று நபாப் எண்ணினான். முன் அவர் அவனுக்குச் செய்த பெருபகாரம் அநேகம். இப்பொழுது செய்த உதவி உயிருதவி. இந்த உதவியை அவன்

ஒருநாளும் மறக்கவில்லை. கம்பெனியார் கல்கத் தாவிற்குச் சமீபத்தில் அவனிடத்திற் சிறிது நிலம் வாங் கி அதற்காக வருஷவாரி மூன்று லக்ஷம் ரூபாய் கப்பம் கட்டிக் கொண்டுவந்தார்களே. அந்தத் தொகையை ஜீவ ன் உள்ளவும் க்ளைவுக்குக் கொடுக்கும்படி அவன் [illegible]டம் செய்தான். கள்ள மனமுள்ள மீயர்ஜாப்பியரு அடிக்குள்ளே எண்ணம் பேதித்தது. இவ்வெகுமதியை க்ளைவுக்குக் கொடுக்கத் தீர்மானித்தது சுத்த மைமென்று அவன் நினைத்தான்.

சுந்தரம்—அவன் நினைத்தது நியாயமாயிருந்தாலும் இருக்கலாமே?

அம்மணியம்மாள்—க்ளைவுக்கு மிகுந்த செல்வ[illegible]க்கு உண்டாயிருப்பதைக் காண அவன் மனம் பொறுக்கவில்லை. வீராதிவீரராகிய அவரோடு எதிர்க்க வல்லவர் யாவரென்று அவன் சிந்தனைசெய்து, உலாந்த துரைத்தனத்தார் நினைத்தால் அவரை வெல்லமாட்டுவார்களென்று மனம்தேறி, அவர்களுக்கு அதீனமாகிய பத்தாவியாவில் இருந்து அரசாளும் அதிகாரிகளுக்குக் கடிதம் எழுதத் தலைப்பட்டான். வங்காளத்தில் அங்கிலேய துரைத்தனத்தாருக்கு எதிரிகளாய் வருவீர்களானால், உங்களுக்குச் செல்வம் பெருகுமென்று அவன் உறுதிமொழி எழுதி அனுப்பினான். இரை போட்டு மீன் பிடிப்பதுபோல அவன் உறுதிசொல்லி உலாந்தரை வசப்படுத்தப்பார்த்த உபாயம் வாய்க்க நாட்படவில்லை. இந்தியாவில் அங்கிலேயர் விரைவாகத் திரண்டசெல்வம் பெற்றுக்கொள்வது கண்டு சிறிதுகாலம் உலாந்த துரைத்தனத்தாருக்குப் பொறாமை உண்டாயிருந்தது. இந்துதேசம் செல்வப்பொருள் நிறைந்த தேசமென்று ஐரோப்பியர் முற்காலத்திற் சொப்பனம்கண்டதுபோல்

[illegible]திருந்தார்கள். பிற்பாடு அங்கிலேய வர்த்தகர் இங்கே வ[illegible]து வெகு திரவியம் கொள்ளையடித்துக்கொண்டு போன[illegible]தைப் பார்த்தார்கள். இதைக் கண்டு, உலாந்த தேசத்[illegible]ர் தாமும் இங்கே வந்து திரவியம் தேடச் சமயம் [illegible]ர்த்திருந்தார்கள். மீயர்ஜாப்பியர் எழுதி வர[illegible]த்தது அவர்களுக்குக் கும்பிடப்போன தெய்வம் குறுக்கே வந்தாற்போல வாய்த்தது. அற்பமேனும் [illegible]மின்றிச் சகல ராணுவ முஸ்திப்புகளோடும் அவர்கள்படைக்கப்பல் ஹூக்லி நதிக்கரையில் போய்ச் சேர்ந்தது.

[illegible]க்கியம் — அங்கிலேயருக்கும் உலாந்தருக்கும் முற்[illegible]கை உண்டா? நிமித்தம் ஒன்றும் இல்லாமல் அவர்கள் கல்கத்தாவிற்குப் படையெடுத்துப் போவது முறையா?

அம்மணியம்மாள் — கல்கத்தாவிற்கு அப்பால் ஆற்றங்கரையில் உலாந்தர் குடியேறிய நாடொன்று உண்டென்று நான் சொன்னது ஞாபகமாயிருக்குமே: ஆகவே, அவர்கள் அந்நாட்டிற்கு மரக்கலம், படை, படைக்கலம் மனம் கொண்டமட்டும் அனுப்பலாமே. அவர்களைத் தடுப்பவர் ஆர்? இதை எண்ணித்தான் க்ளைவ் சற்று மயங்கினார். மீயர்ஜாப்பியர் செய்த சூதை நுழைந்தறியாதிருக்க க்ளைவ் அவனைப் போல் ஒரு பேதையா? அவர் புத்திக்கூர்மை அதிகம். அவன் ஒன்று நினைக்க, நினைக்கும்பொழுதே அது இன்னதென்று அவருக்கு எப்படியோ தோன்றும். பேராண்மையுள்ள உலாந்தர் சேனையை சின்ஸுரா[illegible]ல் நிலைகொள்ள விடுவது வங்காளத்தில் வைரங் [illegible]ாண்ட அங்கிலேயர் அதிகாரம் என்னும் மரத்தைச் [illegible]க்கை சக்கையாய்ப் பிளந்தெறியும்படி ஆப்பு அடித்து

இறக்குவதுபோல் இருக்கும். அப்பொழுது அவ்விடத்திற்குப் போன உலாந்ததளத்தைத் தாக்குவது ஆவசியகம். தாக்கித் தோற்றுப்போனல், அங்கிலேய துரைத்தனத்தார் உலாந்தருடன் சண்டையிடவில் இறங்கித் தத்தளிக்க நேரிட்டாலும் நேரிடும். இத்தனை பாரமும் பழியும் தமது தலைமேற் பொறுக்குமென்று க்ளைவ் தெளிவாய்க் கண்டார். அவ்வேளையில் இருமனதுடையோராய்ச் சும்மா இருக்கத்தகாது. ஒரு கிஷணமானலும் வீணிலே போக்க அது சமயமல்லவே. உலாந்த கப்பற்படையை ஒருமுறை ஹூக்லி நதியில் இறங்கி ஓடவிட்டால், அப்புறம் உலாந்தரை ஓட்டுதலும் காலம் வருந்தி அழைத்தாலும் வராது. க்ளைவ் தீர்ந்த விவேகி. வெள்ளம் வருமுன்னே அணை கோலிக்கொள்ளவேண்டும், முட்டுமுன்னே குனியவேண்டும் என்று அவர் நினைத்தார், அபாயம் வருமுன் அதைத் தூரதிர்ஷ்டியாய்க் கண்டு தவிர்க்கும் உபாயம் செய்பவனே அதை மேற்கொள்வானென்று க்ளைவ் பூர்த்தியாய் அறிந்து, உள்ள தளத்தைச் சேர்த்துக் கடலிலும் கரையிலும் மாற்றானைச் சண்டைக்கு இழுத்தார். இருசண்டையிலும் ஜயம் க்ளைவுக்குத்தான். இந்த ஜயத்தால் மனம் பூரித்து க்ளைவ் தாமசமின்றி சின்ஸுராவிற்குப் படையெடுத்துப்போனர். போகவும், உலாந்தர் மனநிலையழிந்து சமாதான உடன்படிக்கை செய்யக்கேட்டு இடம் பெற்றார்கள். அவர்கள் வங்காளத்தில் அங்கிலேய துரைத்தனத்தார் விஷயத்தில் தலையிடுவதில்லையென்றும், தண்டு சேர்த்துவைப்பதில்லையென்றும், தங்கள் நகரத்தில் கோட்டைகொத்தளம் கட்டுவதில்லையென்றும், இதை மீறி நடந்தால் அந்த நிமிஷமே தங்களை வங்காளத்தினின்று அகற்றிவிடலாமென்றும் பத்திரம் எழுதிக்கொடுத்தார்கள்.

இந்தப் பிரபலமான ஜயம் பெற்றபின் சிறிதுகாலம் க்ளைவ் இந்தியாவை விட்டுச் சீமைக்குப் போகும்படி நேரிட்டது. பிறந்த தேசத்திற்குப் போகும் ஆசை அவர் மனத்தில் நாட்படக் குடிகொண்டிருந்தது. அவர் துரைத்தனத்தை அடியூரம்கொள்ள நிலைப்படுத்தியபின் மீளவும் இங்கிலாந்திற்குப் பிரயாணப்பட்டார்.

பாக்கியம் — அவர் இங்கில்லாதது பெருநஷ்டமாயிருக்குமே?

அம்மணியம்மாள் — நஷ்டந்தான். பட்டால் அறிவான் சண்டாளன், மழை பெய்தால் அறிவன் வேளாளன் எனும் பழமொழிப்படி, பட்டுத் தெளிகிறவரையில் கம்பெனியாருக்கு இந்த நஷ்டம் தோன்றவில்லை. க்ளைவ் பெற்ற பெருஞ்செல்வத்தையும் கீர்த்தியையும் கண்டு சிலருக்குப் பொறாமையும், சிலருக்கு விரோதமும் உண்டாயின. க்ளைவுக்கு உண்டான பிரதிஷ்டை தமக்கும் வேண்டுமென்று அவர்கள் ஆவலித்தார்கள். அவருக்கு உள்ள வீரமும் விவேகமும் மிகுந்த சாமர்த்தியமும் தமக்கு இருந்தாலன்றி, அவர் பெற்ற கீர்த்தியைத் தாம் பெற்றுக்கொள்வது அரிதென்று அவர்களுக்குத் தோன்றவில்லை. ஐயையோ! அவர்களிற் பெரும்பாலார் சுதேசிகளைப் பலவிதமாய் அடக்கி ஒடுக்கி வருத்துகிறார்களே. தயைதாக்ஷிணியமில்லாமல், செய்யவேண்டிய கடமைகளைச் செய்வதற்குப் பரிதானம் வாங்கி, செல்வராவதற்குரிய உபாயம் ஒன்றைத்தவிர, மற்றெதையும் சிந்தியாதிருக்கிறார்களே.

பாக்கியம் — இவ்விதத் தீயொழுக்கம் அங்கிலேய துரைத்தனத்தாருக்குப் பிரியமாயிராது. இவ்வொழுக்கத்தால் அவர்கள் தேசத்திற்குத் தீராநிந்தைவருமே.

அம்மணியம்மாள் — க்ளைவ் சீமைக்குப் போன பின் ஐந்து வருஷவரையில் நடந்த சீர்கேட்டால் ஆங்கிலேயர்பெயரிற் பட்டகறை இன்னம் போகவில்லை. அதற்கு அப்பொழுது எத்தனையோ பக்குவங்கள் சொல்லியிருப்பார்கள். இப்பொழுது அவைகளை ஒருவரும் ஒப்புக்கொள்ளார். முற்காலத்தில் சீமைக்கும் இந்தியாவிற்கும் கடிதப் போக்குவரவு செய்வதில் வெகுகாலம் வீணாகச் செல்லும். இங்கிருந்து அனுப்பும் கடிதத்துக்கு உத்தரம் வந்துசேரச் சிலவேளை ஒன்றரை வருஷம் செல்லும். அதற்கு இடையில் எவ்வகை அக்கிரமம் செய்தாலும் செய்யலாம். ஏனென்று கேட்பார் ஆர்? கம்பெனியார் அதை எப்படி அறிவார்கள்? அன்றியும், சீமையிலிருந்து இத்தேசத்திற்கு உத்தியோகம் செய்ய வரும் துரைகள் நாட்பட இங்கிருந்து சீமைக்குத் திரும்பிப்போகும்பொழுது தலைக்கு இருபது முப்பது லக்ஷம் ரூபாய் வரையும் சம்பாதித்துக்கொண்டு போவார்கள். அதைக் கண்டு அங்குள்ளவாகள் இந்து தேசத்தில் பொற்கனிதரும் விருக்ஷவனம் விஸ்தாரம் உண்டென்றும், பொன் விளைநிலம் இருக்கிறதென்றும் எண்ணிக்கொண்டார்கள். உத்தியோகஸ்தர்கள் அக்கிரமமாய்க் குடிகளை வருத்தி அவர்களுடைய சொத்தை அபகரித்துக்கொண்டுபோவதைக் கம்பெனியார் அறிவார்களா? அறியார்கள். பின்பு நாள் ஏற ஏற, கம்பெனியாருக்கு வருமானம் குறைந்தது; மதிப்புக் குன்றியது; குடிகள் ராஜபக்தியற்றுக் கம்பெனியாருக்குச் சத்துருக்களானார்கள். அதன்பிற்பாடுதான் கம்பெனியார் கண்ணைத் திறந்துபார்த்து உள்ளதை உள்ளபடி கண்டார்கள்.

சுந்தரம் — திரும்பவும் க்ளைவை இந்தியாவிற்கு அனுப்பினார்களா?

அம்மணியம்மாள் — ஆம், அனுப்பினார்கள்; ஆனாலும், முதலில் அவர் இந்தியாவிற்கு வரச் சம்மதியாரென்று அவர்களுக்குச் சந்தேகம் உண்டாயிற்று. அதற்குமுன் கம்பெனியார் அவருக்குச் செய்ததெல்லாம் அநியாயம். இனித் தங்களுக்குப் பயம் இல்லையென்றும், க்ளைவுடைய துணை வேண்டுவதில்லையென்றும் எண்ணி, கம்பெனியார் சாகுந்தனையும் க்ளைவுக்கு மீயர் ஜாப்பியர் எழுதிக் கொடுத்திருந்த திரண்ட ரொக்கத்தைத் தங்கள்பெயரில் திருப்பிக்கொண்டார்கள். இந்த அநியாயம் அரசருக்குத் தகாதென்று க்ளைவ் கண்டித்தார். தன் வாய்ச்சோற்றை அபகரித்துக்கொள்பவனைக் கண்டிப்பது இயற்கைதானே. இருதிறத்தார்க்கும் வழக்கு நாட்பட வளர்ந்துவருமானால், பாரமான கேடு நேரிடாமற்போகாது. சமயத்திற்கு ஏற்ற கோலம் கொண்டுகொண்டு வழக்கப்பட்டிருந்த கம்பெனியார் அவ்வேளையில் இந்தியாவில் க்ளைவ் இல்லாமல் தீராதென்று கண்டு, அவருக்குத் தாம் செய்ததெல்லாம் அநியாயமென்று மாயமடித்து, இந்திய கவர்னர் ஜெனரல் உத்தியோகம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று அவரை வருந்திக் கேட்டார்கள்.

சுந்தரம் — அவருடைய பொதிசுமக்கும் குண்டுக் கழுதைக்கு ஒருமுறைக்கு மூன்றுமுறை தண்டனிடுவதுபோல அவர்கள் அவரைத் தாழ்ந்துபணிந்து வேண்டினார்களோ?

அம்மணியம்மாள் — (முகத்தில் புன்னகை தோன்ற) திட்டமாய்ச் சொன்னாய். தாழ்ந்து தரையில் விழுவது போலப் பணிந்து வேண்டிக்கொண்டார்கள். வேண்டி-

யும், அவர்கள் தமக்குமாத்திரம் ஊர் மெச்ச நியாயம் செய்தது க்ளைவிற்குத் திருப்திகரமாயிருக்கவில்லை. அவர் போர்ட் அவ் டைரெக்டர்ஸ் என்னும் துரைத்தன சபைக்கு நாயகராகிய ஸல்லிவன் துரை இன்னும் அவ்வுயர் பதவியில் இருக்கச் சம்பவித்தால், தாம் செய்யும் உத்தம உபாயங்களுக்கும் நிபந்தனைகளுக்கும் கல்லுப் போட்டுக்கொண்டுவருவாராதலால், அவர் சபாநாயகராயிருக்க, தாம் இந்தியாவிற்குப் போவதில்லையென்று ஒருமொழியாய்ச் சொன்னார். என்னென்ன கஷ்ட நஷ்டம் பட்டாலும், க்ளைவைமாத்திரம் கம்பெனி உத்தியோகத்தில் அமர்த்திக்கொண்டால், தமக்கு ஒரு குறையும் வராதென்று எண்ணி, கம்பெனியார் ஏகோபித்து, அவர் சொற்படி, ஸல்லிவன் துரையைத் தள்ளிவிட்டு, அவரிடத்திற்கு ரோஸ் என்றொருவரை நியமித்தார்கள். அதன்பின் க்ளைவ் திருப்தி அடைந்து சர்வாதிகாரம் பெற்று இந்தியாவிற்குப் பின்னும் ஒரு முறை வந்தார். இந்தியா அவர் அறியாததேசமல்ல. முன்னமே அவர் இங்கே செய்வதற்கு அரியவைகளைச் செய்து சிறந்த வள்ளலென மதிப்புப் பெற்றவர். பின்பு நெடுநாளளவும் நிலைபெறத்தக்க மஹா ஜயம் பெற்றுப் பிரபலராக இருந்தவர்.

கமலம் — ப்லாஸ்ஸி யுத்தகளத்தில் அவர் பெற்ற வெற்றியிலும் பெரிய வெற்றி பின்பு பெற்றாரா, அம்மா சொல்லுங்கள்.

அம்மணியம்மாள் — ஆமாம், ப்லாஸ்ஸி யுத்தத்திற் பெற்றதைக்காட்டிலும் பிரபலஜயம் பிற்பாடு பெற்றாரென்று பயமில்லாமற் சொல்வேன். அவருடைய விவேகத்துக்கும் சீர்கெட்ட மனதுக்கும் பெருஞ்சண்டை நடந்தது. இந்த அரிய சண்டையில் அவர் வெற்றி

பெற்றதல்லவோ அதிசயம்! இத்தேசத்தில் துரைத்தன உத்தியோகஸ்தர்கள் செய்யும் அக்கிரமம் மிகுதியென்று க்ளைவுக்குச் சீமையில் இருக்கும்பொழுதே கேள்வி. அவர் இங்கேவந்து கண்ணாரக் கண்டறிந்த அக்கிரமங்களில் சீமையில் இருக்கும்பொழுது கேள்விப்பட்டவைகள் பத்தில் ஒரு பங்கும் ஆகா. கண்டபொழுது அவர் கண் துடிக்க மனம் பதைத்தது. எங்கும் ஏகமாய்ச் சீர்குலைந்திருந்தது. விக்கினமும், கோளும், குரூரமும், கொள்ளையும் மேலிட்டிருந்தன. ஐயையோ! அங்கிலேய துரைத்தன நுகம் தோளில் கட்டியிருக்கும் குடிகள் சஞ்சரிக்கும் இடந்தோறும் அழுகுரல் கேட்கின்றது. 'அவர்கள் மிடியிலடிபட்டு இடர்தாங்கத் தாளாமல் வருந்துகிறார்கள். தெய்வமே! அவதிப்படும் உன் அடியாருக்கு உதவும்படி எழுந்தருளி அவர்கள் இடுக்கண்ணைத் தவிராயா" என இந்திய சரித்திரம் இயற்றிய அங்கிலேயர் ஒருவர்தாமே எழுதியிருக்கிறார். ஆளப்படும் குடிகளுக்கன்றி, ஆளும் சுதேச அரசருக்கும் துரைத்தனத்தார் துரோகம் செய்தார்கள். மீயர்ஜாப்பியருக்குப் பட்டம் சூட்டினதற்கு ஈடாக அவன் செய்ய உடன்பட்டதைச் செய்தபின்பு, துரைத்தனத்தார் அவன் பட்டத்தை வாங்கி, மீயர் கஸீமுக்குக் கொடுத்தார்கள். கொடுத்து நாட்படுமுன், தாங்கள் இப்படிச் செய்தது தவறென்றும், புது நபாப் தங்கள் கையிற் பம்பரம்போல் இருந்து ஆட்டியவாறு ஆட உடன்படானென்றும் கண்டார்கள். கண்டு, அற்ப நிமித்தம் எதையோ சாக்கிட்டு அவன்மேற் படையெடுத்தார்கள். அவன் பயந்து நடுநடுங்கி ஓடிப்போய் அயோத்தியில் புகலடைந்தான். மீண்டும் ஒருமுறை மீயர் ஜாப்பியர் சிங்காதனம் ஏற இடம் பெற்றான்.

அந்த நிலையற்ற பதவியை அவன் சும்மா அல்ல, வெகு திரவியம் கொடுத்துப் பெற்றுக்கொண்டான். இப்படி அரிதாகப் பெற்ற மகத்துவத்தை அனுபவிக்க அவனுக்கு ஆயுசு நீடித்திருக்கவில்லை. க்ளைவ் சீமையினின்று பிரயாணப்பட்டு வழியில் வரும்பொழுதே மீயர் ஜாப்பியர் மரணமடைந்தான். கல்கத்தா கௌன்ஸிலாலோசனைச் சபையாரில் அதிக செல்வாக்குள்ள ஒன்பது பெயர் மீயர் ஜாப்பியருடைய குழந்தைகளில் ஒன்றைப் பட்டத்திற்குச் சுதந்தரமுள்ளதென்று சாதன உறுதி செய்துகொடுப்பதற்காகப் பதினேழு லக்ஷம் ரூபாய் பரிதானம் வாங்கினார்கள். கவர்னர் ஜெனரல் உத்தியோகம் பெற்றுக் கல்கத்தாக் கரையில் வந்திறங்கவும், இந்தச் செய்தி க்ளைவுடைய செவிக்கு எட்டியது. அது கேட்டு க்ளைவ் "ஐயையோ! அங்கிலேயருக்கு உண்டாயிருந்த மதிப்பு எவ்வளவு குறைந்துபோயிற்று. அவர்கள் பெற்ற கீர்த்தியைப் போக்கடித்தார்களே. இனி அதை மீட்டுக்கொள்ள வகை இல்லையென்று என் மனம் வருந்துகின்றது. இதை நினைக்க நினைக்க, என் இருகண்ணினின்றும் பெருகும் அருவியைத் தடுக்க என்னால் மாளவில்லையே; ஆனாலும், சர்வ மனிதருடைய மனதையும் பூர்த்தியாய்ப் பரீட்சித்தறிவதும், மரணத்தின்பின் என்னைக் கணக்கு ஒப்புவிக்கக் கேட்பதுமாகிய தெய்வத்தின் திருநாமத்தை முன்னிட்டு, வரவரப் பெருகும் இந்தத் தீமைகளை மரணம் வந்தாலும் அதற்கு அஞ்சாமல் பற்றறத் தொலைவிக்கப் பகிரங்கத்திற் பிரதிக்கினை செய்கிறேன்" என வாக்குறுதி செய்தார்.

அவர் இப்படிச் சொன்ன வாக்குப் புரளவில்லை. அவர் சொன்னசொல்லைச் சோரவிடாமற் காத்துக்

கொண்டார். இம்முறை அவர் இந்தியாவிற் சஞ்சரித்த காலம் ஒன்றரை வருஷம். இந்த ஒன்றரை வருஷமும் அவருக்குத் திர்ப்திகரமாய் முடிந்ததென்று சந்தேகமின்றிச் சொல்லலாம்.

பாக்கியம்—க்ளைவ் இந்தியாவில் ஆக ஒன்றரை வருஷந்தான் இருந்தாரா? ஐந்தாறு வருஷமாவது இருப்பாரென்று எண்ணியிருந்தேனே.

அம்மணியம்மாள்—அவர் இங்கே அத்தனை காலம் நீடித்திருந்தது உண்டானால், தேசத்திற்கு மிகவும் அனுகூலம் உண்டு. ஒன்றரை வருஷம் என்ன? அற்பகாலந்தானே. அதற்குள் அவர் செய்த அளவு சீர்திருத்தம் முன்னுள்ளவர்கள் செய்ததுமில்லை, பின்னுள்ளவர்கள் செய்ததுமில்லை. க்ளைவ் தீர்த்த குற்றம் குறைகளின் தன்மையை அறியவேண்டுமானால், முந்தியே ஈஸ்திந்திய கம்பெனியார் கேவலம் வர்த்தகம் செய்ய ஏற்பட்டதை நீங்கள் நினைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

பாக்கியம்—ஆம் அம்மா. அது தொடக்கத்தில் நீங்கள் சொன்னது எங்கள் ஞாபகத்தில் இருக்கின்றதே.

அம்மணியம்மாள்—அப்படியா, சந்தோஷம். வர்த்தகராதலால் அவரவர் தமக்கு லாபம் வரும் துறையிலேதானே கண்ணாயிருப்பார்கள். கேவலம் வர்த்தகராயிருந்தவர்களை க்ளைவ் தமது பராக்கிரமத்தால் தேசம் கட்டியாளும் அரசராக்கிவிட்டார். வர்த்தகராயிருந்து அரசரானவர்களுடைய இயற்கை நூதனமாகத்தானே இருக்கும். அவ்வியற்கைக்கு இணங்க அரசாட்சிமுறையும் நூதனமாவது ஆலசியகமென விளங்கிற்று. லண்டன், லிவர்பூல் நகரங்களில் வசிக்கும் வியாபாரிகளும் மளிகைக் கடைக்காரரும் பிரித்

தானிய ராச்சியத்து அரசாட்சித் துறைகளைக் குறை குற்றமில்லாமல் நிர்வகிக்கமாட்டுவார்களா? இல்லையே. அப்படி ஆனால், கல்கத்தாவிலும் சென்னையிலும் வந்திறங்கின அங்கிலேய வர்த்தகர்கள் தங்களுக்கு ஸ்வாதீனமாய் விட்ட பல நாடுநகரங்களின் அரசிறையை நிர்வகிப்பது, குடிவாழ்க்கை நலத்தைக் காப்பது முதலிய ராஜாதிகாரபாரம் தாங்கும் திறமுடையோராவது எப்படி? வர்த்தகர் மனம் செல்வது வர்த்தகத்தில். வர்த்தகர் அரசாளச் சம்பவித்தால், பிரதி வர்த்தகனும் தனக்கு லாபம் உண்டாகும் துறையை நாடி, அதற்குத் தக்க சட்டதிட்டங்களை ஏற்படுத்தப்பார்ப்பான். பிரஜைகளுக்கு அவர்களால் துன்பமே தவிரச் சுகம் உண்டாகாது. தேசக்ஷேமத்திற்கு நாசமான அரசாட்சி இருப்பதிலும் இல்லாமை நன்று. இந்த விபரீதமும் சங்கடமும் க்ளைவுக்குத் தெளிவாய்த் தோன்றின. தோன்றவும், அவர் சீமையில் இருக்கும் மந்திராலோசனைச் சபைக்கு அறிக்கை எழுதி, "இந்திய அரசாட்சி க்ஷேமமாய் நடக்கவும், உங்கள் கருமம் சிதறாதிருக்கவும் வேண்டுமானால், ஆளும் திறமுள்ளவர்களை இங்கே அனுப்பி, அவர்களுக்குத் தகுதியான சம்பளம் கொடுத்துவரவேண்டும். சுகமும், பலமும், திரவியம் தேடும் திறமும், மற்றநேக சாமர்த்தியமும் பூரணமாயுள்ள நற்பருவத்தில் பிறந்த தேசத்தையும், பெற்றோர் உற்றோர் முதலியவர்களையும் விட்டுப் பிரிந்து, கடல் கடந்து, இந்த அன்னிய தேசத்தில் வந்திறங்கி, வெப்பத்தால் மெலிந்து உத்தியோகபாரம் தாங்கி அலுப்புற்று வருந்த யார் சம்மதிப்பார்? இந்தக் கஷ்டநஷ்டத்தை மறக்கும்படி தாராளமாய்ச் சம்பளம் கொடுத்து அவர்களை உடன்படுத்தலாமே தவிர மற்றப்படி அல்ல. இங்க

னுப்பும் உத்தியோகஸ்தருக்குத் திருப்திகரமாய்ச் சம்பளம் கொடாதிருப்பீர்களானால், அவர்கள் அக்கிரமமாய்ப் பொருள் சம்பாதிக்க வகைபார்ப்பது இயற்கைதானே. இதற்கு இடம் கொடுத்தால், சுத்த அநியாயமும் நிஷ்டூரமும் மிதமிஞ்சி நடக்கும்" எனத் தெரிவித்தார். தெரிவித்தும், இந்த நியாயங்களைக் கம்பெனியார் அங்கீகரிக்காமல் விட்டாலும் விடுவார்களென்று அவருக்குச் சந்தேகம் உண்டாயிற்று. சீமையினின்று உத்தரம் வருமளவும் அவர் சும்மாய் இராமல், அங்கிலேயருக்கு அவமானம் உண்டாக்கும் அறக்கொடிய அக்கிரமங்களை வேரறுத்து அடியோடே தொலைவிக்கத்தக்க பல எத்தனங்களை விரைவாகச் செய்தார். கம்பெனி உத்தியோகஸ்தர்கள் சுதேச அரசர்முதலியவர்களிடத்தில் வெகுமதி வாங்கப்படாதென்று முன் செய்திருந்த நிபந்தனையை மீளவும் உறுதிப்படுத்தினார். ஸிவில் உத்தியோகஸ்தராவது ராணுவ உத்தியோகஸ்தராவது வர்த்தகம் செய்யலாகாதென்று திட்டஞ்செய்தார். அறிக்கைப் பத்திரத்தில் அவர் காட்டிய யுத்திப்படி, கம்பெனியார் வாங்கிக்கொண்டுவந்த உப்புத்தீர்வைத்தொகையை உத்தியோகஸ்தருக்குச் சம்பளம் கொடுக்கும் நிதியாகப் பிரித்தெடுத்துவைத்தார். அன்றியும் உத்தியோக அபிவிர்த்திக்கிரமம் ஏற்படுத்தி உத்தியோகஸ்தருக்கு உற்சாகம் உண்டாக்கினார். இந்தக் கிரமத்தால் எல்லாரும் அவரவர் துறையில் தடையில்லாமல் வரவர உயரவும், தகுதியான சம்பளம் பெற்றுக்கொள்ளவும் மாறுபடாத சாதனம் ஏற்பட்டது.

பாக்கியம் — இவ்வித அபூர்வ சாமர்த்தியமுள்ள க்ளைவ் துரையை இந்திய ராஜ பிரதிநிதியாகத் தெரிந்

தப்பியதுபற்றிக் கம்பெனியாருக்கு மட்டற்ற மனமகிழ்ச்சி உண்டாயிருக்குமே?

அம்மணியம்மாள் — உண்டாவதுதான் முறைமை; ஆனாலும், முறைமை தவறாமல் நடப்பவர் ஆர்? தாம் தாம் நிறைசெல்வம் பெற்று வாழ விரும்புவது முக்கியமாய் மனுஷர் இயற்கை. க்ளைவ் செய்த நூதன ஏற்பாடு அக்கிரமமாய்த் திரவியம் தேடினவர்களுக்கு அநுகூலமல்ல: ஆனதனால், அவர்கள் எல்லாரும் க்ளைவைத் தமக்கு அபகாரியென்று எண்ணி விஷமிக்கத் தலைப்பட்டார்கள். இலாபம் குறைந்துபோனது கம்பெனியாருக்கு மிகுந்த மனக்கடுப்பு. அளவற்ற ரொக்கம் வரப் பெற்றுக்கொண்டு நாட்படுமுன் சீமைக்குத் திரும்பிப்போக வழி இல்லாமல், உபகாரச் சம்பளம் பெற யோக்கியதை உண்டாமளவும் பல வருஷகாலம் பாடுபட்டுழைக்கப் பாத்தியப்பட்டது உத்தியோகஸ்தருக்கு மனக்கடுப்பு; ஆனாலும், அவர்களுடைய கலகத்திற்கும் கடுஞ்சொல்லுக்கும் பயப்பட க்ளைவ் என்ன, நம்மைப்போலும் சாமானியனா? அவர் கட்டாண்மையும் கலங்காத சித்தமுமுள்ளவர். இது நீதி-இது ரீதியென்று அவர் ஐயமின்றி நிச்சயத்திருந்தார். எதையும் தொடங்கினால், இடையில் விட்டுவிடாமல் முடிப்பது அவர் பிறப்புவாசி. ஸிவில் வகுப்பு உத்தியோகஸ்தர்கள் முதலில் அவருடன் மாறுபட்டு, அப்பால் வழிக்கு வந்தார்கள். இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள் தாம் சிறிதும் வணங்காதவர்களாகி விரோதம் சாதிக்கப்பார்த்தார்கள். அவர்கள் இருநூறு பெயர் ஒரேதினத்தில் உத்தியோகம் கைவிடுவதாகச் சபதம் சொன்னார்கள்.* இத்தேசத்தில் அங்கிலேயர் அதிகாரத்தை நிலைநிறுத்தும் சாதனம் இராணுவ பலமேயாதலால்,

அந்தப் பலத்தைப் பாழிற் போக்கடித்துவிடாமல் க்ளைவ் தங்களைப் பின்சென்று இதம்பண்ணி நிறுத்திக் கொள்வாரென்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். எதையும் சாதிக்க வல்ல திடசித்தம் க்ளைவுக்கு மெத்தவும் உண்டென்று அவர்கள் அறியார்கள்போலும்; அறிந்தால், அந்த வீண் நினைவு அவர்கள் உள்ளத்தில் பிறக்குமா? எவ்வகை அவதி வந்தாலும் கலங்காமல் எடுத்த கருமம் முடிக்கத்தக்கவனே பூரண விவேகியென்பது மெய்யானால், அக்காலத்தில் ஆளும் திறத்திற் சிறந்த சேனாதிபதி க்ளைவே. இதற்கு ஐயம் இல்லை. அவர் பகைப் பற்று, சொன்ன சொற்படி உத்தியோகம் கைவிட்டுப் போக உத்தியோகஸ்தருக்கு இடங்கொடுத்தார். யதார்த்தவாதிகளென்று தாம் உறுதியாய் அறிந்த பெயர்களை மேற்படியாரிடத்திற்கு நியமித்தார். அதுகண்டு, அவர்கள் ஏமாறிப் பிரமையடைந்தார்கள்.

சுந்தரம் — அவர்கள் இப்படி ஏமாறி மனம் பொறுத்திருந்ததல்லவோ ஆச்சரியம்!

அம்மணியம்மாள் — தங்கள் மனக்குறிப்பு இருவிதத்தில் சிதறிற்றென்று அவர்கள் அறிந்து வருந்தினார்கள். உத்தியோகம் போனது அவர்களுக்கு ஒரு துக்கம்; தம்முடன் கூடச் சேவகம் விட்டு விலகுவார்களென்று அவர்கள் எண்ணியிருந்த ராணுவவீரர் அத்தனை பெயரும் அவரவர் நிலையிற் பிரியாதிருந்தது ஒரு துக்கம். அந்த இருநூறு பெயருடன் பின்னும் இருநூறு பெயர் சேர்ந்தாலும் ராணுவ சேவகருக்கு அவர்களல்ல, க்ளைவ் ஒருவரே அரியவர். அவரை நினைக்க, அவர்கள் உள்ளம் துள்ளும்; அவர் பெயர் சொல்லக் கேட்க, அவர்களுக்கு ஒரு புயம் இரு புயமாகும். ப்லாஸி யுத்தகளத்தை மறவாதிருந்த அந்த வீரர் அவ்வி

டத்திற்குத் தம்மைச் செலுத்திக்கொண்டுபோய்ச் சண்டைசெய்து ஜயம் அடைவித்த தளபதி விரதத்தை விடாமற் காத்துக்கொண்டுவந்தார்கள். க்ளைவ் சர்ப்பனை செய்த பிரதான உத்தியோகஸ்தர்களைத் தள்ளி, தங்கள் புத்தி கைவிட்டுப் பிறர் புத்தி கேட்டுச் சர்ப்பனைக்கு உடன்பட்ட இளைஞரை மனமிரங்கி நிலைநிறுத்தினர். அவர் செய்யத்தொடங்கின சீர்திருத்தத்தைத் தீவிர யுத்தியாகச் செய்து சித்திபெற்றார். அவர் நடுவுநிலைதவறாமல் அதிகாரம் செலுத்தினர். சமயம் கண்டு பகைசாதித்து மகிழ அவர் நாடவில்லை. இதற்கொரு திர்ஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறேன். க்ளைவைச் சதிக்கொலை செய்ய எத்தனித்த குற்றம் பாரிக்கப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்களைக் குற்ற விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று சிலர் நெருங்கிக் கேட்டதற்கு, அவர் வேளைக்கொருவிதம் பேசாமல், குற்ற விசாரணைக்கு அவர்களைக் கொண்டுவருவது தமக்கு இஷ்டமல்லவென்று ஒரு மொழியாய் மறுத்து, "இவர்கள் அங்கிலேயர், சதிக்கொலைஞரல்ல" என்றார்.

பாக்கியம் — அவரைத்தான் சுத்த விக்கிரம சிங்கமென்று சொல்லத்தகும்.

அம்மணியம்மாள் — விக்கிரம சிங்கமென்றுமாத்திரமல்ல, கொடைக்குக் கன்னன் என்றும் அவரைச் சொல்லலாம். அவர் அந்தனை உயர்ந்த நிலையில் இருப்பவர்களுக்கு இயற்கையாயுள்ள ஆசாபாசங்களை அறுத்துப் பெருந்தகைமையுடையவரானார். திரவியம் தேடிச் செல்வாரும் அவாவை மறந்தார்; தமது தேசக்ஷேமம் ஒன்றையே நாடி அதற்கு அனுகூலியாய் நடந்தார். இவ்வாறு நடக்கும் அபூர்வ யோக்கியதையுள்ளோர் அக்காலத்தில் அவரைத்தவிர வேறில்லை.

கமலம் — மற்ற உத்தியோகஸ்தரைப்போல க்ளைவுக்கும் சம்பளத்திட்டம் ஏற்படவில்லையா?

அம்மணியம்மாள் — ஏற்பட்டிருந்தது. அந்தச் சம்பளம் அவர் செலவிற்கும் காணாது. காணாதிருப்பினும், அவருக்குக் குறை இல்லை. அவர்மாத்திரம் வாய்திறந்து கேட்பாரானால், இந்திய அரசர் அந்தனை பெயரும் அவருடைய சிநேகத்தையும் சலிகையையும் பெற்றுக்கொள்ள விரும்பி, மறுத்து வார்த்தைசொல்லாமல், கேட்ட ரொக்கம் அப்பொழுதே கொடுத்து உதவுவார்கள்.

பாக்கியம் — அம்மா, அவர் கை நீட்டி ரொக்கம் வாங்குவது எப்படி? இன்றைக்கு அவர்தாமே இப்படிச் செய்யத் தலைப்பட்டால், நாளைக்கு வெகுமதி வாங்கும் கீழுத்தியோகஸ்தரைக் கண்டிக்கக்கூடாதே.

அம்மணியம்மாள் — இதை எண்ணித்தான் அவர் கைக்கூலி, வெகுமதி வாங்காதிருந்தார்.

பாக்கியம் — இப்படிச் செய்வது விசேஷ சுகிர்தமல்லவே. குறித்த செய்கடனை முடித்தவர்கள் க்ளைவைப்போலப் பின்னும் எத்தனைபெயர் இருப்பார்கள்?

அம்மணியம்மாள் — செய்கடன் முடிப்பது என்ன சாமானியமா? செய்கடன் என்னும் தொடரிற் சொல் இரண்டு, அதன் பொருளோ விஸ்தாரம். நாம் பெரும்பாலும் முறைதவறிச் செய்கடன் முடிக்காதிருக்கிறோமல்லவா?

(இந்தச் சொல்லைக் கேட்டு பாக்கியத்தினுடைய மனம் அவளைக் கூர்மையான முட்போலக் குத்தி வருத்த, அவள் வாய்திறவாமல் மௌனமாயிருந்தாள்.)

அம்மணியம்மாள்—சிறு பருவத்தில் க்ளைவ் பொருடைமையைக் கொள்ளையடித்து வழக்கப்பட்டிருந்ததையும், பின்பு இந்தியாவில் ராஜ பிரதிநிதியானபொழுது அவருக்கு மட்டற்ற அதிகாரம் உண்டாயிருந்ததையும் நினைக்குமிடத்தில், வெகுமதி வாங்கின குற்றத்தின்பொருட்டு ஜனப்பிரதிநிதிகள் சபையில் விசாரணை நடந்த சமயத்தில் க்ளைவ் "இந்த நிமிஷம் எனது ஆசை அடங்கினதைப்பற்றி எனக்கே ஆச்சரியம் உண்டாகின்றது" என்று சொன்னது அவருக்கல்லாமல் எனக்கும் ஆச்சரியந்தான். ஒரு வெகுமதிமாத்திரம் அவர் பெற்றது மெய். அதையும் அவர்தாமே எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. மீர் ஜாப்பியர் அவருக்கு ஆறு லக்ஷம் ரூபாய் சாதனம் எழுதிக்கொடுத்தான். க்ளைவ் இந்த ரொக்கத்தை அந்தக்ஷணமே படையிற் காயப்படும் சேனைத்தலைவருக்கும் சேவகருக்கும் உதவும்படி கம்பெனியார்பெயரில் திருப்பி எழுதினார்.

சுந்தரம்—இந்த உபகாரம் செய்த க்ளைவை நான் மனதார வியந்துகொள்ளுகிறேன்.

அம்மணியம்மாள்—நானும் அப்படித்தான். எனக்கு அவரிடத்தில் அபிமானம் மிகுதி; ஆனதுகொண்டு, அவரைக்குறித்துச் சொன்னயாவையும் நயந்து சொன்னாலும் சொல்லியிருப்பேன். அது தர்மமல்ல. அவர் குணங்கள் பலவற்றுடன் பாரமான குற்றமும் ஒன்றுண்டு.

கமலம்—அந்தக் குற்றம் இன்னதென்று எனக்கு ஞாபகமாயிருக்கிறது அம்மா. அவர் பரத்தில் அன்பு கூர்ந்தவரல்லவென்று சொல்லியிருக்கிறீர்களே.

அம்மணியம்மாள்—குழந்தாய், கேள். அவருக்குப் பரத்தில் அன்பில்லையென்று நாம் வலியுறுத்திச் சொல்

53

தோஷமாயிருந்தாலும் இருக்கும். ஒருவன் உள்ளத்தில் இருப்பது தெய்வத்திற்கன்றி மனுஷருக்குத் தெரியாது. வெளிநடக்கையைப் பார்க்குமிடத்தில், க்ளைவ் தெய்வபக்தரென்று தோன்றவில்லை. ஜீவனுக்கு ஆதாரமாகிய தெய்வபக்தி இல்லாததனாலேயே, அவர் உலகறிய வெற்றிபெற்றும், அவர் வாழ்நாள் இருளில் மறைந்து அவருக்குத் துக்கமாய் முடிந்தது.

கமலம்—உங்கள் சொற்குறிப்பைக் கேட்டுப் பயப்படுகிறேன். அம்மா, அவருக்கு உண்டான கெடுதி என்ன?

அம்மணியம்மாள்—மூன்றரை வருஷம் கவர்னர்ஜெனரல் உத்தியோகம் நிர்வகித்த சாமர்த்தியத்தைக்குறித்து எல்லாருக்கும் ஆச்சரியம் உண்டாயிற்று. அவர் செய்த சீர்திருத்தங்களால் இறந்தபின்னும் அவர் பெயர் அழியாதிருக்கின்றது. மூன்றரை வருஷம் சென்றபின், அவர் தாம் செய்த முயற்சியால் உண்டான சுகத்தையும் செல்வத்தையும் ஆறித்தேறி அனுபவிக்க விரும்பி இங்கிலாந்திற்குத் திரும்பினார். அவர் ஒன்றை மறந்துவிட்டார்போலும். இங்கே இருக்கும்பொழுது மட்டற்ற அதிகாரம் பெற்றிருந்ததனால் அவர் நினைத்த எதையும் அஞ்சாமலும் ஐயப்படாமலும் ஆண்மையுடன் செய்துமுடித்தார். உத்தியோகம் கைவிட்டுப்போனபின் அவருக்கு இந்த மகத்துவமும் செல்வாக்கும் இருக்குமா? அதிக திரவியம் எளிதாகத் தேடும் சாதனங்களாயிருந்த அநியாயச் செய்கைகளையும் பரிதானம் வாங்கும் வழக்கத்தையும் பற்றறத் தொலைக்கக் க்ளைவ் துவசம் கட்டி நின்றதனால், கம்பெனி உத்தியோகஸ்தருக்கு அதிக கடுப்பு உண்டாயிற்று. உப்புவரி ரொக்கத்தை உத்தியோகஸ்தருக்குச் சம்பளம் கொடுக்

கும்படி பிரத்தியேகப்படுத்திவைக்கத் திட்டம் [illegible] அரசிறைத் தொகையைக் குறைத்ததனால், கம்பெனியாருக்குக் கடுப்பு உண்டாயிற்று: ஆகவே, இருதிறத்தாரும் க்ளைவுக்கு விரோதிகளானார்கள். இதை நான் முன்னும் சொன்னேனே. க்ளைவ் சீமைக்குப்போய்ச் சேரவும், திரளான பெயர்கள் அவர்பெயரில் ஏதானும் பாரமான குற்றம் கண்டு வியாச்சியம்தொடர வகைபார்த்தார்கள். அபராதியெனக் காணும்பக்ஷம் அவருடைய சொத்தனைத்தும் பறிமுதலாகித் தமக்குள்ளே கூறுசெய்துகொள்ளப்படுமென்று எண்ணி, அவர் பெயரில் வியாச்சியம் தொடரும் ஆசை அவர்களுக்கு ஒன்றுக்கு ஒன்பது பங்கு பெருகிற்று.

சுந்தரம்—இப்படி, லச்சைகெட்டுத் தொடுவழக்கிட நினைக்கும் துர்ஜனருடைய முயற்சிக்குத் தெய்வம் துணைநிற்குமா? நில்லாது.

அம்மணியம்மாள்—மேற்படியார் எண்ணியிருந்தபடி வியாச்சியம் தொடர்ந்தார்கள். ஜனப்பிரதிநிதிகளின் சன்னிதியில் விசாரணைக்கு ஆஜராகும்படி க்ளைவுக்குக் கட்டளை பிறந்தது. அப்பொழுது அவர் தமது பெயரிற் பாரிக்கப்பட்ட தோஷத்தைப் பரிஹரிக்கும்படி செய்த பிரசங்கம் சிரேஷ்ட சாதுரிய அலங்காரமுள்ளதென்று சொல்வார்கள். அவர் உத்தமமென்று அனுசரித்த அரசாட்சிமுறை அதமமாயிருந்தாலும் இருக்கும்; அவர் செய்கையில் குற்றம் குறைகள் உண்டு; ஆனாலும், அவர் ஜன்மகுணம் மேலானது. வாய்மை—நடுவுநிலைமை இந்த இரு குணங்களையும் வாஞ்சையுடன் அனுசரித்து நடப்பது அவருக்கு இயற்கை. இதை எல்லாரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். அவர்பெயரில் சாற்றப்பட்ட குற்றம் ஒன்றல்ல, அநேகம். அவை

ஒவ்வொன்றாய் விசாரித்துத் தீர்க்கச் சரியாய் ஒரு வருஷம் சென்றது. மனமறிய அவர் ஒரு அக்கிரமமும் செய்யவில்லையென்று தீர்ப்புப் பிறந்தது. அன்றியும், அவர் சம்பாதித்த சொத்து, பெற்ற பெருமை அத்தனையும் அவருக்கே உரியனவென்று உறுதிப்பட்டது. எப்படி இருந்தும், பயன் ஒன்றும் இல்லை. சமயம் முந்திப்போயிற்று. அபவாதம் என்னும் அம்பு பாய்ந்து மானியாகிய அவருடைய நெஞ்சைப் புண்ணாக்கி வருத்திற்று. அன்றியும் குற்றவிசாரணை நடந்தபொழுது, அவருக்கு உண்டான மனக்கவலையால் அதற்குமுன் சிலவருஷவளவாயில் அவரை வருத்தின கொடிய ரோகம் பின்னும் அதிகரித்தது. துன்பப் படுவாரை ஆற்றவும், மனம் மெலிந்தோருக்கு மனவலி கொடுக்கவும் தெய்வத்தாலன்றி மனுஷரால் முடியாது. மனவலி அழிந்து சோர்வு மேலிட்டகாலத்தில் க்ளைவ் தேவ சகாயத்தைத் தேடினாரில்லையே! [illegible]காரி ஆகிய அவர் மனதைப் பிளந்து வருத்திய [illegible]திருக்கும் கருமச்சிதைவுக்கு[illegible] தப்பும் வழி பிரேதாலயம் ஒன்று தவிர, வேறில்லையென்று அவர் அந்த வழியே போனார்.

பாக்கியம்—என்ன அம்மா சொல்லுகிறீர்கள்! க்ளைவ் ஆத்மவதை செய்தாரா?

117152

கமலம்—அதற்குச் சந்தேகம் உண்டா? [illegible]முன்னும் இருமுறை அவர் இவ்வக்கிரமம் செய்ய[illegible]த்தனித்த சமயத்தில் தடுக்கப்பட்டார்.

அம்மணியம்மாள்—புருஷசிங்கமெனப் புகழ்ந்து கொண்டாடத்தகும் அவருடைய வாழ்நாள் இப்படி முடிந்ததை நினைக்க மனம் பதைக்கின்றது. நமக்குக் கல்வி, செல்வம், உயர்ந்த நிலை இவைகள் எல்லாம்

அமைந்திருந்தாலும், தேவ அனுக்கிரக பலம் இ[illegible] விட்டால் பயன் இல்லை. இதை நினைந்து அற்பபுழுவிற்குச் சமானமாகிய நம்மால் ஆகத்தக்கது ஒன்றும் இல்லையென்று உணர்ந்து அடங்கி நடக்கக்கடவோம்.

கமலம்—அம்மா, க்ளைவ் செய்த பாதகத்தைத் தெய்வம் பொறுத்தருளுமென்று எண்ணுகிறீர்களா?

அம்மணியம்மாள்—என் கண்மணியே, சொல்லக்கேள். அவர் செய்த ஆத்மதுரோகத்தைத் தெய்வம் பொறுத்துக்கொள்ளுமென்றும் பொறுத்துக்கொள்ளாதென்றும் உறுதிசொல்ல நம்மால் இல்லை. அது நமது அறிவிற்கு எட்டாது. எல்லாம் வல்ல ஈசனுடைய திருவுளத்தை அற்ப மனுஷர் அளந்தறியத் துணிவது பாவம். முத்திவழியில் நித்தமும் நடந்து சித்திபெறத் தெய்வசகாயம் நமக்குக் கிடைக்குமானால், அதே பெறுவதற்கு அரிய பெரும்பாக்கியம். நல்ல வழியில் நடப்பதற்கு நமக்குள்ள சுகம் க்ளைவுக்கு இல்லை. இத்தனை சுகம் இருந்தும், நெறிதவறி நடப்போமானால், நாம் சேரும் கதியை நினைக்க அச்சமும் நடுக்கமும் உண்டாகின்றன. பிறருடைய குணத்தையும் குற்றத்தையும் வரையறுக்க நமக்கு அவகாசம் ஏது? நம்முடைய குணம் குற்றங்களுக்கு வரையறை காண்பதற்கே நமது காலம் போதாதே.

6—ம் அதிகாரம்.

பாக்கியம்—அம்மா, க்ளைவ் செஞ்சரிய நல்வழியில் நடக்க, அநேகர் அதனிமித்தம் அவரை விரோதித்தார்களே. அதைக் கண்டு அவர் பகைபகைத்து உக்கிரம் கொள்ளாமல் அடங்கியிருக்கக்கூடுமா?

அம்மணியம்மாள்—கூடாது. அது மிகவும் அரிது.

கமலம்—க்ளைவ் உத்தியோகம் விட்டபின்பு கம்பெனியார் இந்தியாவில் துரைத்தனம் நடத்த என்ன செய்தார்களோ? அம்மா, இதை எனக்குத் தெரியச் சொல்லுங்கள்.

அம்மணியம்மாள்—க்ளைவுக்குப்பின் இந்திய ராஜப்ரதிநிதி உத்தியோகத்தில் அமர்ந்த உவாரென் ஹேஸ்டிங்ஸ் தீர்க்க சிந்தனையற்றிருந்தும், விசேஷ சாமர்த்தியர். அப்படி ஒருவர் வாய்த்தது ஆங்கிலோ இந்திய துரைத்தனத்திற்கு அனுகூலமாய் முடிந்தது. க்ளைவ் கடைசிமுறை இந்திய ராஜப்ரதிநிதியாக இங்கனுப்பப்படச் சற்றுமுன் அரசாட்சிக்கிரமம் சீர்கெட்டிருந்ததென்றேனே. உவாரென் ஹேஸ்டிங்ஸினுடைய அரசாட்சியின் நிறைகுறை இரண்டையும் உங்களுக்குத் தெளியக் காட்டும்படி அந்தக் காலவர்த்தமானங்களைக் கட்டிச் சிறிது சொல்லத்தான் வேண்டும். ஆங்கிலேய துரைத்தனத்தார் அப்பொழுது நபாபைத் துரும்பாகவும் மதிக்கவில்லையென்று நான் சொன்னது உங்களுக்கு ஞாபகமாயிருக்குமே.

பாக்கியம் — ஆமாம், அது எனக்கு ஞாபகமாயிருக்கிறது. துரைத்தனத்தார் இஷ்டப்படி ஒருவனை நவாப்பாக வைத்துக்கொள்வதும், அடிக்கடி அவனுடைய பட்டத்தை வாங்கி மற்றொருவனுக்குச் சூட்டுவதுமாயிருந்து சிரமித்தார்கள்.

அம்மணியம்மாள் — பின்பு ஏகாதிபதியின் அதிகாரத்தைப் பகிரங்கத்தில் உரிமையின்றிக் கவர்ந்துகொள்வது யுக்திபுத்திக்கு ஏற்காதென்று அவர்களுடைய எண்ணத்திற் பட்டது: ஆனதுபற்றி, மூர்ட்ஷைபாத்தில் சுதேசி ஒருவனை மந்திரியாக ஏற்படுத்தி அவனுக்கு அளவற்ற அதிகாரம் கொடுத்து அதிகசம்பளம் நியமித்தார்கள். அவனுடைய குற்றங்குறையை விசாரித்துத் தீர்க்கும் அதிகாரம் கல்கத்தா மந்திராலோசனைச் சபையாருக்கன்றி, மற்றொருவருக்கும் இல்லை. இவ்வுத்தியோகத்தை விரும்பிப் பெரியோர் வெகுபெயர் கேட்கும்படி பிரயத்தனம் செய்திருப்பார்களென்று சொல்லவேண்டுமோ? கேட்டவர்கள் தங்கள் முயற்சி கைகூடும்படி சொல்லாத பொய் இல்லை, செய்யாத சூது இல்லை, கைநிறையக் கொடாத பரிதானம் இல்லை. நாலண்டையும் இடுக்கண்பட்டு வருந்திப் பரிதபித்த குடிகள் தங்கள் குறையைத் தீர்ப்பார்களென்று நம்பி முறையிடுவதற்கு உபகாரிகளாகிய புண்ணிய புருஷர் ஒருவரும் இல்லை. க்ளைவ் பிரபு இந்தியாவில் வந்திறங்கியபொழுது, பிரதான மந்திரி உத்தியோகம் பின்னும் ஒருமுறை காலியாயிருந்தது. அதை விரும்பிக் கேட்டவர்களில் இருவர் ரீஜாகானும் நன்கொமாரும். ரீஜாகான் மகமதியன், நன்கொமார் ஹிந்து. இவன் புத்தியிலும் அக்கிரமத்திலும் முதற்பாதமென்று உலகறியப் பெற்றவன். தர்மமே முக்கியம் என்றிருந்த க்ளைவ்

முறைமை தவறாமல் தகுதியான மனுஷனை இவ்வுத்தியோகத்தில் அமர்த்த ஆவலாயிருந்தார். மகமதியனை மந்திரியாக ஏற்படுத்தினால், ஹிந்து பிரஜைகளுக்கு இன்னின்ன கெடுதிகளும் சங்கடங்களும் உண்டாமென்று அவருக்கு நன்றாய்த் தெரியும். நெறிகுறி இரண்டும் கெட்டவனென்று பெயர் எடுத்து, தனக்கு இடர்செய்யும் எதிரிக்குத் தப்பிச் சுகித்திருக்கும்பொருட்டுப் பாவம்பழியை எண்ணாமல் தப்புப்பத்திரம் எழுதின [illegible]வாகிய நன்கொமாரை மந்திரியாக்கினாலோ, பதின்மடங்கு பாரமான சங்கடம் சம்பவிக்குமென்று அவர் அறிந்திருந்தார்.

பாக்கியம் — தப்புப்பத்திரம் எழுதுவது தோஷமென்று க்ளைவ் சற்றாவது வற்புறுத்திக் கண்டிக்கமாட்டாரோ. இந்த வித்தையில் நன்கொமாருக்கு க்ளைவ் குருவானாலும் ஆவாரே?

அம்மணியம்மாள் — பத்திரம் ஒன்று சிருஷ்டனை செய்த ஞாபகம் வாள்போல க்ளைவுடைய நெஞ்சைப் பிளந்து வருத்துமென்பதற்கு ஐயம் இல்லை. "எழுநூறு நன்றிசெய்தொன்றுதீதானா லெழுநூறுந்தீதாய்விடும்" என்பதை நினைப்போர்க்கு அது செய்யத்தருவதைச் செய்யத் தூண்டிவிடும் சாதனமாம். செய்யாச்சொல் வெறுஞ்சொல்.

சுந்தரம் — அப்படி ஆனால், நன்கொமாருக்கு மந்திரி உத்தியோகம் அமையவில்லையென்று எண்ணுகிறேன் அல்லவா அம்மா?

அம்மணியம்மாள் — அது நன்கொமாருக்கு அமையவில்லை. க்ளைவ் தீர்க்காலோசனை செய்து ரீஜாகானை மந்திரியாக நியமித்தார். அவ்வுயர்ந்த நிலைக்கு அவர்

அவனை ஏற்றியது புத்தியென்று பின்னிட்டுத் தெரிய வந்தது. அவன் உத்தியோகத்தில் அமர்ந்ததுமுதல் உவாரென் ஹேஸ்டிங்ஸ் கவர்னர் ஜெனரல் உத்தியோகம் பெற்ற நாள்வரையிற் சென்றகாலம் ஏழு வருஷம். அந்தனை காலமும் அவன் அதிசயமான ஆண்மையுடன் அரசாட்சி நிர்வகித்தான். விஸ்தாரமான ஹிந்து தேசமெங்கும் செம்பொன் விளைந்து சிறந்த நவமணி வளமுண்டாயிருந்ததென்று ஆங்கிலேயர் பிரமையடைந்திருந்தார்கள்: ஆனதுபற்றி, அவர்களுக்கு ரீஜாகானையும் ஹேஸ்டிங்ஸையுங்குறித்து அதிக சந்தேகம் உண்டாயிற்று. ஆங்கிலேயருடைய பிரமையைத் தீர்க்கும்படி க்ளைவ் எழுதிய வரலாறு ஒன்றாவது அவர்கள் செவியிலும் ஏறவில்லை, சிந்தையிலும் ஏறவில்லை. க்ளைவுக்கு மட்டற்ற திரவியம் சேர்ந்ததை அவர்கள் அறிய அறிய, அவனைப்போல் இத்தேசத்திற்கு வரும் எவரும் எளிதில் பெருஞ்செல்வம் பெறக்கூடுமென்று உறுதியாய் நினைந்தார்கள். இந்தியாவின் செல்வப்பொருள்வளத்தைப்பற்றி ஆங்கிலேயருக்கு இவ்வாறு தப்பபிப்பிராயம் உண்டாயிருந்தது. அதனால், அரசிறை அபரிமிதமாய்ச் சேருமென்று இராப்பகல் எண்ணி எண்ணி மனம் பூரித்திருந்த கம்பெனியார் சேர்ந்த அரசிறை தங்கள் மதிப்புக்குக் குறைந்ததுபற்றி ஏமாறிப்போனார்கள். ரீஜாகானின் அரசாட்சிவிபரீதத்தாலே தாம் இப்படி ஏமாறலாயிற்றென்றெண்ணி, அவனை உத்தியோகத்தினின்று விலக்கவும், நாலுபேரும் அறிய அவமானப்படுத்தவுந் திட்டஞ்செய்தார்கள். இதுதான் சமயமென்று நன்கொமார் தந்திரமாய்க் கம்பெனியாருடைய தயவைப் பெற்றுக்கொண்டான். அதனால், காலியாகும்

உத்தியோகத்தில் அவனையே அமர்த்தும்படி சீமையினின்று உத்தரவு வந்தது. இதெல்லாம் அக்கிரமமென்று ஹேஸ்டிங்ஸுக்கு நெஞ்சாரத் தெரியும். தெரிந்திருந்தும், மந்திரி உத்தியோகத்தைச் சுத்தமாய் விலக்குவதே அவருக்கு முக்கிய இஷ்டம். அதனால் "மேற்சொல்லியவாறு உத்தரவு வந்தது அவருக்கு ஆனந்தமாயிருந்தது. மந்திரி உத்தியோகத்தை நிறுத்திவிட்டால் கவர்னருக்கு அதிகாரம் ஏறுமென்றும், மந்திரிக்கு வருஷவாரி மிதந்தப்பிக் கொடுத்துவரும் சம்பளம் பத்து லக்ஷம் ரூபாயும் சர்க்காருக்கு மிஞ்சுமென்றும் அவர் அறிவாரே. அதனால், கம்பெனியார் அனுப்பின கட்டளைப்படி ஹேஸ்டிங்ஸ் ரீஜாகானை நிமிஷமேனும் முந்தி எச்சரிக்காமல் சடிதியில் கைதுசெய்து கல்கத்தாவிற்கு அனுப்பினார். நன்கொமாரை எவ்விதவுபாயம் செய்தாயினும் மந்திரி உத்தியோகத்தில் அமரவிடாதிருக்கும்படி அவர் நிர்ணயித்திருந்தார்.

பாக்கியமும் சுந்தரமும் — அம்மம்மா, இதென்ன லச்சைகெட்ட செய்கை!

கமலம் — க்ளைவ் இந்தப்படி செய்வாரென்று நான் நினைக்கவில்லை. ஏன் அம்மா, உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன?

அம்மணியம்மாள் — என்து அபிப்பிராயமும் அதே. க்ளைவ் ஒருபொழுதும் இப்படிச் செய்யார். துரைத்தன இயற்கையை மாற்றும்படி திட்டம் செய்தது நீதிசாதுரியந்தான். அதற்குச் சந்தேகம் இல்லை. அதை மாற்றிய முறையோ தகாது. ஒருவன் நடக்கை அவன் உள்ளத்திற்கு ஏற்காதிருக்குமானால், திருவுளத்திற்கும் ஏற்காது. ரீஜாகானை மந்திரி உத்தியோகத்தினின்று விலக்கி மானபங்கப்படுத்தியது அதர்மமென்று ஹேஸ்டிங்ஸைப்

பிறரல்ல, அவர் நெஞ்சே மிகவும் வருத்திற்று. அம்மனத்துயரை ஒருவாறு தணிக்கும்படி அவர் ரீஜாகான் பெயரில் ஏற்றிய குற்றத்தை விரைவில் விசாரிக்காமல் வரையறையின்றிக் காலம் கடத்தினார். நூதன அரசாட்சிக்கிரமம் ஏற்படுத்தி முடித்தபின், அநியாயமாய்ச் சிறையிருக்கும் மந்திரியைச் சமயம் கண்டு சிறை நீக்க அவர் நினைத்திருந்தார். நூதனமாய் ஏற்பட்ட அரசாட்சிக் கிரமப்படி ஹேஸ்டிங்ஸுக்குச் சர்வ அதிகாரம் அமைந்தது. அவர் ரீஜாகானுடைய குற்றத்தை விசாரிக்க ஒரு சங்கம் ஏற்படுத்தி அந்தச் சங்கத்திற்குத் தாமே தலைவராகிக் குற்றவிசாரணை தொடங்கினார். வாதி நன்கொமார் சாற்றிய குற்ற அவயவங்கள் அனைத்தையும் மிகு சாதுரியமாக வாதித்தான். சபாநாயகராகிய ஹேஸ்டிங்ஸோ குற்றம் நிதரிசனப்படவில்லையென்று போக்குச்சொல்லி வழக்கைத் தள்ளிவிட்டார். ரீஜாகானை நாட்படப் பிடித்த சிறையிருப்பு அவ்வளவில் ஒழிந்துபோயிற்று.

சுந்தரம்—அப்பொழுது நன்கொமாருக்கு இடிமேல் இடிவிழுந்தாற்போல் இருக்குமே! இனி மூர்ஷடாபாத்தில் மந்திரி உத்தியோகத்தில் எவரையும் அமர்த்துவதில்லையென்று அறிந்தபொழுது அவன் ஏமாறித் திகைத்திருப்பானே?

அம்மணியம்மாள்—ஏமாறித்திகைப்பானென்று ஒரு முறைக்கு ஒன்பதுமுறை சொன்னாலும் பொருந்தும். தனக்கு எண்ணியபடி மந்திரி உத்தியோகம் படியாதது ஒரு துக்கம்; தன்னுடன் சடுத்தம்பண்ணி அந்நாள் வரையும் சித்திபெற்றுச் சுகித்திருந்த ரீஜாகானைச் சங்கரிப்பிக்கத் தான் தொடுத்த உபாயம் பலிக்காமற்போனது ஒரு துக்கம். இப்படித் துக்கத்தின்மேல் துக்கம் நேரிட்டும், அவன் சோர்ந்து மெலிந்துபோகவில்லை. தன்னையும் தன் எதிரியையும் உலகறிய ஏமாற்றிச் சர்வாதிகாரம் கைக்கொண்ட படுதந்திரியாகிய ஹேஸ்டிங்ஸைப் பழிக்குப் பழிசெய்து பதைக்கப்பண்ணச் சமயம் வருமென்றெண்ணி, தன் மனப்புண்ணை ஒருவாறு ஆற்றினான். அவன் எண்ணியபடி முடிக்கச் சமயம் கிட்டவில்லை. ஹேஸ்டிங்ஸின் சிந்தனை வேறு துறைகளிற் சென்றது. இந்தியாவிலிருந்து சீமைக்கு அனுப்பப்படும் பணம் சொற்பமென்று கம்பெனித் துரைத்தனத்தார் குறைகூறி, கடிதத்தின்மேற் கடிதம் கவர்னர் ஜெனரலுக்கு அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். மந்திரி உத்தியோகம் நிறுத்தியதனால் மிஞ்சிய ரொக்கமும், வங்காள நபாபின் சம்பளத்திற் பாதிகுறைத்து மிஞ்சிய ரொக்கமும் வருஷவாரி தேறும் அரசிறைத் தொகையுடன் சேர்த்தனுப்பியும், கம்பெனியாருக்குத் திருப்தி உண்டாகவில்லை: ஆதலால், எந்தவிதத்திலாவது பெருந்தொகை சேர்த்தனுப்பவேண்டுமென்று ஹேஸ்டிங்ஸுக்குத் துணிவு பிறந்தது. அவர் அரசிறைக் கிரமம் நிர்வகிப்பதில் அபூர்வ சாமர்த்தியர்; பழிபாவத்திற்கு அற்பமும் அஞ்சாதவர்: அதனால், கம்பெனியாருக்கு மனம் கொண்டமட்டும் திரவியம் சேர்த்தனுப்பத் தக்க உபாயம் ஒன்றை யூகித்துத் தடையற முடிக்கத் தலைப்பட்டார். ஆதியில் இத்தேசத்தில் அங்கிலேய துரைத்தனம் நிலைபெறுமென்று எண்ணவும் இல்லாதிருந்தது. அப்பொழுது கம்பெனியார் மகா மொகலரசனுடைய சிநேகத்தை நாடி, முன் சண்டைசெய்து கட்டிக்கொண்ட கோரா, அலகபாத் என்னும் அவனுடைய பிரதேசங்களைத் திருப்பி அவனுக்கு ஒப்புவித்துவிட்டார்கள். அன்றியும், வருஷவாரி முப்பது லக்ஷம்

ரூபாய் அவனுக்குக் கப்பம் கட்டிக்கொண்டுவரவும் வாக்குறுதி செய்தார்கள். அந்த உடன்படிக்கை பிறந்த பின் காலம் போகப்போகக் காரியஸ்திதியும் மாறுபட்டது. "நகடீர் பெருஞ்செல்வர் தோன்றியக்காற் றொட்டுப்-பகடுநடந்தகூழ் பல்லாரோடுண்க-அகடுற யார்மாட்டு நில்லாதுசெல்வஞ்-சகடக்கால் போலவரும்" எனும் செய்யுளில் சொல்லியபடி, காலடையில் மஹா மொகல அரசன் இளைத்துச் சிறுமைப்பட்டான், வங்காளத்துக் கவர்னர் செல்வமும் சிறப்பும் திறமையும் வீரமும் புகழும் பெற்று மேம்பாடுடையவரானார். வலியார் சொல்வது, செய்வது எதுவோ அதுவே தர்மம்; இதுதான் ஹேஸ்டிங்ஸுடைய கோட்பாடு. அவர் இனி மொகல அரசனுக்குக் கப்பம் கட்டுவதில்லையென்று மறுத்து, மேற்சொல்லிய நாடிரண்டையும் கைவசப்படுத்தத் தண்டுகளை அனுப்பினார். அல்லாமலும், தமக்குச் சற்றுவது சுதந்தரமல்லாத அந்நாடுகளை அயோத்தி அரசனுக்கு விற்று, அளவற்ற அரசிறை சேர்க்கப் பிரயத்தனமும் செய்தார்.

பாக்கியம்—மெய்யா! இந்த அநியாயத்திற்கு அங்கிலேய துரைத்தனம் இடங்கொடுக்குமா? அங்கிலேயர் நெறிதவறாத நிறையுடையவர்களென்று நித்தமும் நினைத்திருந்தேனே. எந்தெந்தத் தேசங்களில் அநியாயம் நடந்தாலும், இங்கிலாந்தில் ஒருநாளும் நடவாதென்று எண்ணியிருந்தேனே. இங்கிலாந்தைக்குறித்து இதுவரையில் எனக்குள்ள அபிமானத்தை இனி மறந்துவிடத்தான் வேண்டுமோ?

அம்மணியம்மாள்—தேசங்கள்தோறும் பாஷைமுதலியவைகள் வேறானாலும், நீதி எங்கும் ஒன்றே. இங்கி

லாந்திற்கு ஒரு நீதி, அமெரிக்காவிற்கு ஒரு நீதி, இந்தியாவிற்கு ஒரு நீதி அல்ல; ஆனாலும், காலம் வர வரத் துரைத்தனக் கிரமமும் நயம்பெறத் திருந்துவது இயற்கையல்லவா? தற்காலத்தில் அங்கிலோ இந்திய துரைத்தனத்திற்கு உண்டாயிருக்கும் செப்பம் நூறு வருஷத்திற்கு முந்தி உண்டென்று எண்ணத்தகாது. இந்தியாவின் விளைபொருள்வளத்தையும் திரவியப்பெருக்கையுங்குறித்து அங்கிலேயருக்கு முற்காலத்தில் உண்டாயிருந்த தப்பபிப்பிராயம் இன்னதென்று சொல்லக் கேட்டீர்களே. அக்காலத்தில் இங்கிலாந்தினின்று இந்தியாவிற்கு வரப்போக வெகுநாட்செல்லும். இப்பொழுதுள்ள பிரயாணதீவிர சாதனம், மின்தபாற் பிரயோகமுதலியவைகள் அந்நாளில் இல்லை. இருக்குமானால், அங்கிலேயர், இந்தியாவின் திரவியவளத்தைத்தொட்டுத் தமக்கு உண்டாயிருந்த அபிப்பிராயம் சுத்த அபத்தமென்று எளிதில் அறிந்து தள்ளிவிடுவார்களே. ஹேஸ்டிங்ஸ் பெற்ற ராஜாதிகாரம் மட்டற்றது. அவர் காலத்தில் இருந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் தற்காலத்தில் இங்குள்ள வழியில் உத்தியோகஸ்தரைப்போலச் சமர்த்தரல்ல.

பாக்கியம்—போர்ட் அவ் டிரெக்டர்ஸ் என்னும் கம்பெனித் துரைத்தனத்தார் பணம் பின்னும் வேண்டுமென்று மேலுமேலும் கடிதம் எழுதிக் கேட்டது மெய்யானால், ஹேஸ்டிங்ஸ் செய்த அநியாயச் செய்கைகளைத் தூண்டிவிட்டவர்கள் அவர்களென்றே சொல்ல வேண்டுமல்லவா?

அம்மணியம்மாள்—ஆம், ஹேஸ்டிங்ஸைப் பலவாறு அநியாயம் செய்யத் தூண்டிவிட்டவர்கள் கம்பெனி

யார்தாம்; ஆனாலும், நன்றை மறந்துபோகவொண்ணாது. நமக்கொரு நியாயம் பிறர்க்கொரு நியாயமல்ல. அங்கிலேயர் இயற்கையாய் நல்வழிநிலை தவறாதொழுகும் வாஞ்சையுடையவர்களே. உவாரென் ஹேஸ்டிங்ஸ் கம்பெனியாருக்கு அதிகவருமானம் உண்டாக்க அநுசரித்த தகாத உபாயங்களைக் கம்பெனித் துரைத்தன சபையாருக்கு முன்னாடி அறிக்கைசெய்ததுண்டானால், அக்கிரமம் செய்து நிறைசெல்வராவதிலும் தர்மநெறி தவறாதொழுகிச் சொற்ப லாபம் பெறுவதே உத்தமமென்று அவர்களிற் பெரும்பாலார் வற்புறுத்தி வாதிப்பார்கள். இந்தியாவின் இயற்கையையும் அரசாட்சி நிலையையும் உள்ளபடி தீர்க்கவிசாரணைசெய்தறிவது அவர்கள் கடமை. நாட்பட அவர்கள் இந்தக் கடமையைக் கைநெகிழவிட்டு அஜாக்கிரதையாயிருந்த பழி அவர்களையே சூழும். அவர்கள் மனக்கண் திறந்து காரியஸ்திதியை உள்ளபடி கண்டபொழுது, அநியாயம் செய்து திரவியம் சம்பாதித்த மஹா துரோகிகளென்னும் தீராவசை தங்கள் ஜாதிக்கு வந்ததென்று தெளிவாய் அறிந்தார்கள். ரோஹிலரைச் சங்கரித்ததைக்காட்டிலும் அறக்கொடிய துரோகம் இவ்வுலகில் மற்றொன்று உண்டோ?

கமலம்—ரோஹிலரா? அவர்கள் ஆர் அம்மா? சற்றுச் சொல்லுங்கள்.

அம்மணியம்மாள்—வெகு வீரதீரமுள்ள மலைநாடராகிய ஒரு ஜாதியாருக்கு ரோஹிலர் எனப் பெயர்வழங்கும். அவர்கள் ஆதியில் சில நாடுநகரங்களை மானியமாக மஹா மொகல அரசனிடத்தில் வாங்கிக்கொண்டு, அவனுக்கு ராணுவ சேவகம் செய்ய வலிய உடன்

பட்டவர்கள். ஔரங்ஜீப் என்னும் மொகல அதிபதி காலஞ்சென்றபின், அவர்கள் ராஜவிசுவாசகாதகராகி, பிரத்தியேகமாய் ஒரு ராச்சியம் ஏற்படுத்திச் சுவாதீனராயிருந்து அரசாண்டார்கள். அவர்கள் நாகரிகமும், விவேகமும், வீரமுமுள்ளவர்கள். அவர்கள் அரசாட்சி குற்றம் குறை சிறிதுமின்றிச் செவ்வையாய் நடந்தேறியது. இந்திய பிரதேசங்கள் அனைத்திலும் அவர்கள் ராச்சியமே சிரேஷ்டமென விளங்கிற்று. அயோத்தி நவாப் ஸுஜாடௌலா என்பவன் விளைபொருள் வளமுள்ள ரோஹிலர் பிரதேசத்தைத் தன் வசமாக்கிக்கொள்ள நெடுநாள்வரையில் வாஞ்சையாயிருந்தான். நினைத்தபடி செய்துமுடிக்க வகை அறியாதிருந்ததுதான் அவனுக்குப் பெருந்தடையாயிருந்தது. பேராண்மையுள்ள தீரரென்று எட்டுத்திக்கும் கீர்த்திபெற்ற ரோஹிலருடன் சண்டைகலக்க அவன் மனம் பின்னிட்டது. இப்படி இருக்கையில், அவன் கோரா, அலகபாத் என்னும் நாடிரண்டையும் ஹேஸ்டிங்ஸ் தனக்கு விக்கிரயம் செய்திருந்ததை நினைத்தான். நினைத்து, வேண்டுமளவிற்குப் பணம் கொடுத்தால், ரோஹிலருடன் யுத்தம் செய்ய வீரதீரமுள்ள சேவகரை ஹேஸ்டிங்ஸ் கொடுத்துதவுவாரென்று அவனுக்கு நம்பிக்கை உண்டாயிற்று. அளவற்ற திரவியம் அவன் வசம் இருந்தது. விரும்பிய செழுநிலப் பிரதேசத்தைச் சுவாதீனமாக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டு இராணுவ சேவகரைச் சேகரிக்க எவ்வளவு திரவியம் சென்றாலும், அது அவனுக்குப் பெரிதாகத் தோன்றாது.

பாக்கியம்—க்ளைவ் தளபதிக்குப்பின்னே போய்ச் சண்டைசெய்து வெற்றிசிறந்த சேவகர் ரோஹிலருடன் அப்பசண்டை செய்யவும் உடன்படுவார்களா?

அம்மணியம்மாள்—இராணுவ சேவகருக்குச் சுவாதீனம் இல்லையே; தளபதி இட்டது சட்டம். தளபதி போகச்சொல்லும் இடத்திற்கு அவர்கள் எதிர்வார்த்தை சொல்லாமற் போகவேண்டும். போகாமல் தீராது; ஆனாலும், இவ்வநியாயமான சண்டைக்கு ஹேஸ்டிங்ஸ் சம்மதித்ததுபற்றி அவருக்கு வந்த வசை இன்றுபொழுதும் தீராது. பாவம் பழி ஒன்றும் அறியாத ரோஹில குறுநிலமன்னரைக் காரணமின்றி அவர் சண்டைக்கு இழுத்தபொழுது, அவர்கள் முகாந்தரம் என்னவென்று வருந்தி வருந்திக் கேட்டார்கள். அந்தக் கேள்விக்கு மறுமொழி ஒன்றும் பிறக்கவில்லை. எந்தோரு காரியத்தையும் தர்மாதர்மம் தெரிந்து சீர்தூக்கிச் செய்வது ஹேஸ்டிங்ஸுடைய பிரகிருதியல்லவே. அவருக்கு அப்பொழுது வேண்டியிருந்தது பணம். பணம் இல்லாமல் தீராது. அதை எளிதாகச் சம்பாதிக்கும் வகையும் அவருக்குத் தெரிந்திருந்தது. எதாயினும் ஒன்று தகுமோ தகாதோவென்று சிந்தித்துப்பார்க்கும் அக்கறை அவருக்கு அணுவளவும் இல்லை. யுத்தத்திற்கு ராணுவசேவகரை அனுப்பி உதவிபுரிந்தால், அதற்குக் கைம்மாறு நாற்பது லக்ஷம்-ரூபாய் கொடுப்பதாகவும், படைக்கலம் தரிக்கும் செலவு தானே தாங்கிக்கொள்வதாகவும் ஸுஜாடௌலா வாக்குறுதி செய்திருந்தான். அது நிற்க, தங்கள்மேற் படையெடுத்துவருவது தர்மமல்லவென்று சொல்லச்சொல்லக் கேளாததனால், ரோஹிலர் இனித் தீராதென்று சண்டைக்கு நிற்க எத்தனித்தார்கள். உயிர் உள்ளமட்டும் ஊக்கம் குன்றாமல் போராடி, தங்கள் நாட்டை அன்னியவாசர் கைவசப்பட விடுவதில்லையென்று அவர்கள் சங்கற்பஞ் செய்தார்கள். செய்தும், பயன் இல்லை. அவர்கள்

அதிக வீரமும் ஆண்மையுமுள்ளவர்கள்தான்; ஆனாலும், சண்டைசெய்யும் திறமையும் தீரமுமுள்ள அங்கிலேய வீரருடன் நிமிஷநேரமாவது எதிர்த்து நின்று நிர்வகிக்க அந்த ரோஹிலர் எம்மாத்திரம்! சில வருப்பார் அங்கங்கே நின்று தண்டமிண்டு செய்தும், இருதிறமும் கலந்து பெருஞ்சண்டை தொடங்கினவுடன் ரோஹிலர் கட்டழிந்து தத்தளித்துப் பதறி உதறிச் சிதறுண்டார்கள். அவர்கள் தளகர்த்தரில் சாமர்த்தியமுள்ளவர்கள் எல்லாரும் யுத்தகளத்தில் மடிந்தார்கள். பின் நடந்த அறக்கொடிய மறத்தொழிலைச் சொல்ல எனக்கு நாவும் எழவில்லை, கேட்க உங்களுக்குச் செவியும் குளிராது. ஸுஜாடௌலா பக்ஷத்து ராணுவவீரர் அநேக கிராமங்களைச் சூறைசெய்து பாழ்நிலமாக்கினார்கள். கிராமவாசிகளைப் பலவித இம்சை செய்து கொன்றார்கள்.

பாக்கியம் — இவ்விதக் குரூரவதை செய்தவர்கள் அங்கிலேய ராணுவவீரரா, அல்லவே அம்மா?

அம்மணியம்மாள்—அல்ல அல்ல, அவர்களல்ல; குரூரவதை செய்தவர்கள் ஸுஜாடௌலாவின் சேவகர். அங்கிலேய ராணுவ சேவகர் அவர்கள் செய்த கொடுமைகளை எல்லாம் கட்ட கட்டைகள்போலப் பதறாமற் பார்த்துக்கொண்டு நின்றார்கள். தானே ஒரு தீங்கு செய்வதும், பிறர் தீங்கு செய்வதைத் தவிர்க்கத்தக்க சாமர்த்தியம் இருந்தும், தவிர்க்காமல் விடுவதும் காரியத்தளவில் ஒன்றுதான். அதற்குப்பின் ஹேஸ்டிங்ஸ் கல்கத்தா நகரத்தில் தமது சிங்கார மண்டபத்தில் மனம் மகிழ்ந்திருக்கையில், சடிதியில் இந்தக் குரூரவதையைப்பற்றிய ஞாபகம் அவருக்கு உண்டாய் "தீ

என்ன செய்தாய்? இறந்துபோன இராமவர்மனு டைய இரத்தம் தரைக்குள்ளிருந்து பழியுருபம் எடு த்து வாய்திறந்து நமது செவிக்கு எட்ட ஒலிக்கின் றது" என்று கேள்விகேட்க, "நான் ஒன்றும் அறியேன்; அவர்களுக்கு நான் காவலா" என்று மறுமொழி பிறந் ததுபோல அவருக்கு ஆகாசவாணி கேட்டிருந்தாலும் இருக்கலாம். ஹேஸ்டிங்ஸ் பெரும்பாலும் பிறர் சொல் லைச் சாராமல் தமது புத்தியைச் சார்ந்து நடந்தார். இப் படி நடந்ததனால் அவருக்குச் சித்தியும் உண்டாயிற்று. சில சமயங்களில் நினைக்க மனம் நடுக்கத்தக்க பெரும் பாதகம் செய்ய நிமித்தமும் உண்டாயிற்று. பெருந் தகைமை பெற்ற உயர்ந்த மக்களுக்கு அணியாக விளங்கும் குணம் தயை; அதற்கு அஸ்திவாரம் பொறு மை. ஒருவனுக்குப் பொறுமையும் தயையும் பெருந் தகைமையும் அமையுமானால், நவரத்தினத்திலும் அரி தான குணரத்தினமென்று அவனை யாவரும் புகழ்ந்து சொல்லத்தகும். இனி இதை நிறுத்திவிட்டு அரசாட் சித்துறையில் உண்டான நூதன ஏற்பாடுகளைப்பற்றிச் சிறிது சொல்லுவேன். ஹேஸ்டிங்ஸ் தமது அபிமானத் தையும் தம் தேசத்தாரது அபிமானத்தையும் பாழி லே போக்கடித்துச் சித்திபெறப் பார்த்தார். அந்தச் சித்திக்கு மேற்படி நூதன ஏற்பாடுகள் பிரதிகூலமாய் முடிந்தன. வங்காளம், சென்னை, பம்பாய் இம்மூன்றி னுள் வங்காளமே முதன்மையான ராஜதானி; ராஜ பிரதிநிதியாகிய கவர்னர் ஜெனரல் கல்கத்தா ஸமஸ் தானத்தில் நிலையாயிருந்து ஐந்து வருஷம் மந்திரா லோசனைச் சபையார் நால்வர் ஆலோசனையால் ராஜ்ய பாரம் தாங்கவேண்டும். கவர்னர் ஜெனரல், மந்தி ராலோசனைச் சபையார் இவ்விருதிறத்தாருடைய அதி

கார வசப்படாத நியாயசபை ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டு, பிரதம நீதிபதி ஒருவர் உபநீதிபதிகள் நால்வர் ஆக இ[illegible]வரால் வியவகார விசாரணை நடந்தேறுவது என் பதாகச் சட்டம் பிறந்தது.

சுந்தரம்—இந்த நூதன அரசியல் ஹேஸ்டிங்ஸுக் குப் பிரியமாயிருக்கவில்லையென்று எண்ணுகிறேன்; அல்லவா அம்மா?

அம்மணியம்மாள்—அது அவருக்குச் சற்றுவது பிரி யமாயிருக்கவில்லை. அவர் கொடுத்த உபாயம் ஒன்றுக் காவது சிறிதும் அநுகூலப்படாத அரசாட்சி ஏற்பாடு அவருக்கு இதமாயிருப்பது எப்படி? ஹேஸ்டிங்ஸ் இடத்தில் பலபல துன்மார்க்கம் இருந்தும், அரசாளும் திறத்தில் அவர் சிரேஷ்டரென்று யாவரும் ஒப்புக் கொள்வார்கள். நூதன மந்திராலோசனைச் சபையாரில் மூன்று பெயர் ஃபிரான்ஸிஸ், க்ளேவரிங், மான்ஸன் என் பவர்கள். ஹேஸ்டிங்ஸுடைய அதிக்கிரமத்தைப் பற்றி இங்கிலாந்துக்குச் செய்தி எட்டியதனால், அதைத் தீர்க்க விசாரணை செய்ய அதிகாரம் பெற்றுவந்த அந்த மூவரும் ஹேஸ்டிங்ஸுக்கு உள்ள மதிப்பும் செல்வாக் கும் இனிக் குறைய, தமக்கு மதிப்பு ஏறுமென்று நாடி வந்தவர்கள். தொடக்கத்தில் அவர்கள் முயற்சி சித்தித் தது. ஹேஸ்டிங்ஸ் வெகு குற்றம் குறையுள்ளவ ரென்று அவர்கள் நுட்பமாய்க் கண்டறிந்தார்கள். அவர் கள் சிறிதாயினும் தயைதாக்ஷிணியமின்றிக் கண்டிப் பாய் அதிகாரம் செலுத்தினார்கள். அதனால் அரசாட் சித்துறையில் எளிதில் தீராத தடுமாற்றமும் அலங் கோலமும் உண்டாயின. பிரஜைகள் எல்லாரும் ஸ்வா தீனம் பெற்றிருக்கும் இங்கிலாந்தில் தடையறச் செல்

லம் முறைமைகள் இந்தியாவிற்குப் பொருந்துமென்று அவர்கள் எண்ணிவிட்டது பிரமாதம். இத்தேசத்தில் ராஜபிரதிநிதிக்குச் சர்வ அதிகாரம் உண்டென்று பிரஜைகள் என்றும் கண்டபொழுதே வணங்கி வதிக்கு வார்கள். அதனால் ஏற்பட்ட சபையார் செய்த விபரீதத்தால் ஹேஸ்டிங்ஸுக்கு முன் உள்ள மதிப்புக் குறைந்தது. அது குறையவும், அவருக்கிருந்த கட்டோடே அழிந்துபோயிற்று. காரியம் "ஒருமுகவலியினத் தால் எருது பக்ஷிணங்கொண்டாடும்" என்னும் பழமொழிபோலாயிற்று. ஹேஸ்டிங்ஸுடைய அதிகாரமில்லை, மந்திராலோசனைச் சபையாருடைய அதிகாரமே செல்லுகிறதென்று கண்டு, குடிகள் அவர்பெயரில் தடையின்றி அன்றன்று பாரித்த குற்றம் குறைகளுக்கு அளவு இல்லை. அக்குற்றச்சாட்டுகளிற் பாதிக்கு அதிகம் சுத்த அபத்தம். ஹேஸ்டிங்ஸுக்குக் கூற்றே னத்தகும் பிராண விரோதியாகிய நன்கொமார் என்பவன், பருவம் அறிந்து பயிரிடும் வேளாளனைப்போல, தனக்கு அவர்மீதுள்ள குரோதத்தைச் சாதிக்க வாய்க்கும் சமயம் அதுவென்றும், அந்தச் சமயம் தப்பினால் அப்புறம் கால அநுகூலம் உண்டாவது சந்தேகமென்றும் எண்ணி, குற்ற விவர பத்திரம் ஒன்று யுக்திபூர்வமாய்ச் சித்தஞ்செய்து மந்திராலோசனைச் சபைக்குக் கொடுத்தான். அப்பத்திரத்தில் அவன் எழுதிக்காட்டிய குற்றங்கள் அதிக திரவியம் கைக்கூலி வாங்கிக்கொண்டு ரீஜாகானைச் சிறை நீக்கியது, அநேக சர்க்கார் உத்தியோகங்களை விக்கிரயஞ்செய்து அநியாயமாகப் பணம் சம்பாதித்தது முதலியவைகளே.

பாக்கியம்—ஹேஸ்டிங்ஸ் இந்தக் குற்றம் செய்தது மெய்யென்று எண்ணுகிறீர்களா அம்மா?

அம்மணியம்மாள்—இக்குற்றங்களில் முக்கியமாய்ப் பின்குறித்த குற்றத்தை ஹேஸ்டிங்ஸ் பெயரில் பாரித்ததற்கு நியாயம் இருந்தாலும் இருக்கும். கைக்கூலி வாங்கிக்கொண்டு அவர் ரீஜாகானைச் சிறைநீக்கியதாகச் சிறிதும் என் புத்திக்குத் தோன்றவில்லை. மந்திரி உத்தியோகத்தைத் தீர்ப்பாய் நிறுத்திவிடுவதற்கு வேண்டும் யத்தனம் எல்லாம் செய்து முடியுமளவும் ரீஜாகானைச் சிறையிருத்தி அப்பால் விட்டுவிடுவதே அவருடைய அபிப்பிராயமாயிருந்தது. அதற்கு மிஞ்சத் தண்டனை செய்யும் விருப்பம் ஹேஸ்டிங்ஸுக்கு எப்பொழுதும் இல்லையே. அதுவின்றி, நன்கொமார் எழுதிக் கொடுத்த குற்றவிவரபத்திரத்தைச் சபையார் பார்வையிட்டுக் கவர்னர்மேல் குற்றவிசாரணை தொடங்கினார்கள். அந்தச் சபையாரிலும் உயர்ந்த உத்தியோகஸ்தராகிய தமது பெயரில் பாரிக்கப்பட்ட குற்றத்தை விசாரித்துத் தீர்ப்புச்செய்ய அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லையென்று ஹேஸ்டிங்ஸ் வற்புறுத்திச் சொல்லிய ஆட்சேபனையை அவர்கள் செவிசாய்த்துக் கேட்கவேயில்லை. நன்கொமாரை வரவழைத்து வாக்குமூலம் கேட்டார்கள். அவன் பத்திரத்தில் எழுதிய குற்ற வாலாறுகளைத் தப்பாமல் திருப்பிச் சொன்னான். தன் வாய்ப்பிறப்பைக் கேட்கக்கேட்கச் சபையாருக்குப் பிரீதி உண்டானது கண்டு, நன்கொமார் மனம் தேறி நூதன அம்சங்களையும் கற்பித்துச் சொன்னான்.

பாக்கியம்—அப்படியானால், சொற்புரட்டிக் குற்றம் அவனைச் சேருமல்லவா?

அம்மணியம்மாள் — சபையார் நிஷ்பக்ஷபாதிகளாயிருக்கச் சம்பவித்தால், அந்தப் புரட்டனாகிய நன்கொ

மாரின் வாய்ப்பிறப்பைச் சற்றாவது நம்பார்கள். பேரா வலினாலும், ஹேஸ்டிங்ஸுடைய விருத்தியைப்பற்றிப் பொறுமைகொண்டதனாலும் சபையாருடைய புத்தி மயங்கி மனங்கள் பதறாமலிருந்தது. நீதி அதி திக்குள்ள வேகம் அப்பொழுது அவர்களுக்குத் தோன்றவில்லை: ஆனதுகொண்டு, ஹேஸ்டிங்ஸ் மூன்று நாலு லக்ஷம் ரூபாய் அக்ரமமாய்க் கைக்கூலிவாங்கினது மெய்யென்றும், வாங்கின கைக்கூலியை அவர் திருப்பி ஒப்பித்துவிடவேண்டுமென்றும் அவர்கள் தீர்ப்பு விதித்தார்கள். நன்கோமாரை உபசாரவார்த்தை சொல்லி அனுப்பிவிட்டார்கள். விரும்பியிருந்தபடி தான் பெற்ற ஜயத்தை நினைத்து மகிழ்ந்து அவன் அப்பொழுது ஒரு புயம் இருபுயம் ஆனவன்போலக் குதூகலித்தான். நன்கொமார் புவியாயிருந்தும், ஹேஸ்டிங்ஸின் தகைமையைத் திட்டமாய் ஆய்ந்தறியவில்லை. யுக்திபுத்தி சாமர்த்தியங்களிலும், பகைவருக்கு இடும்பு செய்வதிலும் ஹேஸ்டிங்ஸுக்கு நன்கொமார் ஈடாகான். கவர்னர் ஜெனரலின் அதிகார வசப்படாத நீதியதிபர் இந்து பெயர் உள்ள நியாயசபை ஒன்று கல்கத்தாவில் நூதனமாய் ஏற்பட்டதென்று நான் சொன்னது ஞாபகமாயிருக்கின்றதா, மறந்துவிட்டாயா?

பாக்கியம்—மறக்கவில்லை அம்மா, அது எனக்கு ஞாபகமாயிருக்கின்றது.

அம்மணியம்மாள்— இந்த நியாயசபையை அடுத்தால் ஜயம் உண்டென்று ஹேஸ்டிங்ஸுக்குக் கண்ணிமைப்பொழுதில் களங்கமறத் தெரிந்தது. இனி எவ்விதத்திலும் நன்கோமாரைப் பிழைத்திருக்க விடுவதில்லையென்று அவர் பிரதிக்ஞை செய்தார். இந்தப் பிரதிக்

ஞைப்படி முடிக்கக் காலம், இடம், பொருள், ஏவல் அனைத்தும் அவருக்கு அனுகூலமாய் அமைந்தன. மேற்குறித்த நியாயசபையில் சிரேஷ்ட நீதியதிபர் ஸ்ரீ இலைஜா இம்பி என்பவர். அவர் பாவம் பழிக்கு அஞ்சாத நெறிகேடனென்று உலகறிய உடம்பெடுத்தவர்; இரண்டாவது ஜேம்ஸ் இங்கிலாந்தில் அரசாளும் நாளில் கெடுகெட்ட ஜோஷியென்று எவரெங்கும் தூற்றத் தீராவசைபெற்ற ஜெப்ரீஸ் நீதியதிபருக்கு இணையிடத்தக்கவர். அந்த இம்பி அதிக்கிரமத்தில் நன்றாய் முதிர்ந்த கொடியர். சீமையில் இருக்கும்பொழுது வெகுகாலத்திற்குமுன் ஹேஸ்டிங்ஸுக்கும் அவருக்கும் மிக்க சிநேகபாந்தவம் உண்டு. அந்தச் சிநேகத்தை உதவியாய்க் கொண்டு இக்கண்டம் தப்பி அபிமானம் காக்க ஹேஸ்டிங்ஸ் இம்பி துரையைக் கண்டு கலந்துறவாடிக் காரியவாலாறெல்லாம் அடிமுடியாகச் சொன்னார். நன்கொமாரை எந்தவிதமும் தலை நிமிரவொட்டாமல் ஈடழிக்கும்படி அவர் இம்பி துரையைத் தூண்டிவிட்டு, அவன்பெயரில் பாரமான சிக்ஷணைக்குற்றம் பாரித்து வழக்குத்தொடர்ந்தார். இந்தச் சூது அந்தரங்கத்தில் ஹேஸ்டிங்ஸ் செய்தது நன்கொமாருக்குச் சொப்பனத்திலும் தெரியாது. அவன் தொடர்ந்த வழக்கைத் தளரவிடாமல் தகுதியான சாதனங்களால் நிதரிசனப்படுத்தி வெல்லும்படி அஞ்சா முத்தினாயாக மந்திராலோசனைச் சபையாருடைய தயவைச்சார்ந்து மனம் பூரித்து மதகளிறொத்திருந்தான். அவனுடைய இஷ்டர்கள் பிரதிதினமும் திரள்திரளாய் அவன் வீட்டில் கூடி அவனைப் போற்றி அவன் கீர்த்தியை எவரெங்கும் பரப்பினார்கள். ஆசாரபோஜனென்று இப்படி யாவரும் வாயார வாழ்த்த, நன்கொமார் விசாரமற்று

ஆனந்த பரவசமடைந்தான். இப்படி இருக்கும்பொழுது, அரசியல் சேவகர் வாரண்டு பத்திரம் கொண்டு, யமதூதர்போல வெளிப்பட்டு, ஏனென்று ஒரு வார்த்தை கேட்கவும் இடங்கொடாமல் அவனை நொடிக்குள்ளே பிடித்து இழுத்துக்கொண்டுபோய்ச் சிறைச்சாலையில் அடைத்தார்கள். அதற்கு அநேக வருஷத்திற்கு முன் தப்புப்பத்திரம் எழுதினானென்று அவன்பேரிற் குற்றம் பாரிக்கப்பட்டது. இந்தச் செய்தி பிறந்தபொழுது கல்கத்தா முழுதும் கலங்கி அதிர்ந்தது. மந்திராலோசனைச் சபையார் ஏக்கம்பிடித்திருந்தார்கள். அவர்களுக்கு நாவிற் பல்லில் நீர்வற்றியது. அவர்கள் தடுமாறித்திகைத்துச் சிலையிற் செய்த பிரதிமைகள்போலச் செயலற்றிருந்தார்கள். இந்தப் புலைகருட்டுச் செய்தவர் இன்னாரென்று அவர்களுக்குச் சந்தேகமின்றித் தெரியும். சாற்றின குற்றத்தைத் தகுந்த சாக்ஷிகளால் நிதரிசனப்படுத்துவது அசாத்தியம். நன்கோமாரைப் பிடித்துச் சிறையிருத்தின நியாயசபையாரை நோக்கி நீங்கள் இப்படிச் செய்த காரணம் என்னவென்று கேட்க அதிகாரமுள்ளவர்கள் இந்தியாவில் இல்லை: ஆனதுபற்றி, மந்திராலோசனைச் சபையார் மனம் நொந்து வருந்துவதொழிய, நன்கோமாரைச் சிறைமீட்கும் உபாயம் ஏதும் செய்ய வல்லவர்களல்லவே! வியவகார விசாரணைக்குத் தினம் குறிக்கப்பட்டது. நடந்த விசாரணை க்ரமமல்ல; அதைப் பரிகாசக் கூத்தென்று சொல்லலாம். மத்தியஸ்தர் வாக்கினின்று பலாத்காரமாய் அபிப்பிராயம் பெற்று, ஸ்ரீ இம்பி நியாயதிபர் பிராணதண்டனைத்தீர்ப்பு விதித்தார்.

கமலம்—அம்மம்மா, இது என்ன கொடுமை! இதுவரையில் நீங்கள் சொல்லக்கேட்ட அநியாயங்களுக்கெல்லாம் இந்த அநியாயமே முதற்பாதம்!

அம்மணியம்மாள்—ஆரம்பத்தில் அது உனக்கு அப்படித்தான் தோன்றும். நியாயதிபர் செய்தது படுகொலைத்தொழில். அதற்கு ஐயம் இல்லை; ஆனாலும், அந்தக் கொலை ஹேஸ்டிங்ஸ் ரோஹிலரைக்கொன்ற கொலைக்குச் சமானமல்ல. சிந்திக்குமளவில், இரண்டும் கொலைதான்; ஒன்று ஆறித்தேறி நீளநினைந்து குளிர்ந்து கொன்ற கொலை. மற்றது சண்டையில் ஆண்மை குறைந்தபக்ஷத்தாரைத் தலை நிமிரவிடாமல் எதிரிகள் இருகண்ணினின்றும் தீப்பொறி பறக்கத் தயைதாக்ஷிணியமின்றிச் சங்கரித்த கொலை. அவ்விரண்டுக்குமுள்ள பேதம் இதுதான். நன்கோமார் பிராணதண்டனைத்தீர்ப்புப்பெற்ற செய்திகேட்டு இந்துக்கள் நாலு வகுப்பாரும் இடியுண்ட சர்ப்பம்போல் ஏங்கித் திகைத்தார்கள். அவர்கள் மனம் பட்டபாடு இவ்வளவு அவ்வளவென்றில்லை. தப்புப்பத்திரம் எழுதுவது இத்தேசத்தில் அபூர்வமல்ல, வழக்கந்தான். அதைப் பாரமான அதிக்கிரமமெனப் பாவித்துப் பிராணதண்டனை விதித்த அநியாயத்திற்கு ஈடான துரோகம் எங்கும் இல்லையே. வர்ணம் நான்கில் முதல் வர்ணமாகிய பிராமண குலத்தில் பிறந்த ஒருவனுக்கு எந்தக் குற்றத்தினிமித்தமாவது பிராணதண்டனை விதிக்கச் சாஸ்திரம் இல்லையே என எல்லாரும் பிரமித்துப் பெருமூச்சு விட்டுப் புலம்பினார்கள். நன்கோமார் இந்த விதியைச்சார்ந்து, தன் பெயரில் பிறந்த தீர்ப்பை விலக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டான். அவன் கேட்ட கேள்வி நியாயதிபர்க்கு ஒப்பவில்லை. நன்கோமாரை ரக்ஷிக்கும்படி மந்திராலோசனைச் சபையார் அவலித்துச் செய்த பிரயத்தனம் ஒன்றும் வாய்க்கவில்லை: ஆனதுகொண்டு, அவர்களுக்கு அதிக கடுப்பு உண்டாயிற்று; நிராசையே மேலிட்டது.

அவர்கள் பித்தங்கொண்டவர்கள்போலப் பிதற்றினர்கள். ஹேஸ்டிங்ஸ் ஒருவர்மாத்திரம் அவன் மரணத்தை ஆசையோடு எதிர்பார்த்திருந்தார். மன்சோமர் இறந்தால், அப்புறம் ஹேஸ்டிங்ஸ்பேரில் குற்றம் பாரித்து நிர்வகிக்கத்தக்க துணிவும் மனவுறுதியுமுள்ளவர்கள் இல்லை. அவர் மீண்டும் அச்சமற்றுச் சர்வாதிகாரம் செலுத்த இடம் உண்டாம். இந்தப் பெருமையை இச்சித்தவராகிய ஹேஸ்டிங்ஸ் உண்டியும் உறக்கமும் ஒழிந்து, மன்சோமர் இறக்கும் தினம் எப்பொழுது வருமென்று நாள் எண்ணியவண்ணமாயிருந்தார். குறித்த தினம் விரைவிற் கிட்டிற்று. பிறந்த தண்டனைத் தீர்ப்பு விலக்கப்படவில்லை. மரணம் பார்க்கத்தக்க அந்தக் கோரவதையைப் பார்க்கத் திரளாய்க் கும்பு கூடிற்று. மன்சோமர் பதைக்கவில்லை. அவன் அடக்கமும் பெருந்தன்மையுமுடையோனாகி, கால்கை பதறாமல் தூக்குமேடைக்கு நடந்துபோய்ப் படிக்கட்டு ஏறி, கழுத்திற் கயிறிட்டபின், பிடிபலகைத் தானே சொல்லி விலக்குவித்துத் தொங்கி இறந்தான். அவன் இறக்க, ஹேஸ்டிங்ஸ் பிழைத்தார். கைகடந்துபோன சர்வாதிகாரம் அவருக்கு அன்றுமுதற்கொண்டே மீண்டும் கைவசமாகத் தொடங்கிற்று. கலகம் அடங்கி அவர் அதிகாரத்தை எதிர்த்தோரும் பகிரங்கமாய் ஒப்புக்கொள்ளாது ஆறுமாசம் சென்றன. இத்தருணத்தில் அங்கிலேய துரைத்தனத்தார்க்குப் பிரான்சுக்காரனிடம் விரோதமாயிருந்தது. அக்கண்டம் தப்பி அபாயம் காத்துக்கொள்ள ஹேஸ்டிங்ஸை இன்றி வேறு ஆளை இங்கில்லையென்று கம்பெனியாருக்குக் கடைப்பிடியாய்த் தோன்றிற்று. அதைப்பற்றி, அவர் உத்தியோகம் நிர்வகிக்கக் குறித்த காலம் மிஞ்சி வருதலும்,

கழிந்தவுடன், நடந்த குற்றச் சங்கதிகளைச் சுட்டி ஒரு சொல்லும் சொல்லாமல் மீண்டும் அவரையே கவர்னர் ஜெனரலாக நியமனம் செய்தார்கள். துரைத்தனத்தார்க்கு மிக்க அபாயம் கிட்டியிருந்தது அவருக்குக் கொஞ்சக்காலத்திற்கு முன்னாடியே தெரியும். அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் சாதனம் இன்னதென்று அறிந்து சாதிக்க அவர் ஆவலித்திருந்தார். மீளவும் உத்தியோகம் தமக்கு அமைவது அமையாதிருப்பதைப்பற்றி உறுதி தெரியாததனால், அவர் சிறிதுகாலம் செயலொழிந்திருந்தார். இனி உத்தியோகம் தமது கைகடந்து போவதில்லையென்று குறிப்பு அறிந்தவுடன் அவர் மேற்சொல்லிய அபாயத்தை நிவர்த்திக்கத்தகும் உபாயம் எதென்று சிந்திக்கத்தொடங்கினார்.

பாக்கியம்.— வாரென் ஹேஸ்டிங்ஸ் மிக்க சாமர்த்தியர், அல்லவா அம்மா?

அம்மணியம்மாள் — அவர் அபூர்வ சாமர்த்தியர்! அங்கிலேய ராஜகர்மநிபுணர்களில் அவர்தாம் சிரேஷ்டரென்று எண்ணியிருக்கிறேன். இவ்வளவு வியக்கத்தகும் மிக்க சாமர்த்தியரிடத்தில் பாரமான அக்கிரமம் இருப்பதை நினைக்கத் தீராத்துக்கம் மேற்கொள்ளுகின்றது. அவர் எந்த விஷயத்தையும் பதறாமற் பொறுத்துச் சிந்திக்கும் பாரிய புத்தியுள்ளவர்; இடர் வருமுன்னமே அதைத் தூரதிர்ஷ்டியாய்க் கண்டு ஏற்கும் உபாயம் செய்து தவிர்க்க வல்லவர்; செய்யும் செய்கை சித்திக்கும்பொழுது அவருக்குச் செருக்கு உண்டாவதுமில்லை; சிதறும்பொழுது அவர் நிரம்பக் குன்றித் தயங்குவதுமில்லை. அவர் நேரிடும் அபாயமனைத்தையும் ஒவ்வொன்றாக அடியறத் தவிர்த்து வெற்றி சிறந்து விளங்கும் வீரதீரர்.

கந்தரம்—அபாயம் கிட்டியதென்றீர்களே, ஹேஸ்டிங்ஸுக்கு அதனமாய் எதிர்ப்பட்ட பகைவர் யாவர்? அங்கிலேய ராஜுவகிரர் ரோஹிலரைச் சங்காரம் செய்து பெற்ற ஜயம் பெரிதல்ல. அவர்கள் பிற்பாடு நடத்தியுத்தத்திற் பிரபல ஜயம் பெற்று உபாய பறக்க விருதுக்கொடி யற்றி வீரவேசத்துடன் திரும்பினார்களென்று உங்கள் வாக்கினின்று எப்பொழுது பிறக்குமென எதிர்பார்த்திருக்கிறேன்.

அம்மணியம்மாள்—மஹாராஷ்டிரர் என்றொரு ஜாதியாரைப்பற்றி நான் முன் ஓரிடத்திற் குறிப்பித்தது உங்களுக்கு நினைவாயிருக்குமே. பூர்வம் ஔரங்ஜீப் சக்கரவர்த்தி அரசாளுகையில் குறைத்தொழில் செய்து காலங்கழித்த சாமான்யராகிய மஹாராஷ்டிரர் மஹாமோகலராஜ்யம் நிலைகுலைந்து அடியற்றபின் அங்கங்கே காடோடிகளாய்த் திரிந்தார்கள். திரிந்து காலடைவில் போனபோன திக்கில் இடம் கொண்டு ஸ்வாதீனராயிருந்தார்கள். இருந்தும், மஹா சக்கரவர்த்தியின் பிரதிநிதிகள் அதிபதியென்றும், பேஷ்வா என்னப் பெயர் வழங்கும் ஒருவர் அவருக்குப் பிரதான மந்திரியென்றும் அவர்கள் ஒப்புக்குச் சொல்வார்கள். பேஷ்வா பிரதமிருந்தது புனாவில். புனா என்பது பம்பாய்க்குத் தெற்கு. படத்தைப் பாருங்கள். புனாவிற்குக் கிட்ட உன்னதமலைத்தொடர் கோடே மஹாராஷ்டிர சமஸ்தானபதிகள் வாசமாயிருந்த இடம். அங்கிலேயருக்கு மறுபடியும் இவர்களோடு சண்டை நேரிடுமானால், பிரான்சியராயினும், உலாந்தராயினும், மற்றெந்த ஜாதியாராயினும் மஹாராஷ்டிர குழுவில் மன்னருடன் கூடிப் பிரிந்தாளிவருக்கு அதிகமாகிய பம்பாய் ராச்சியத்தின்மேற் படையெடுத்துப்போய்ப் பலவாறு கேடுதி

செய்யினும் செய்வார்களேயென்று எண்ணி எண்ணி ஹேஸ்டிங்ஸ் மிகுந்த பயப்பட்டார். வெள்ளம் வருமுன்னே அணை கட்டுவதுபோல, தமக்கு உண்டான அச்சத்திற்கு ஏதுவாகிய அபாயத்தைத் தகுதியான உபாயம்செய்து தவிர்க்க அவர் சமயம் பார்த்திருந்தார். இப்படி இருக்கையில், பேஷ்வா உத்தியோகம் பெறுவதற்குச் சுதந்தரக்காரர் இரண்டு பெயர் இருந்தார்கள். அவர்களுக்குள் போராட்டம் உண்டாயிற்று. ஹேஸ்டிங்ஸ் கொண்ட அபிப்பிராயத்தைத் தவறுமற் சாதிக்க அதுதான் நற்சமயமாக வாய்த்தது.

கந்தரம்—ஆஹா, அவர் தமக்குக் கைவந்த தந்திரம் செய்து காரிய சித்திபெறவா போகிறார்? தோலுக்குச் சண்டையிட இருதிறத்தாரையும் மூட்டிவிட்டு, தாம் சுளையைத் தாவியெடுத்து வாய்க்குள் இட்டு அதக்கி விழுங்கவா போகிறார்?

அம்மணியம்மாள்—அப்படிச் சொன்னாலும் சொல்லலாம். புலித்த கட்சியாருடன் கூடித் தலைநின்று ஜயம் பெறுவித்து, தமக்குக் கொடிய பகைவராகத்தக்க இயற்கையுள்ள அவர்களை வலதுகைபோல் உதவும் உறவாக்கிக்கொள்வதே அவர் தாற்பரியம். அவர் செய்தது பரம உபாயந்தான். தண்டு அனுப்பியிருக்கையில், மற்றொரு இடத்தில் பயங்கரமான அபாயம் சடுதியில் நேரிட்டதனால், அவர் அனுப்பியிருந்த தண்டைத் திரும்பி வரவழைத்துத் தமது கருத்தை வேறு துறையில் செலுத்தினார். இந்தத் தடை இல்லாதிருக்குமேயானால், அவர் எடுத்த உபாயம் எள்ளளவும் பிசகாமற் பலித்து, பூரண சித்தி உண்டாவதற்கு ஐயம் இல்லை.

7-ம் அதிகாரம்.

பாக்கியம்—அம்மா, விட்ட குறையினின்று ஹேஸ்டிங்ஸ் சரித்திரம் சொல்வீர்களா? இனி அவர் கேட்கும் பகைவன் யாரென்று அறிய என் மனம் பதைக்கின்றது.

அம்மணியம்மாள்—செய்யும் சண்டைகள் அனைத்திலும் ஜயம் பெறுவது நிசமென்று நீ எண்ணியிருப்பது போலக் காண்கிறது. நல்லது சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். மற்றொருவரைப் பணியாமல் உலகாளப்பெற்ற மகத்துவமுள்ளோர் எவரிலும் ஹைடர் அலி என்பவனைக் காட்டிலும் சிறந்தவர்கள் இல்லை. அவன் உயர்குலத்தில் பிறந்தோனேயல்ல, சாமானியன். பிறப்பு நலம் இல்லாதிருந்தும், அதிசய ஊக்கமும் விசேஷ விவேகமும் இருந்ததனால் அவன் வாளாச் சாமர்த்தியனாகி, பலத்த ராச்சியமாகிய மைசூரைக் கட்டி அரசாண்டான். ஹேஸ்டிங்ஸ் சென்னைக் கவர்னராயிருக்கச் சம்பவித்தால், அதற்கு அயலிடமாகிய மைசூரிலிருந்து சத்துருக்களைப் பயப்படுத்திய ஹைடர் அலியை அவர் என்ன தந்திரம் செய்தாயினும் தமக்குச் சமயத்திற்குதவும் நண்பனாக்கியிருப்பார். சென்னைக் கவர்னராயிருந்த மேலவர்களிலெவரோ அவ்வுத்தியோகம் நிர்வகிக்கத்தக்கவரல்ல. அவர் சில சமயங்களில் குறிதப்பி ஹைடர் அலியுடன் சமாதான உடன்படிக்கை செய்வதாக அபத்தம் சொல்வார்; சில சமயங்களில் பகுத்தறிவின்றி அவனுக்குக் கோபத்தினை மூட்டித் திண்டாட்டம்பண்ணுவார். இப்படிச் செய்த அவரு

க்கு ஹைடர் பதில் இன்னது செய்வானென்று சொல்லாமலே எவரும் உத்தேசிக்கலாம். அவன் அவனை வெறுத்து அவமதித்தான். ஆங்கிலேயருக்கு அதீனமாகிய சென்னை ராஜதானியைக் கைவசப்படுத்திக் கொள்ள வாய்க்கும் நற்சமயம் வருமளவும் மடுக்கரையில் மீன் பிடிக்க வாடியிருக்கும் கொக்கைப்போலப் பதுங்கிக் காத்திருந்தான்.

சுந்தரம்—சொல்லக்கேள் பாக்கியம்: ஜயம் பெறுவது எளிதென்று நான் எண்ணியிருந்தது பிசகுதானே.

பாக்கியம்—அம்மா சொன்னது சென்னைக் கவர்னரைப்பற்றி, வாரென் ஹேஸ்டிங்ஸைக் குறித்தல்லவே.

அம்மணியம்மாள் — ஸ்ரீஹேஸ்டிங்ஸ் மஹாராஷ்டிரர் மேல் தண்டெடுத்துப் போய்த் தமது அபிப்பிராயத்தைச் சாதிக்கும் முயற்சிசெய்து பாசறையிருக்கையில், ஹைடர் திரண்ட சைன்யத்துடன் சென்னைப்பிரதேசத்தில் சடுதியில் தாவிப் போய், எதிர்ப்பட்ட எவரெவரையும் எந்தெந்தப் பொருளையும் நாசஞ்செய்து, கிராமங்களைத் தீக்கு இரையாக்கி, ஆங்கிலேய வர்த்தகர் சாலைகளை அதம்பண்ணி, சென்னைபுரிக்கு விரைந்து நெருங்குவது கேட்டு, அங்கிருந்த தனிகர்கள் அந்தச் சிங்கத்துக்குப் பக்ஷணமாய்விடுவோமென்னும் அச்சத்தால் சாறுவாயிரசே, உங்கள் அடைக்கலமென்று கோட்டையிற் புக, கவர்னர் பதறி உதறிப் பதைத்து விறைத்துப் பிரதிமைபோல் இருக்க, ஹைடருக்கு எதிர்ப்பட்ட ஆங்கிலேய தளம் அங்கங்கே அபஜயப்பட்டதென்று ஹேஸ்டிங்ஸுக்குச் செய்தி எட்டிற்று.

சுந்தரம் — இதல்லவோ அவருக்கு ஆனந்தபதவி!

அம்மணியம்மாள் — செய்திகேட்டு ஹேஸ்டிங்ஸ் பதைப்பற்று, அச்சமின்றி நிமிஷநேரமாவது தாமசம்

செய்யாமல் பிசாசில் இருந்த ஸ்ரீ அயர் கூட்டைக் கைக்குதவும் தளம் அத்தனையும் சேர்த்துக்கொண்டு கருநாடகத்திற்குப் போய்ச் சேனாதிபதியாகவும், மட்டற்ற அதிகாரம் செலுத்தவும் சுதந்தரம் கொடுத்தனுப்பினார். அறிவும் வீரமும் செய்திறமுமற்ற சென்னைக் கவர்னரை அவ்வுத்தியோகத்திற்கு அபாத்திரரென்று தள்ளிவிட்டு, அவரிடத்திற்கு ஸ்ரீ அயர் கூட்டை நியமனம் செய்தார். இவ்வாறு அவர் மனவலி குறையாமல் செய்த உபாயத்தின் சித்தி காண நாட்படவில்லை. மன்ரோ, பெயிலியும் தளகர்த்தர்களுடன் சண்டைக்குப் போய்ச் சத்துருவிற்குத் தோற்றுத் தோற்று சென்றழிந்திருந்த சேனைவீரருக்குப் படைத்திறம் கண்ட திண்ணியராகிய பழைய சேனாதிபதியை மீண்டும் தங்கள் தலைவராகக் காணவும், அழிந்துபோன தீரமும் துணிவும் மீளவும் உண்டாயின. அவர் அவர்களை வெற்றிசிறந்த கிளைவ் தளபதிகாலத்திலும் யுத்தகளத்திற்கு ஜயம்பெற நடத்திக்கொண்டுபோய் வழக்கப்பட்டவர்.* அதுவரையில் அடுத்தடுத்து வெற்றி அடைந்து அதிக துணிவு பிறந்ததனால், பின்னும் வெற்றியடைவது திடமென்று எண்ணி, ஹைடர் அலி பெயிலியைத் தான் தோற்கடித்த களத்திலேயே ஸ்ரீ அயர் கூட்டையும் போருக்கழைத்தான். பகைவனை முறியடித்து ஒழித்து மறுபடியும் கருநாடகப்பிரதேசத்தில் அங்கிலேய துரைத்தன நாயகத்தை நிலைப்படுத்த வாஞ்சையாயிருந்த கூட்டு அதுதான் சமயமென்று விரைவிற் சண்டைக்குப் போனார். பரங்கிப்பேட்டையிற் பெருஞ்சண்டை [illegible] நடந்தது. அதில் ஹைடர் அலி அபஜயப்பட்டுத் தோற்றுக் கெட்டு வந்தவழியே தன் சேனைக்கு ஓட்டம் பிடித்தான். அம்மட்டில் அவனுடைய போராசை ஒழிந்தது.

சென்னை ராஜதானிக்கு அவனால் நேரிட்ட அபாயம் நிவிர்த்தியாயிற்று. அங்கிலேயருக்குத் திகில் உண்டாக்கிய அந்தப் பலவானாகிய பகைவன் அப்பால் சிறிதுகாலத்திற்குள் இறந்துபோனான். அவன் இறக்கவே, அங்கிலேயர் சத்துரு பயமற்றுச் சாந்தமாயிருந்தார்கள். பின்பு பட்டத்தில் வீற்றிருந்த ஹைடர் மகன் திப்பு அங்கிலேயரைப் பசுவாகப் பாவித்துப் புலிபோலப் பாய்ந்தடித்துப் பக்ஷிக்கப் பார்த்தும், அங்கிலேயரோ அவனால் தமக்கு விக்கினம் உண்டாமென்று பயப்படவில்லை. தந்தையைப்போல் அவன் சமர்த்தனென்று உலகறியப் பெயர் எடுத்தவனல்லவே. பின்பு கருநாடகத்தில் நிஷ்கலக ஸ்திதி நிலைப்படவும், மீண்டும் ஒருமுறை அரசிறைவருமானக் கணக்கு விஷயத்தை ஹேஸ்டிங்ஸ் சிந்திக்கும்படி சம்பவித்தது.

பாக்கியம் — அந்த விஷயம் ஒன்றிலேதான் அவர் முயற்சி ஒருபொழுதும் வாய்க்கிறதில்லை; அல்லவா?

அம்மணியம்மாள் — வெகுபெயருடைய அபிப்பிராயம் அதல்ல. முக்கியமாய் அரசிறைக்கணக்கு விஷயத்தில் விசேஷ நிர்வாகியாயிருந்ததனாலேயே அவர் அத்தனை வியாபகரானார்.

பாக்கியம்—அவர் நிபுணரல்லவென்று நான் சொல்லவரவில்லை; நிபுணர்தான். பணத்துறையில் இறங்கும் பொழுதெல்லாம் நிதானம் தப்பி நெறிகெட்டு நடப்பது அவர் [illegible]பம். அங்கிலேய துரை ஒருவர் இப்படி [illegible]டு ஒழுகுவதைக் காணவும் நினைக்கவும் [illegible]க்கு மனம் [illegible]க்காது.

அம்மணியம்மாள் — நீ சொல்வது மெய்.* இந்தக் குறைதீர நாட்படும். ராஜதர்மநிபுணர்கள்மாத்திரம்

தர்மநெறி விலகாமல் நடக்கப் பிரதிக்கினை செய்வார்களானால், பெற்றுநிற்க மானக்கேட்டைச் சரித்திர புஸ்தகத்தில் எழுதிவைக்க நிமித்தம் இல்லையே. எதிலும் தர்மம் அதர்மம் தெரிந்து, அதர்மத்தைத் தள்ளித் தர்மத்தைத் தழுவி நடப்பதல்லவோ தெய்வம் தொழுவார்க்கு இயற்கை. மனுஷர் இதை மறந்து, தங்கள் தங்கள் காரியத்தில் கண்ணாயிருந்து, தாம் தாம் விர்த்தியடைந்து பெருவாழ்வு வாழ நாடுகிறார்களே. இந்தப் புத்திமாறாட்டத்திற்கு என்ன செய்வோம்! தெய்வபக்தர்கள் அவரவர் வீட்டில் இருக்கும்பொழுதுமாத்திரம் தெய்வபக்தியைத் தமக்குப் பூஷணமாகத் தரித்துக் கொண்டு, வெளிப்பட்டுப் பூலோக வியாபாரத்தில் பிரவேசிக்கும்பொழுது மனுஷருக்கும் தெய்வத்துக்கும் ஏற்காவண்ணம் நடப்பார்களா? அல்லவே. அவர்கள் அகம்-புறம், வீடு-வெளி, நாடு-நகர், சுதேசம்-பரதேசம் எங்கும் தர்மமே சத்தியம், தர்மமே நித்தியம், தர்மமே முக்கியம் என்றெண்ணி நெறிவிலகாது தொழுகுவார்கள்.

சுந்தரம்—அது இருக்க, சோதிலர் சண்டைக்கு அப்புறம் நிமித்தம் இல்லையே அம்மா?

அம்மணியம்மாள் — இல்லை, இல்லாமற்போனது நல்லது; ஆனாலும், மிகவும் கொடிய அநீதிசெய்து சண்டை தொடுத்த மற்றொரு சங்கதியைக் குறித்துச் சொல்லுகிறேன். இத்தேசத்து அரசர் இருதிறத்தார்க்குச் சண்டை மூளும்பொழுது, அங்கிலேயர் ஒரு திறத்தைச் சார்ந்து வழக்கோரம்பேசி உதவிபுரிவது வழக்கமென்று அறிவீர்களே. திரவியசம்பன்னனாகிய காசி அரசன் அயோத்தி நபாப் செய்த நிஷ்டூரத்தைத் தாங்கித் தாங்கி ஆற்றாத பக்கத்தில் அங்கிலேயரைச் சர

ணமென்றடைந்து சமயத்தில் வேண்டும் உதவிசெய்து தன்னை ரக்ஷிக்கப் பிரார்த்தித்தான்.

சுந்தரம் — சேர்ந்த சண்டையைப் பிறர் உதவியின்றி அவனே செய்து முடிவுகாண்பது நலமாயிருக்குமே.

அம்மணியம்மாள்—(குறுநகை நகைத்து) அப்படிச் செய்வதுதான் நலமெனத் தோன்றுகிறது. அதுநிற்க, அவன் பிரார்த்தனை வியர்த்தமாய்ப் போகவில்லை. வேண்டும் உதவியை அங்கிலேயர் உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல் அவனுக்குச் செய்தார்கள். காசியில் உள்ளவர்களுக்கு நபாபினால் உண்டான அச்சம் மாறத் தொலைந்தது. காசி அரசன் சேத்தாஸிங் அங்கிலேயருக்கு வருஷாவருஷம் கப்பம் கட்டிவருவதாக வாக்குறுதி பண்ணினான். அவன் வாக்குப் புரளவில்லை. சொன்ன சொற்படி காலாவதி தப்பாமல் பணத்தைக் கொண்டு அங்கிலேயருடைய பொக்கசசாலையிற் கட்டிக்கொண்டுவந்தான்.

சுந்தரம் — அப்படி ஆனால், சேத்தாஸிங்குடன் சண்டைகொள்ளுவ ஹேஸ்டிங்ஸுக்கு என்ன நிமித்தம் இருந்தது? அவர் அவனை நெருக்கிக் கலக்கி அடித்து மேலும் திரவியம் அபகரித்துக்கொண்டாரென்று நீங்கள் சொல்லப்போகிறீர்களெனத் தோன்றுகிறது.

அம்மணியம்மாள் — சென்னையில் ஹைதருக்கும் அங்கிலேயருக்கும் சண்டை தொடங்கியபொழுது, செலவி[illegible]னதிரவியம் வேண்டுமெனத் தோன்றியது. [illegible] ஹேஸ்டிங்ஸ் ஒரு உபாயம் செய்தார். அங்கிலேய துரைத்தனத்திற்கு சேத்தாஸிங் குடிமகனென்றும், ஆனதுபற்றித் திரவியம் கொடுத்து அவர்களுக்கு நேர்ந்த முட்டைத் தீர்ப்பது அவன் பாரமென்றும் அறிக்கை

செய்தார். பொய்சொன்னாலும் பொருந்தச் சொல்ல
வேண்டும். அவர் சொல்வது சொற்பொருத்தம் அவ்
வரசனுக்குச் சற்றுவது தோன்றவில்லை. தோன்றுவ
தெப்படி? அவன் குடிமகனல்லவே. அவன் அங்கிலே
யனாகிய தனக்கு உதவிபுரியக் கேட்டு, அதற்குக் கைம்
மாறு இன்னது தருவேனென்று வாக்கிட்டு, கேட்ட
உதவிபெற்ற நாள்முதல், சொற்படி கைம்மாறு காலக்
கிரமம் தவறாமல் செலுத்திவந்தான். அதனால், தன்
னிற் சொற்பிழை, செய்கைப்பிழை ஒன்றும் இல்லை
யென்று அவனுக்கு நெஞ்சாரத் தெரியுமே; தெரிந்தும்,
அங்கிலேயருக்கும் தனக்கும் பிணக்கு ஆகாதென்று
எண்ணி, அவன் முதலில் ஹேஸ்டிங்ஸ் கேட்ட தொ
கை ஐந்துலக்ஷம் ரூபாயும் குறையறக் கட்டினான்.

சுந்தரம் — அது பெரிதா, இடம் கண்டு ஹேஸ்டிங்ஸ்
பின்னும் பெருந்தொகை கேட்கவில்லையா!

அம்மணியம்மாள் — முந்தக்கேட்ட தொகை அத்
தனையும் அரசன் இல்லையென்னாமற் கொடுத்திட்டத
னால், பின்னும் கொடுப்பானென்றெண்ணி, ஹேஸ்டி
ங்ஸ் மறுபடியும் வணிந்து கேட்டார். கேட்கவும்,
அரசன் மனம் சற்றுப் பேதித்தது. வருஷாவருஷம்
தான் செலுத்திக்கொண்டுவரும் கப்பத்துடன்
அப்போதைப்போது இலக்கற்று சேர்த்தபடி கேட்கும்
தொகையும் கொடுத்துவரச் சம்மதித்தால், தன் செல்
வத்தைத் தானே தொலைக்க வழி திறந்துவிடுவதாக
முடியுமென்று எண்ணி, அவன் அவர் கேள்விக்கு
உடன்படவில்லை; ஆனாலும், கவர்னர் ஜெனரல் தன்
னைக் கோபித்துத் தனக்கு ஏதும் வினைசெய்யாதபடி
இரண்டு லக்ஷம் ரூபாய் அவருக்குக் கொடுத்தான்.

பாக்கியம் — அது கைக்கூலியல்லவா? கவர்னர் அந்
தப் பணத்தைக் கைநீட்டி வாங்குவாரா? வாங்குவாரா
னால், யாவரும் நகைத்துத் தூற்ற மானம் இழந்து
சனமடைவாரல்லவா?

அம்மணியம்மாள் — இந்த வகைக்கு அஞ்சித்தான்
அவர் கைக்கூலி வாங்கவில்லையென்று எண்ணுகிறேன்.
இப்படி என்னக் காரணம் இல்லாதிருந்தாலும் இருக்
கும். காரணமின்றி நான் இப்படி எண்ணுவது தர்ம
மல்ல. காரியம் எப்படி இருந்தாலும் இருக்கட்டும்.
ஹேஸ்டிங்ஸ் தமக்குப் பரிதானம் வேண்டுவதில்லை
யென்று சொல்லி, அந்தப் பணத்தை வாங்கிக் கம்பெனி
யாருக்கு ஒப்புவித்தார். பின்பு குறையையும் கொடுத்
துத் தீர்க்கும்படி அவனை நெருங்கிக் கேட்டார். இல்லை
யென்று மறுத்துரைப்பானாகில் தப்ப வகையில்லை.
அதனால் அவ்வரசன் எதற்கும் தெய்வம் இருக்கிற
தென்று தனக்குத்தானே சமாதானம் சொல்லி, கேட்ட
தொகை கொடுக்கச் சம்மதித்தான். சம்மதித்தும்,
அவனுக்கு அனுகூலம் எவ்வளவும் இல்லை. ஹேஸ்டிங்
ஸுக்குப் பின்னும் துணிவு பிறந்தது. அவர் பழிக்கு
அஞ்சாமல் அவனுக்குப் பாரமான துரோகம் செய்
யத் துணிந்தார். பருந்து அடிப்பதுபோல விரைந்து
போய் விழுந்து சேத்சிங்கின் ராச்சியத்தை முழுமை
யும் ஸ்வாதீனப்படுத்திக்கொள்ள உலகம் மெச்சத்தக்க
உபாயம் ஏதாயினும் கற்பிப்பதே அவருக்கு முக்கிய
தாற்பரியமாயிருந்தது.

லம் — அவனைத் தந்திரத்தில் காடகன் என்கிற
க்குச் சமானமாய்ச் சொல்லலாம்.

அம்மணியம்மாள் — ஆம், சரியானாலும் நிமித்தம் தெ
ஹேஸ்டிங்ஸ் மன
வியத்தோன்ற ஒன்றைச் செய்யும்.

தில் ஒன்றை நினைத்து வாக்கினால் ஒன்றைச் சொல்லிச் செய்வதனால், அவர் செய்கைக்கு மெய்யான ஏது இன்னதென்று வெளிப்படையாய்த் தோன்றுகிறதில்லை. சித்தாவின் அவர் நோக்கத்தை நன்றாய் ஆராய்ந்து பார்த்தறிந்தோம். அவர் தன்னைச் சலிப்பற்றுச் சாந்தமாயிருக்க விடுவாரானால், இருபதுலக்ஷம் ரூபாய் கொடுப்பதாக அவன் வாக்கிட்டான். ஆத்திரக்காரனுக்குப் புத்தி மட்டு. சித்தாவில் பயமில்லாதிருக்கவேண்டுமென்கிற ஆசையால், தன் திரவிய பலத்தை மறந்து வாயில் வந்தபடி உளறினான். உளறினபடி செய்வதோ கூடாது. ஹேஸ்டிங்ஸ் அவனை ஐம்பது லக்ஷம் ரூபாய் கேட்டார். இந்தத் தொகை கொடுத்தால், அவன் குடி முழுகிப் போம். அவன் பக்குவம் சொல்லித் தப்பிக்கொள்ள வகைபார்த்தான். சொன்ன பக்குவம் ஒன்றும் ஹேஸ்டிங்ஸுக்கு ஏற்கவில்லை. அவர் தாமே காசிக்குப்போய், தமது செவிக்கு எட்டிய வதந்தி மெய்யோ பொய்யோ வென்று விவரம் கண்டுபிடிக்கச் சித்தங்கொண்டிருப்பதாக வெளியிட்டார். இந்தச் செய்தியைக் கேட்டு நடுநடுங்கி, சித்தாவின் ஹேஸ்டிங்ஸை மரியாதையோடு உபசரிக்க எண்ணி, வேண்டும் யத்தனம் எல்லாம் விரைந்து செய்வித்தான். போய்ச் சேர்ந்தபொழுது ஹேஸ்டிங்ஸை அவன் அதிவிநய பயபக்தியோடு வணங்கி வாழ்த்தி வந்தித்தான். அவனுடைய வணக்கத்தை அவர் அற்பமாயினும் மதிக்கவில்லை. அதைத்தொட்டு அவருக்கு வரவென்ன செலவென்ன? அவருக்கு வேண்டுவது பணம். அவர் கேட்டுக்கொண்டபடி அவன் தடைசொல்லாமற் பணம் கொடுக்கவில்லை: ஆனது பற்றி, அவர் அவனைத் தாக்ஷிணியமின்றிப் பிடிப்பித்துச் சிறையிருத்தினார். ஹேஸ்டிங்ஸ் வெகுகாலம் இங்கி

ருந்து அரசுபுரிந்தபொழுது செய்த செய்கைகள் எல்லாவற்றுள்ளும் இதைப்போலச் சுத்த விவேகசூனியமானது மற்றொன்றில்லை. வாரணாசிவாசிகள் கன்டைக்குக் கைமுக்கும் முற்கோபிகளென்றும், இவ்வித அபசாரத்தை எந்நாட்சென்றாலும் மறந்துவிடாத ரோஷிகளென்றும் அவர் அறிந்திருக்கவேண்டுமே. அறிந்திருந்தும், பின்வருவதை யோசிக்காமல் அச்சமற்று அரசனைச் சிறைப்படுத்தினது முட்டாட்டம் தானே. இதனால் உண்டான கெடுதி என்ன? குடிகள் அத்தனை பெயரும் ஒருமையாக நெருங்கித்திரண்டு உக்கிரவேசத்துடன் ஹேஸ்டிங்ஸுடைய யுத்தவீரரைச் சண்டையிட்டுக் கலக்கி அடித்துத் துரத்திவிட்டார்கள். சேனாவகுப்புத் தலைவர்கள் மடிந்துபோனார்கள். ஹேஸ்டிங்ஸுடைய சாதுவசேவகர் யுத்தவித்தை நுட்பமாய்ப் பயின்ற வீரர்; பதிவிரதையாகிய பத்தினியைப்போல் அவர்கள் தங்கள் தலைவர்மீது பக்திசிரத்தை மெத்தவுமுள்ளவர்கள்; அவரைக் காக்கும்படி அவர்கள் தங்களை மறந்து, அதிக ஆண்மையும் வீரமும் விளங்க யுத்தம் செய்தவர்கள். அவர்கள் எவ்வளவு வீரசூராயிருந்தபோதிலும் அவர்கள் தொகை பெரிதல்லவே. ஊர் கூடி ஒருமனப்பட்டு மடைதிறந்த வெள்ளம்போல வேகமாய்த் தாவித்தாக்கினால், தொகையிற் குறைந்த அவர்கள் என்ன செய்யமாட்டுவார்கள். தேசாபிமானமென்னும் மதுவைக் குடித்து வெறிகொண்டிருந்த காசிப்பிரஜைகளோடு எதிர்க்கக் கடையில் ஹேஸ்டிங்ஸ் பட்சத்தில் மீந்திருந்த சேவகர் ஆக ஐம்பது பெயர்.

பாக்கியம்—அப்பால் அரசனுடைய கதி என்னவாய் முடிந்தது சொல்லுங்கள் அம்மா?

அம்மணியம்மாள் கண்டதொடங்கி ஜனசந்தடி மேற்கொள்ளவும், அரசன் உபாயமாய் நழுவித் தப்பி விட்டான். அரசனைக் காணவும் பிரஜைகளுக்குப் பின்னும் உற்சாகம் பிறந்தது. இனிப் பெற்ற ஜயம் கைகடந்துபோகாதென்று எண்ணிவிட்டு, அரசன் பிரித்தானியரை வெருக்கும் உபாயம் சூழ்ந்தான். இவ்விடத்தில் ஹேஸ்டிங்ஸுடைய பிரகிருதி ஒன்றைச் சொல்லத் தகும். இவ்வகைப் பிராணசங்கடம் நேரிடும் அருஞ் சமயங்களிலேயே அவருடைய பூரண வலிமையும் அபூர்வ திறமையும் விளங்கும். நேர்ந்த அபாயத்தைக் கண்டு அவர் பதறாமல், பொறுத்துச் சித்திரத் தடையறுத்துக் கடைத்தேற வகைதேடினார். போன இடத்தில் தமக்கு நேர்ந்த பிராணாபாயத்தைக் கல்கத்தாவில் உள்ளவர்களுக்குத் தெரிவிக்கும்படி அவர் சூக்ஷ்ம உபாயம் ஒன்று செய்தார். அக்காலத்தில் இந்த தேசவாசிகள் காதில் இடும் கடுக்கன் பெரிதாய் அதிக எடையுள்ளது. தேசாந்தரம் பிரயாணம் போவார் வருவாரை இடைவழியில் திருடர் பதிவிருந்து மறித்து அடித்துக் கையில் மடியில் காதில் உள்ள ரொக்கம் ஆபரணம் இவைகளைச் சூறையாடிக் கொண்டுபோவார்கள். அந்நாளில் ஜன அமரிக்கை காக்கும்படி போலீஸ் ஏற்பாடு ஒன்றும் இல்லை. தூரம் தொலைக்குப் பிரயாணம் போகும் ஜனங்கள் வழியிற் பொருள்பறிக்கும் திருடர் பயத்தால் கடுக்கனைக் கழற்றி மடியில் வைத்துவிட்டு, காதுத்தொளை அடையாதபடி இற[illegible] காகிதச்சுருள் முதலியவைகளை இட்டுக்கொண்[illegible] வார்கள். கண்டவுடன் விளங்கவரும்படி ஹேஸ்டிங்ஸ் கல்கத்தாவில் இருக்கும் தனது சிநேகிதருக்கு அனேகக் கடிதங்களில் கட்டளை எழுதிச் சிறுச்சிறு சுருளாகச் சுருட்டி

HASTINGS SENDING SECRET DISPATCHES

ஹேஸ்டிங்ஸ் ரகசியக்கடிதம் அனுப்பியது.

தமக்குப் பயபக்தியாய்த் தொண்டுசெய்த சேவகர் சிலருடைய காதில் மாட்டி அனுப்பினார்.

சுந்தரம் — சபாஷ்! இதல்லவோ சமயோசிதமான தந்திரம்! இதைக் கேட்கவும், குற்றம் குறையனைத்தையும் மறந்து நான் ஹேஸ்டிங்ஸை நயந்து வியந்து கொண்டாடுகிறேன்.

அம்மணியம்மாள்—மேற்படி தூதர்கள் மிகு சூதாய்க் காசிநகரினின்று வெளிப்பட்டு, தீவிரகதியாய்ச் சென்று, ஹேஸ்டிங்ஸுக்கு வந்த ஆபத்தைக் குறிப்பிக்கும் கடிதச்சருகைக் கல்கத்தாவில் அந்தந்த ராணுவ உத்தியோகஸ்தர் வசம் பத்திரமாய்க் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தார்கள். உத்தியோகஸ்தர்கள் சுருள் குலைத்துப் பார்வையிட்ட க்ஷணமே சேனாவீரரைப் பயணத்திற்கு எத்தனிக்கச் சொல்லி, அவர்கள் அப்பொழுதே கிளம்பிப் பறந்தோடிப்போய் விழப்பனைத்தார்கள். சம்பவித்த ஆபத்தைத் தவிர்க்கும்படி தண்டு கல்கத்தாவினின்று கடுகென வருவதாகக் கவர்னர் ஜெனரலுக்குப் போக்கிய கடிதம் அற்புதவிரைவிற் போய்ச்சேர்ந்தது.

பாக்கியம்—இராணுவ சேவகருக்கு ஹேஸ்டிங்ஸில் அதிநட்பு உண்டெனத் தோன்றுகிறது அல்லவா?

அம்மணியம்மாள்—அவர்மீது பக்திசிரத்தையுள்ள தொண்டர் என்று அவர்களைச் சொல்லலாம். பார்க்குமிடத்தில் சேவகர்மாத்திரமல்ல, எல்லாரும் அப்படித்தான். அவரைக் கண்டு பழகி அவர் சொல்லைக் கேட்டு வந் [illegible] ட்டவர்களில் மனப்பூர்வமாய் அவரை மதிக் [illegible] ர்கள் இல்லை. இது மிகவும் ஆச்சரியம். அவருக்கு உள்ள அதிசய விவேக சாமர்த்தியங்களுக்கு இதைக்காட்டிலும் மேலான சாட்சிப்பிரமாணம் மற்றென்ன?

சுந்தரம்—கல்கத்தாவினின்று தண்டு கிளம்பிப்போகும் சத்தம் காசி அரசன் காதில் விழுந்தால், அவன் கலங்கித் திகைத்துத் தெறிகெடுவானே!

அம்மணியம்மாள்—அது மெய்தான். அவன் அதிர்ஷ்டம் கெட்ட பாவி. படுகளத்தில் பகைவரைக் கண்டு பதறிப் புறங்காட்டும் ஆண்மையற்ற பலட்டவீரரைக் கணக்குக்கு வைத்து ஆதரித்தொழிய, சமயத்தில் தனக்கு அவர்களால் ஆகும் உதவி ஒன்றும் இல்லையென்று கண்டு அவன் நெஞ்சு புண்பட்டிருந்தது. அவன் கொடியின்கீழ் திரண்டு கூடிய படைவீரர் அநேகம் ஆயிரம் பெயர். பகைவரைக் கண்டவுடன் என்ன மாயத்தாலோ அவர்கள் அறிவு மயங்கியது. மயக்கவும், வீரியம் குறைந்தது. அவர்கள் அணிகுலைந்து திக்குவிதிக்கில் சிதறினார்கள். இப்படித் தன் சேவகர் தன்னைத் தன்னந்தனியே கட்டாற்றிற் கைவிட்டு ஓடியதனால், அவன் இனி அங்கிருந்து உத்தரிப்பதிலும் ராச்சியத்தை ஜயம்பெற்ற ஹேஸ்டிங்ஸ் வசப்பட விட்டுவிட்டு நழுவித் தொலைவது நலமென்று ஒளித்தோடினான்.

பாக்கியம்—பிராணகண்டம் நேரிடும்பொழுதும் ஹேஸ்டிங்ஸ் அற்பமேனும் திகைக்காத தீரரென்று அவர் நடக்கையால் சந்தேகமின்றி விளங்கிற்று. அவர் ஜயபாத்திரர்தாம்.

அம்மணியம்மாள்—திகைக்காத தீரமே ஜயத்திற்குப் பிரமாணமெனக் கொள்வது ஒருவேளை பொருந்தாது. அன்றியும், மனுஷருக்கு மனுஷர் எப்படி இருந்தாலும், தேவசன்னிதியில் தீரம் ஒன்றுக்கும் உதவாது. இது நிசம். இம்மாயப் பிரபஞ்சத்தில் பகாமான தோற்றமும் அணிவுமுள்ளவர்களைக் கண்டால், நாம் மதி

மயங்கி வியந்து பாராட்டுகிறோம். அவர்கள் குற்றம் குறைகள் என்னென்ன இருந்தாலும் அவைகளை நாம் சிந்தனையற்று மறந்துவிடுகிறோம். முன் ஒருபொழுதும் ஒருவருக்கும் வாராத ஆபத்து வந்த காலத்தில் ஹேஸ்டிங்ஸுக்கு உள்ள மனவலியும் திடசித்தமும் மற்றொருவருக்கும் உண்டாகா. அபூர்வமான அவ்விரு குணங்களால் விளைந்த பயன் வந்த ஆபத்திற்கு அவர் தப்பிப் பிழைத்தது ஒன்றுமாத்திரமோ, அல்ல அல்ல. ஆபத்திற்கும் தப்பினார்; அங்கிலோ இந்திய [illegible] எல்லைக்குள் புதுப்பிரதேசமும் ஒன்று கட்டிக்கொண்டார். நூதனமாகச் சம்பாதித்த அந்தப் பிரதேசத்தில் துரைத்தனத்தாருக்கு வரும்படி அதிகம் உண்டென ஆரம்பத்தில் தோன்றவில்லை: ஆனதுபற்றி, ஹேஸ்டிங்ஸ் இனித் தமக்கு வேண்டும் குறைப்பணம் அயோத்தி நபாப்பிடத்தில் கேட்டு வாங்கவேண்டுமென்று சங்கற்பித்தார்.

சுந்தரம்—அந்த நபாப் காசி அரசன் பட்ட பாட்டைக் கண்டு கிலிபிடித்திருப்பானே; அதனால் அவன் ஹேஸ்டிங்ஸ் கேட்ட ரொக்கத்தை எதிர்மொழி சொல்லாமற் கைமேலே கொடுத்துவிடுவானென்று எண்ணுகிறேன்.

அம்மணியம்மாள்—கிலிபிடித்திருப்பான். ஹேஸ்டிங்ஸுடைய ஆண்மையையும் உறுதியையும் கண்டவர்கள் எவராகிலும் அவருக்கு அஞ்சாதிருப்பார்களா? அதிருக்க, அவர் கேட்ட தொகை கொடுக்க அப்பொழுது அவனால் ஆகாது. அவனுக்கு ஜீவன் சிற்றின்ப போகம். ஹேஸ்டிங்ஸ் கேட்ட அவ்வளவு திரவியம் அதற்கு இரண்டொரு தினத்திற்குமுன் அவன் தற்சுக போகத்திற்காகச் செலவிட்டிருந்தான். ஹேஸ்டிங்ஸ்

தன்னைக் கண்டு பேசும்படி போக இருந்ததறிந்து அந்த நபாப் எஸாப் உல் டௌலா அவர் அபிப்பிராயத்தைத் தவிர்க்கும்பொருட்டுத் தானே அவருக்கு முந்திக்கொண்டான்.

சுந்தரம்—(குறுநகைகொண்டு) அதுவல்லவோ நற்பாங்கு!

அம்மணியம்மாள்—(தாமும் குறுநகை நகைத்து) நற்பாங்கென்று ஒரு முறை சொன்னால் போதுமா! இது தாம் எவ்வளவும் சிரிக்கத்தக்க விஷயந்தான். அவ்விருவரும் கூடிய கூட்டத்தில் நேர்ந்த பரிதாபமான தீர்ப்போ இப்படிச் சிரிக்கத்தக்கதல்ல. தர்மதுரைகளென் பெயரெடுத்த அங்கிலேயர் அறக்கொடிய அதர்மம் செய்யத் தலைப்பட்டதை நினைக்க, என் உள்ளம் நின்றது. எஸாப் உல் டௌலா தன் திரவியமெல்லாம் விழலுக்கு இறைத்தும், திக்கற்றுத் தெருவில் வெளிப்படவில்லை. அவன் தாய்-பாட்டி இருவரும் தனதிரவியம் சேர்த்துவைத்திருந்தார்கள். அதை முழுதும் அவனே அபகரிக்க எத்தனம் செய்தான்: ஆனதுபற்றி, அவ்வயோத்தியா ராணிகள் தம்மையும் தம் சொத்தையும் காத்துதவிபுரியப் பிரிட்டானிய துரைத்தனத்தாரைப் பரிந்துகேட்டார்கள். கேட்ட உதவி செய்வதாக மேற்படி துரைத்தனத்தார் வாக்குறுதிசெய்திருந்தார்கள். செய்தும், பயன் என்ன! வாக்குறுதியை ஹேஸ்டிங்ஸ் எள்ளளவும் மதிப்பவரல்லவே. அவருக்கோ மந்திரம் பத்தெட்டுக் கைக்கு எட்டுவதாயிருந்தது, டேட்டிருக்க வாக்கை அவர் கனவிலும் நினையார். இது [illegible] இருக்க, தன்னைக் கேட்ட தொகை அத்தனையும் தன தாய்சொத்தைப் பறிமுதல்செய்து எடுத்துக்கொள்ளும்படி எஸாப் உல் டௌலா ஹேஸ்டிங்ஸுக்கு யுக்தி

சொல்ல, அவர் அந்த யுக்தியை ஆவலோடு அங்கீகரித்தார். அவர் தர்மநெறியிலின்று திரவியம் அபகரிக்கும்படி ஒப்புக்கு நிமித்தம் ஏதாயினும் கற்பிக்க நாட்டவில்லை. தர்பலசக்தி அவருக்கு மெத்தவும் உண்டு. இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர் அரசாட்சி நிலைபெற்ற நாள் முதல் வரவர ஜயம்பெற்று விர்த்தியடைந்த அவர்களுக்கு அற்ப அபஜயம் உண்டாகும்பொழுதெல்லாம் பிரஜைகள் அதுவே தமக்கு தற்சமயமென்று கலகம் செய்யத் தலைப்படுவது இயற்கை: ஆகவே, காசி அரசனுக்குச் சிறிது ஜயம் உண்டாகவும், அயோத்திப் பிரஜைகள் காலானுகூலம் அறிந்து அங்கிலேய துரைத்தனத்தைத் தங்கள் தோளினின்று உதறி விழுத்தப்பார்த்தது அதிசயமல்ல. குடிகளை விபரீதக் கோலங்கொள்ளத் தூண்டிவிட்டுக் கலகத்திற்கு அநுகூலிகளாயிருந்தீர்களென்று குறைசொல்லி அந்த ராணிகளை ஹேஸ்டிங்ஸ் சுகமே வாதுக்கு இழுக்கலாமே. அப்படித்தான் அவர் அந்தப் பெண்பேதைகள்மேல் கொடுவழக்குச் சொன்னார். சொல்லி, அவர்களைப் பிடித்துச் சிறையிருத்தி, பாங்கியர், பணிசெய்வோர் முதலியவர்களாற் சுகம்பெறவிடாமல் பட்டினிபோட்டு வருத்தினார். அவர்கள் சொத்தை அபகரித்தெடுத்துக்கொள்ளும்பொருட்டு, அவர்களுக்குப் பின்னும் பலவாறு துன்பம் செய்தார். நாளொருவண்ணம் பலமாசகாலம் அவர்கள் பட்டபாடும் கெட்டகேடும் அற்பசொற்பமல்ல. அவர் செய்த அநியாயங்களைச் சகித்துச் சகித்து ஆற்றாதபக்ஷத்தில் அவர்கள் ஜீவனிலும் சொத்துப் பெரிதல்லவென்று புத்திபூர்வமாக நினைத்து, ஒருகோடியே இருபதுலக்ஷம் ரூபாய்கொடுக்க உடன்பட்டார்கள். இரக்கம் கலந்து நீதியை இளக்குவதற்குத் தர்மநூல் இடந்தருமென்

றெல்லி, ஹேஸ்டிங்ஸ் வைதிகளைச் சிறைசேர்க்கத் திட்டஞ்செய்தார்.

சுந்தரம்—பேதைமையுள்ள பெண்களுக்கு இந்தவித கொடுமை இரக்கமின்றிச் செய்து, பிடித்தவிரதம் முடித்த ஹேஸ்டிங்ஸை அங்கிலேய துரைத்தனத்தார் பின்னும் இந்தியாவில் இருந்து உத்தியோகம் செய்ய விட்டதுதான் ஆச்சரியம்!

அம்மணியம்மாள்—துரைத்தனசபையார் அவருடைய நடக்கைகளைக்குறித்துத் திக்கவிசாரணைசெய்யும்படி உட்சங்கம் ஒன்றை ஏற்படுத்த ஆவலாயிருந்தார்கள். கம்பெனியார் அதற்குச் சம்மதிக்கவில்லை. அந்தவித சமர்த்தர் இந்திய ராஜப்பிரதிநிதியாய் இருப்பதனால் உண்டாகும் மேலான பிரயோஜனத்தை எண்ணி, கம்பெனியார் 1785-ம் ஆண்டளவும் அவரையே இந்திய ராஜப்பிரதிநிதியாக வைத்திருந்தார்கள். பின்பு அவர் சீமைக்குப் போக, 1786-ம் ஆண்டு கார்ன்வாலிஸ் பிரபு அவ்விடத்திற்கு நியமனம்பெற்றார்.

பாக்கியம் — இங்கிலாந்திற் சேர்ந்தபின் ஹேஸ்டிங்ஸுடைய நெறியையும் நிறையையுந்தொட்டு ஏதும் விசாரணை நடக்கவில்லையா?

அம்மணியம்மாள் — விசாரணை நடந்தது; அதன் தோரணைகள் எல்லாம் சொல்லிற் பெருகும். மெக்காலே பிரபு அங்கிலேயபாஷையில் மிகவும் [illegible]ரியமாக அதை எழுதிப் பிரசுரஞ்செய்திருக்கிறார். அ... கண்டு அதன் சுருக்கத்தைச் சொல்வேன். இப்பொழுது கதைத்தொடர்ச்சியைப் பின்னமில்லாமற் சொல்லவேண்டுமே.

பாக்கியம் — அம்மா, இந்தியாவை விட்டுச் சீமைக்குத் திரும்பியபொழுது ஹேஸ்டிங்ஸுக்கு மனஅமைதியும் அதிக திரவியமும் உண்டா?

அம்மணியம்மாள் — அதற்கு ஐயமில்லை. அவர் காலத்து அரசாட்சியால் விளைந்த பயனைக்கொண்டு அவருடைய விவேகசாமர்த்தியங்களை அளவிடுவோமானால், அவரை வெல்லும் திறமையுள்ள அமைச்சர் இங்கிலாந்தில் எப்பொழுதும் இல்லையென்று அச்சமற்றுச் சொல்லலாம். அவர் இந்தியாவிற்கு வந்தபொழுது இந்தியா உருக்குலைந்து ஒருமையின்றித் தரித்திரம் பிடித்துத் தட்டழிந்திருந்தது. அவர் இங்கிருந்து அரசாண்டு சீமைக்குத் திரும்பியபொழுதோ, இந்தியாவின் உறுப்புகள் பின்னமற்றுப் பொருந்தி உரு அமைந்து செல்வம்பெருகிச் சமாதானம் மேற்கொண்டிருந்தது. இவ்வாறு அவர் பல சீர்திருத்தம் ஏற்படுத்தின வகைவழி எல்லாம் அக்கிரமந்தான். அக்கிரமமேயானாலும், விஸ்தாரமான இந்த ராச்சியம் பின்னப்படாமல் நிலைபெறுவதற்கு அந்த வழிவகைகள் உதவின.

பாக்கியம்—கிரமமானாலும் சரி, அக்கிரமமானாலும் சரியே; அவர் செய்தவைகள் அனைத்தும் நலக்கட்டிவந்தன.

அம்மணியம்மாள் — சிற்றறிவுடையோராகிய நமக்கு அப்படித்தான் தோன்றும். கடவுள் ஒருவரே அனந்தஞானி. அவரிடத்தில் அற்புதமாக முற்றறிவு பெற்று [illegible]ரகாசிப்போமானாலோ, காரியம் வேறுவிதமாய் விளங்கும். தெய்வம் திருவுளங்கொள்ளும் நற்கருமம் எதற்காயினும் நமது பாவகர்மத்தைத் துலைக்கக் காரணமாய்ப் பிரயோகிக்கத் தகுமோ தகாதோ இதைத் தீர்ப்பது நமது பங்கல்ல. நாம் இது தீர்க்கவல்லவர்க

னல்லவே. தெய்வம் முன்னமே நிருமித்துக்கொண்ட பெரு ஜகோபகாரம் ஒன்றை நிறைவேற்றும்படி உவரென் ஹேஸ்டிங்ஸைக் கருவியாய் உபயோகித்திருந்தாலும் இருக்கலாமே. இப்படிச் செய்வது இழிவென்றும் விஷமமென்றும் நமது மிதபுத்திக்குத் தோன்றும்; ஆனாலும், ஒன்று மெய். ஹேஸ்டிங்ஸுக்குப்பின் இத்தேசத்திற்கு வந்து அரசபுரிந்த அங்கிலேய அதிகாரிகள் அனைவரும் அவர் செய்த முறையைத் தமக்குப் பிரமாணமாய்க் கைக்கொண்டு ஒழுகச் சம்பவித்தால், இப்பொழுது இந்தியாவிலே அங்கிலேயருக்கு லோகப்பிரசித்தமாய் உண்டாயிருக்கின்ற பெருமையும் பிரதிஷ்டையும் எவ்விதத்திலும் உண்டாகா. ஹேஸ்டிங்ஸ் சொஹிலையைப் பரிதபிக்காமல் தர்மநெறிதவறிச் சங்கரித்து அநேகவருஷகாலம் சென்றது; சென்றும், அவர்கள் சந்ததியார் இன்றைக்கும் அந்த விஷயத்தை நினைத்து மனம் வெந்து புகைந்து விரோதவெறிபிடித்திருக்கிறார்களே. எத்தனைநாட் சென்றாலும், அவர்கள் அதை எளிதில் மறப்பார்களா? அது மறக்கத்தக்கதா? ஸ்ரீ இலிஜா இம்பி நீதிபதியர் செய்த பரமகுரூரத்தையும் அநீதியையும் பற்றிய ஞாபகத்தழும்பை இத்தேசத்தாருடைய மனதினின்று அறத்தொலைக்க வித்தையும் புத்தியும் அடக்கமுமுள்ள நம் துரைத்தனத்தார் பலவாறுசெய்த உபாயம் ஒன்றுவது பலிக்கவில்லையே.

பாக்கியம்—என்னென்ன பாதகங்கள்! [illegible] வொரனுலும், ஹேஸ்டிங்ஸ் மதியூகிமந்திரியென்று [illegible]றீர்களே, மெய்தானா?

அம்மணியம்மாள்—அதற்கு அற்பமாவது சந்தேக இல்லை. அவருக்கு விசேஷமாயிருந்த விவேக சாமர்த்தியங்களுடன் குவிதப்பாத நடைக்கையும் இருக்குமா

னால், அவராலே தேசத்திற்குப் பின்னும் அதிக நன்மை உண்டாகாதிராது. ராஜாதிகாரத்தாலன்றி, நல்லொழுக்கத்தாலும் அவர் ஜாதியாருக்குப் பின்னும் அதிக மேன்மை உண்டாயிருக்கும். அவருக்கும் எப்பொழுதும் நல்லுபுகழ் உண்டாம். இப்பொழுது அவருடைய கீர்த்தி என்னும் ஒளியைக் கருமையான மேகம் மறைத்துக்கொண்டிருக்கின்றது. அந்த மேகத்தை அவருடைய சாமர்த்தியங்களின் பிரகாசமாவது, குறைவற்ற செய்கைத்திறமாவது விலக்குவது அரிது. மெக்காலெ பிரபு ஹேஸ்டிங்ஸைக்குறித்து எழுதிய வசனகாவியத்தில் ஒரு பாகத்தை இன்று சபையாரே உங்களுக்கு வாசித்துக் காட்டுவேன். அது கேட்டபின், நான் சொன்ன சொல்லின் பொருள் உங்களுக்குத் தெளிய விளங்கும். இனி இம்மட்டில் நிறுத்துவோம்.

8-ம் அதிகாரம்.

அம்மணியம்மாள் — இந்த அதிகாரத்தில் திப்புவுடன் நடந்த சண்டையைப்பற்றிச் சொல்வேன். திப்பு என்பவன் யாவன்? உங்களுக்கு ஞாபகமாயிருக்கிறதா?

பாக்கியம் — ஆம், அவன் ஹைடர் அலியுடைய குமாரன்.

அம்மணியம்மாள் — சரி; அங்கிலேயருக்கு அவனைப்போல் அத்தனை கனத்த பகைவன் வேறில்லை. அந்தப் புலியானுக்குக் குரூரவிருத்தியே முக்கிய ஆனந்தம். அப்பொழுது தேசத்திலே கலகம் இல்லை: ஆனதனால், அவன் குரூரம் செய்து மகிழ்ந்திருக்கக் கூடாதிருந்தது. ஜன அமைதிக்கு எப்பொழுது பின்னம் உண்டாகுமோவென்று எண்ணி எண்ணி அவன் மனம் பதைத்தது. மீண்டும் சண்டைதொடங்க ஏதாவதொரு சாக்குப் போக்கு கிடைக்காதோவென்று அவன் ஆவலித்து எதிர்பார்த்திருந்தான். ஒன்றும் அவனுக்குத் தோன்றவில்லை. சும்மாவிருந்து பயன் இல்லையென்று அவன் திருவிதாங்கோட்டுப் பிரதேசத்திற்குத் தாவடிபோனான். திருவிதாங்கோட்டரசன் அங்கிலேயருடைய சம்பந்தர்களில் ஒருவன்: ஆனது கொண்டு, [illegible] தளம் தாவடிபோன சத்தம் பிறக்கவும், அங்கிலேய தளம் அரசனுக்கு உதவிபுரியத் திருவிதாங்கோட்டுக்குப் புறப்பட்டது: ஆகவே, அங்கிலேயருக்கும் திப்புஸுல்தானுக்கும் மீளவும் சண்டைமூண்டது. ஆரம்பத்தில் திப்புவிற்குச் சென்ற இடமெல்லாம் செய்த முயற்சி வாய்த்தது. அந்த யம

காதகன் ஒருவனோ மீளவும் சென்னைக்கு வருவானென்று நினைத்துக் குடிகள் நடுநடுங்கினார்கள். அவனை இங்கே வரவிட்டால், பாரதூரமான கெடுதிகள் அனேகம் உண்டாம். அவைகளை எண்ணி, இந்திய ராஜப்பிரதிநிதியாகிய கார்ன்வாலிஸ் பிரபு [illegible], தண்டெடுத்துப்போகும்பொழுது தாமே தளபதி ஆனார். நிஜாமும் மஹாராஷ்டிர குறுநிலமன்னரும் படைத்துணை கூடினார்கள். கூடவே, யோகதசை அவர் பக்ஷம் திரும்பிற்று. ஆகும் காலத்தில் மெய்வருந்தாமலே எடுத்தகருமம் முடிக்கலாம். திப்பு வந்தவழியே ஸ்ரீரங்கபட்டணத்திற்குத் திரும்பினான். அவனுடைய சமஸ்தானம் அதுதான். ஜயத்தால் பூரித்த அங்கிலேய சானுவவீரர் விடாமல் தொடர்ந்துபோய் அந்நகரத்தை முற்றுகையிட்டார்கள். அப்பொழுது திப்புவின் தந்தை ஹைடர் ஜீவனோடிருந்து பட்டமாளச் சம்பவித்தால், அவனுக்கே ஜயம் உண்டானாலும் ஆகும். திப்பு அவன் ஆவானா? திப்புவிற்கு உள்ளதீரம் மிருகதீரம்; அவன் சஞ்சலபுத்தியுள்ளவன், இவ்விரண்டும் அவனுடைய பிரகிருதி. முற்றுகைசெய்த பீடையை அவன் சிறிதுகாலம் சகித்து முனிந்து தண்டுமிண்டுகள் செய்தான். அவன் பட்டாளத்தில் வெகுபெயர் சண்டையில் இறந்துபோனார்கள்; வெகுபெயர் சேவகம்விட்டு ஓடி ஒளித்துக்கொண்டார்கள்: ஆகவே, அவன் தளம் தொகைகுறைந்திருந்தது. அதைக் கண்டவுடன் திப்பு ஸுல்தானுடைய மனம் குன்றி ஒடுங்கிப்போயிற்று. அவனுக்குத் தீரம் கட்டோடே இல்லாதொழிந்தது. கடைசியில் அவன் கார்ன்வாலிஸ் பிரபுவுடன் சமாதான உடன்படிக்கை செய்யக் கேட்டான். சத்துருக்களோ அச்சமறுத்தும் ஆண்மையுள்ள

அவன் தைரியம் அறிந்து தவறுகளைக் கெட்ட சென்னியை மறந்து அவன் தேகத்தைப் புண்படுத்துவது முறையல்லவென்று எண்ணி, கார்ன்வாலிஸ் பிரபு அவன் சென்னியை அங்கீகரித்தார். அங்கீகரித்து விசாரிப் பத்திரம் திட்டஞ்செய்வித்துக் கையொப்பமுந் திரமையைக் கேடுத்தார். இவ்வுடன்படிக்கை செய்தது சாலுவரியிருந்து எவ்வளவும் பிரீதியில்லை. அவர்கள் ஸ்ரீரங்கபட்டணத்து மதில்கள் தரைமட்டமாகத் தகர்க்கப் பெயர்த்து கட்டுவது, அங்குள்ள திரவிய முழுவதும் கொள்ளையடிக்க இச்சித்திருந்தவர்களுக்கும் அவர்களுக்குஞ் சமாதான உடன்படிக்கையில் எப்படிப் பிரீதி உண்டாகும்? அவ்வுடன்படிக்கையால் ஸுல்தான் தன் சீமையிற் பாதியைப் போக்கடித்தான்; அங்கிலேய துரைத்தனத்திற்கு அரசிறை பெருகிற்று.

பாக்கியம் — தொடங்கிய சண்டை இப்படி அநுகூலமாய் முடிந்தது அங்கிலேய துரைத்தனத்தாருக்கு ஆனந்தமாயிருக்குமே.

அம்மணியம்மாள் — அங்கிலேய துரைத்தனத்தாருக்குமாத்திரமா? சென்னைப் பிரதேசமுழுதிற்கும் அப்படியே. அந்தச் சண்டையின் முடிவு காணுமுன் சென்னையில் இருந்த அங்கிலேய வர்த்தகருக்குத் திப்பு என்றால் திகிலும் கலக்கமும் உண்டாம். அவன் தண்டெடுத்து வருவது கேட்டால் கஷ்டம் பாராட்டாமல் தங்கள் திரவியமுழுதும் கொடுத்துவிடவாவது கொடுத்துவிட்டு அவனை இணக்கி அனுப்ப வகைபார்ப்பார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அநுகூலமாய் முடிந்த உடன்படிக்கையைப்பற்றிக் கேள்வியானபொழுது, பூரணசந்தோஷம் உண்டானது ஆச்சரியமேயல்ல.

மேற்குறித்த பத்திரத்திற்கு உடன்பட்ட கவர்னர் ஜெனரல் பிரபுத்திறமுடையவரென்றும், திப்பு ஜீவனோடு இருக்கும் காலமெல்லாம் அங்கிலேயர் அவனுக்கு அஞ்சித் தம் உயிரைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு திரியத்தான் வேண்டுமென்றும் கார்ன்வாலிஸ் பிரபுவைக் குறை சொன்னவர்களும் உண்டு. அந்தத் திப்பு அதற்கு முன் அங்கிலேயருக்கு எதிர்நிற்க ஆற்றாமல் எளிதில் அவர்கள் வசம் அகப்படத்தக்க ஸ்திதியில் இருந்தான். அப்படி இருந்தபொழுது, அவனை ஒரு அமர்த்தாய் விருந்தாளிப் பிடித்துக்கொள்ளாமல் தப்பவிட்டது என்ன மோசம்! அப்பொழுதுமாத்திரம் அவனைத் தொலைத்தோமேயானால், அச்சம் தெளிந்து சுகம்பெற்றோமென்று ஆசோசையாயிருக்கலாமே என்பதாக அநேகர் சொன்னார்கள்.

பாக்கியம் — அவர்கள் சொன்னது மெய்தான்; அல்லவா அம்மா?

அம்மணியம்மாள்— சிந்தனையின்றிக் கார்ன்வாலிஸ் பிரபுவின்பெயரில் தோஷம் சொல்வது எவர்க்கும் ஏற்காது. அவர் ஒன்றை நினைத்துச் செய்ய, அது ஒழிந்து மற்றொன்று பிறருக்குத் தோன்றிற்று. அவர் எண்ணியது இது:— ஒரு தேசத்தில் காலூன்றித் துரைத்தனம் நடக்தால், அந்நியரையும் ஒன்றுக்கொன்று மிஞ்சவிடாமல் அதிகார சமஸ்திதியில் இருத்துவது தர்மம். ஒரு துரைத்தனம் வரையறைகடந்து தலைப்படுமானால், அதற்குத் தாங்குவதற்கு அரிய பல தீங்கு உண்டாம். அதற்குக் காரணம், உன்னதபதவாஞ்சை, அல்லது பொன்னாசை, அல்லது மற்றெதாயினும் ஆசை. ஐரோப்பாவிற் பிரான்சுதேசமாவது ஆஸ்திரியதேசமாவது, ருஷியதேசமாவது விசேஷ அதிகாரம் உடையதாகி

இராஜாங்கத்தனங்களை அடக்கத் தலைப்படுமானால்,
என்னென்ன விபரீதங்கள் விளையா? திப்பு-நிஜாம்-
மஹாராஷ்டிரர் இம்மூவேந்தரில் ஒருவர் மிஞ்சினும்
அப்படித்தான் நடக்கும். அந்நியரும் முன்பட்டபாட்
டை நினைத்து மதம் அடங்கி, அப்புறம் தீயன் உள்ள
ளவும் திப்பு மித்ராயிருந்தாலும் இருப்பான். இப்ப
டிக் கார்ன்வாலிஸ் பிரபு எண்ணிய எண்ணம் பிழை
மாய்ப் போயிற்று. பின்பு நடந்தவைகளால் இது பிரத்
தியக்ஷப்பட்டது. கருநாடகப் பிரதேசத்திற் கலகம்
அடங்கியதெனக் கண்டவுடன், செழுநிலத்தில் பயிர்
முளைத்து வளர்வதுபோல, தீமை கருக்கொள்ளும் திப்
புவின் நெஞ்சமனதிற் பழிநினைவு தோன்றியது. அவன்
பகைவர் செய்த பழிக்குப் பழிவாங்கப் பதைத்தான்.
அவன் படைமுயற்சியில் முக்கியமாய்ப் பிரான்சிய
துரைத்தனத்தாரைத் துணைக்கொள்ள நினைத்தான்.
பிரான்சில் 1701-ம் வருஷம் நடந்த அருசத்தக
ராச்சிய பரிவர்த்தனம் ஒழிந்துபோயிற்று. நப்போ
லியன் போனபார்ட் தளபதி சக்கரவர்த்தி துணையால்
அப்பொழுது தொடங்கி எவரும் அதிசயிக்கும்படி
செய்த சண்டைகளில் எல்லாம் பிரான்சியரே ஜயம்
பெற்றுவந்தார்கள். இந்தியாவில் சண்டைகொடுத்
தாலே அங்கிலேய துரைத்தனத்தை அதிகமாய்ப்
பிடிக்கலாகுமென்பது எப்பொழுதும் நப்போலியனு
டைய பக்ஷம். அது இப்படி இருக்க, திப்புவின்
தண்டில் பிரான்சியராயுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் சிலர்
அமர்ந்திருந்தார்கள். அவர்கள் திப்புவின் இடத்திற்
குப் போய், இந்தியாவில் அங்கிலேயரைத் தப்பவி
டாமல் அபஜயப்படுத்தி அவர்களுக்கு கஷ்டம் வரு
விக்கத்தக்க உபாயம் ஏதாயினும் செய்யும்; செய்த

பின், ஐரோப்பாவில் எட்டுத்திக்கும் மட்டற்ற கீர்த்
தி பெற்றிருக்கின்ற எங்கள் சேனாபதியைத் துணை
யனுப்பும்படி கேட்பீரானால், அவர் தப்பாமற் சம்மதிப்
பார் என்று தெரிவித்தார்கள். இவ்வளவு திறவு
கிடைத்தபொழுது, திப்புவிற்குப் பெறுவதற்கு அரிய
பெருநிதி அகப்பட்டாற்போலப் போனந்தம் உண்
டாயிற்று. அவன் அங்கிலேயரைக் கண்டால், வெ
ளிக்கு ஒருவிதம் உள்ளுக்கு ஒருவிதமாய் நடப்பான்.
வெளிக்கு அவன் அவர்களுடன் நட்புப் பாராட்டு
வான்; உள்ளுக்குள்ளே அவர்கள் துரைத்தனத்தைச்
ஒழிக்கப் புனைசுருட்டுப்பண்ணுவான்.

சுந்தரம் — ஆஹா, அக்காலத்தில் ஹேஸ்டிங்ஸ்
அல்லவோ கவர்னர் ஜெனராலாயிருக்கவேண்டும்! அவ
ரைத் திப்புஸுல்தான் அத்தனை விரைவில் எளிதா
கத் தன் சொல்வழிப்படுத்தவும் மாட்டுவானா!

அம்மணியம்மாள் — அவ்வித ஆபத்திற்கு உதவும்
அரியசாமர்த்தியம் பூர்த்தியாயுள்ள ஒருவர் இந்தியா
விற்கு வந்திருந்தார். அவர் வெல்லெஸ்லி பிரபு. ஹேஸ்
டிங்ஸுக்கு வெல்லெஸ்லி சிரேஷ்டம். இது எனது அபி
ப்பிராயம். இருவர் சாமர்த்தியமும் ஏற்றம் தாழ்
வின்றி வியக்கத்தகும்; ஆயினும், குணநலத்தையும்
ஒழுக்கநலத்தையுங்கொண்டு வெல்லெஸ்லியையே நான்
மிகவும் சம்மானிக்கிறேன்.

கமலம் — வெல்லெஸ்லியா! அவர் வெலிங்டன் ட்யூக்
பிரபுவின் பந்துஜனங்களில் ஒருவரா, அம்மா?

அம்மணியம்மாள் — அவர் வெலிங்டன் ட்யூக்
பிரபுவின் சகோதரர்; 1798-ம் வருஷம் இந்தியாவிற்கு
கவர்னர் ஜெனரலாக அனுப்பப்பட்டவர். அப்பொ

மூறு அவருக்கு வழங்கிய பட்டப்பெயர் ஏர்ல் அவ் மார்னிங்டன். சாதாரணமாய் வழங்கிய பெயர் மார்க்விஸ் வெல்ஸ்லி. சொல்வது மயக்கமின்றித் தெளியத் தோன்றும்படி இந்தச் சரித்திரத்தில் அவருக்குப் பின்சொல்லிய பெயர் ஒன்றைமாத்திரம் வழங்கிவருவேன். பிற்பாடு அவர் சகோதரர் ஆர்தர் என்பவரைச் சுவதேசத்தார்களும் அந்நியபுருஷர்களும், ஜன்மதேசத்தார் கண்ணுக்குக் கண்ணாக, என்றென்றும் கொண்டாடுகிறார்கள். அவருக்கு இந்தப் பிரபலம் உண்டாவதற்குச் சந்தர்ப்பகாரணமாயிருந்த அருஞ்சமர்த்தை முதலில் இந்தியாவிற் காண்பித்தவர் மார்க்விஸ் வெல்ஸ்லிதாம்.

கமலம் — ஒருவருக்கொருவர் உயர்ந்த பதவிபெறுவதற்குக்கூடிய அருந்திறம் அவ்விரண்டு சகோதரருக்கும் அமைந்ததே; அது அவர்களுக்கு எத்தனை இன்பமாயிருக்கும் அம்மா!

அம்மணியம்மாள் — சகோதரர் இரண்டு பெயர் மாத்திரமல்ல. பின்னும் ஒருவர் இருந்தார். அவர் பெயர் ஹென்றி. சிலகாலம் சென்று அவருக்கு வழங்கிய பட்டப்பெயர் கௌலி பிரபு. சாமர்த்தியத்தில் அவர் முன்சொன்ன இருவருக்கும் எவ்வளவேனும் இளைத்தவரல்ல. வெல்ஸ்லி பிரபு கவர்னர் ஜெனரலாக வந்தபொழுது அவருக்கு அந்தரங்க லிகிதராக வந்தவர் பின்சொல்லிய மூன்றாவது சகோதரர்தாம். ஆகவே, உடன்பிறந்தாராகிய மூன்றுபெயரும் ஏககாலத்தில் இந்ததேசத்தில் ஒருங்கிணைந்து துரைத்தன காரியம் நிர்வகித்தார்கள்.

பாக்கியம் — அந்த அரிய சகோதரர் மூவருக்கும் அளவற்ற ஆனந்தம் உண்டாயிருக்குமே! அத்தனை

திறமையுள்ள சகோதரர் எனக்கு உண்டானால், அப்பால் குறை என்ன?

அம்மணியம்மாள் — நாம் விரும்புகிறபடியெல்லாம் நமக்கு அமையுமா? அந்தப் புத்திரர் மூவரையும் பெற்றதாய்க்கு அந்தப் பிரதிஷ்டையைக் காட்டிலும் பெரிய செல்வம் இப்பூவுலகில் மற்றில்லையே.

பாக்கியம் — அம்மா, நான் இருந்த இருப்பில் அற்புதமாய் ஆண்பிள்ளையானாலும் ஆகலாம். வெலிங்டன் பிரபுவிற்கு உரிய திறமை எனக்கு அமைவது அரிது.

அம்மணியம்மாள் — அத்தனை திறமை உனக்கு அமையுமென்று நான் நினைக்கவில்லை! இதைத்தொட்டு உனக்குக் குறைவிசாரம் உண்டானதை உன் முகக்குறியாற் கண்டு நகைக்கிறேன். ஆசைப் பெருக்கம் உனக்கும் உண்டு, எனக்கும் உண்டு, மற்றெவர்க்கும் உண்டு. விடாமுயற்சிசெய்து அடையத்தக்க பதவி எதுவோ அதையே நாடுவது யுக்திபுத்தியுள்ளோர்க்கு இயற்கை. உன்னைப்போல் அமையாத வரத்தை அமைவிக்க வாஞ்சித்து ஆத்திரப்படுவாள் எங்கும் காணேன்; ஆனாலும், இதற்கும் திப்புவின் சரித்திரத்திற்கும் சம்பந்தம் என்ன? இருக்கிறது, வெல்ஸ்லி பிரபு கவர்னர் ஜெனரல் உத்தியோகத்தில் நிலைகொள்ளவும், திப்பு ஸுல்தான் புனைசுருட்டுச் செய்வதாக அவர் உள்ளத்திற் சந்தேகம் தட்டிற்று. அவருடைய மனதிலே இவ்வாறு இருக்கையில், பிரான்சிய இந்தியதுரைத்தனம் நடக்கும் பிரதேசத்தில் ராணுவபதியாயிருந்த மலார்டிக் என்பவன் பிறப்பித்த விளம்பரபத்திரம் ஒன்றில் ஆங்கிலேயரை நிர்த்தூளி ஆக்கும்பொருட்டுப் பிரான்சியர் திப்புவுடன்கூடிப் படைசேர்ப்பனைசெய்யும் அந்தரங்கத்தைமதி

கேட்டு வெளியிட்டிருந்தான். அது எப்படியோ அவர் செவிக்கு எட்டிற்று. சமயத்தில் தம்முடைய செவிக்கு எட்டிய இவ்வந்தரங்கம் அங்கிலேயருக்கு உயிருக்கு உயிரான தந்திரமென்று எண்ணி, வெல்லெஸ்லி பிரபு விழித்து, இந்நாட்சென்றால் திப்பு சிந்தித்த புனைசுருட்டைச் செய்வானேயென்று சிறிது மயங்கினார். அவனுக்கு முந்திக்கொள்ளும்படி சென்னைத்தளம் அந்தக்ஷணமே சண்டைக்கு எத்தனிக்கவேண்டுமென்று திட்டஞ்செய்தார். சேனையைக் கூடியவரையில் பெருக்கிப் பலப்படுத்தத் தீவிரமுயற்சிசெய்தார். அவரிடத்தினின்று கடிதியில் வரப்பெற்ற இக்கட்டளை சென்னைக் கவர்ன்மெண்டாருக்கு இடிவிழுந்ததற்கு ஒப்பாயிருந்தது. கேவலம் திப்பு என்ற சப்தம் கேட்கவும், அவர்கள் நெஞ்சு திக்குத்திக்கென்று இடிக்குமென முன்பு சொன்னேனே. அவனை மீண்டும் வலியச் சண்டைக்கு இழுக்கும்படி பிறந்த கட்டளையைக் கேட்டு அந்தக் கோழைகள் அஞ்சி அயர்ந்துபோவார்களென்பதற்கு ஐயம் என்ன? புதரில் மறைந்திருக்கின்ற விஷசர்ப்பத்தைக் கோலால் சீண்டி எழுப்பிவிட்டுக் கூத்தாப்பார்ப்பது புத்தியல்ல. திப்புவுடன் வலியச் சண்டை தொடுத்தால் எதாயினும் விபரீதம் விளைந்தாலும் விளையுமென்றும், விஷயத்தைப் பதறுமற் பொறுத்துச் சிந்திப்பது முக்கியாவசியகமென்றும் சென்னைக் கவர்ன்மெண்டார் கவர்னர் ஜெனராலுக்குக் கடிதம் எழுதியனுப்பினார்கள். வெல்லெஸ்லி பிரபு சிறிதாயினும் ஆக்கிரப்படுபவரல்ல; அவர் காரியத்தைத் தேறவிசாரித்து, தாம் நினைத்ததே செய்யத்தகு முறையென்று சந்தேகமின்றி அறிந்தார். சிற்றறிவும் தற்பயனிற் போவாருமுள்ள மந்திராலோசனைச் சபையாருடைய திர்ஷ்டியிலும் அவருடைய

திர்ஷ்டி நெடுந்தூரம் எட்டிற்று. ஒரு நொடிப்பொழுது சிறிது இடர்ப்படினும், உள்ளாளாளவும் மனம் களிகூர்ந்து சுகம்பெற்றுக்கொள்ளலாமென்று அவருக்குத் தெளியத் தோன்றிற்று. இன்னின்ன முறைகளை அனுசரித்து நினைத்த கருமத்தை முடிக்கவேண்டுமென்று அவர் தமக்குள்ளே திட்டஞ்செய்திருந்தார். யுக்த முறைகளைத் தமக்கு ஏற்கும்வண்ணம் கைக்கொண்டு சாதிக்கவல்ல தீரமுள்ளவர்கள் இன்னின்னாரென்று அவர் தம்மனதில் நியதிசெய்திருந்தார்: ஆனதுகொண்டு, அவர் சென்னை மந்திராலோசனைச் சபைக்கு உத்தாரம் எழுதி, "நாம் உங்களை ஆலோசனை கேட்க வரவில்லை. நாம் கற்பிக்கும் திட்டங்களைக் குறுக்குச் சொல்லாமல் உள்ளம் உவந்து விரைந்து கைக்கொள்ளக் கேட்கிறோம்" எனத் தெரிவித்தார்.

பாக்கியம் — ஆளும் திறமுள்ள ராஜப்பிரதிநிதி அவரே. அல்லவா அம்மா? சித்தஸ்திரமுள்ளவர்களைப் பற்றிச் சொல்லக்கேட்பது எனக்கு ஆனந்தம்.

அம்மணியம்மாள் — சித்தஸ்திரந்தான் செய்யும் தொழிலைச் சித்திப்பிக்கும் முக்கிய அந்தரங்கசாதனங்களில் ஒன்று. மற்றொன்று செய்யும் தொழிலில் துணை நிற்கத்தக்கவர்களைத் தெரிந்து ஏற்படுத்த வகை அறிவது. பேடி கையில் ஆயுதம் இருந்தென்ன? வீரமும் விவேகமும் இல்லாதவர்கள் காரிய விசாரணையைத் தங்கள் தலைமேற்கொண்டால், உத்தம உபாயமும் அபாயமாகும். வெல்லெஸ்லி பிரபு ஆய்ந்தோய்ந்துபார்த்து நியதிசெய்த ராணுவ உத்தியோகஸ்தர்கள் அத்தனை பெயரும் அத்தனை கட்டாணிகளென்றே அவர்கள் செய்திறத்தால் விளங்கியது. மைசூருக்கு அனுப்ப இருந்த சேனைக்கு அதிபதி ஹாரிஸ் பிரபு. அவர் ஒழுந்

நியோகஸ்தர்கள் ஸ்ரீ டேவிட் பேயர்டும், சர் ஜான் வெல்லெஸ்லியும். இவர் தாம் பின்பு பிரக்யாதியாகிய வெலிங்டன் டியூக் பிரபு. வெல்லஸ்லி பிரபு தாமும் கைக்கெட்டும் தூரத்தில் நின்று வேண்டிய பொருளுதவி செய்யக் கல்கத்தாவிலிருந்து சென்னைக்கு வந்தார். அவருடைய முன்புத்தியிலும் பராக்கிரமத்திலும் உண்டான பெருமையினால் சென்னை மந்திராலோசனைச் சபையார் சித்திரம் எழுதி அவரை வியந்தார்கள். 1799-ம் வருஷம் பெப்ருவரி 13உ திப்பு காட்டுக்கு வேட்டையாடப்போக அபிப்பிராயப்பட்டிருப்பதைப் பிரசித்தப்படுத்தியிருந்தான்.

சுந்தரம்—அம்மா, அவன் வேட்டையாடும் விலங்கு ஜாதி இன்னதென்று எம்புத்தியிற் படவில்லை. அது இருகால் வேங்கையோ!

கமலம்—வேட்டையாடக் காலாயுதம் செய்யப் போகுமவர்களுக்குச் சேனைக்குச் செலவில்லை. அல்லவா அம்மா?

அம்மணியம்மாள்—இத்தேசத்து அரசர் சேனை தொடர, பரிவேட்டை நிமித்தம், கோல்-வேல்-சாய்க்காட்டம் இவற்றுடன் வனத்திற்கு வேட்டையாடப்போவது வழக்கம். அவ்வாறே திப்புஸுல்தான் திரளான சேனையுடன் வேட்டையாடப் போவதுபோல பாவம் டித்து ஸ்டுவார்ட் தளகர்த்தர்வசம் [illegible] அங்கிலேய ராணுவவீரரை அசதியில் தாக்கித் துணைப்படை வருமுன் சங்கரிக்க நினைத்துப் புறப்பட்டான். அவன் கருத்துப்பிரகாரம் முழுதும் வாய்க்கவில்லை. ஸ்டுவார்ட் தளகர்த்தருடைய சேனைவகுப்போடு எதிர்த்துச் சண்டைசெய்தபொழுது, அங்கிலேயர் பக்ஷத்தில் மடிந்தவர்கள் மூற்று நாற்பத்துமூன்றுபேர்; திப்பு

பக்ஷத்தில் பட்டவர்கள் தொகை பெரிது. அவன் எதிர் நிற்க ஆற்றாமல் பின்னிடைந்தான். இப்படி வருமென்று அவன் எண்ணியிருக்கவில்லை. அப்பால் திப்பு தன் சேனையில் உள்ள சேனைமுழுதையும் திரட்டி, ஹாரிஸ் தளகர்த்தரும் தண்டுகளும் தன் எல்லைக்குள் செல்லாவண்ணம் தடைசெய முயற்சிசெய்ய ஆரம்பித்தான். இருசேனைகளும் மல்லாவெளியில் எதிரிட்டுக் கோரயுத்தம் செய்தன. திப்புவின் பட்சத்தில் சேனாபதி அவனே. இந்தப் போர்தான் வெலிங்டன் டியூக் பிரபு முதலில் வெற்றிபெற்ற கன்னிப்போர். அவர் நடத்திக்கொண்டுபோன 33-வது பட்டாளத்தார்மீது தொலையிற் பெருகிய மைசூர்க் குதிரைப்பட்டாளத்தார் குண்டுமாரி கோரமாய்ப் பெய்ய நெருங்கினார்கள். அவ்வேளையில் அந்த அருந்திறல் வீரராகிய தளகர்த்தர் அற்பமாயினும் பதைக்கவில்லை, அடக்கமாயிருந்தார். அடக்கமுடைமையே எந்நாளும் அவருக்குச் சிறந்த அணியாகியது. அவர் சேவகரைப் பார்த்து, நிலைபெயராமல் நில்லுங்கள். எதிரிகள் இன்னும் நெருங்கிக் கைத்துப்பாக்கிக் குண்டுபாயும் எல்லைக்குள் வருமளவும் சுடாதிருங்கள் என்று பதறாமற் சொன்னார். எதிரிகள் கிட்டி, இனிச் சுடுங்கள் என்னும் உத்தரவு தளபதி வாக்கினின்று பிறக்கவும், அங்கிலேய சேனையோர் மனம் களிகூர்ந்து முகமலர்ந்து அருப்பற்றுக் குண்டுமாரி தூற்றிச் சத்துருக்களை வாட்டி வருத்தி வதைத்தார்கள். குண்டுக்குத் தப்பினவர்களைக் கெடிகலங்கி அணிகுலைந்து சிதறுண்ணப்பண்ணினார்கள். அவர் சத்துருவிற்கு உண்டான சங்கியாவேசத்தைக் கண்டு, சம்பானுகூலம் இருப்பதனால் அச்சமற்று நெருங்கித் துப்பாக்கிச் சனியனாற் குத்துப்போர்செய்யச்

சேனுவீரரை முடுக்கினார். அவர் சொன்னசொல்லைக் கேட்டவுடன், அங்கிலேய சேனுவீரர் காட்டிற் பல நாள் பட்டினியிருந்து, மதயானையைக் கண்டவுடனே வேகமாய்த் தாவித் தாக்கிக்கொன்று பசிக்கும் ஆக்கிரமச் சிங்கத்தைப்போலத் துள்ளிக் குதித்து [illegible]ளுடைய தண்டுசேனைக் குத்திக் கிழித்து வதைத்தார்கள். களத்தில் விழுந்த பிணங்களை எண்ணி இரண்டாயிரம் வரையில் தொகையிட்டார்கள். தப்பிப்பிழைத்த மைசூரார் அத்தனை பெயரும் சாய்ந்தார்கள். அன்று இந்தப் போரில் அங்கிலேயருக்கு அதிசய ஜயம் உண்டாயிற்று. திப்பு மனம் சோர்ந்து திரும்பிச் சிரங்கபட்டினத்திற் புகுந்தான். ஹாரிஸ் பிரபு அவனை அம்மட்டில் விட்டுவிடவில்லை. வால்பிடி கொள்பிடியாகத் தொடர்ந்து, ஸ்டூவார்ட் தளகர்த்தர் சேனை துணைகூடியபின் இவர் சேனைகளும் நகரத்தை வளைந்தன. இனி நடப்பதன்றி வாசலிற் கிட்டிவந்த மாற்றான்படையை மடிவித்து ஈடேறுவது கஷ்டமென்று கையிற்புண்போலக் கண்டு, திப்பு சமாதான உடன்படிக்கை செய்யும்படி [illegible]

சுந்தரம்— உவெல்ஸ்லி பிரபு அவன் விரித்த மாய வலையில் அகப்பட்டாரென்று நினைக்கிறேன்!

அம்மணியம்மாள்— முற்புத்தியு[illegible]மை அவருக்கு இயற்கையென்று முன் சொன்னேனே [illegible] சாமோபாயம் கேட்கச் சம்பவித்தால் இன[illegible] சங்கேதங்களுக்கு அவனை உடன்படுத்தவேண்டுமென்று உவெல்ஸ்லி பிரபு ஹாரிஸ் தளகர்த்தருக்கு முன்னடியே கற்பித்திருந்தார். அந்தச் சங்கேதங்கள் இவை: சமாதான உடன்படிக்கை செய்து சுகம் பெற்றிருக்க விரும்பினால், திப்பு தன் இராச்சியத்திற் பாதியைப்

பிரித்தானியருக்குச் சந்திராதித்தர் உள்ளளவும் உரிமையாய்க் கொடுத்துவிடுவது; சண்டையில் சென்றசெலவிற்கு ஒருகோடி ரூபாய் கட்டுவது; மைசூர்ச் சீமையின் திக்கெல்லைக்குள் வசிக்கும் பிரான்சியர் எல்லாரையும் அகற்றித் தொலைவித்து, இனி எப்பொழுதும் பிரான்சியருடன் சம்பந்தப்படுவதில்லையென்று வாக்குறுதிசெய்வது; அங்கிலேயருக்குத் தான் இட்ட வாக்கை நாணயந்தப்பாமற் காத்துக்கொள்வதற்கு உறுதியாக அவன் தன் மைந்தரில் இருபெயரையும், குறிக்கொண்ட தளகர்த்தர் இருபெயரையும் பிணைவைப்பது. இந்தச் சங்கேதங்கள் திப்புவிற்குத் தெரிவிக்கப்பட்டன.

பாக்கியம்— இந்தக் கண்டிப்பான சங்கேதங்களைக் கேட்க அன்னியராகிய நமக்கே திகில் எடுக்கின்றதே- திப்புவிற்கு எப்படி இருக்குமோ! இவைகளுக்கு உடன்பட்டு உத்தரிக்கும் துன்பத்திற்குச் சண்டை செய்து தோற்று உத்தரிக்கும் துன்பம் குறையுமே தவிர மிஞ்சாது.

அம்மணியம்மாள்— திப்புவின் எண்ணத்திலும் அப்படித்தான் பட்டது; திப்பு உத்தரம் ஒன்றும் எழுதி அனுப்பவில்லை. மௌனம் மலையைச்சாதிக்கும் எனும் பழமொழிக் கருத்தைச் சார்ந்து அவன் ஊமை [illegible]ராயிருந்தான். முற்றுகைத்தொழில் இடைவிடாமல் நடந்தேறிற்று. அவ்வருஞ்சமயத்திலேயே திப்புவின் வீரம் நயமுற விளங்கிற்று. அவன் நகர்ப்புறத்தில் மாற்றான்செய்யும் அடுபடைமுயற்சிக்கு அற்பமும் அஞ்சாமல் மனவலியுடன் தன் சேவகருக்கு உரம் சொல்லி, தன் கண்காண எந்த முயற்சியும் செய்வித்துத் தடுபடை எத்தனம் அத்தனையும்

தானே முற்றுவித்தான். நகர்ப்புறத்தை முற்றுகை செய்த துள்ளுசிங்கங்களை ஒத்த அங்கிலேய பீரங்கிவீரரைத் திப்பு நெஞ்சுத்துணிவுமாத்திரம் இருந்து என்ன செய்யமாட்டுவான்? பதினைந்துநாளில் மதிலை அங்கங்கு தகர்த்துப் பீரங்கிக்குண்டு பிரயோகிக்கத்தக்க திறவு உண்டாக்கினார்கள். பாசிப்படை நடத்தி நிர்வகிக்க ஸ்ரீ டேவிட் பெயர்ட் துரை தெரிந்து ஏற்படுத்தப்பட்டார். அவர் எதற்கும் அஞ்சாத சேவகமோடியுள்ளவர்; முன்பு தறுதலையனாகிய திப்புவசத்தில் சிறையிருந்து தாங்கரிய இடுக்கண் பட்டதுபற்றி, அந்த நிஷ்டூரன் தமக்குச் செய்த பழிக்குப் பழி செய்யும் மட்டற்ற வாஞ்சையுள்ளவர். அதனால், பாசிப்படைத் தலைமை உத்தியோகம் அவருக்கே தகும். பிடித்து விட்ட பாம்பு கடிக்காது. உக்கிரம்கொண்டு தொடர்ந்த சர்ப்பம் தீண்டிக் கக்கிய விஷத்தைத் திருப்புவதோ அரிதரிது.

கமலம்—ஒருவனை அதிக்கிரம் சாதிக்கத் தூண்டிவிடுவது மனுவிக்கியான நீதி மன்னவர்க்கு முறையா?

அம்மணியம்மாள்—காலமும் தன் பலமும் எண்ணிப் பகைவரை வெல்லக்கருதும் தளகர்த்தன் போர்க்களத்தில் இது நீதி இது அநீதியென்று நிதானித்து, கோல்போல நிற்க இசையுமா? பெரும்பா[illegible] சயாது. படைமுகத்திலும் பொறுமை-பூததயை-[illegible] முதலிய சற்குணமுள்ள சாதுக்களும் சிலர் இருப்பார்கள். அலமா சமர்க்களத்தில் தாம்ஸன் வைத்தியர் நடந்தவகையை இதற்கு உதாரணமாய்க் கொள்ளலாம்; ஆனாலும், மனுஷர் மனதைக் கல்லாக்கி தயை-தாக்ஷிணியம்-இரக்கம்-உருக்கமுதலிய சிறந்த குணங்களைக் கெடுப்பது யுத்தத்தின் இயற்கை.

சுந்தரம்—சண்டை செய்யச்செய்ய மனுஷருக்கு வீரதீரம் உண்டாவதும் மெய்யல்லவா அம்மா?

அம்மணியம்மாள்—மெய்தான். அல்லாவிட்டாலும் சீரங்கபட்டணத்தின் முற்றுகைக்காலத்தில் நடந்த சண்டையால் வியக்கத்தக்க இந்தக் குணங்கள் வெளிப்பட்டன. நேரிட்ட கொடிய பிராணாபாயத்தைக் கண்டு, திப்பு பிரதான உத்தியோகஸ்தர்களை வரவழைத்து "மரணத்துவாயில் தத்தளிக்கிறோமே. இனி என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்" என்று கேட்க, மனவுறுதி சிறிதும் அழியாமல், அவர்கள் "இறக்கும்படி வந்தாலும் தம்முடன் இறந்துவிடுவோம்" என மறுமொழிசொன்னார்கள். அதுகேட்டு, ஸுல்தான் எவ்வளவும் பதைப்பற்று, உத்தியோகஸ்தருக்கு அவரவர்க்குரிய நிலையைக் குறித்து, ஆறிலும் சா நூறிலும் சா என்பதை நினைத்து ஆறி அடங்கி, இனி நடப்பதென்னவென்று எதிர்பார்த்திருந்தான். நடக்கப்போகிறது என்னவென்று அறிய நாலு ஆறுதினம் செல்லவில்லை. பொழுதுவிடிந்து விடியாமுன் ஸ்ரீ டேவிட் பெயர்டும் பட்டாளத்தார் நாலாயிரவரும் போருக்கு [illegible]னார்கள். "ஜயித்தால் ஜயிப்பேன்-அல்லாவிட்டால் புறங்காட்டித் திரும்பேன்" எனச் சபதம்சொன்ன அந்தத் தளகர்த்தருக்[illegible] இருந்த வீரியம் தளத்திற்கும் இருந்[illegible] அருந்தொழில் பிராணாபாயமானது: ஆதலால், அவர்கள் பூரண தீரமுள்ளவர்களாயிருப்பது ஆவசியகந்தான். அலைபுரண்டு அதிதீவிரநதியாய் ஓடும் ஆறு ஒன்று அவர்களுக்கு எதிர்ப்பட்டது. அதைத்தாண்டி அக்கரை சேர்ந்துதான் மாற்றான் கோட்டை பிடிக்கலாமேதவிர மற்றப்படியல்ல. அக்கரையில் பகைவர் பீரங்கிக்குண்டுமாரிபொழிய எத்

தனித்து நிற்கையில், ஆறுகடந்து கரையேறும் அற்புத அத்தொழிலை நினைக்கவே அஞ்சாத நெஞ்சமுள்ளவர்களுக்கும் அதிர்ச்சி உண்டாம். பேயார்ட் தளபதிக்கோ அச்சம் சற்றாவது இல்லை. தமது பலம்-தளத்தின் பலம் இவ்விருசாதனங்களால் தொடங்கிய கருமம் அடுக்காய் முடிக்கலாமென்று அவர் மனம் தேறினர். மாற்றானுடைய பீரங்கிவெடி இடிஇடித்தது போலச் செவிஅதிரக்கேட்க, மனம் எவ்வளவும் பேதிக்காமல் சேனாபதி சிறுசேனையுடன் ஆற்றில் இறங்கி அதிதீவிரமாய் நடந்து விக்கினமின்றி அக்கரைசேர்ந்தார். அதன்மேல் கால்நாழிகை நேரம் கனகலக்கம் உண்டாயிற்று. அங்கிலேய சேனைமுழுதும் அடர்ந்த புகைக்காட்டில் முழுகி மறைந்துபோயிற்று. மறைந்தும், சேனாவீரர் துள்ளுசிங்கம்போல் ஆக்கிரமித்து எக்களித்து இரைந்தார்கள். அவ்விரைச்சல் பீரங்கிவெடி முழக்கத்தையும் அடக்கிற்று. புகைப்படலம் மூடிக்கொண்டதனால் அவர்கள் இரைச்சல் கேட்டதொழிய, உருத்தெரியவில்லை. அவர்களை மறைத்த புகைத்திரை கலைந்து வெளிகாணவும், அவர்கள் கோட்டை பிடித்துக் கொத்தளத்தில் ஏற்றிய கொடி பறந்தது.

பாக்கியம்—திப்புவிற்கு வந்த கதி என்ன, அம்மா!

அம்மணியம்மாள்—திப்பு பக்திச்சிரத்தையுள்ள சேனாவீரர் சிலருடன் வெற்றிபெற்ற பகைவருடைய படைவகுப்பின் இடதுபக்கத்தை முந்தவிடாமல் சற்றுவேளை தடுத்தும், அப்புறம் ஆற்றாமையால் தலைசுழலத் தரையிற் சரிந்தான். குண்டு பட்டுப்பட்டு அவன் உடலில் அங்கங்கே வலைக்கண்போலத் துவாரங்கள் இருந்தன. இறந்தபின்னும் அவனிடத்தில் விசுவாசமுள்ள சேவகர் சிலர் அவனைவிட்டுப் பிரியவேயில்லை;

P. 164

DEATH OF TIPPOO SAIB

திப்பு சுல்தான் போரில் மடிந்தது.

சுற்றிநின்று பிரேதத்தைக் கட்டுக்காவல் செய்தார்கள். எதிர்த்தபோரில் பகைவரை வென்று திப்புவைத் தப் ...த்துக்கொண்டுபோகத் தங்களால் ஆகாததனால், உ...ன் பிரேதத்தையாயினும் மாற்றான் கைக்கு விலக்கி, உண்டசோற்றுக் கடன்தீர்ப்பது தங்கள் பார மென்று எண்ணி அவர்கள் அப்படிச் செய்தார்கள். கடைசியில் அவர்களால் அதுவும் முடியவில்லை. சீரங்கபட்டினம் அங்கிலேயர் வசப்பட்டுச் சிலநாள் சென்றதன்மேல், நரைதிரைகாலுமளவும் நாட்பட இருக்கக் கொடுத்துவைக்காத திப்புவின் உடல் சேவ கர் பிணத்திரளின்கீழ் இருந்து பெயர்த்தெடுக்கப் பட்டது.

பாக்கியம் — பின்னும் சிலநாள் இருந்து, சத்துரு பயத்தால் வருந்திப் பரிதபிப்பதிலும், விரைவில் இறந் துபோனது அவன் பெரும்பாக்கியமென்று எண்ணு கிறேன்.

அம்மணியம்மாள் — பூலோகவாழ்வு தாழ்வைச் சுட்டிச் சொல்லில், படையிற்பட்டது அவன் பாக்கிய மென்பது மெய்யே. மரணத்திற்குப்பின் வரும் நடுத் தீர்ப்பை நினைக்க மனம் பதைக்கின்றது. செய்த அதிக் கிரமம் அனேகம்...ாகவும் அவன் தெய்வத்துக்குக் கணக்கு ... ...கவேண்டுமே.

...ய — திப்பு இறந்த செய்திகேட்டு வெல்ஸ்லி பிரபு மிகக் களிகூர்வாரென்று நினைக்கிறேன்.

அம்மணியம்மாள்—அதற்கு ஐயம் இல்லை. அவன் அங்கிலேயருக்கு அறக்கொடிய பகைவன்; அவன் இறக்கவும் அந்தப் பகை ஒழிந்தது. இந்த யுத்தத்தில் அங்கிலேயர் பெற்ற சித்திக்கு முக்காலே மூன்றுவீசம்

மூலகாரணம் கவர்னர் ஜெனரலின் திடசித்தமும் மூற்புத்தியுமென்றே சொல்லலாம். யுத்தத்திற்கு எத்தனமாக அவர் செய்த உபாயமனைத்தும் தவறுமற்பலித்தன. அந்த உபாயங்களை அடுத்து இரண்டுமாசத்திற் படைமுயற்சி கைகூடிற்று. ஆதியில் கவர்னர் ஜெனரல் படையெடுக்கத் திட்டஞ்செய்தது புத்தியல்லவென்று குறைசொன்னவர்கள் அற்பகாலத்திற்குள் அங்கிலேயருக்கு இங்குள்ள பெரும்பகைவனைக் கருவறுத்து அன்னியப்பிரதேசம் ஒன்றை நூதனமாக அவர்கள் எல்லைக்குள் சேர்த்து வருஷவாரி கோடிரூபாய்வரையில் அதிக அரசிறை வருவழி உண்டாக்கின அவருடைய அதிசய விவேகபலத்தை வெளிப்படையாய்க் கண்டு வியந்து பாராட்டினார்கள். அவருக்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பும் சோபனஉபசாரமும் உண்டாயின. சீரங்கபட்டினத்தில் கொள்ளைகொண்ட ரொக்கமொத்தத்தில் அவர் பங்குக்குப் பத்துலக்ஷம் ரூபாய் கொடுக்கக் கம்பெனியார் தீர்ந்து அவரைச் சம்மதம் கேட்டார்கள். வெகுமதிபெற அந்தப் புருஷோத்தமர் உடன்படவில்லை. தாவடிபோய், சொந்த பிராணபாயத்தை நினைக்காமல் அடிபடைசெய்த சுத்த வீரருடன் படைமுகத்தில் தாம் இல்லாததனால், வெகுமானம்பெறுவது தர்மமல்லவென்று அவர் மறுத்தார். கம்பெனியாருக்கு அவரை எவ்வாறுயினும் வெகுமானியாதிருக்க மனம் தாளவில்லை. யுத்தம்செய்யும் முறையை யூகித்து விதித்தவர் அம்முறையைச் சாதித்தவர்களைப்போல வெகுமதிபெறப் பாத்திரரென்று கம்பெனியாருடைய யுக்திபுத்தியிற்பட்டது: ஆனது பற்றி, அவர்கள் அந்த மார்க்விஸ் பிரபு செய்த பேருபகாரத்தை நினைந்து, அதற்கு அறிகுறியாக, அன்று

தொட்டு இருபது வருஷகாலம் ஐம்பதினாயிரம் ரூபாய் வார்ஷிகம் கொடுத்துவர நியதிசெய்தார்கள்.

பாக்கியம் — கம்பெனியார் இந்த நிர்ணயம் செய்தார்களென்று சொல்லக்கேட்டுச் சந்துஷ்டியானேன். இதுவே நியாயம்!

அம்மணியம்மாள்—இவ்வுலகில் தாரதம் அறிந்து வெகுமானிப்பார் இல்லை. அவ்வாறு வெகுமானிப்பது அசாத்தியந்தான். வெல்ஸ்லி பிரபு ராஜபிரதிநிதியாகி அரசாண்டகாலத்தில் நடந்த சண்டைகளில் அங்கிலேயர் அடைந்த வெற்றியைத் தேசத்தார் அனைவரும் ஒருநாளும் மறவாதிருந்து அவரை வாழ்த்துவார்கள். இந்தியாவிற்கு அவர் செய்த நன்மை சண்டையில் வெற்றிபெற்றது ஒன்றே, அல்ல; மகத்துவமும் விசாலமுமுள்ள இந்துதேசத்தில் இராச்சியபாரம் தாங்கிவரும் அங்கிலேய துரைகள் கல்வியில வித்தியாசாலை ஒன்று ஆவசியகம் வேண்டுமென்று ஸ்தாபித்தவரும் அவர்தாம்.

பாக்கியம்—இத்தேசத்திற்கு உத்தியோகநியமனம் பெற்றுவரும் துரைகள் இங்குவருமுன் சீமையில் ஹேலிபுரிப் பாடசாலையில் கற்றுத் தேறிவருவது வழக்கமென்றல்லவா கேள்விப்பட்டேன்.

அம்மணியம்மாள்—நீ கேள்விப்பட்டது மெய். அந்நாள் ஹேலிபுரிப் பாடசாலை இல்லை. இத்தேசத்தில் வித்தியாசாலை ஒன்று ஸ்தாபிக்காமல் தீராதென்று முதலிற் கம்பெனியாருக்குத் தெரியக்காட்டித் தேசத்திற்கு எல்லாம் பேருபகாரிஆனவர் வெல்ஸ்லி பிரபுவே. அக்காலத்தில் பதினாறு பதினேழு பருவமுள்ள வாலிபர்களை ஸிவில்-ராணுவவகுப்புகளில் சேர்த்து

உத்தியோகம் செய்ய நியமித்து அனுப்புவார்கள். அது
தான் அவர்கள் சீமையில் இருந்து கல்விபயிலத்த
கும் பருவம். தம்மினும் இருமடங்கு அதிகசாமர்த்
தியமும் அறிவுமுள்ள பிரஜைகளுக்கு விற்பத்தி
உண்டாக்கவும் அரசாட்சி நிர்வகிக்கவும் அவர்களால்
மாளுமா? இந்தாமுடையவர்களோ ராஜாதிகாரம் செ
லுத்தவைத்தால், இன்னின்ன விளைகள் உண்டா
மென்று வெல்ஸ்லி பிரபு பூர்வதிஷ்டியாய்க் கண்டு,
நச்சுப்பூண்டை முளையிலே களைவதுபோல, அவ்வி
ளைக் கருவைத் தவிர்க்கும்படி, கல்கத்தாவில் கல்விச்
சாலை ஒன்று ஸ்தாபிக்கத் நிர்மானித்தார். அதற்கு
அவரே அத்தியக்ஷரானார். அதிற் பிரவேசிக்கும் சீமைத்
துரைகள் பிரபுவின் எண்ணத்தையும் விவேகசாமர்த்
தியங்களையும் கண்டு, தாமும் அந்தக் குணாதிசயங்
களைப் பெற்றுப் பிரபலராகும்படி நாடி, அங்கங்கே
போய் உழைப்பார்கள். கம்பெனியாருக்கு இந்த வித்
தியாலய ஸ்தாபனம் அற்பமேனும் பிரீதியாயிருக்க
வில்லை. இந்த நூதன ஏற்பாட்டுக்கு இடம் கொடுத்
தால், ஸாவீரத்தங்களுக்குச் சலிகை குன்ற, கவர்னர்
ஜெனரலுக்கு அதிகாரமும் செல்வாக்கும் அபரிமித
மாய் உண்டாமென்று அவர்கள் அஞ்சினார்கள்போ
லும். மைசூர்ச்சீமையைப் பிடித்துக்கொடுத்தபொ
ழுது, அவர்கள் வெல்ஸ்லி பிரபுவிற்கு வெகுமதி
பத்துலக்ஷம் ரூபாய் மனம் உவந்து கொடுக்கப்பார்த்
தார்கள். பல்லாயிரம் பிரஜைகளின் க்ஷேமத்திற்கு
உறுத்துணையாகும் நூதன ஏற்பாடு செய்வதற்கோ
அவர்கள் அவரை விட்டவில்லை. வெல்ஸ்லி பிரபு
கருதியபடி கல்கத்தாவிற் கல்விச்சாலை ஸ்தாபித்தா
யிற்று. அதை ஆதரிக்கவேண்டும் ரொக்கம் கொடுப்

பதில்லையென்று அவர்கள் ஒருதலையாய் மறுத்தார்கள்.
அதனால் தாம் சிந்தித்த நற்கருமம் சிதறியதை நினைந்து
மனம் நொந்து இந்திய ராஜபிரதிநிதி சீமைக்குக் கடி
தம் எழுதி, தாம் நிர்வகிக்கும் உயர்ந்த உத்தியோகத்
தை விட்டுவிடுவது தமக்கு முக்கிய இஷ்டமென்றும்,
உத்தியோகத்தில் இருக்கிறவரையில் உத்தம சித்திக்கு
உதவும் கருவியெனத் தமது சித்தத்திற்பட்ட முக்கிய
ஏற்பாட்டைக் கைவிடுவதில்லையென்றும் தெரிவித்தார்.
அன்றியும், மேற்குறித்த கல்விச்சாலையில் வாலிபருக்கு
விற்பத்தி உண்டாக்கிச் சிலரை யுத்தகளத்தில் படைத்
தலைவராகும் திறமுடையோராக்கியும், சிலரைச் சிக்
கான அரசிறைவிதி-நியாயவிசாரணைவிதிகளைச் சிக்க
றந்தத் திறம் தெரிந்து தெளிந்து செலுத்த வல்லவராக்
கியும் அனுப்பினால், நாள் ஏறஏறக் கம்பெனியாருக்கு
இன்னின்னபடி அனுகூலம் உண்டாமென்று கோர்ட்
அவ் டிரெக்டர்ஸ் என்னும் துரைத்தன சபையாருக்
குச் சொற்சாதுரியமாய்க் காட்டினார். காட்டியும்,
அவர்சொல் அடிகாற்றிற் பதரெனப் பறந்தது. சந்தே
கத்தால் மனக்கண்ணொளி மழுங்கிய அவர்களுக்கு
அவர் சொன்ன உபாயத்தின் நலம் தெரியவில்லை; அவ
ரைக் கைவிடவும் மனம் இல்லை, அவர் எடுத்த முயற்
சிக்குத் துணைநிற்கவும் பிரியம் இல்லை. அவரை விட்
டால், அக்காலத்தில் அடுத்தடுத்து நேரிடும் இடரை
விலக்கி, கவர்னர்ஜெனரல் உத்தியோகம் சித்தியாய்
நிர்வகிக்க வல்லவர் இல்லை. அது அவர்களுக்கு மயக்
கமின்றித் தெரியும். அதனால் உத்தியோகம் கைவிடா
திருக்க அவர்கள் அவரை வேண்டிக்கொண்டார்கள்.
கல்விச்சாலை ஸ்தாபிக்கவோ அவர்கள் அனுமதி பிறக்க
வில்லை; ஆனாலும், வெல்ஸ்லி பிரபு மிகுந்த செல்வாக்

குடையவராதலால், சீமைக்குத் திரும்பிப்போகுந்
தனையும் ஸ்தாபித்த கல்விச்சாலையை விட்டுவிடாமல்
ஆதரித்துவந்தார். அவர் போகவும், கல்விச்சாலை நிலை
குலைந்துபோயிற்று. அது இருந்ததெல்லாம் சொற்பகா
லந்தான். அக்காலத்தில் அதனால் அளவற்ற பயன் உண்
டாயிற்று. அவர் மெற்காப் பிரபு-வில்லியம் பற்றர்வார்த்
பேலி-ஜான் ஆடம்-ஸ்ரீ ரிச்சார்ட் ஜேன்கின்ஸ்-ப்லௌ
டென்முதலிய பிரு திறமையுள்ள வெகு ஜனங்களைக்
குறிக்கொண்டவர்களாக்கிக் கொடுத்த கடன்சுமை இந்
திய பிரஜைகள் யாவர் தோள்மேலும் ஏறியிருக்கின்
றது. அவருடைய மனவலியைக் கண்டுகண்டு அவர்
களுக்கு ஜீவன் எனுந்தரும் உற்சாகம் பிறந்தது. அவர்
கள் பெருந்தகைமையும், மகத்துவமும், உத்தம குண
முமுடையவர்களானார்கள். இந்தக் குணங்கள் மூர்த்
தியமாய் போர்ட் வில்லியம் வித்தியாசாலையில் வெல்
ஸ்லி பிரபு என்னும் புருஷரத்தினத்தின் போதனையால்
உற்பத்தியாயினவென்று அவர்கள் ஜீவன் உள்ள
வும் அறிக்கைசெய்து, அதை அரிதிற்பெற்ற பெருமை
யாய்க் கொண்டாடினார்கள். அவர்கள் கல்கத்தா வித்
தியாசாலையிற் கற்கும்பொழுது அவர்களைக் கண்டுபயி
ன்ற கனம்பொருந்திய கேரி போதகர் செய்த உபந்யா
சம் ஒன்றில் அவர்களைச் சுட்டி வெல்ஸ்லி பிரபுவிற்கு
இரண்டொரு வாக்கியம் சொன்னார். இந்தப் போதகர்
குருத்தொழிலில் வெகு சிரத்தையுள்ளவர்; குருவகுப்
பார்க்கு நெற்றித்திலதமென விளங்கும் உத்தம குண
நிசயங்கள் மெத்தவும் உள்ளவர்; வித்தியாசாலை ஸ்தா
பிக்கும் உபாயத்தைப்பற்றி வெல்ஸ்லி பிரபுவுடன்
கூடித் தீர்க்காலோசனை செய்தவர். உபந்யாசத்தில்
அவர் மொழிந்தது இது:—"பிரபு, இம்மாணாக்கர்கள்

இந்த ராஜ்யபாரத்தைத் தாங்கும் ஸ்தம்பங்கள் ஆவா
ர்கள்; பிரபு அவர்கள் பெயரை அநேகபாஷைகளில்
பதிவுசெய்வார்கள்; தங்கள் கீர்த்தியை என்றும் அழி
யாமல் நிறுத்துவார்கள்; உருக்கமுள்ள பிதாவும் நீ,
உற்றதுணையும் நீயே என்று பிரபு அவர்களை வாழ்த்து
வார்கள்; தங்கள் பெயருக்கு அவர்களால் ஒருநாளும்
சின்னம் உண்டாகாது; பருவம் முதிர்ந்திருக்கையில்
அவர்கள் பக்திவிநயத்தோடு தங்கள் வணக்கத்தையும்
நட்பையுங்குறித்துப் பூஜ்சாக்ஷி பகர்ந்து பிரபு அவர்
களுக்குக் குதுகுலிப்பு உண்டாக்குவார்கள்; தாங்கள்
அவர்களுக்குக் கற்பித்த கல்வியினால் விளைந்த பயனைத்
திருஷ்டாந்தபூர்வமாய்க் காட்டித் தங்களை மகிழ்விப்
பார்கள்; இந்தக் கல்விச்சாலையால் நல்லொழுக்கத்திற்
கும், தெய்வவணக்கத்திற்கும், ராஜ-பிரஜாதர்மத்திற்
கும் அநுகூலமாய் உண்டான எண்ணரிய பேறுகளைத்
தெரியக்காட்டித் தங்களுக்குப் பிரீதி உண்டாக்குவார்
கள். அருமையான அந்த நற்பேறுகளால் ஆசியாவா
சிகளாகிய லட்சாதிலட்சம் ஜனங்களுடைய சுகமும்,
அங்கிலேயருடைய மகத்துவமும், க்ஷேமமும் ஒன்றாய்
இணைந்து பெருகி உரங்கொள்ளும்."

கமலம்—அதல்லோ ஆனந்தம்! அதுகேட்டு வெல்
ஸ்லி பிரபு மகிழ்ந்திருப்பாரே அம்மா!

அம்மணியம்மாள்—அதற்கும் சந்தேகமா? யுத்தத்
திற்கும் ராஜ தந்திரத்திற்கும் நீங்காச் சம்பந்தமுள்ள
அக்கிரமங்களும் ஆசை இச்சைகளும் பொருந்திய
அருந்தொழில் அநேகம் செய்து துலங்குவதிலும் லோ
கோபகாரியென்று மேற்சொல்லியவாறு பிறர் வாழ்த்
தப்பெறுவது அழியாப் பெரும்புகழென்று எண்ணு
கிறேன்.

பாக்கியம் — மேற்குறித்த கல்விச்சாலையின் விசேஷபயன் கம்பெனியாருக்குத் தோன்றாதது ஆச்சரியம் அம்மா!

அம்மணியம்மாள் — வெங்கல், தன்காரியத்தில் கண்ணாயிருத்தல் முதலிய அருணங்களின் வசப்படாதவர்களுக்கும் வசப்பட்டவர்களுக்கும் மனக்கண்ணொளி சமமாயிராது. முன்குறித்த வகுப்பார்க்கு உள்ளது உள்ளபடி தெளியத்தோன்றும்; பின்சொல்லிய வகுப்பார்க்கோ தோன்றாது. ஆசை என்னும் பேய்பிடித்திருப்பதனால் அவர்கள் மனக்கண் பஞ்சடைந்திருக்கும். கம்பெனியார் இப்படிப்பட்டவர்கள்தான். அவர்கள் இந்தியாவில் கல்விச்சாலை ஸ்தாபிக்க இடங்கொடாதிருந்தும், வெல்ஸ்லி பிரபு சொல்லிய யுக்திப்படி செய்வது அவசியகமும் முறைமையுமென்று அறிந்து, இங்கிலாந்திலே ஸிவில் வகுப்பாருக்கு ஹெலிபுரியிலும், ராணுவவகுப்பாருக்கு அட்டிஸ்கோம்பிலும் வித்தியாசாலைகள் இரண்டு ஸ்தாபித்தார்கள். வெல்ஸ்லி பிரபு தேறவிசாரித்துத் திர்ப்திகரமானதென்று கண்டு விரும்பித் தொடுத்தமுயற்சி வியர்த்தமாய்ப் போனதைப்பற்றி மிகு மனவருத்தப்பட்டிருப்பார். அவர் தாமே செய்யநினைத்த நன்மை பிறரால் செய்யப்பட்டது. இதை அறிந்து, அவர் கம்பெனியார் செய்த குறையை மறந்து திர்ப்தியடைந்திருப்பார். இது நிசம். அவரைப்போல உதாரகுணமும் பெருமனதுமுள்ளவர்கள் தீங்குக்குத் தீங்குசெய்ய நினைப்பது இயற்கையல்லவே. இந்திய உத்தியோக வகுப்புகள் அனைத்திலும் நூதனமாய் ஏற்பட்டிருக்கின்ற அளவற்ற சீர்திருத்தங்களை அவர் தீர்க்காயுசு பெற்றிருந்து காண்பாரானால், ஆனந்தபரவசமடைவாரே.

9-ம் அதிகாரம்.

அம்மணியம்மாள் — இந்திய சரித்திரச்சுருக்கம் முடிக்குமுன் மெற்காப் பிரபுவைப்பற்றிச் சிறிது சொல்லாது விடவொண்ணாது. பகுத்தறிவுக்கும், மேலான நன்னெறிக்கும், அதிசய புத்திக்கூர்மைக்கும் அவரை அச்சென்று நன்குமதித்து அவர் செய்தபடி செய்பவர்கள் பெருமையடைவார்கள்.

பாக்கியம் — இந்தக் குணங்களைத்தானே சாமர்த்தியம் என்பது? அல்லவே அம்மா?

அம்மணியம்மாள் — அல்ல. இக்குணங்கள் சாமர்த்தியம் என்பதிலும் மேலானவைகள். இவை இன்றி, என்னென்ன அற்புத சாமர்த்தியங்கள் இருந்தாலும், அளவற்ற தீமை உண்டாவதன்றி, தினையளவும் நன்மை உண்டாகாது.

சுந்தரம் — மெற்காப் பிரபு கல்கத்தா வித்தியாசாலையில் கற்ற வித்தியார்த்திகளில் ஒருவரென்று சொன்னீர்களல்லவா அம்மா?

அம்மணியம்மாள் — ஆமாம். அவரே முதலில் அவ்வித்தியாசாலையிற் சேர்ந்தவர்; இறக்குந்தனையும் வெல்ஸ்லி பிரபுவை நெஞ்சார நன்குமதித்தவர்; தமது ஆசிரியராகிய அவ்வள்ளலின் சாமர்த்திய அதிசயங்களுக்குத் தமது திறமையாற் சாக்ஷிபகர்ந்த பெரியோரில் ஒருவர். வெல்ஸ்லி பிரபுவிற்கு அற்புத அவதான சக்திஉண்டு. இதற்கு ஒரு திர்ஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறேன். ஒவ்வொரு சமயத்தில் அவர் உத்தியோகஸ்தர்

கள் பலரை, பெரும்பாலும் வாலிப வித்தியார்த்திகளை வரவழைத்து, விஸ்தாரமான மண்டபத்தின் இருபக்கத்திலும் இருசாரியாக இருத்தி, எழுதும் பீடங்கள் போடுவித்து, ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமற்ற வெவ்வேறு அரசாட்சி விஷயங்களைத் தலைக்கு ஒன்றாகக் குறித்து, பத்திகளின் இடையே நடந்த நடையில் விஷயம் ஒன்றோடொன்று மயங்கவிடாமல் விசாரித்துப் பகுத்துத் தெளிவுற வாசகம் சொல்வார். அவர்கள் கருத்தாய்க் கேட்டெழுதுவார்கள். அவர்கள் கைவிரைவிற்கு அவர் வாக்கு விரைவு எவ்வளவும் இளைக்காது.

கமலம்—இது என்ன அதிசயம் அம்மா? இது செய்து நிர்வகிக்க வல்லவர் ஆர்? நானானால், விஷயம் அனைத்தும் தலைதடுமாறி வேலைமுழுதும் வியர்த்தமாய்ப் போகும்.

அம்மணியம்மாள்—ஆம், அது மெய். வெல்ஸ்லி பிரபுவைப்போலப் புத்திக்கூர்மையும் அவதானசக்தியுமுள்ளவர்களுக்கன்றி மற்றவர்களுக்கு அந்த வரம் அமையாது. அத்தனை புத்திவல்லமையுள்ளவர்களைக் காண்பது அரிது. இங்கே கவர்னர் ஜெனரலைப்பற்றிய கதைத்தொடர்பை நிறுத்திவிட்டு, சீரங்கபட்டினம் பிடித்த நாள்முதல் இந்தியாவில் நடந்த சங்கதிகளில் முக்கியமானவைகளைச் சிந்திப்போம். முந்தி ஒன்று சொல்லவேண்டும். மஹாராஷ்டிர குறுநிலமன்னரைக் கீழ்ப்படுத்த உவாரென் ஹேஸ்டிங்ஸ் நினைந்த உபாயம் எது? மறந்திட்டீர்களா, ஞாபகம் இருக்கிறதா?

பாக்கியம்—அது இன்று சொன்னதுபோல எங்கள் ஞாபகத்திற் பதிந்திருக்கிறது, அம்மா. மஹாராஷ்டிரரைக் கீழ்ப்படுத்த ஹேஸ்டிங்ஸ் அனுப்பியிருந்த ஸ்ரீ அயர்கூட்டை, அங்கிருந்து திரும்பி வரவழைத்து ஹை

டர் அலியோடு எதிர்த்துச் சண்டை செய்யும்படி சென்னைக்கு அனுப்ப நிமித்தம் உண்டானதும் அறிவோம்.

அம்மணியம்மாள் — அக்காலத்தில் அங்கிலேய துரைத்தன மகத்துவத்தைப்பற்றி அந்த மஹாராஷ்டிர குறுநிலமன்னருக்கு உண்டான அச்சமும் ஐயமும், செல்வப்பொருள் வளம் மிகுந்த மைசூர்ப் பிரதேசம் அங்கிலேயருக்கு அதீனமானபின், பதின்மடங்கு அதிகரித்தன. அங்கிலேய துரைத்தனப் பிரதேசங்களுக்கு மட்டற்ற அச்சம் உண்டாக்கும் பலமுடையோராகத்தக்க மஹாராஷ்டிரரை மிஞ்சவிடாமல் எவ்வாறாயினும் அடக்கிவைப்பது ஆவசியகமென்று வெல்ஸ்லி பிரபுவிற்குத் தோன்றியது: ஆதலால், முக்கியமாய் அவர் நிஜாமோடு புதிதாக உடன்படிக்கைசெய்ய உபாயம் சூழ்ந்து முடித்தார்.

கமலம்—நிஜாமின் பிரதேசம் எங்கே அம்மா? நீங்கள் சொன்னது மறந்துவிட்டேன்.

அம்மணியம்மாள்—படத்தைப் பார் அம்மணி. நிஜாமின் பிரதேசம் மைசூருக்கு வடக்கு. அவ்வுடன்படிக்கையில் திப்புஸாஹிப்பை ஜயித்ததனால் நிஜாமின் பங்குக்கு வந்த பிரதேசம் அடங்கலையும் நிஜாம் அங்கிலேயருக்குக் கொடுத்துவிடுகிறதென்றும், இதுவரையும் நிஜாம் கம்பெனியாருக்குச் செலுத்தின பகுதி இனிச் செலுத்தவேண்டுவதில்லையென்றும், நிஜாமின் பிரதேசத்தில் தாவடிபோகும் சத்துருக்களைத் தடுக்கும் பொருட்டுக் கம்பெனியார் முன்னிலும் அதிக காவற்படையை அனுப்புகிறதென்றும் கண்டெழுதியிருந்தது.

சுந்தரம்—ஆஹா, இது எவ்வளவு தந்திரமான உடன்படிக்கை! இது ஒரு பெண்ணைப்பார்த்து, உன் பணிகாரத்தைக் கொடு, நான் அதைப் பெட்டியில் வைத்

கள் பலவை, பெரும்பாலும் வாலிப வித்தியார்த்திகளை வரவழைத்து, விஸ்தாரமான மண்டபத்தின் இருபக்கத்திலும் இருவரிசையாக இருத்தி, எழுத்துப் பீடங்கள் போடுவித்து, ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமற்ற வெவ்வேறு அரசாட்சி விஷயங்களைத் தமக்கு ஒல்ருகக் குறித்து, பந்திகளின் இடையே நடந்த நடையில் விஷயம் ஒன்றோடொன்று மயங்கவிடாமல் விஷயவிற் பகுத்துத் தெளிவுற வாசகம் சொல்வார். அவர்கள் கருத்தாய்க் கேட்டெழுதுவார்கள். அவர்கள் கையினாவிற்கு அவர் வாக்கு விரைவு எவ்வளவும் இளைக்காது.

கமலம்—இது என்ன அதிசயம் அம்மா? இது செய்து நிர்வகிக்க வல்லவர் ஆர்? நானானால், விஷயம் அனைத்தும் தலைதடுமாறி வேலைமுழுதும் வியர்த்தமாய்ப் போகும்.

அம்மணியம்மாள் — ஆம், அது மெய். வெல்ஸ்லி பிரபுவைப்போலப் புத்திக்கூர்மையும் அவதானசக்தியுமுள்ளவர்களுக்கன்றி மற்றவர்களுக்கு அந்த வரம் அமையாது. அத்தனை புத்திவலிமையுள்ளவர்களைக் காண்பது அரிது. இங்கே கவர்னர் ஜெனரலைப்பற்றிய கதைத்தொடர்பை நிறுத்திவிட்டு, செங்கபட்டினம் பிடித்த நாள்முதல் இந்தியாவில் நடந்த சங்கதிகளில் முக்கியமானவைகளைச் சிந்திப்போம். முந்தி ஒன்று சொல்லவேண்டும். மஹாராஷ்டிர குறுநிலமன்னரைக் கீழ்ப்படுத்த உவாரென் ஹேஸ்டிங்ஸ் நினைத்த உபாயம் ஏது? மறந்துவிட்டீர்களா, ஞாபகம் இருக்கிறதா?

பாக்கியம்—அது இன்று சொன்னதுபோல எங்கள் ஞாபகத்தில் பதிந்திருக்கிறது, அம்மா. மஹாராஷ்டிரரைக் கீழ்ப்படுத்த ஹேஸ்டிங்ஸ் அனுப்பியிருந்த ஸ்ரீ அயர்கூற்றை, அங்கிருந்து திரும்பி வரவழைத்து ஹை

டர் அலியோடு எதிர்த்துச் சண்டை செய்யும்படி சென்னைக்கு அனுப்ப நிமித்தம் உண்டானதும் அறிவோம்.

அம்மணியம்மாள் — அக்காலத்தில் அங்கிலேய துரைத்தன மகத்துவத்தைப்பற்றி அந்த மஹாராஷ்டிர குறுநிலமன்னருக்கு உண்டான அச்சமும் ஐயமும், செல்வப்பொருள் வளம் மிகுந்த மைசூர்ப் பிரதேசம் அங்கிலேயருக்கு அதீனமானபின், பதின்மடங்கு அதிகரித்தன. அங்கிலேய துரைத்தனப் பிரதேசங்களுக்கு மட்டற்ற அச்சம் உண்டாக்கும் பலமுடையோராகத்தக்க மஹாராஷ்டிரரை மிஞ்சவிடாமல் எவ்வாறாயினும் அடக்கிவைப்பது ஆவசியகமென்று வெல்ஸ்லி பிரபுவிற்குத் தோன்றியது: ஆதலால், முக்கியமாய் அவர் நிஜாமோடு புதிதாக உடன்படிக்கைசெய்ய உபாயம் சூழ்ந்து முடித்தார்.

கமலம்—நிஜாமின் பிரதேசம் எங்கே அம்மா? நீங்கள் சொன்னது மறந்துவிட்டேன்.

அம்மணியம்மாள் — படத்தைப் பார் அம்மணி. நிஜாமின் பிரதேசம் மைசூருக்கு வடக்கு. அவ்வுடன்படிக்கையில் திப்பு ஸாஹிப்பை ஜயித்ததனால் நிஜாமின் பங்குக்கு வந்த பிரதேசம் அடங்கலையும் நிஜாம் அங்கிலேயருக்குக் கொடுத்துவிடுகிறதென்றும், இதுவரையும் நிஜாம் கம்பெனியாருக்குச் செலுத்தின பகுதி இனிச் செலுத்தவேண்டுவதில்லையென்றும், நிஜாமின் பிரதேசத்தில் தாவடிபோகும் சத்துருக்களைத் தடுக்கும் பொருட்டுக் கம்பெனியார் முன்னிலும் அதிக காவற்படையை அனுப்புகிறதென்றும் கண்டெழுதியிருந்தது.

சுந்தரம்—ஆஹா, இது எவ்வளவு தந்திரமான உடன்படிக்கை! இது ஒரு பெண்ணைப்பார்த்து, உன் பணிகாரத்தைக் கொடு, நான் அதைப் பெட்டியில் வைத்

துப் பூட்டிப் பத்திரப்படுத்துவேன் என்று சொல்வதற்கு ஒப்பாயிருக்கின்றது.

அம்மணியம்மாள்—வெல்ஸ்லி பிரபுவின் ராஜதந்திரத்தில் நீ பயின்றிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. அதுபற்று அவரைப்போல உபாயம் சூழ வன்றால் மாளாதென்று எண்ணுகிறேன். அவர் செய்த உடன்படிக்கை கிரமம் உத்தமம். ஹைதிராபாத்தில் பெருந்தனத்தை வைத்து ஆதரித்ததனால், அங்கிருந்து மாற்றான் படையெடுத்து வரும் வழி அடைக்கப்பட்டது: ஆகவே, அங்கிலேயருக்குத் தென்னிந்தியாவில் அதீனமாகிய பிரதேசத்தில் அவர்கள் எந்நாளும் சத்துரு பயம் அற்றிருக்கலாம். இவ்வாறு அங்கிலேயர் தந்திரமாய்ப் பெற்ற பெரிய ஜயத்தை மஹாராஷ்டிரர் விளைவிற் கண்டு, பிரான்சியரைத் துணைக்கொண்டு மைசூர்ப் பிரதேசத்தை அங்கிலேயர் வசத்தினின்று தாவிப் பறிக்க ஆவலித்தார்கள். அவர்கள் கருதியபடி காரியசித்தி உண்டாவதற்குக் காலம் அவகாலமாயிருந்து தம்மோடு தாமே பிணங்கும்படி நேரிட்டது. இந்தப் பிணக்கால் அவர்கள் நினைத்த கருமம் சிதறிப்போயிற்று.

பாக்கியம் — வெல்ஸ்லி பிரபு வாரென் ஹேஸ்டிங்ஸைப்போல் அவர்களைக் கருவறுக்கும்படி இருதிறத்தாருக்கும் சண்டை மூட்டிவிட்டாரோ?

அம்மணியம்மாள்—சண்டை மூட்டி விட்டாரென்று சொல்வது சரியல்ல. ஒரு கட்சிக்குத் துணை நின்றார். அவ்விருதிறத்தாருக்கும் ஒருதலையாய் அவரே பிணக்கு உண்டாக்கினவரல்ல.

சுந்தரம்—அவர் மற்றொன்றும் செய்யவில்லை. உண்டான பிணக்கு என்னும் தீயை நெய்யிட்டு வளர்த்தார்.

ஐயோ, அம்மா! நாங்கள் இப்படி ஏதாயினும் செய்தால், நீங்கள் இன்னது சொல்வீர்களென்று அறிவேன்.

அம்மணியம்மாள் — அவ்விதத் துராகிர்தம் நீங்கள் செய்யச் சம்பவித்தால், உங்களுக்கு நன்றாய் உறைத்து அறிவுவரும்படி உங்களைக் கடிந்துபேசுவேன். அப்படிச் செய்வது நியாயந்தான். சரித்திரம் சொல்லும்பொழுது, நடந்தவைகளை உள்ளபடி சொல்லத்தான் வேண்டும். நடந்த சங்கதிகளை நீதிநூல் முறைக்கு இசையச் சாய்க்க என்றால் ஆகாதே. இதை நீங்களே பகுத்தறியவேண்டும்.

பாக்கியம் — வெல்ஸ்லி பிரபு சேர்ந்த கட்சி எது?

அம்மணியம்மாள் — பேஷ்வாவின் பட்சம்.

பாக்கியம் — அப்படியானால், அவர் நியாயமுள்ள பட்சத்திலேதான் சேர்ந்தாரல்லவோ?

அம்மணியம்மாள் — ஆம், அவர் சேர்ந்த பட்சத்திலேயே நியாயம் இருந்தாலும் இருக்கலாம்; ஆனாலும் குறுநிலமன்னர் இடைவிடாமல் தம்மிலே தாம் பிணங்கிக்கொண்டிருந்ததனால், முறைமையான அதிகாரம் மூக்காலே மூன்று வீசம் நாசமாய்ப்போயிற்று. ஸிந்தியாவுக்கும் ஹொல்க்காருக்கும் அதி உக்கிர யுத்தம் நடந்தது. அதில் பேஷ்வா ஸிந்தியாவின்பக்ஷம் சேர்ந்து பற்றற அபஜயப்பட்டான். பின்பு, அணைத்தாலும் ஜயபதி, அழித்தாலும் ஜயபதி என்று அவன் தன் சமஸ்தானத்தை விட்டு நீங்கி அங்கிலேயராணுவமரக் கலம் ஒன்றிற் புகலடைந்து, தனக்கு உதவிபுரியும்படி கவர்னர் ஜெனரலை ஆவலுடன் பிரார்த்தித்தான். பிரார்த்தனைப்படி அவனுக்கு உதவ உடன்பட்டால், தமக்குப் பெரும்பயன் உண்டென்று வெல்ஸ்லி பிரபு விரைவிற்

கண்டு, துணைப்படைகொடுத்தநவச் சம்மதித்தார். சம
யம் அறிந்து செய்யாமற்செய்யும் இந்த உதவிக்காகப்
பேஷ்வா கூர்ஜரப்பிரதேசத்தை அங்கிலேயருக்குக்
கொடுத்துவிடவும், மேற்குச் சமுத்திரக்கரையில் அவர்
கள் இறங்கியிருக்கும் சூரத்துமுதலிய இடங்கள் அவர்
களுக்கே அதீனமென்று ஒப்புக்கொள்ளவும், அங்கி
லேயருடைய சத்துருக்களைத் தன் சத்துருக்களென்று
எண்ணி நடக்கவும் வாக்குத்தத்தம் செய்தான்.

சுந்தரம் — வெல்ஸ்லி பிரபு தளம்கொடுத்து உதவி
னதற்குப் பேஷ்வா செய்த கைம்மாறல்லவோ கைம்
மாறு.

அம்மணியம்மாள்— அவர் செய்த உடன்பட்ட உத
வியைத் தாமசமின்றிச் செய்தார். நொடிப்பொழுதும்
தாமதிக்காமல் பேஷ்வாவிற்குத் துணைநிற்கும்படி வினை
ந்துபோக அவர் வெல்ஸ்லி தளகர்த்தரை ஏவினார்.
வியது ஏவாமுன் வெல்ஸ்லி தளகர்த்தர் பிரயாணப்
பட்டார். காலக்கிரமம் தப்பாமல் கருமம் கைக்கொள்
வது ஜீவன் உள்ளளவும் அவருடைய பிரகிருதியான.
ஹோல்க்கருடைய தண்டுகளுக்கு அவரைக் கண்ட
வுடன் மனமும் உடலும் பதறி உதறின. அவர்கள்
சண்டைக்கு நிற்காமல் தலைமோய் ஓடினார்கள். வெல்
ஸ்லி தளகர்த்தர் எள்ளளவும் எதிரிடையின்றித் தமது
சொந்த இடம்போலப் புனாவிற் பிரவேசித்தார். எதிரி
தோற்றதையும் பேஷ்வா அச்சமற்று மீளவும் சிங்காத
னம் ஏற இடம்பெற்றதையும் கண்டு, விந்தியாவிற்குப்
பிரித்தானியர் செல்வாக்கைத்தொட்டு அச்சமும் ஐய
மும் உண்டாயின. பேஷ்வா வெல்ஸ்லி பிரபுவுடன்
செய்த உடன்படிக்கையில் தான் சம்பந்தப்பட்டவனல்
லவென்று வெளியிட்டு விந்தியா பேஷ்வாவிற்குட்

படைத்துணைவராக ஏற்பட்ட கெடிமல்டலீகராகிய
பிரித்தானியர்மேல் சண்டைதொடுக்க எத்தனித்தான்.
வெல்ஸ்லி தளகர்த்தர் அவன் செய்த படைமுயற்சி
யைக் கண்டு இணையளவும் திகைக்கவில்லை. அவர் பக
ரூமற் புனாவிற்குச் சற்று எட்டத் தளத்தைக் கொண்டு
போய் நிறுத்தி, சண்டையோ-சமாதானமோ எது சம்ம
தமென்று இத்தனை தினத்தில் நியதிசெய்து தமக்கு
உறுதி தெரிவிக்கவேண்டுமென்று வலியுறுத்திக் கேட்
டார். அது விந்தியாவுக்கு ஆச்சரியமாயிருந்தது. இரு
ந்தும், அவன் பகைவர் பலத்தை மதித்து அறியவில்லை;
ஆனாலும், பகைவருடன் நெருங்கிச் சண்டைசெய்வது
புத்தியல்லவென்று அவனுக்குச் சந்தேகம் மேற்கொண்
டது. ஆதலால், இருதிறத்தையும் சமாதானப்படுத்தும்
பொருட்டு, பிரார் அரசனை மத்தியஸ்தனாக வைத்துக்
கொள்வது உத்தமமென்று யுக்திசொன்னான். இனி
இன்னது செய்யத்தகுமென்று திட்டமாகத் தெரிவிக்
கும்படி வெல்ஸ்லி தளகர்த்தர் உடனே தம்முடைய
சகோதரருக்குக் கடிதம் எழுதினார். அதற்கு வெல்ஸ்லி
பிரபு சண்டையிட்டாலும் சரி, சமாதானம் பொருந்
தினாலும் சரி, சமயத்தில் எது யுக்தமெனத் தோன்றுமோ
அதைத் தடையறச்செய்ய அவருக்குப் பூரண அதிகா
ரம் உண்டென்று மறுமொழி எழுதி அனுப்பினார். அந்
தப் பத்திரத்தில் இரண்டொரு வாக்கியம் இவை:—“டில்
லியில் பிரான்சியர் செல்வாக்கு நாசமாய்ப்போகும்
படி கூடிய பிரயத்தனம் எல்லாம் செய்யவேண்டும்.
இது எப்பொழுதும் மறவாமல் முக்கியமாய்ச் சிந்
தையில் வைத்துக்கொள்ளத்தகும். மொகல அதிபதி
யை நமது சார்பில் இருத்திக்கொள்வது உத்தமம். ஆக்
ரா-டில்லி உட்பட, யமுனாநதி தீரத்திற்கு அப்புறம்

நமது துரைத்தனம் விஸ்தரிப்பது அனுகூலமல்ல. அந்தந்த ஸ்வாதீன பிரதேச துரைத்தனத்தாருடன் கட்டாயமான சம்பந்த உடன்படிக்கை செய்யாமல் தீராது. இப்படிச் செய்வோமானால், ஆக வடக்கேயுள்ள மஹாராஷ்டிர குறுநிலமன்னர் நமது நிலத்தில் தாவடிவாராவண்ணம் நாம் தூண்டாமலே அவர்கள் தடுத்துக்கொள்வார்கள்." இவ்வாறு வெல்ஸ்லி பிரபு எழுதியனுப்பிய திட்டங்களைத் தலைக்கட்டிவரும்படி நடந்த வெல்ஸ்லி தளகர்த்தருக்கு வலதுகைபோல இருந்து உதவினவர் லேக் பிரபு. ஆரம்பத்தில் அவர் அங்கிலேயருக்குக் கௌரவபங்கமின்றிச் சாமோபாயம் செய்யத் தம்மால் ஆகும் எத்தனம் அனைத்தும் கையாட நிர்ணயித்தார். அவர் கருமம் சித்திக்குமென்று ஒருமுறை தோன்றியது. சாமோபாயம் செய்வதாக அபத்தம்சொல்லி, ஸிந்தியாவும் பிரார் அரசனும் உள்ளுக்குள்ளே தங்கள் சேனையைப் பலப்படுத்தித் தம்மை ஏமாற்ற இருப்பதை வெல்ஸ்லி தளகர்த்தர் வெகுநாட்செல்லுமுன் அறிந்தார். அவர்கள் சத்தியவந்தரல்லவென்று அவருக்கு அவர்கள்பெயரில் அசங்கியம் உண்டாயிற்று. இனிச் சமாதானத்திற்கு எள்ளளவும் இடம் இல்லையென்று பூர்த்தியாய் அறிந்து வெல்ஸ்லி தளகர்த்தர் விரைவிற் படைவகுத்துப் பொருது, டில்லி-லாஸ்வாரி-அஸ்ஸேவஸ்-அர்காம் இந்த நான்கு யுத்தகளத்திலும் பிரபலமான வெற்றிபெற்றார். தன்னால் ஈடுகொடுக்க ஆற்றாத சத்துருவுக்குக் கோபாக்கினியை மூட்டிச் சண்டைக்கு இழுத்தது தனக்கே வினையாய் விளைந்ததென்று ஸிந்தியா சமயம் தப்பிக் கண்டான். கண்டு பயன் என்ன? மஹாராஷ்டிரதேசத்துப் பிரதான கோட்டைகள் அனைத்தும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் அங்கிலேயர்

கைவசப்பட்டன. ஸிந்தியாவும் பிரார் அரசனும் தங்கள் பிரதேசங்களுக்குத் தலைமையாயிருந்த இடங்களைப் போக்கடித்தாயினும் சமாதான உடன்படிக்கை செய்ய இடம்பெறுவது பெருபகாரமென்று வாஞ்சித்திருந்தார்கள்.

பாக்கியம் — அதுவரையும் ஹோல்க்கார் எங்கே?

அம்மணியம்மாள் — அவன் பதறாமல், நடந்தேறும் சங்கதிகளின் சார்பில் கண்ணாயிருந்தான். ஸிந்தியா தோற்றுப்போவானென்று கண்டவுடன், ஹோல்க்கார் ஸிந்தியாவின் பிரதேசத்தில் ஒருபாகம் ஆதியில் தன் குலகூடஸ்தர் சொத்தென்று வியாச்சியம் தொடர்ந்தான். தம்முடன் மன ஒருமைப்பாடில்லாத அவன் வியாச்சித்த பிரதேசத்தைக் கொடுத்து, அவனைத் தமக்கு அயல்நிலத்தரசனாக்குவது அங்கிலேயருக்கு அனுகூலமல்ல. அவன் இடம் கண்டு, அங்கிலேயர் ஸ்வாதீனப்படுத்தியிருக்கும் பிரதேசங்களைப் பிடித்துக்கொள்ளப் பறப்பான்; ஆனதுபற்றி, கவர்னர் ஜெனரல் அவன் வழக்கை ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இது இப்படி இருக்க, அங்கிலேய துரைத்தனத்தாருடன் சம்பந்த உடன்படிக்கைசெய்திருந்த ஜெயபுரி அரசன் பிரதேசத்தில் ஹோல்க்காருடைய பிரஜைகள் தாவடிபோய்ச் சூறையாடினார்கள். சமயத்தில் சேர்ந்த இவ்வதிக்கிரமத்தைச் சார்ந்து, கவர்னர் ஜெனரல் கலகப்பிரியனாகிய அந்த மஹாராஷ்டிர மன்னன்மேற் படையெடுத்தார். இருதிறத்தார்க்கும் கோரயுத்தம் நடந்தது. டீக், புத்திகூர் எனும் இருகளத்தில் பொருத பெருஞ்சண்டைகளில் ஹோல்க்கார் அபஜயப்பட்டுப் புறங்காட்டி, சம்பல் நதியைத்தாண்டி ஓட்டம்பிடித்தான். ஆண்மையும் வீரமுமுள்ள அவன் சேனாசமுத்திரத்திலே சமர்க்களத்தில்

உயிர்தப்பிப் பிழைத்தவர்கள் ஆக நாலாயிரம் ஐயாயிரம் பெயர்.

வெல்ஸ்லி பிரபு கவர்னர் ஜெனரல் உத்தியோகபுரம் தாங்குநாளில் கடைசியாய்ப் பெற்ற ஜயம் இது. அவர் 1805-ம் ஆண்டு உத்தியோகம் விட்டுச் சீமைக்குப் போக, கார்ன்வாலிஸ் மார்க்விஸ் பிரபு அவரிடத்திற்கு நியமனம் பெற்றார். அந்தப் பிரபு நூதனமாகப் பெற்ற கவர்னர் ஜெனரல் உத்தியோகத்தை நாட்பட நிர்வகிக்கவில்லை. அவருக்கு விரைவில் மரணம் அடுத்தது. அவருக்குப்பின் அவ்வுத்தியோகத்தில் அமர்ந்தவர் மின்டோ பிரபு. இது நிற்க, மேற்குறித்த மஹாராஷ்டிர யுத்தத்தில் திரவியம் அபரிமிதமாகச் செலவழிந்தது. வரையறை கடந்து விரயம் செய்த பாரத்தையும் பழியையும் ஒருவரும் தமது தலைப்பாடாய்க் கொள்ளவில்லை. அவரவர் பிறர்மீது சுமத்தப் பார்த்தனர். முக்கியமாய் இந்தப் பெருந்திரவிய விரயத்தினிமித்தம் இந்திய துரைத்தனத்தார்க்குப் பலவாறு தீராமுட்டு உண்டாயிற்று. அதன் விவரத்தைச் சிக்கறுத்துத் தெளியச் சொல்வது ஆவசியகமல்ல. ஆதலால், நாலு மூன்று வருஷம் தாண்டி, 1809-ம் வருஷம் நடந்த முக்கிய சங்கதி தொடங்கிச்சொல்வேன். அதுதான் கரோலஸ் மொற்காப் துரை ரஞ்ஜீத் ஸிங்குடன் எவர்க்கும் வியாபகமான பெரிய உடன்படிக்கைசெய்த வருஷம்.

பாக்கியம்—ரஞ்ஜீத் ஸிங் என்பவன் ஆர்?

அம்மணியம்மாள்.—அவன் ஸீக்கிய குறுநிலமன்னன்; மிக்கசாமர்த்தியமும் உன்னதபதவிபெறும் ஆசைப்பெருக்கமுமுள்ளவன். மஹாராஷ்டிரயுத்தம் நடக்கும் காலத்தில் ரஞ்ஜீத் ஸிங் பதுங்கிருந்து, நடந்த அதிசயங்களை யெல்லாம் பார்த்தான். அபஜயப்படும் பக்ஷத்

தாருடைய நிலத்தைக் கட்டி ஆளுவது அவன் அபிப்பிராயம். ஸிந்தியாவும் ஹோல்க்காரும் கட்டுறுதி அழிந்து பலக்ஷயப்பட்டது கண்டு, அவன் ஏனென்று கேட்பாரின்றித் தன் மனம்போல அவர்கள் நிலத்தைச் சிறிது சிறிதாகச் சேர்த்துக்கொண்டுவந்தான். வரவர, அவன் ராச்சியம் விஸ்தரித்தது. 1808-ம் வருஷம் இடம் அகன்று வியாபித்திருந்த அவனுடைய ராச்சியத்தைக் கண்டு, அங்கிலேய துரைத்தனத்தாருக்கு அச்சமும் ஐயமும் உண்டாயின. அவனுடன் கட்டுறுதியான உடன்படிக்கை செய்து சம்பந்தப்படுவது, அது தப்பினால், அவன் பலம் பின்னும் விர்த்தியாகுமுன் அதை ஒடித்து ஒடுக்க வகைபார்ப்பது இவ்விரண்டில் ஏதாயினும் ஒன்றுசெய்வது அத்யாவசியகமென்று அவர்களுக்குத் தெளியத் தோன்றிற்று. இன்னது செய்யத்தகுமென மயக்கமறத் தீர்ப்பதோ மிகு சங்கடமாயிருந்தது. ஆம் வகை அறிந்து சண்டைதவிர்ப்பதொழிய, சண்டை செய்வது அற்பமேனும் தகாது. ரஞ்ஜீத் ஸிங் அரசனுடைய குடிகள் பெண்மை மிக்க இந்துக்களை ஒத்தவர்களல்ல, சிறந்த புயபல பராக்கிரமசாலிகள்; அன்றியும் சண்டைநெருங்கினால், அவன் தந்திரமாய் உறவுகூடி, தன் நிலத்தின் வடக்கெல்லைப் பிரதேசவாசிகளைத் திரள் திரளாய் அங்கிலேயருடைய எல்லைக்குள் அழைத்துவரமாட்டுவான். அவர்களோ சாமானியரல்ல, எதற்கும் அஞ்சாத ரணமல்லர்கள். அவனுடன் சாமோபாயம் செய்வதும் மிகு தொல்லை. அதற்கு அதிக புத்திசூக்ஷ்மம் வேண்டும். அங்கிலேய துரைத்தனத்தார் தனக்கு அஞ்சுவதாக அவன் எள்ளளவேனும் அறியச் சம்பவித்தால், இடம் கண்டு அந்த க்ஷணமே அவர்களை அடிப்படுத்த முயல்வான். அப்புறம் அவனோடு நீடித்

நாட்டிற்கும் உடன்படிக்கை செய்வதைப்பற்றி நிமிஷமாவது நினைக்கவேண்டுவதில்லை. சமாதானம் பேசத்தொடங்கினால், அதைச் சாதிக்க அசாதாரணவிவேகம் வேண்டும். இந்தப் பரமசங்கடத்தை எண்ணி, மிண்டோ பிரபு வெல்ஸ்லி பிரபுவின் சிஷ்யராகிய கரோலஸ் மெற்காப்பை நினைத்து அக்கருமம் முடிக்க வல்லவரென்று தமது காரியகர்த்தராக நியமிசெய்தார். அந்த மெற்காப் துரைக்கு அப்பொழுது பருவம் ஆக இருபத்துமூன்று.

கமலம் — இத்தனை சிறுபருவமுடையவர் மேற்குறித்த அருந்தொழிலைத் தமது தலைப்பாரமாய்க் கொள்ள வல்லவரா?

அம்மணியம்மாள் — பருவம் சிறிதாகிலும், அவர் பராக்கிரமசாலி. இதைக்கண்டு மிண்டோ பிரபு சந்தோஷமடைந்தார். அவரை நியமிசெய்ததைப்பற்றி விசனப்பட அற்பமாயினும் ஏது உண்டென்று அவர் காணவில்லை.

பாக்கியம் — அம்மா கரோலஸ் மெற்காப் துரையை நீங்கள் மிகவும் வியந்து சொல்லுகிறீர்களே, அவர் ஆர்? தயைகூர்ந்து விஸ்தாரமாய்த் தெரிவியுங்கள்.

அம்மணியம்மாள் — கரோலஸ் மெற்காப் ஸ்ரீ தியாப்பிலஸ் மெற்காப் துரையுடைய புத்திரர். அவர் சிறுபருவம் தொட்டுச் சுபுத்திபலமும், பகுத்தறிவுத்தெளிவும், சத்தியாபிமானமும், தர்மசிந்தையுமுடையவரென்று குறிக்கொள்ளப்பட்டவர். ஈற்றன் வித்தியாசாலையிற் கற்கும்பொழுது அவர் எழுதிய தினசரிதைப் புஸ்தகத்தைப்போல அத்தனை அரியசாதனத்தை நான் எங்கும் கண்டதில்லை. அவர் அதிற் பதியச்செய்த சிந்தனைகள் பள்ளியிற் கற்கும் பிள்ளைகளுக்கு உரிய இளம

தியையல்ல, லௌகிகம் அறிந்த ஆடவர்க்கு உரிய முதுமதியை ஒத்தவைகள். பாக்கியம், நீ அவ்வகைத் தினசரிதை எழுதமாட்டுவாயானால், ஆஹா எனக்கு எவ்வளவு சந்தோஷம் உண்டாம். அசாத்தியமான விளைவை நினைத்து ஆனந்தித்துப் போக்கும் நேரத்தை அவ்விதத் தினசரிதை எழுதிக் கழித்தால் பெரும் பயன் விளையுமே.

பாக்கியம் — அம்மா, நான் இப்பொழுது காரியத்திற்கு உதவு முயற்சிசெய்யப் பயின்று வருகிறேனே.

அம்மணியம்மாள் — மெய்யா? அப்படியானால் நீ பின்னும் நன்றாய்ச் சாதிக்கமாட்டுவாய். அது இருக்க, விட்ட குறையினின்று கதையைச் சொல்லுகிறேன், கேளுங்கள்: கவர்னர் ஜெனரல் நியதிசெய்த உத்தியோகத்தைப்பற்றி மெற்காப் துரைக்கு மிக்க ஆனந்தம் உண்டாயிற்றென்று சொல்லாமலே நீங்கள் தெரிந்து கொள்வீர்கள். அவர் ரஞ்ஜீத்ஸிங்கைக் கண்டுபேசக் லாஹுருக்கு ராஜகோலத்துடன் பிரயாணப்பட்டார்; ஆனாலும், அவர் போன கருமம் கருதியபடி சாதிக்க வெகு மாசகாலம் சென்றது. அத்தனைமாசமும் விடாப்பற்று முயன்று, நேர்ந்த சங்கடங்களையும் தடைகளையும் கண்டு பதறாமற் பொறுத்து மனவலி தளராதிருந்தார். நெடுநாட்பட உழைத்தபின், அவர் அங்கிலேயருடைய கௌரவத்திற்கும் லாபத்திற்கும் அனுகூலமான உடன்படிக்கை ஒன்று முறைமை தவறாமற் சித்தஞ்செய்து கையொப்பமிடுவித்தார். அதில் ரஞ்ஜீத்ஸிங் ஸட்லெஜ் நதியைத் தாண்டிவாராமல் அக்கரையிலேயே நின்றுவிடுவதாகவும், இனி ஒருபொழுதும் அங்கிலேயருடன் சண்டை தொடுப்பதில்லையென்பதாகவும் வாக்குறுதி செய்தான். அவன் பானைசோற்றுக்கு ஒரு அவிழ் பதம்

பார்ப்பதுபோல, மெற்காப் துரையுடைய புத்திசக்தியையும் கடைப்பிடியையும் கண்டு, அங்கிலேயரின் குணுகிசயங்களை ஐயந்திரிபில்லாமல் அறிந்துகொள்வானே. அதன்பின் அந்த ரஞ்ஜீத்ஸிங் அரசுபுரிந்த காலம் முப்பதுவருஷம். அம்முப்பது வருஷமும் மேற்குறித்த உடன்படிக்கையை அவன் சாங்கோபாங்கமாய்க் கைக்கொண்டானே தவிர, அதில் ஒரு சிற்றுறுப்பையும் மீறவில்லை. ஆதியில் அவன் தமக்குப் பிரபலசத்துருவென்று எண்ணி அந்தரங்கத்தில் அஞ்சியிருந்தும், அங்கிலேயர் மேற்படி உடன்படிக்கை பிறந்தபின் அவனுக்குத் தினையளவேனும் பயப்படநிமித்தம் இருக்கவில்லை; ஆனாலும், ஸத்லெஜ் நதிக்கரை அடுத்த பிரதேசத்தில் சமாதான உடன்படிக்கை மறுதாம் சித்தஞ்செய்து முடிந்துமுடியாமுன், நேபாளத்துக் குர்க்கருடன் சண்டைநேரிடும் கோலம் குறிகள் தோன்றின. நேபாளத்து மலைவாசராகிய குர்க்கர் என்றால் சாமானியரல்ல, போராட்டத்தில் அசாத்தியபுருஷர். சமர்க்களத்தில் அவர்களுக்கு ஈடுகொடுத்து ஜயம்பெறுவது எவ்வளவும் எளிதல்லவென்று ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு திர்ஷ்டாந்தமாய்க் கண்டார். சண்டைதொடங்கவும், அங்கிலேய சேனாவீரர் மனம் தளர்ந்து காரியம் பாடாவதியாய் முடிந்தது. மிகு விசுவாசமுள்ள தளகர்த்தராகிய கில்லெஸ்பி என்பவர் காளங்காகோட்டைக்கு எதிரில் சண்டைக்குத் தண்டெடுத்துப்போகையில், நெஞ்சுருவக் குண்டுபட்டு விழுந்தார். விழவும், குர்க்கருக்கு ஒரு புயம் இரு புயமாகி ஆனந்தாவேசம் உண்டாயிற்று. இது இந்தியாவிற் புதுமையல்ல, பூர்வகாலம் தொட்டுக்கே சகஜந்தான். அங்கிலேயர் தொடங்கிய சண்டைகளிலெல்லாம் ஜயம்பெற்றுக்கொண்டு வருந்

தனையும் யாவும் அனுகூலமாய் நடந்தேறும். அயற்பிரதேசமன்னர்கள் அவர்களுக்கு அஞ்சி, அதிக்கிரமிக்காதிருப்பார்கள். அங்கிலேயர் துரைத்தனம் கலகமின்றி மேம்பாடடைந்தாக நடந்துவரும். சண்டையில் அவர்களுக்கு அற்பமாவது யோகதசை தப்பினாலோ, அந்தக்ஷணமே எதிரிகள் நான்குதிக்கிலும் கிளம்புவார்கள். ஒரு சண்டைமுடிய, நினையாவண்ணம் மற்றொன்று நேரிடும். இப்பொழுதும் இந்த இயற்கைப்படி சம்பவிக்குமென்று கரோலஸ் மெற்காப் துரை பூர்வதிர்ஷ்டியாய்க் கண்டு, குர்க்கருடன் சண்டைதொடங்குமுன் மத்திய ஆசியாவில் நிஷ்கலக ஸ்திதியை நிலைப்படுத்தவும், அது தப்பினால், குர்க்கரை வலிமையால் வெல்லத்தக்க திரண்ட தளத்தைச் சேர்த்து அனுப்பி ஒரே அடியில் போர்முடிக்கவும் வேண்டுமென்று ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபுவை மிகவும் வருந்திப் பரிந்துகேட்டார். ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு அந்தப் புத்தி ஆம்புத்தியென்று கண்டார்; அதை அனுசரித்து நடப்பது அவருக்குப் பூரணசம்மதமாயிருந்தது; இருந்தும், நேரே சீமையினின்று வரப்பெற்ற திட்டங்களாற் கட்டுண்ட அவருக்குத் தம் இஷ்டப்பிரகாரம் நடக்க இசையுமா, இசையாது. நேபாளத்திற்கு அவர் அனுப்பிய தண்டு போதாது: ஆனதுபற்றியே, சண்டைதொடங்கவும், சேனாவீரர் ஊக்கங்குன்றி உரங்குறைந்து அபஜயப்பட்டார்கள். அபஜயப்பட, அங்கிலேய துரைத்தனத்தார்க்குச் சத்துருக்கள் திரளாய் எழுந்தார்கள். வெல்லஸ்லி பிரபுவின் புத்திசக்தியினாலும் வெல்லஸ்லி தளகர்த்தரின் ஜயவசத்தாலும் மஹாராஷ்டிர குறுநிலமன்னர் அத்தனைபெயரும் நட்பின்றி ஒப்புக்குச் சமாதான உடன்படிக்கைசெய்ய உட்பட்டிருந்தும்,

அவரவர் பிரதேசத்தில் நெற்றித்திலகம்போல் விளங்கும் செழுமிய நன்னிலத்தை அங்கிலேய துரைத்தனத்தார் சூறைசெய்ய, பார்த்துக்கொண்டு பதைப்பற்றிருப்பார்களா. அவர்கள் மனம் கொதித்தது; ஆனாலும், ஆனைக்கு ஒரு காலம் பூனைக்கு ஒருகாலம் எனும் பழமொழிப்படி, இவர்களானாலும் நமக்கும் ஒரு காலம் வருமென்று அவர்கள் பல்லைக்கடித்துக்கொண்டிருந்து, அங்கிலேயர்மீது பழிக்குப் பழிவாங்கச் சமயம்பார்த்தார்கள். அங்கிலேய துரைத்தனத்தார்பேரில் மஹாராஷ்டிர குறுநிலமன்னர்க்கன்றி, பிண்டாரியருக்கும் மனக்குறை உண்டாயிற்று.

சுந்தரம்—பிண்டாரியர் ஆர் அம்மா? இதற்குமுன் அவர்களைத்தொட்டு நீங்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லையே.

அம்மணியம்மாள் — அங்கிலேயருக்கும் மஹாராஷ்டிரருக்கும் முதற்சண்டை நடக்கும் காலத்தில் அந்தத் துணிவுள்ள பிண்டாரர் சிலர் சேர்ந்த கட்சியிற் சேர்ந்து கூலிக்கு சகாயசேவகம் செய்தார்கள்.

பாக்கியம் — என்ன, அவர்கள் ஊரைக் கொள்ளையடித்து வயிறுவளர்க்கும் புல்லரோ?

அம்மணியம்மாள் — அவர்கள் கொள்ளைத்தொழில் செய்யும் புல்லரென்றுதான் முதலில் அங்கிலேயரும் எண்ணியிருந்தார்கள். அவர்களை சகாயசேவகத்தில் அமர்த்தும் ஹொல்க்கார்-ஸிந்தியா முதலிய மன்னர்கள் அவர்களுக்குச் சம்பளத்திற்குப்பதில் டம்பினிக்கை விட்டுவந்தார்கள். இவ்வாறு வசவா விஸ்தாரமான பிரதேசம் அவர்கள் ஸ்வாதீனத்திற் சேர்ந்தது. அப்பால் அவர்கள் சகாயசேவகத்தில் அமர்ந்து பிறருக்குத் தொண்டுசெய்ய நிமித்தம் இல்லையே. குறுநிலமன்

னைப்போலத் தாமும் தாக்கற்று வாழும் தகைமை
யுள்ளவர்களென்று எண்ணி, அவர்கள் ஒருவருக்கும்
தலைவணங்காதிருந்து தங்கள் ஜாதித்தொழிலை மீண்டும்
தொடங்கினார்கள். அவர்களுக்குப் பகைவரும் சரி,
உறவரும் சரி. தமக்கு அமையத்தக்க எதையும் அவர்
கள் நாணி, விழுந்தடித்துப் பறித்துக்கொள்வார்கள்.
அதனால் அவர்கள் கைக்கு எட்டும் தூரத்தில் இருக்
கும் எந்த ராச்சியமும் தலைதடுமாறிப்போயிற்று.

பாக்கியம் — அந்தப் பிண்டாரியரை அங்கிலேயர்
சண்டைசெய்து வென்று அடக்கி நல்வழிப்படுத்த
லாமே.

அம்மணியம்மாள்—அப்படிச் செய்ய அவர்களால்
ஆகாமல் என்ன ஆகும்; ஆனாலும்; பிண்டாரியருடன்
சண்டைக்கு ஆரம்பித்தால், பின்னும் பலமன்னர் பகை
உண்டாம். முன்குறித்தபடி, பிண்டாரியருக்கு ஸிந்
தியா-பீரார் அரசன்-பேஷ்வா-ஹொல்க்கார் இத்தனை
வேந்தருடைய ராச்சியங்களிலும் பூஸ்திதி உண்டு. அந்
தக் கொள்ளைக்காரருடைய நிலத்திற்குத் தாவடிபோ
கில், இந்த ஸ்வாதீன மன்னருடைய பிரதேசங்களில்
இறங்கவேண்டும். அவர்கள் எல்லைக்குள் அடிவைத்
தால், முன் அவர்களுடன் செய்த உடன்படிக்கைக்குப்
பின்னம் உண்டாம். அந்தப் பின்னம் பகிரங்கத்திற்
சண்டைதொடுக்க அங்கிலேயர் நாடிப்பதைக் குறிப்
பிக்கும் சின்னமென்று அந்த மன்னர் அர்த்தம்பண்
ணிக்கொள்வார்கள். அங்கிலேயர் துரைத்தன அதி
னத்தைப்பற்றி அவர்களுக்கு அருமை உண்டென்று
சொல்ல நிமித்தம் இல்லையே.

பாக்கியம்—அந்தப் பிண்டாரியரை இஷ்டப்பிரகாரம்
ளர். உலாவிச் சூறைசெய்யவிட்டு மற்ற மன்னர்கள்

பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்களா? அங்கிலேயர் வந்தது வரட்டுமென்று மனம் பொறுத்து அவர்களுடன் சண்டைசெய்தார்களானால், அவர்களைப் புத்திசாலிகளென்று புகழத்தகும். அவர்களுக்கே வெற்றி உண்டாமென்று பத்துமுறையும் உறுதிசொல்லமாட்டுவேன்.

அம்மணியம்மாள் — ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு, மெட்காப் ஆகிய இருவர்க்கும் இதே அபிப்பிராயமாயிருந்தது. இருந்தும், பயன் என்ன? சீமைத் தனாத்தனத்தார் சிந்தையில் இவ்வெண்ணத்தைத் தோற்றுவிப்பது அசாத்தியமாயிருந்தது; ஆனாலும் கவர்னர் ஜெனரல் தமக்கு யுக்தமெனத் தோன்றும் வண்ணம் செய்யக் கம்பெனியாரிடத்தில் ஒருவாறு உத்தரவுபெற்று, தமது அபிப்பிராயத்தை முழுக்கூறாய் நடத்த முயன்றார். அப்பொழுது நேபாளத்தில் தொடங்கிய யுத்தத்தில் அங்கிலேயர்க்குச் சிறிது ஜயம் பிறந்தது. அது அவர்கள் அதிர்ஷ்டந்தான். கூர்க்கர் மனவலி இளைத்து வழிப்பட்டுச் சமாதான உடன்படிக்கை செய்தார்கள்; ஆனதுபற்றி, மத்திய இந்திய பிணக்கறுக்கும் வகையைக்குறித்துத் தீர்க்க சிந்தனைசெய்ய ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபுவிற்கு அவகாசம் கிடைத்தது. பிந்தாரியரைப் பற்றறத் தொலைக்கும்படி சண்டை தொடங்கவேண்டுமென நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இந்த நிர்ணயம் வெளிப்படவும், மேற்குறித்த விந்தியா-போசர் அரசன்-பேஷ்வா-ஹொல்கார் இந்நான்கு திறத்தாரும் "அங்கிலேயர் தாவடிவருவது கேவலம் கொள்ளைத்தொழிற்பிரியராகிய பிந்தாரியரைச் சண்டைசெய்து ஜயித்து வந்தவழியே திரும்பிப்போகவல்ல, அவர்களை அடிப்படுத்தியபின் எங்களுடன் வலியச் சண்டைகொள்ளவே" என்று தனித்தனி நினைத்து, அவரவர் அனுகூலத்திற்கு வாய்க்கு

மாறு சிலர் அடுபடைமுயற்சியும், சிலர் நடுபடைமுயற்சியும் செய்தார்கள். இப்படி வருமென்று அதற்கு முந்தியே அங்கிலேய ராஜதர்மநிபுணர் சிலர் குறிப்பித்திருந்தார்கள். அந்தக் குறிப்பின் வண்ணம் தவறாமற் சம்பவித்தது. முதலிற் படைமுயற்சி தொடுத்தவன் பேஷ்வா. அவன் சிறிதுகாலம் அடக்கமாயிருந்து மிருகிராசகத் தளம் கட்டினான். அவன் தாற்பரியம் ஏதென்று எவருக்கும் தோன்றவில்லை. பசுப்போல் இருந்து புலிப்போலப் பாயும் வண்ணம் நாட்சென்று அவன் படைஞர் இரண்டு அங்கிலேய கமிஷனர் மாளிகையைச் சடுதியில் முற்றுகைசெய்தார்கள். அங்கிலேயர் வசம் அக்கப்பொழுதுள்ள படைத்தொகை பனைக்குத் தினைபோல மிகவும் குறைந்திருந்தது; ஆனாலும், ஸ்தானாதிபதியாகிய மவுண்ஸ்டுவார்ட் எல்பின்ஸ்டோன் துரை அதிராத தீரமும் பதறாத மனவுறுதியுமுடையவராயிருந்ததனால் படைத்தொகைக்குறை நினைத்து மயங்குவதற்கு ஏதுவான பெருங்குறையெனத் தோன்றவில்லை. பேஷ்வா பக்ஷத்தில் படைவீரர் தொகை ஏற, அங்கிலேயர் பக்ஷத்தில் அரிய மனோபலம் ஏறியது. அசாத்தியமாகிய அந்தஸ்தானாதிபதிவசம் இருந்ததளம் எல்லாம்கூடி ஒரு கைக்குள் அடங்குமென்று சொன்னாலும் சொல்லலாம். அச்சிறுதண்டைக்கொண்டு, முற்றுகைசெய்த கணக்கற்ற சேனையை அவர் அபஜயப்படுத்தினார்; மஹாராஷ்டிர சேனையில் பலவகுப்பை அணிகுலைத்து அஷ்டதிக்கிலும் சிதறடித்தார்; தமக்குத் துணைப்படை போய்ச்சேருமளவும் பகைவன் தளத்தை அணுகவொட்டாமல் தடுத்தார். கையுதவிசேர்ந்தபின் சண்டைகலந்து பேஷ்வாவின் தளத்தைப் பின் ஒருபொழுதும் நிமிரவொட்டாமல் முறியடித்து வெற்றி

சிறந்தார். அடுத்துச் சிலகாட்சென்று அதிர்ஷ்டவசம் தப்பிப்போன பேஷ்வா மன்னனையும் அங்கிலேயர் சிறைபிடித்தார்கள். அதன் இடைநடுவில் பீரார் சண்டையில் அங்கிலேயர் தோற்றுப்போவார்களென்று கனைப்பால் குடித்து, அதுவே அங்கிலேய துரைத்தனத்தாரைத் தட்டுக்கெட்டுத் தடுமாறச்செய்ய தற்சமயமென்று எண்ணி, அவன் முன்செய்த உடன்படிக்கைகள் அனைத்தையும் மீறி, அங்கிலேயரை வலியச் சண்டைக்கு இழுத்தான்.

சுந்தரம் — மடைத்தனமாய் வியர்த்தமான பிரயத்தனங்கள் செய்து பிழைக்கேதனென்று அவன் தன்னை நோவான்போலும்.

அம்மணியம்மாள் — ஆம், அவன் தன் பகுத்தறிவின்மையை நினைந்து மனம் நைந்து பச்சாத்தாபப் படுவான். சிதாபல்திச் சண்டையில் தன்சேனை இடறடிக்கப்பட்டதையும், தன் ராச்சியத்தைப் பிரித்தாங்கிலிய துரைத்தனத்தார்க்குப் போக்கடித்ததையும் நினைவிய பொழுது உண்டான அவனுடைய மனப்புண் எளிதில் ஆறுமா?

பாக்கியம் — அக்காலமெல்லாம் விந்தியா என்ன செய்தான்?

அம்மணியம்மாள் — அவன் பேஷ்வாவும் பீரார் அரசனும் இறங்கின துறையில் தானும் இறங்க ஆவலித்திருந்தான். ஆவலித்தும், புத்திகெட்டுச் சடுதியிற் சண்டை தொடுக்காமல் அவ்விருதிறத்தார்க்கும் ஆறுதியில் விளைவது எதென வெளிப்படுமளவும் பொறுத்திருந்தான்; அன்றியும் அங்கிலேய கமிஷனருக்குச் செவி குளிரத்தக்க இதவசனம் சொல்லி, காலம் கடத்தினான். "மனதிலே பகையாகி உதட்டிலே உறவாக

வாழ்வர்காமே" எனும் பழமொழிப்படி, அவன் வாக்கு ஒருவழி, மனம் ஒருவழியாகவே இருந்தன; ஆனாலும், கமிஷனர் கரோலஸ் துரை அவன் சொல்லை நம்பி ஏமாறவில்லை. சண்டை தொடங்குவதோ சமாதானம் பொருந்துவதோ இவ்விரண்டில் எது சம்மதமென்று இந்த க்ஷணமே சொல்லவேண்டுமென அவர் விந்தியாவை நெருக்கிக் கேட்டார். அந்த அடங்காத அதிக்கிரமி அவர் கேட்ட கேள்விக்கு ஏற்கும் உத்தரம் சொல்லாமல் தந்திரமாய்த் தப்பித்துக்கொள்ள வகை இல்லையே. அவன் பல்லைக் கடித்துக்கொண்டு இனி விதியில்லையென்று தன் மனதை ஒருவழிப்படுத்தி, அடுபடை தடுபடை இரண்டிலும் அங்கிலேயருடன் சம்பந்தப்படுவதாகப் பத்திரம் எழுதிக் கையொப்பமிட்டுக்கொடுத்தான்.

ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபு விந்தியாவின் இன்சொல்லைக் கேட்டு ஏமாறாமல் அவன் கபடியென்றே ஐயுற்றார். ஐயுற்றும், மேற்சொல்லியபடி, அச்சங்காட்டி அவனைச் சமாதானப்படுத்தியதனால், அங்கங்கே சிறுச்சிறு கூட்டங்களாகப் பிரித்தனுப்பியிருந்த படைவீரர் அனைவரையும் ஒருமிக்கச் சேர்த்துப் பிந்தாரியருடைய பிரதேசத்திற்குத் தாவடிபோக்க இடம் பெற்றார். விந்தியாவுடன் சமாதானம் பொருந்தாவிட்டால், பிந்தாரியர்மேற் படையெடுக்கச் சேனாபலம் இவ்வளவு சேராதே. வந்தகலகம்-கலக்கம் முழுதையும் வருவித்தவர்கள் பிந்தாரியர்தாம். அங்கிலேய துரைத்தனத்தை நாசப்படுத்தப் பிந்தாரியரைவிட வேறுதுணை இல்லையென்று கண்டு, ஹொல்க்கார் அவர்களை உறவுகூட்டித் துணைக்கொண்டும், அவன் துணைக்கொண்டிருந்தான்.

பெற்ற பிரதிஷ்டை என்ன? ஒன்றும் இல்லை. அவனுடைய முன்னோர் கதியே அவன் கதியாகவும் முடிந்தது.

பிரித்தானிய சேனைகளுக்குச் சென்ற இடமெல்லாம் ஜயம் பிறந்தது. கடைசியில் கிரமமாய்ப் படைவகுத்துச் செய்த பெருஞ்சண்டையில் மத்திய இந்திய கலக வழக்கு அறுந்து, அது அடங்கலும் பிரித்தானிய துரைத்தனத்தார் இஷ்டவசப்பட்டது. சண்டை முடிந்தபின், மேற்கள் துரை பயன்படுமெனத் தெளியக்கண்டு ஹேஸ்டிங்ஸ் பிரபுவிற்குச் சாதுரியமாய்த் தெரியக்காட்டியிருந்த தந்திரத்தை அவர் அங்கீகரித்து நடந்தார். அதைருதை அனேகம் அதியோடக்கம் பார்வையிட்டுத் தீர்க்கப்பட்டன. மத்திய இந்திய நிஷ்கலகம்மிடு நிலைநிறுத்தப்பட்டது. அந்தச் சிறந்த பிரதேசங்களை முக்காலே மூன்றுவீசம் நாசப்படுத்திய நீதிநியாயம் இல்லாத பற்பல துரைத்தனம் ஒழிந்துபோக, நீதியும்-திறமையும்-பலமுமுள்ள புதுத் துரைத்தனம் ஏற்பட்டது.

பாக்கியம் — அங்கிலேய துரைத்தனத்தார் தாமே மத்திய இந்தியத் துரைத்தன அதிகாரம் கைக்கொண்டார்களா?

அம்மணியம்மாள் — ஒருதலையாய் அவர்களே கைக்கொள்ளவில்லை. தேசத்தை சாதனமாக விபாகித்தார்கள். தமக்கு அதீனமாகிய தேசப்பிரிவுகள் அதீனத்தும் அடுத்திருக்கும்படி வேண்டும் உபாயம் செய்தார்கள். மீந்த தங்கள் சம்பந்த அரசரில் நிலையிற் பிரியாத நீதரென நம்பத்தக்க யோக்கியரைப் பிரதேசங்களுக்கு அதிபதிகளாக்கி, அவைகளைக் காத்திடும் தாமே பிரதிபாலகரானார்கள்.

பாக்கியம் — (படம் பார்த்து) ஆஹா! இந்தத்தேசம் எத்தனை விஸ்தாரமுள்ளது. இதை அங்கிலேயர் கைவசப்படுத்தியது எவ்வளவு ஆச்சரியம். இங்கிலாந்தின் படத்தை இந்தத்தேசபடத்துடன் அடுத்துவைத்துத் தாரதம்மியம் பார்க்கும்பொழுது, அதுவும் இதுவும் ஆசகசாந்தரமாயிருக்கின்றனவே!

அம்மணியம்மாள் — இந்தியாவை அங்கிலேயர் கைவசப்படுத்தியது மிகவும் ஆச்சரியந்தான். கைக்கொண்டதேசம் அம்மட்டிற் போதுமென்று அவர்களுக்கு ஒருபொழுதும் சம்மியம் உண்டாகவில்லை. இக்குறைதான் இந்தியாவில் அவர்கள் சுகத்திற்கு நீங்காத இடராக விளைந்தது. புதிது புதிதாகப் பிரதேசங்களைச் சேர்த்துச் சேர்த்துவருகையில், அவர்களுடைய பேராவாவிற்குப் பயங்கரமான பிரதிபலன் விளைந்தது.

பாக்கியம் — அம்மா, காபூல் சண்டையைப்பற்றி எங்கய்யா பலமுறை சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். இப்பொழுது நீங்கள் காட்டியது அதைத்தானா?

அம்மணியம்மாள் — ஆம், அது நினைக்குந்தோறும் மனத்துயர் வருத்துகின்றது. அது பூர்த்தியாய் அபகார ஆரம்பயுத்தம். அங்கிலேயர் செய்த அதிக்கிரமத்திற்கு அந்தச் சண்டையிற் பெற்ற தண்டனை தகும்.

10-ம் அதிகாரம்.

பாக்கியம் — அம்மா-இந்திய சரித்திரத்தில் முன் விட்டகுறை கூடு இந்திய விபாக எற்பாடு.

அம்மணியம்மாள் — சிறிதுகாலம் அங்கிலேயர்க்கு அதீனமாகிய இந்திய பிரதேசங்களில் ஒருவாறு கலகம் அற்றிருந்தது. காலக்கிரமப்படி இனிக் கவனிக்கப்படும் முக்கிய விர்த்தாந்தம் 1826-ம் ஞு பரதபுரி பிடிக்கப்பட்டது.

சுந்தரம் — பரதபுரியைக்குறித்து இதற்குமுன் நீங்கள் ஒருநாளும் சொல்லவில்லையென்று எண்ணுகிறேன் அல்லவா, அம்மா?

அம்மணியம்மாள் — ஒரேயொருமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். மெற்காப் பிரபு முதல் முறை டில்லியில் ஸ்தானாதிபதியாயிருக்கையில் பரதபுரியரசன் அங்கிலேயருக்குக் கொடிய பகைவனாயிருந்தான்.

சுந்தரம் — நீங்கள் அன்றைக்குத் தொட்டுச் சொன்னதொன்றும் எனக்கு ஞாபகமாயிருக்கவில்லை அம்மா.

அம்மணியம்மாள்—திருப்பிச் சொல்லுகிறேன், கேளுங்கள்; பரதபுரி அரசனுக்கு அச்சங்காட்டிக் கண்டிப்பான வரையறைகள் ஏற்படுத்தச் செய்வது அவசியமென்று மெற்காப் பிரபு கவர்ன்மெண்டாருக்கு அறிக்கை செய்தார். அப்பொழுது அங்கனுப்பச் செயல் ஒழிந்திருந்த சேனைவீரர் இல்லை: ஆனதுபற்றி, மெற்காப் பிரபு சொல்லிய சமயோசிதமான உபாயத்தின்படி செய்யாமல் விடச் சம்மதித்தது: ஆகவே, அரசன் அங்கிலேயர்

பேடிகளென்று நினைத்து, அவர்கள் சொல்லச் சொல்லக் கேளாமல் அநேக தேசங்களைக் கட்டியாளத் தலைப்பட்டான். அப்புறம் சிறிதுகாலம் சென்று அவ்வரசன் மரணமடைந்தான். அவனுக்குப் புத்திரர் மூன்றுபெயர். அம்மூவரில் முதல்வன் சிங்காதனம் ஏறியபொழுது, அரசாளப்பெறவில்லை. அதற்குள் அவன் பரலோகப் பிராப்தியடைந்தான். அதன்மேல், அவன் சகோதரர் இருவருக்கும் பிணக்கு உண்டாயிற்று.

சுந்தரம் — ஏழை நரி இரண்டு ஒரு ஆட்டுக்குட்டிக்காகச் சண்டையிடும் சமயத்தில் சிங்கம் போய்த் தாவிப் பறித்துப் பக்ஷித்ததுபோலச் சம்பவிக்கப் போகின்றதோ?

அம்மணியம்மாள் — மேற்சொல்லிய சகோதரர் இருவரில் ஜேஷ்டன் ராச்சியபாரம் தாங்கிவரும்பொழுது, தனக்குப்பின் பட்டம் தன் மகனுக்கு அமையும்படி அபேக்ஷித்திருந்தான். கனிஷ்டனாகிய துர்ஜன் சால் தன், சகோதர புத்திரனுக்குக் கிரீடம் அமையாவண்ணம் ஆரும் உபாயம் அனைத்தும் செய்யப்பார்த்தான். ஜேஷ்டனோ அங்கிலேயனைச் சரணடைந்து தனக்குத் துணைநிற்கும்படி பரிந்துகேட்டான். அவர்கள் 1825-ம் ஞு பாலிய ராஜகுமாரனுக்கு உதவிபுரிவதாக வாக்குறுதி செய்தார்கள்: ஆகவே, ராஜவரிசை ஒன்றிலும் குறையாமல் அரசனுக்குப் பட்டாபிஷேக மகோத்சவம் நடந்தது. முறைமைப்படி, பிரஜைகள் அவனுக்கு வணக்கமாய் மரியாதைசெய்தார்கள்.

இவ்வுற்சவம் நடந்து சிலதினம் சென்று அவன் தந்தை இறக்கவும், சிற்றப்பன் தன் கொள்கைப்படி, பாலிய ராஜகுமாரனைச் சிங்காதனத்தினின்று விலக்கிச் சிறையிருத்தி, ராஜாதிகாரம் கைக்கொண்டான். இந்த

முறைகெட்ட அபகாரியை அங்கிலேய துரைத்தனத்தார் கொஞ்சத்தில் தப்பவிடுவார்களா? அவர்கள் ஆலசியமின்றி விளம்பரபத்திரம் ஒன்று சித்தஞ்செய்து எங்கும் போக்கி, ராஜாதிகாரத்தை உரிமையின்றிக் கவர்ந்த பீர்ஜன் ஸால்பெயரில் சண்டைதொடுக்கத் தாங்கள் எத்தனிப்பதாக அறிக்கைசெய்து, முறைமையான அரசனுக்கே விசுவாசமாய் வணக்கம் செலுத்துவது அவசியமென்று பாதபுரிப் பிரஜைகளை எச்சரித்தார்கள். அவ்விளம்பரத்தைக் கண்டும், பீர்ஜன் ஸால் கிஞ்சித்தாவதும் அஞ்சவுமில்லை, கொண்டது கைவிடவுமில்லை. அவன் தந்தை இருந்த காலத்தில் நடந்தவைகளை மறவாதிருந்தாலுமிருப்பான். அவன் அங்கிலேயரை முகமுகமாய்க் கண்டதில்லை; ஆதலால், அவர்கள் விசேஷ சாமர்த்தியமும் தைரியமுமுள்ளவர்களென்று அவன் நினைத்திருக்கவில்லை. கன்னிமதிலாலுள்ள தன் கோட்டைக்குள் இருந்தால், தனக்கு எக்காலும் அச்சம் இல்லையென்றும், மதிலை இடித்து விழுத்திக் கோட்டைக்குள்ளே புக மாற்றானுக்கு வல்லமை இல்லையென்றும் அவன் எண்ணியிருந்தான். அது வீணெண்ணமென்று அவன் அறிய நாட்படவில்லை. அக்காலத்தில் மெற்காப் துரை டில்லியில் ஸ்தானாதிபதியாயிருந்தது அங்கிலேயருடைய அதிர்ஷ்டந்தான். அவரே முக்கியமாய் முன்னின்று இந்த யுத்தத்தை நடத்துவிக்க ஏற்பட்டார். சித்தம் சலிக்காதிருப்பது அவருடைய பிரகிர்தியாதலால், செய்வது எதையும் தெளிவிசாரித்து அதை குறைவின்றிச் செய்வதொழிய, பாதி செய்தும் பாதி செய்யாமலும்விட அவர் மனம் ஒருபொழுதும் இசையாது. தந்திரமாய்க் கலம்போக்கி அவரை ஏமாற்ற பீர்ஜன் ஸால் கபடமறியாதவன்போல மொழிக்க இச்

சகமான வார்த்தைகளை எவ்வளவும் நம்பாமல் மெற்காப் துரை பிரித்தானிய சைந்யங்களில் மிக்க வீர தீரமுள்ள ஒரு வகுப்பை விரைந்து சண்டைசெய்ய அனுப்பினர். தளபதிகள் நிக்கல்ஸனும், ரேனெலும். போனதண்டு பாதபுரி மைதானத்தில் இறங்கிற்று; அதற்குத் துணைப்படையாக மூலபலம் போய்ச்சேர்ந்தது. அம்மூலபலத்திற்கு அதிபர் காம்பர்மீயர் பிரபு. சண்டைக்குரிய எத்தனங்கள் யாவும் சில தினம் செல்லுமுன் முடிந்தன. அங்கிலேய தளம் கோட்டைமதிலைக் குண்டுமாரி பொழிந்து ஓரிடத்தில் தாக்கித் தகர்த்து வழிதிறந்து உட்செல்ல, சண்டை சண்டப்பிரசண்ட வேகமாய் நடந்தது. மாற்றான் படைஞர் எண்ணாயிரம் பெயர் மடிந்தார்கள். பீர்ஜன் ஸால் சிறைப்பட்டான். அவனுடைய கோட்டைமதிலில் பிரித்தானியருடைய கொடி ஏற்றப்பட்டது. அது கண்டு அவன் மனம் புண்பட்டு அழன்றது. வாலிப ராஜகுமாரன் அங்கிலேய துரைத்தனத்தாருடைய ஆதரவால் சிங்காதனம் ஏற இடம்பெற்றான். பெற்றும், அரசாட்சி உரிமை பணைத்தும் வேற்றரசருக்குச் சிங்கேற்றுக்குச் சமானராகிய அவன் பிரதிபாலகரான அங்கிலேய துரைத்தனத்தாராலேயே நிர்வகிக்கப்பட்டன.

சுந்தரம் — அங்கிலேய துரைத்தனத்தாரது நட்போ பகையோ இவ்விரண்டில் எது மிக்க கெடுதி விளைவிப்பதென்று அறியேன். அறுதியில் இரண்டின் சித்தியும் ஒன்றேயென என் எண்ணத்தில் படுகின்றது.

அம்மணியம்மாள் — மிக்க இடம்பாடு அடையும் போரைதான் அங்கிலேயர் செய்த யாவையும் சேஷ்டிப்பித்த முக்கிய கருவியென்று எண்ணுகிறேன். அதுவே அவர்கள் துரைத்தனத்தை வேரூன்றச்

குரிய பாடாவிரியாகப் பலிக்குமெனத் தோன்றித் திலில் வருத்திற்று.

பாக்கியம்—ஹாஹா! ஆப்கானிய யுத்தத்தைக் கட்டி இப்படிச் சொல்லுகிறீர்களா?

அம்மணியம்மாள்—ஆம், அதைக் கட்டியே சொல்லுகிறேன். ஒரு பிற்பகல் கூடும் கூட்டத்தில் அதன் விருத்தாந்தங்கள் அனைத்தையும் குறையறச் சொல்லி முடிக்கக் கூடாது: ஆவதுபற்றி, சங்கதிக் குறிப்புகளை மாத்திரம் சுருக்கிச் சொல்வேன்.

கமலம் — ஆப்கானிஸ்தானத்திற்கும் அங்கிலேயருக்கும் சம்பந்தம் எவ்வளவும் இல்லையே. அவர்கள் அங்கே போனது யாதுகாரணத்தாலோ?

அம்மணியம்மாள்—ருஷ்ய துரைத்தன அதிகாரத்தைக் குறித்து அச்சமும் ஐயமும் உண்டானதனால், இப்படி வந்தாலும் வருமென்று மெற்காப் துரை நெடுநாள் தொடர்ந்து பூர்வசிரேஷ்டியாய்க் கண்டார். ஸ்லவ், ருஷ துரைத்தனத்தைக் குறித்து பீனச்சமும் ஐயமும் கொள்ளவேண்டுவதில்லையென்று மிக்க சாதுரியமாய் விளக்கினார். அங்கிலேயருக்கு ஆப்கானியரோடாவது, ஆப்கானிஸ்தானத்திலாவது எவ்வகைத் தொடர்பும் வேண்டுவதில்லையென்று இந்திய மந்திராலோசனைச் சபைக்கு வலியுறுத்திக் காட்டினார். "நாய்வாயிற் கொளிடுவது போலச் சிந்தாதிருந்து அக்கரையில் உள்ள எந்தப் பிரதேசத்திலாவது தலையிடுவோமானால், ருஷர் ஆக்கிரமித்து நமதுமேல் வந்துவிழுவார்கள். இது நிசம்" என அவர் மந்திராலோசனைச் சபையாருக்கு எழுதினார். அன்றியும் வட இந்திய பிரதேசவாசிகளாகிய பறந்தெரிந்திப்பியருடன் வலிய எதிரி...

மென்று அவருக்குச் சிந்தை தெளியத்தெரியும். அந்த மறவர் அங்கிலேய தளம் செய்யுமுயற்சியை அற்பமேனும் தடுப்பார்களானால், அதுவே தீர்ப்பாய் அபஜயப்படுத்துவதற்குச் சமானமாகும். ஒருவேளை அந்த மறவரை அங்கிலேயர் தமது போராண்மையால் வென்று, அவர்களுடைய விஸ்தாரமான தேசத்தைக் கட்டிக் கொள்வார்களானால், அதைக் கைநெகிழவிடாமற் காத்துக்கொள்வது அரிது. அது அவர்களுக்குள் அடங்காப் பாரப்புள்ளது. இதெல்லாம் அவர் மந்திராலோசனைச் சபைக்கு வற்புறுத்தி விளக்கினார். விளக்கியும், சபையார் அவருடைய நெடுகாலம் ஓட்டியதுபற்றி, நாளடைவில் சொல்லைச் சிந்தையிற் கொள்ளவில்லை; அவர்கள் அதை முழுதும் மறந்துவிட்டார்கள். மெற்காப் பிரபுவும் இந்தியாவைவிட்டுச் சீமைக்குத் திரும்பினர். அங்கிலேயர் ஆப்கானிஸ்தானத்தின் சிங்காதனத்தை இழந்துபோன அயோக்கியனாகிய ஷாஸுஜாவை அதிபனாகவும் சிங்காதனம் ஏற்றத் துணைசெய்பவர்கள்போல நித்தமும் கண்கூடாய்க்காட்டி ஆப்கானியர் விஷயத்தில் தலையிட்டார்கள். மேற்படி அரசன் போக்கடித்த பட்டத்தை அவர்கள் மீண்டும் அவனுக்கு அருளித்தபின், அப்புறம் என்ன செய்வதென்று அவர்களுக்குத் தோன்றாமல் மெத்தவும் மலைவு உண்டாயிற்று. ஆப்கானியரோ அதிக ஆண்மையும் வீரமுமுள்ளவர்கள். அவர்களோடு உறவாடியிருந்தால், அங்கிலேய துரைத்தனத்திற்கு அதிக மிடுக்கு உண்டாம். இந்த நன்மையைத் துரைத்தனத்தார் தாமே வலியப் போக்கடித்தார்கள். ஆப்கானியர் அவர்களுக்குப் பிராணவிரோதிகளானார்கள். அவர்களோடு எதிர்த்து யுத்தம் செய்ய வீரதீரமுள்ள இந்தியதளம் அனு

க்கும் ஆப்கானிஸ்தானத்திற்கு அனுப்பப்பட்டன; இங்குள்ள பொக்கசத்துச் சொக்கத்தில் முக்காலே மூன்றுவீசம் ஆப்கானிஸ்தானத்தில் அங்கிலேயர் கோலிய நிலையை உறுதிப்பிக்கச் செய்யும் செலவிற்காக அனுப்பப்பட்டது. அந்த நிலையைக் கைவிடாமற் காப்பாற்ற அவர்களால் இல்லை. அவர்கள் சிங்காதனம் ஏற்றிய மன்னனுமோ தூர்ப்பலன். அவர்கள் அங்கில்லாதிருக்கச் சம்பவித்தால், நிமிஷமேனும் அவன் அரச னிற்கான். அவன் தப்பிப்பிழைப்பது அசாத்தியம். அங்கிலேயர்பெயரில் ஆப்கானிஸ்தருக்கு நாளொருவண்ணம் க்ஷாத்திரம் ஏறிற்று. அரசாட்சி விஷயத்தில் நேரிட்ட பிரதிபக்ஷம் அனைத்தும் அங்கிலேயரால் விளைந்ததென்று அத்தேசத்தார் சாதித்தார்கள்; ஆனாலும், அங்கிலேயருக்குச் சேனாபலமும் சொக்கபலமும் இருந்ததனால், சிறிதுகாலம் ஆப்கானியர் அவர்களோடு எதிர்க்கச் சற்று அஞ்சியிருந்தார்கள். அதுகண்டு பிரித்தானியர் தங்கள் பொய்க்கிலைக்கு பகுதி உண்டாக்கும் பொருட்டு, தங்கள் ஜாதியின் கௌரவத்திற்கும் கீர்த்திக்கும் ஏற்காத அநியாயங்களை அடுத்தடுத்துச் செய்யத் தலைப்பட்டார்கள். அவர்கள் அதிக்கிரமம் தெய்வத்திற்கு ஏற்கவில்லை. அவர்களுடைய தீவினைக்குரிய தண்டனை பெறும் காலம் கிட்டியது. பழிக்குப்பழி செய்யும் பொறாமை இரண்டு வருஷமாயும் ஆப்கானியர் நெஞ்சில் முதிர்ந்து வேர்கொண்டது. அவர்கள் க்ஷாத்திரம் என்னும் நெருப்பை வெளியொட்டாமல் அடக்கியிருந்தார்கள். அப்புறம் அந்த நெருப்பு வேகமாய் எரிந்து வெளியிற் கக்கியது. கலகம் செய்யத் தலைப்பட்ட பிரஜைகளுக்குத் தலைவன் மஹமது அக்பர் கான் என்பவன்; அவன் டோஸ்த் மஹமதுவின்

கனிஷ்டபுத்திரன்; அங்கிலேயர் பொறாமை தீர்க்கும்படி முதலிற் கல்போட்டது அவன் தலையிலேதான். தொடங்கிய கலகம் அற்பமல்ல; அது அங்கிலேயருடைய தளத்தைத் தலையழித்து அவர்கள் பெயருக்குத் தீராவசை வருத்தியது. சர்வசக்தராகிய கடவுள் இப்பிரபஞ்ச வியாபாரம் நடத்திக்கொண்டுவரும் மார்க்கத்தைச் சிந்திக்கும்பொழுது, எனக்கு மிக்க திகில் வருத்தும் ஒன்றைக் காண்கிறேன். ஒருவன் செய்த கர்மமானாலும் சரி, பலரெல்லாம் செய்த கர்மமானாலும் சரி, கர்மப்பயன் விளையும் காலம் தடையின்றி வரவரக் கிட்டும். தமக்குத் தாமே வினை தேடிக்கொள்வார் போல, மனுஷர் தாம் செய்த பாப கர்மப்பயனை நுகரும்படி பறந்தோடுவார்கள். முடிவில் அங்கிலேய தளத்தை நிர்வகித்த எல்பின்ஸ்டன் தளகர்த்தர் தமது தலைமேற்கொண்ட பாரகாரியம் முடிக்கத்தகும் திறமையுள்ளவரல்ல. அது அங்கிலேயருக்குப் பிரதிகூலந்தான். தாம் அந்தச் சேனாதிபத்தியத்திற்கு ஈடல்லவென்று அவர் உள்ளத்தே அறிந்து, அவ்வுத்தியோகம் தமக்கு வேண்டுவதில்லையென்று ஒருமுறைக்கு இருமுறை மும்முறை மறுத்தார். அவர்மேல் தோஷம் இல்லை. மறுத்து அவர் வெளியிட்ட அச்சக்குறிப்பு வாலாறு ஒன்றும் துரைத்தனத்தார் செவியில் ஏறவில்லை. அது அவருடைய பெயருக்கு நிந்தைவருத்தும் அவ்வகால குலைந்தான். அவர் உற்றசமயத்தில் தீவிர யுக்தியோடு மயக்கம் அறுத்துச் செய்தொழில் முடிக்கும் தாமல்ல. அவருக்கு அப்பொழுது தேகசௌக்கியம் தப்பியிருந்ததனால் மனமும் குன்றி மெலிந்துபோயிற்று. சமயம் நெருங்கியபொழுது, தமது யுக்திபுத்தியைச் சார்ந்து நடக்க அஞ்சி; அவர் வேலைக்கொரு உசாத்துணைவரு

டையீ சொற்கேட்டு நடந்து, தமக்குச் சிரக்பத்திற்கும் பமோசம் வருவித்துக்கொண்டார். ஸ்ரீ சோபர்ட்ஸெல் துரையவர்கள் படையும் தடுபோர்செய்து, ஜலலபாத் கோட்டையைப் பகைவர் கைக்கொள்ளாவண்ணம் காத்துக் கொண்ட அருந்தொழிலால் அங்கிலேய தளத்தின் செய்திறத்தை அறியலாம். மனவலிகுன்றிய எல்பின்ஸ்டன் துரையுடைய கைக்கீழ் இருந்த தளத்தின் சேயலைக் கண்டயங்கில் நடந்த பட்டிமற மனோத்துயர் தரும் சர்வசங்காரத்தொழில் வரலாற்றில் காணலாம்.

சுந்தரம்—ஜலலபாத் சண்டையைக்குறித்துத் தயை கூர்ந்து சொல்வீர்களா?

பாக்கியம் — ஜலலபாத் சண்டை ஒன்றைமாத்திரம் தனித்தல்ல, கண்டாமக் சண்டையையும் தொடுத்துச் சொல்லவேண்டும் அம்மா. ஜலலபாத்தைப் பற்றியும் கண்டோம். எல்பின்ஸ்டன் தளகர்த்தர் என்செய்திருந்தார்?

அம்மணியம்மாள்— அவர் பதினாறாயிரம் சேனாவீரருடன் சண்டைக்கு ஒத்தனித்தக் காபூலில் இருந்தார். அவர் அங்கிருந்து செய்த வழுக்களுக்கும் அவரிடத்தில் விளங்கிய மனவலியின்மைக்கும் அளவில்லை. அவை இப்பொழுது சொல்லித் தொலையா. கடைசியில் அவர் அபஜயப்பட்டு, அங்கிலேயருக்கு மானபங்கமான உடன்படிக்கைப்பத்திரம் ஒன்று ஆப்கானிய சமுஸ்தானபதிகளுக்கு எழுதிக்கொடுத்தார். அப்பத்திரத்தில் அவர் அதிசீக்கிரத்தில் ஆப்கானிஸ்தானத்தை விட்டுப் புறப்படுவதாகவும், ஜயபதிகளான ஆப்கானியருக்கு ரொக்கம் பதினாலக்ஷம் ரூபாய் நஷ்டம் கட்டிக் கொடுப்பதாகவும், பீரங்கிகளில் ஆறுமாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு மற்றவைகளையும், தோப்படைக்கல

[illegible] ளைகிய உபகரணம் இவற்றின் வகைகுள் [illegible] டுவதாகவும், சாலுவ அதிக பாகத்தையும் ஒப்பி [illegible] தாகவும் உத்தியோகஸ்தர் சிலரைக் கிரினைக்கிரய [illegible] ஒரு வாக்குறுதிசெய்து எழுதினார். மேஜர் பற்றிஞ்ஜர் எல்பின்ஸ்டன் மனவலிவர்மாத்திரம் குறைவுற்று, மந்திராலோசனை நாசம் வருந்தியதைத்தொட்டு சபையில் முறையிட்டார்; கண்கட்டிக்கொண்டு அங்கிலேய வரிசைச் சத்துருவின் அதிகாரவசப்படும் இல்லையெனப்போல மதிகெட்டதும் பித்தேறிகளும் கண்டித்துப்பேசினார். அவர் வாய்விட்டு பலமாய்க் இரண்டொருவாக்கியம் இவை:—"போக்க பிறப்பில் உலகறியப்பொருது பகைவருடன் மானத்தைப் பிழ்ந்த உங்களுக்கு இல்லா மீட்டுக்கொள்ளும் நடைப்பிடி, வழிவகைகளை அனுசரித் திருந்தால், தடுப்படைக்குரிய இருக்கட்டுமேன்! ஆப்கானியர்கும் முற்புத்தியாவது சொல்லைப் புரளாத சத்தி வாக்கினியது பிறந்த வெறுஞ்சொல்லைப் இன்னது அவர்கள் வாக்கு யமெனக்கொள்வதெப்படி? நம்மீதுள்ள அவர்களுக்கு தெரியுமே பெருமென்று அறிவோமே-அவர்களுக்கு எதிர்ப்ப மனக்கடுப்பு இவ்வளவென்று நமக்குத் இத்தன அவர்கள் தேசத்திற்குச் செல்லுமார்க்கத்தில் டும் அருந்தக்கரும் அரிய மலைவழிச்சங்கடம் இப்படி யையதென்று கண்டு கேட்டிருக்கிறோமே. மகா திகிரகதியாய் இருக்க, பதிகெட்ட குருடர்போல துடிப்பானேன்?" இப்படி அவர் துடிமடிந்துபோகக் முடிந்தது. எல் ஏதேது சொல்லியும், வியர்த்தமாகவே அறைகுறையாய் பின்ஸ்டன் தளகர்த்தர் ஒன்றையும் அறவிதியாய் விட்டுவிடவில்லையே. அவர் செய்தது முடிக்கும்-ஒத்தருசெய்த உடன்படிக்கைப்பத்திரத்திற் பிரித்தானிய தளம் குக் கைப்பொப்பமிட்டாயிற்று.

இந்தியாவிற்குத் திரும்பி வழி[...]து. இதன்
இடையில் ஜலலபாத்தி[...]த்தனைகள் இவ்வாறல்ல,
வேறு [...]ட்டன. அங்கே ராபர்ட் ஸேல் துரை
குடங்கையத்தனை தளத்தைத் தலைக்கொண்டு மிக்க
வீரத்துடன் தடுபடை முயற்சிசெய்தார். அப்படைத்
தொழில் சரித்திரத்தில் முக்கியமாய்க் குறிக்கப்படும்
எந்தச் சண்டைக்கும் இளைக்காது. காபூலினின்று திரும்
பிய த... ஜலலபாத்திற் போய்ச் சேருந்தனையும், ராப
ர்ட் ஸேல் தமது சிறிய தளத்தைக்கொண்டு நின்றநிலை
யிற் சோர்வுறாதிருக்க நிர்ணயித்தார். ஜலலபாத் என்
பது சாமானிய ஸ்தலமல்ல. அது சிற்றிடமானாலும்,
இக்கடல்சூழ்ந்த பூமியில் அழுத்தைத்த ஆணிப்பொன்
போலப் பிறங்குவது; அங்கிலேயர் கண்குளிரக் கண்டு
மகிழ்வது; அதனால் அங்கிலேயர்க்கு மிக்க பிரதிஷ்டை
உண்டு. ஸேல் அப்பட்டணத்தைக் காக்கத் தடுபடை செய்
தபொழுது, அவர் வசப்பட்ட உத்தியோகஸ்தரும் சே
வகரும் மெய்மறந்து வீராவேசத்துடன் சண்டையிட்
டார்கள். அதன்பின் ஜலலபாத் சண்டைசெய்து சத்
துருஜயம் பெற்ற உத்தியோகஸ்தர்-சேவகரைக்காட்டி
லும் அதிக சிரத்தையுடன் போர்செய்தவர் இல்லை!
அந்த ராணுவவீரருக்கு ஆண்மையிற் சிறந்த தளகர்த்த
ருடைய உற்சாகப் பெருக்கத்தைக் காணக்காண, உக்கி
ராவேசம் உண்டாயிற்று. இடையில் நேரிட்ட இடை
யூறுகள்-சங்கடங்களைப் பாராட்டாமல் அவர்கள் பின்
னுமொருபங்கு அதிக ஊக்கத்துடன் வெற்றியை நாடித்
தங்கள் உயிரை வெறுத்துப் பொருதார்கள். உண்டி
யும் உறக்கமும் இல்லாவிடில் உடற்பலம் குன்றுவது
இயற்கையல்லவா; மேற்படி ராணுவவீரர் உண்டி ஒழி
ந்து உறக்கமற்றிருந்தும், உற்சாகம் பற்றியிருந்த

[...]ப்பலம் மும்மடங்கு விர்த்தித்
தால், முன்[...]வ்வாதையைபற்றி அவர்
தது. அவ்வளவும் நித்திரையு[...]னின்று
கள் அற்பமேனும் குறைகூறவில்லை. [...]
வரும் தங்கள் மனுஷரை அவரவரிடத்தில் சித்தமாயி
ருந்து பெற்றுக்கொள்ளும் ஆசை எவ்வகைக் குறைவை
யும் மறப்பித்தது.

கமலம் — (ஆச்சரியத்தால் மூச்சடக்கி) தங்கள்
தேசத்து ராணுவவீரர் வரவை அவர்கள் எதிர்நோக்கி
யிருந்தார்களா?

அம்மணியம்மாள் — ஆம், பலதினம் அதுபற்றி,
ஆவலுடன் அவர்கள் வரவை வழிக்குவழி பார்த்திருந்
தார்கள். 1842-ளு ஜனவரி 13உ குதிரைவீரன்
ஒருவன் இளைப்புற்ற தன் படைக்குதிரையைக் கடி
யவிலில் முடுக்கி ஜலலபாத்திற்கு நேர்முகமாய்
வருவதாகப் படைக்காவலன் ஒருவன் அறிக்கைசெய்
தான். விரைந்துவரும் அத்தூதனைச் சந்திக்க வேக
மாய் யாவரும் ஓடினார்கள். அவனோ காயம்பட்டுக்
கண்குழிந்து வசம்தப்பி இறந்தாரில் ஒருவனாக இம்
மை நினைவு மறுமை நினைவு இரண்டும் அற்றிருந்தான்.
அவர்களைக் கண்டுதான் அவன் சங்கியாவேசம் சிறிது
தீர்ந்தது. சகைப்பிரராகிய அங்கிலேயவீரர் காபூலிற்
பட்ட கதை உற்றகதையைக் கேட்பவர் மனம்பதைக்
கச்சொல்லத் தான் ஒருவன்மாத்திரம் தப்பிப்பிழைத்து
வந்ததாக அவன் அறிக்கைசெய்தான். முன்னாளில்
எல்பின்ஸ்டன் தளகர்த்தருக்கு இருந்த சித்தப்பிரமை
முடிவுபரியந்தம் அவரைவிட்டு நீங்காதிருந்தது. தடுப்ப
டைக்குரிய சாதனம் கைகடந்துபோனபின் அவர்
அங்கிருந்து தப்பும் வகை யாது. உடனே படை
இடைவதற்குத் தந்திரம்செய்து, ஆப்கானியதளம்

திரண்டு தொடர்ந்து இடைவழியில் [illegible]க அவகாசம் உண்டாகுமுன் ஓடி[illegible]னால் தப்பலாகுமேயன்றி, வேறுவ[illegible]மை இல்லாதிருந்தது; இப்படி இருந்தும், தீவிரித்துப் புறப்பட்டார்களா—இல்லை. மேலுமேலும் தாமசம் நேரிட்டது. வைரமணியிலும் அருமையான காலம் வியர்த்தமாய்க் கழிந்தது: இந்த விபரீதத்தால் கபூலில் தாங்குவாரின்றி நிலையற்றிருந்த பிரித்தானிய ரணவீரரை ஆப்கானியர் சர்வசங்காரம் செய்தார்கள்.

கமலம்—எல்விஸ்டன் தளபதிக்கு வந்த கதி என்ன அம்மா?

அம்மணியம்மாள்—அத்தளபதியும் வேறு சேனைகுப்புத் தலைவர் வெகுபெயரும் உக்கிரவேசமுள்ள ஆப்கானியரையும் அவர்கள் சமஸ்தானபதிகளையும் உள்ளுருக்கி உடன்படுத்தலாகுமென்னும் வீணாசையால் அக்பார்கான் வசம் சிறைவைக்கப்பட்டார்கள். ஆப்கானியருக்கு உண்டான உதிரதாகம் அங்கிலேயரைக் கொன்று பருகியன்றித் தீராது. அங்கிலேய தளம் மாற்றானுக்கு இடைந்து பின்னிட்டகாலத்தை நினைக்க மனம் தரிக்கவில்லை. பின்னிடத்தொடங்கியபொழுது, "கருணாலயனாகிய கடவுள் ஒருவரே எங்கள் கதியென்று அடைந்தோம்" எனப் பற்றிஞ்ஜர் எழுதிய பத்திரத்தில் கண்டிருக்கின்றது. அங்கிலேயருக்கு இருந்த பேராவும் அகந்தையும் வாய் திறந்து ஓலமிட்டு, அவர்கள் கொடியரென்று பகவானுடைய சந்நிதியில் சாக்ஷி பகர்ந்தன.

ஆனதுகொண்டு ஆதிபுங்கவன் அவர்களை அணைக்கத் தமது கிருபாகரத்தை அல்ல, அடிக்கத் தமது தண்டாகத்தை நீட்டினார். ஆப்கானியர்வசம் சிறையிருந்த

ARRIVAL OF DR. BRYDON AT JELLALABAD.

ஜலலபாத்திற்கு டாக்டர் பிரைடன் தப்பிவந்தது.

வர்களையும் ஒளியிருந்தவர்களையுந்தவிர, பராக்கிரமசாலிகளாகிய அங்கிலேய பட்டாளத்தாரில் மாற்றான் கைக்குத் தப்பிப் பிழைத்துப் புத்திராபாத்தில் சேர்ந்தவர்கள் ஆக ஆறுபெயர். அதற்கப்புறம் பதினாறு மைல் தூரம் போனால், ஜலலபாத்தில் சேரலாம். போக இடம் பெற்றாலல்லவா போவார்கள். யமதூதர் அவர்களை அங்கேயே தடுத்துப் பிடித்துக்கொண்டால், அப்பால் அவர்களுக்குச் செயல் ஏது? வழியில் களைத்துப் பசியுபத்திரவம் மேலிட்டுதுபற்றிச் சிறிது பசியாறிப் போகக் கால்நாழிகை நேரம் அங்கிறங்கினார்கள். அவர்கள் அங்கிறங்கியது உடலை வருத்தும் பசியுபத்திரவத்தைப் போக்கும் நிமித்தமாகவல்ல, உடலிற் குடிகொண்ட உயிரைக் குடியெழுப்பி, உடலைச் செயலழிக்கும் ஏதுவாகப் பலித்தது. சத்துருக்கள் நெருங்கி வளைந்து மறித்துப்பிடித்து அவர்களைக் கத்தியால் துண்டித்தார்கள். பிரைடன் வைத்தியர் ஒருவர்மாத்திரம் அந்தக் காதகர் கத்தியின் வாய்க்குத் தப்பி, காயம்பட்டுக் களைத்து அயர்ந்து ஜலலபாத்தில் சேர்ந்தார். குதிரை வீரன் ஒருவன் கண்குழிந்து வசம்தப்பி ஜலலபாத்தில் சேர்ந்தானென்று முன்பு ஓரிடத்தில் குறிப்பித்தது இவரையே.

கமலம்—(பெருமூச்சுவிட்டு) அம்மம்மா, இதென்ன கோரசரித்திரம்!

அம்மணியம்மாள்—கோரசரித்திரந்தான்! இந்த வதந்தி சீமைக்கு எட்டியபொழுது, அங்குள்ளவர்களுக்கு உண்டான பதைப்பும் துடிப்பும் பரிதாபமும் நினைக்க அரியன். இவ்விதத் தேசோபத்திரவம் அதற்குமுன் எப்பொழுதும் அங்கிலேயருக்கு உண்டானதில்லை. செய்த அதிக்கிரமத்திற்கு வந்த இடரைத் தாங்

கள் பட்டுத் தெளிவது நியாயந்தானென்று காணக்காண அக்கிலேயருக்குப் பின்னும் தாங்காத்துயர் உண்டாயிற்று.

கமலம்—அவர்கள் செய்த அதிக்கிரமத்திற்கு அவர்களுக்கு இந்தத் தேவதண்டனை வந்தது நியாயந்தானென்று யாவரும் எண்ணினார்களா?

அம்மணியம்மாள்—இதைத்தொட்டு உறுதிசொல்ல என்றால் இல்லை; ஆனாலும், பெரும்பாலார் கொள்கை இதுதான். அவர்கள் தம்மை ஜயித்தவர்களைத் தப்பவொட்டாமல் மீண்டும் சமர்செய்து ஜயிக்கத் தாமசமின்றித் தளராமுயற்சி செய்தார்கள்; ஆனாலும், பழிக்குப் பழிசெய்து சிறையிருப்பவர்களைச் சிறைமீட்டுக்கொள்வோமானால், பிற்பாடு முன் பட்டபாட்டை நினைந்து போராசையை மிஞ்சவிடாதடக்கிக் கொள்ளப் பயில்வதே பெரிதென்று ஒருவர்க்கு ஒருவர் சொன்னார்கள்.

பாக்கியம்—அவர்கள் செய்த முயற்சி தலைகட்டியதா?

அம்மணியம்மாள்—ஆம், அது அவர்கள் அதிர்ஷ்டந்தான். ஸ்ரீ ராபர்ட் ஸேல் துரையுடைய மனைவி ஆப்கானியர் சிறைபிடித்து வைத்திருந்தவர்களில் ஒருத்தி. அவருக்கு மனைவியைப் பறிகொடுத்தது ஒரு நஷ்டம்; அபஜயத்தால் தம் தேசத்திற்கு மானபங்கம் வந்தது ஒரு நஷ்டம்: மற்றவர்களுக்கோ பின்குறித்த நஷ்டம் ஒன்றுமாத்திரமே. அதிக நஷ்டப்பட்டவர்களுக்கு அதை நிவிர்த்திக்க அதிக சிரத்தை உண்டாம். அதனால், முக்கியமாய்ச் சுத்தவீரராகிய மேற்படி ஸ்ரீ ராபர்ட் ஸேலும் பால்லக், நட் தளகர்த்தர்களும் துணிவுகுன்றாமல் தண்டெடுத்துக் காபூல்கோட்டை வாசலுக்குப்

போனார்கள். போய், யுத்தசன்னத்தராக நிற்க, வரவர, ஆப்கானியருக்கு அச்சமும் ஐயமும் உண்டாயின. நூதன உடன்படிக்கை ஒன்று சித்தஞ்செய்யப்பட்டது; சிறையிருந்தவர்கள் மீண்டுவந்தார்கள். முன்பு அங்கிலேய சர்வசேனா சங்காரத்தைக் கண்ட கூர்ட், ஜக்டல்லக், கண்டாமக் எனும் மலைவழிகள் பின்பு பழிக்குப் பழி வாங்கப்போன தண்டு வெற்றிசிறந்து சென்றதையும் கண்டன.

பாக்கியம் — கைதிகளைச் சிறைமீட்குந்தனையும் ஸ்ரீ ராபர்ட் ஸேல் தளகர்த்தர் மனம் என்னபாடு படும், அம்மா! ஆப்கானியர் அக்கைதிகளைக் கழுத்தறுத்தாலோ?

அம்மணியம்மாள்—இந்த ஏக்கந்தான் சுடுவெயிலில் புழுத்துடிப்பதுபோல, பல்லக், ஸேல் இருவரையும் துடித்து வருந்துவித்தது. ஒரு அடி முந்தி எடுத்துவைக்கவும், அவர்கள் தங்கள் உயிர்க்குயிரான கைதிகளைப் பகைவர் என்னபாடு படுத்தினார்களோவென்று மனம் பதைப்பார்கள்; ஓரிடத்தில் தொடங்கின சண்டையில் வெற்றியடையவும், அவர்களுக்குச் சந்தோஷமல்ல, தம் உள்ளத்தைக் கவர்ந்த கைதிகளுடைய உயிருக்கு என்னகதி வந்ததோவெனத் தீராச் சிந்தாகுலம் உண்டாகும்; ஆனாலும், அவர்கள் இருவரும் அபிமான புருஷர், தைரியசாலிகள், தாம் செய்ய மனங்கொண்டு கையேற்ற பாரதூரமான கருமத்தை எவ்விதமும் முடிக்க முயன்ற அவர்கள் சமயம் அறிந்து, கருமம் கடைத்தேறுமளவும் சற்றுவது தளர்ந்து பின்னிடவில்லை.

கமலம் — கைதிகள் சிறைமீண்டபொழுது ஆனந்த பரவசமடைவார்களே, அம்மா.

அம்மணியம்மாள்—அன்னியர்வசம் சிறையிருந்த அவர்கள் மீளவும் தம்மினத்தாரைச் சேர்ந்த சுபமுகூர்த்தத்தில் இருதிறத்தாரும் உள்ளம் கசிந்துருகி உவகைக் கடலில் மூழ்கியதைக் கண்டவர்களன்றி மற்றியாவர் உள்ளபடி அறிவார்கள்!

சுந்தரம்—எல்வின்ஸ்டன் தளகர்த்தர் மனம் விகாரமாயிருந்ததென்று எண்ணுகிறேன்.

அம்மணியம்மாள்—அந்தச் சிறைமீட்சித் தினத்திற்குமுந்தியே தோல்வியை நினைந்து துயரக்கடலில் ஆழ்ந்த அத்தளபதி தேவதர்மசபைக்கு அழைக்கப்பட்டார். அவர் சௌக்கியவீனம் தப்பியிருந்தாரென்று முன் சொன்னேனே—அந்தத் துர்ப்பலர் சிறைப்பாடு தாங்கவும்; முன் நடந்தவைகளை எண்ண எண்ண உள்ளத்தில் ஒன்று பத்தாய்ப்பெருகும் அருந்துயரைச் சகிக்கவும் தாள்வாரா? ஏது. எவருக்கும் தம் குறைகள் அவர் இறந்தபின் மறந்துவிடப்படுமானால், அவர் அதிர்ஷ்டந்தான். அவர் தமக்கு வந்த இடரையும் இழிவையும் நினைத்துப் பதைத்துக் குறைகூறாமற் பொறுத்து உத்தரித்தார். தாம் பெற்ற ஆதரவை அவர் மறந்துவிடவில்லை; தமக்குப் பிறர்செய்த துன்பத்தை நினைத்துத் தம்மைத் தாமே வருத்தவில்லை. தந்தேசத்திற்குத் திரும்பிப்போய்ப் பல்லாயிரம் மனுஷரைக் கொன்ற பாவமும் பழியும் சுமந்து வாழ்வதிலும் திருவுளத்திற்கும் அதே நினைவாயிருந்தால், சிறையிருக்கும் தேசத்தில் இறப்பதே வாசியென்று அவர் மரணத்தை ஆவலுடன் எதிர்நோக்கியிருந்தார். மரணம் கிட்டக்கிட்ட, தமக்குத் தெய்வம் செய்யும் இவ்வரிய நன்றியைச் சிந்தித்துக் களிகூர்ந்து தேவநாமஸ்மரணை செய்தார். விரும்பியவாறே அவருக்கு அமைந்தது.

ஆப்கானிஸ்தானத்தில் காலங்கடந்த அச்சேனாதிபதியின் உடலை அக்பார் என்னும் புலையன் அபசாரம் செய்யாமல் மனதிரங்கி ஜலலபாத்திற்கு அனுப்பினான்; அங்குள்ளோர் ராணுவவரிசைகளுடன் முறைமையாய்ப் பிரேதக்ஷேமம் செய்தார்கள்.

கமலம்—எல்வின்ஸ்டன் தளகர்த்தனைக்குறித்து, எனக்கு வியாகுலம் மெத்தவும் உண்டாகின்றது.

பாக்கியம்—அதன்பின் அங்கிலேயர் கபூல்தேசத்தாருடன் சண்டைகொளுவவில்லையென்று எண்ணுகிறேன்; மெய்தானா அம்மா?

அம்மணியம்மாள்—இல்லை, சண்டை தொடுக்கவில்லை. அது அவர்கள் பாக்கியந்தான். "பட்டால் அறிவன் சண்டாளன், மழை பெய்தால் அறிவன் வேளாளன்" எனும் பழமொழி பொய்க்காது. கபூலர் குணத்தை [illegible] பட்டறிந்தவர்கள் வழிவழியாய்க் குலம் அழியாதிருக்கிறவரையில் மறப்பார்களா. பின்னிட்டு டோஸ்ட் மஹமது என்பவன் கபூலில் அரசாளுநாளில் அவனும் அங்கிலேய ராஜாங்கத்தாரும் ஆதன உடன்படிக்கை ஒன்று செய்தார்கள். அதை விவேகத்துடன் சாமர்த்தியமாகச் சித்தஞ்செய்வித்த நிபுணர் மேஜர் எட்வார்ட்ஸ். அவர் அதிவீரசூரர்; இரண்டாவது ஸீக்கிய சண்டையில் உறபாத பிண்டமெனக் குறிக்கொள்ளப்பட்டவர்.

பாக்கியம்—நீங்கள் முன் பலமுறை வியந்து கூறிய மேஜர் எட்வார்ட்ஸ் துரை அவர்தானா? அவரைப்போல பரோபகாரராகும் ஆசை தமக்கு மிகவும் உண்டென்று எங்கள் தந்தை சொன்னது இன்றைக்கும் ஞாபகமாயிருக்கின்றது.

அம்மணியம்மாள்—ஆமாம் அவர்தான். அவருடைய குணாதிசயங்களை நினைக்க நினைக்க எனக்கு மேலுமேலும் வியப்பு உண்டாவது மெய்யே; ஆனாலும், அவரைப்போல் ஆகவேண்டுமெனும் ஆசை உங்கள் தந்தைக்கு உண்டாவது சரியல்ல. ஒருவர் மற்றொருவரைப்போல் ஆக அமையுமா? ஒவ்வொருவருடைய ஜன்மப்பிரகிருதி ஆளுக்கொருவிதமாயிருக்கின்றதே.

கமலம்—அங்கிலேயர் ஆப்கானியருடன் சண்டைதொடுத்ததுபோல ஸீக்கியருடன் தொடுத்ததும் அக்கிரமந்தானே?

அம்மணியம்மாள்—ஒருபொழுதும் அக்கிரமமல்ல. ஸீக்கியர் வலியத்தொடுத்த சண்டையைத் தந்திரமாய்த் தவிர்த்துப் பசுப்போல் ஒதுங்கியிருக்கப் பராக்கிரமராகிய அங்கிலேயர் மனம் வணங்குமா? ரஞ்ஜித்ஸிங் இன்னானென்று உங்களுக்கு ஞாபகமாயிருக்கின்றதா?

பிள்ளைகள் — ஆம் அம்மா, ஆம்.

அம்மணியம்மாள் —ரஞ்ஜித்ஸிங் இறக்குமுன் அவனுக்குப் பிராணப்பிரியமான மனைவி ஸ்திரீசாயகம்பண்ணி ஆலவித்து, அவளுடைய மைந்தனென்று ஊர் ஒப்பக் குறித்த ஒரு சிறுகுழந்தையை இளவரசனாக நியதி செய்யக்கேட்டுக் கணவனை உடன்படுத்தி அவ்வாறு செய்வித்தாள். செய்வித்து ராஜாதிகாரம் கைக்கொண்டு கொள்ளாமுன் அதை நிர்வகிக்கத் தன்னால் ஆகாதென்று கண்டாள். அந்தக் கிரமம் பிரஜைகளுக்குச் சிறிதாயினும் பிரீதிகரமாயிருக்கவில்லை. தன்னையும் தன் மைந்தனையுந்தொட்டு அவர்களுக்கு வெறுப்புத் தட்டியிருப்பதை ராணி தெளிய அறிந்தாள். அறிந்து, அவ்வெறுப்பை மறக்கடிக்கும்பொருட்டு, பிரித்தானி

யர்பெயரில் படையெடுக்க அவர்களைத் துரிதப்படுத்தினாள். இருதிறத்தார்க்கும் ஒரு யுத்தமல்ல, அடுத்தடுத்துப் பல யுத்தம் நடந்தன. ஒருமுறையாயினும் ராணி ஜயம்பெறவில்லை. பிரித்தானியரே பிரபல ஜயபதிகளானார்கள்: அதுபற்றி, முதலிற் பிரஜைகளைத் தூண்டிவிட்டுச் சண்டைதொடங்கிய ராணி அங்கிலேயரைச் சண்டையால் வெல்லலாகாதென்று பட்டுக் கெட்டறிந்து, கடைக்கண்பார்த்துத் தன்னை ஆதரிக்கக் கேட்டாள். இந்த ராக்கினி மைந்தன் பெயர் ட்லுலீப்ஸிங். அவன் ம[illegible]வ அனுதாபபண்ணாமல், அங்கிலேயர் முன் நடந்[illegible]வகளை மறந்து, மனம் கூர்ந்து அவனைக் கைதூக்கிவி[illegible] சம்மதித்தார்கள். ஹார்டிஞ்ஜ் பிரபு அரசிழந்த [illegible]ளவரசனை மீண்டும் சிங்காதனம் ஏற்றினார். கூடு[illegible]ந்திசெய்து ராச்சியத்தை உரங்கொள்ளிக்க நினைத்[illegible] அப்படிச் செய்யலாகும்; ஆனாலும், இளவரசனுக்குப் பருவம் வருததனால், அவன் சொல் சபை ஏறாது; அது புன்சொல்லெனத் தவிர்க்கப்படும். அவன் தாய் இறவாதிருந்தும் இறந்தாரில் ஒருத்தியானாள். துன்மார்க்கப் பெருக்கத்தால் அவள் அறிவும் சாமர்த்தியமும் சிதைவுற்றுப்போயின; பிரபுக்கள் அவளை வெறுத்து இகழ்ந்தார்கள். கடுஉக்கிர குணமுள்ள அவர்களை அடக்கி ஆளும் அதிகாரத்தை அவன் பறிகொடுத்துக் கையறுந்தவன்போல் இருந்தான். இருக்கவே, பிரபுக்கள் ஒருவருக்கொருவர் வாகிட்டு அதிகாரம் செலுத்தப் பதைத்தார்கள். அவர்களுடைய பிணக்கினாலும் சொற்சண்டையினாலும் பஞ்சாப்பில் அரசாட்சி நிலையற்றுத் தடுமாறியிருந்தது. தருணத்தில் எவர்துணையுமின்றிவருந்திய ராக்கினி மீளவும் அங்கிலேயரை அடுத்து ஈடேறப் பார்த்தாள். அவள்

இப்படிச் செய்தது அவனுடைய பிரஜைகளாகிய சீக்கியருக்குப் புண்ணிற் புளிவிட்டதுபோலக் கடுப்பாயிருந்தது. அவர்கள் கலகம் செய்ய உபாயம் சூழ்ந்து, அங்கிலேயராளுவ உத்தியோகஸ்தர்கள் இருவரைக் கொலைசெய்து சண்டைகொளுவினார்கள். சண்டை நடந்தேறும்பொழுது, தங்கள் பலத்தை அளவிடாமல் தங்களிலும் மிக்கோராகிய அங்கிலேயரைச் சண்டைக்கு இழுத்தது தங்களுக்கே கேடென்று சீக்கியருக்கு மீண்டும் நிதரிசனப்பட்டது. பஞ்சாபின் ஒரு எல்லையில் மூலஸ்தானம் என்பது சத்துருவின் வசப்பட்டது. மற்ற எல்லையில் சில்லியன் வாலாவிலும் கூர்ஜாத்திலும் நடந்த சண்டைகள் சத்துருவிற்கு அனுகூலமாய் முடிந்தன. அம்மட்டில் சீக்கியர் கையயர்ந்தார்கள். அந்நாள்முதல் டியுலீப்ஸிங் இங்கிலாந்தில் வாசமாயிருக்கிறான். யாரென்று கேட்பாரின்றி அவனுடைய பிரதேசம் இந்தியதேசத்துடன் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டது.

பாக்கியம் — டியுலீப்ஸிங் இங்கிலாந்தினின்று இனி இந்தியாவிற்குத் திரும்பி வருவதில்லையா?

அம்மணியம்மாள் — வந்தாலும் வருவான். அரசாளவல்ல, இனி அவனுக்கு அரசாட்சி உரிமை ஏது? பின்னிட்டு நடந்த சீக்கிய கலகத்துடன் அவ்வுரிமை அறத்தொலைந்ததே. டியுலீப்ஸிங்குக்கு அக்காலந் தொடங்கித் தர்மச்சம்பளம் கிடைக்கின்றது.

பாக்கியம் — ஊரார் செய்த பிழைக்கு அங்கிலேய துரைத்தனத்தார் டியுலீப்ஸிங்கின் அரசைக் கொள்ளைகொண்டது கொடிய அநியாயமல்லவா?

அம்மணியம்மாள் — முழுதும் அநியாயமென்று சொல்லப்போகாது; பெரிய தீங்கைத் தவிர்க்கும்படி

செய்த சிறிய தீங்கென்று சொல்லலாம். டியுலீப்ஸிங் பச்சைக்குழந்தையாயிருக்கும்பொழுதே அவன் பிதா ரஞ்ஜீத்ஸிங் இறந்துபோனான். அந்தக் குழந்தைக்குப் பருவம் ஏற நாட்சென்றது. பஞ்சாப்தேசம் செழுமையும் செல்வப்பெருக்குமுள்ளது. அநாயகத்தினால் அந்தச் சிறந்ததேசத்தில் பற்பல விபரீதங்கள் தலைப்பட்டன. தேசம் சீரழிந்து எங்கும் கலகமயமாயிருந்தது. இதுகண்டு மனதுருகி அங்கிலேய துரைத்தனத்தார் ஆள்வாரற்றுச் சீர்குலைந்துபோன சீமையைச் சீர்ப்படுத்தவும், குடிகளுக்கு க்ஷேமம் உண்டாக்கவும் தாமே அதன் ராஜ்யபாரம் தாங்கத் தொடங்கினார்கள். இருந்த நிலைக்கு இந்த நிலை வாசிதான்; ஆயினும், தமக்கு உரிமையில்லாத சீமையைத் தம் உடைமைபோலத் தாம் கைக்கொள்வது கொள்ளையென்று அங்கிலேயர்பெயரில் குறைசொல்வார் வாயைக் கட்டுவதற்குப் பலமான நியாயாதாரம் இல்லை.

சுந்தரம் — ஆப்கானிய சண்டையைப்போலல்ல, இச்சண்டை அங்கிலேயர் பெயருக்குச் சற்று அநுகூலமாய் முடிந்தது கேட்டுச் சந்துஷ்டியானேன்.

அம்மணியம்மாள் — உனக்குமாத்திரமல்ல, நம்மெல்லாருக்கும் அதைத்தொட்டுச் சந்துஷ்டி உண்டாகின்றது. பஞ்சாப்பை அங்கிலேய துரைத்தனத்தார் தம் எல்லைக்குள் சேர்த்தது அதர்மமென்று சிலர் நயமுற ஆக்ஷேபிக்கக்கூடியதாயிருந்தும், அதனால் விளைந்த லோகப்பிரசித்தமான மிக்கநற்பயனை யோசிக்குமிடத்தில், அங்கிலேயரைப் பஞ்சாப்பியருக்கு உபகாரிகளென்றே சொல்லத்தகும். முன் உள்ள ஜாதிபேத விபரீதம் இப்பொழுது இல்லை. முன்பஞ்சாப்பியர் அங்கிலேயரைக் கண்டால் அநியாயம் செய்யும் யஜமானரென்று விலகுவார்கள். இப்பொழுதோ இருஜாதியாரும் எள்ளளவும் கூச்சமின்றி அக்கம்பக்கம் இருந்து

சர்க்கார் உத்தியோகம் செய்துவருகிறார்கள். வித்தையிலும் நாகரிகத்திலும் உத்தியோகசக்தியிலும் அவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் சமானராகும் காலம் வர நாட்செல்லாது. இருப்புப்பாதை, மின்தபால் இவ்விருவித ஏற்பாடுகள் இத்தேசத்தில் வழங்கவழங்க, தேசத்திற்கு க்ஷேமகாலம் உண்டாம். அங்கிலேயர்க்கு அளவற்ற ஐசுவரியமும் கீர்த்தியும் உண்டாயிருப்பது இந்திய பூசாகமி அவர்கள் வசப்பட்டிருப்பதனாலேதான். இங்கே வாழும் எண்ணிறந்த குடிகள் நற்குண நற்செய்கைகளில் இருந்தும் வகைவழிகளை நயமுற செய்துகொண்டுவருவது அங்கிலேய துரைத்தனத்தாரது பாரம். அவர்கள் தமக்கு இத்தேசத்தால் உண்டான பிரதிஷ்டையையும் பெருமையையும் நிறைசெல்வத்தையும் நிமிஷமேனும் மறப்பது புத்திபுத்தியும் வித்தியாபிவிர்த்தியுமுள்ள அவர்களுடைய உத்தம இயற்கைக்குப் பொருந்தாதே. இவ்விஸ்தாரமான தேசத்தைத் தெய்வம் அவர்கள் கையில் ஒப்பித்திருப்பது அவர்கள் அகந்தையை விர்த்திசெய்யவும், ஆசையைப் போஷித்து முதிர்விக்கவுமல்ல. தெய்வம் இந்தியாவை அங்கிலேயருடைய ராச்சியத்தின் அவயவமாக்கியது முக்கியமான நல்வரங்கள் பலவற்றை இந்திய பிரஜைகளுக்கு அடைவிக்க. அங்கிலேயர் தாம் பெற்ற கல்வி-செல்வம்-நாகரிகம்-ஸ்வாதீனமுதலிய பேறுகளைத் தம் பிரஜைகள் எளிதில் பெறும்வகை, அல்லும்பகலும், அதுபற்றுச் செய்யாதிருந்து, இங்குள்ள திரவியத்தைக் கவர்ந்து, இத்தேசத்தைச் சிறுமைப்படுத்துவார்களானால், அவர்கள் நாடிழந்து நகரிழந்து பிடிழந்து பெயரிழந்து கட்டுக்கெட்டுத் தடுமாறிச் சாழிவதற்கு ஐயம் இல்லை.

11. அதிகாரம்.

மூன்று வருஷம் பின்னிட்டு நடந்த வரலாறுகள்.

கமலம் — அம்மா, இந்தக் கலகத்தைப் பற்றிச் சில குறிப்புகள் உங்கள் வாக்குமூலமாகவும் பிறர்வாக்குமூலமாகவும் கேட்டிருக்கிறோம். அந்தக் கலகம் தொடங்கியதற்கு நிமித்தம் என்ன? அங்கிலேய துரைத்தனத்தாரது அதிக்கிரமத்தால் அக்கலகம் நேரிட்டதா? நிர்நிமித்தமாய்ச் சடிதியில் உண்டாயிற்றா? இப்பொழுது இந்தியாவில் அங்கிலேயருடைய ஸ்திதி என்ன? தயைகூர்ந்து சொல்லி எங்கள் ஆசையைத் தீருங்கள்.

அம்மணியம்மாள் — ஆமளவிற்குச் சொல்வேன்; ஆனாலும் நீங்கள் ஒன்றைச் சிந்தையில் இருத்திக்கொள்ளவேண்டும்: அரசாட்சி நிர்வாகத்திலும் வித்தையிலும் வல்லவர்களென்று யாவரும் மனம் வாக்கு ஒத்து மதிக்கும் நிபுணர்கள், இதைக்குறித்து ஒருவர் சொல் ஒருவர்க்கு ஏற்காமல் பிணங்கியும், உள்ள சிக்கெட்டைப் பரிகரிக்க ஆளுக்கொரு உபாயம் சொல்லியும் மாறுபடும்பொழுது, கலகத்திற்கு முந்திய மூன்றுவருஷ காலம் நிகழ்ந்த சங்கதிகளை எள்ளளவும் பிசகின்றித் திருத்தமாய் எடுத்துரைக்கப் பெண்பேதையாகிய எனக்கு இசையுமா? இசையாது. அன்றியும், சொல்லும் சரித்திரக் குறிப்பை எவ்வளவு சுருக்கிச் சொன்னாலும், நிர்விகற்பமனதோடு, காலகுணத்தால் மேலிடும் அபிப்பிராயமின்றிச் சொல்லவேண்டும். இந்தச் சாமர்த்தியம் எனக்கு எங்கிருந்து உண்டாம்? ஆனாலும், துயர் பெருக நடந்த கலகவிர்த்தாந்தத்தை என்னால் இயன்ற

மாத்திரம் உங்கள் சிந்தை கூரும்படி தெளியச்சொல்வேன். சொல்லும் வரலாற்றின் தொடர் அறாது விளங்கும்பொருட்டு, பூலோகத்திற் பூர்வகாலந்தொட்டு இல்லாத கொடிய தேசோபத்திரவமெனத் தகும் இந்திய கலகத்திற்குப் பத்தெட்டு வருஷ முந்திய அதைத் தோற்றுவிக்கும் ஏதுவாக விளைந்த விபரீதங்களையும், துரைத்தனத்தார்க்குத் தோன்றாமலே பிரஜைகளுடைய உள்ளத்தில் பிறந்து வளர்ந்த வர்மத்தையும் மனக்குறையையும் எடுத்துரைப்பேன். முக்கியமாய் வங்காளத்துச் சிப்பாய்களுக்கு மனக்குறை உண்டாய் வளர்ந்து நிலைகொள்வதாகத் துரைத்தன அதிகாரிகளில் நிபுணர் வெகுபெயருக்குச் சிறிதுகாலந்தொட்டு நினைவிற்பட்டது. மெற்காப், நப்பியர், லாரென்ஸ் முதலிய பெருமையிற் சிறந்தோர் தளத்திற் பெருகும் மனக்குறையைத் துரைத்தனத்தாருடைய கருத்திற் பூட்ட வைராக்கிய சித்தராய் அறிக்கைசெய்தார்கள். அவர்கள் பெருங்குரல் பாய்ச்சிக் கூவுவார்போல வலியுறுத்தி எழுதிய எச்சரிப்பைத் துரைத்தனத்தார் ஏனோதானோவென்று எண்ணியிருந்தார்கள். சிறிதாயினும் செவிகூர்ந்து கேட்க அவர்கள் மனம் கவியவில்லை. அவர்களுக்குக் கண்கடை தெரியவில்லை. விரைவில் அடிக்க இருந்த கலகப்பிரசண்டமாருதத்தின் முற்குறிகளை அவர்கள் திருணப்பிராயமாயேனும் சிந்திக்கவில்லை. செங்குத்துமலைச்சிகரத்தின் ஓரத்தில் அச்சமற்று அயர்ந்து தூங்கும் ஒருவனுடைய நிலைக்கு அவர்கள் நிலை ஒத்திருந்தது. அவர்கள் இப்படிக் கண் இருந்தும் இல்லாதவர்கள்போல நடந்தது அவர்களை வருத்தத் திருவுளங்கொண்ட தெய்வத்தின் செயல்போலும்.

அங்கிலேய துரைத்தனத்தார் இந்தியாவில் இன்னின்ன சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று ஓயாமற் பேசிக்கொண்டிருந்ததே தவிர, செய்ததில்லை. பரந்து விஸ்தாரமாயிருக்கின்ற இந்த ராச்சியத்தில் அவர்கள் வித்தையையும் நாகரிகத்தையும் அபிவிர்த்தி செய்ய நினைக்காமல், இங்குள்ள செல்வப்பொருளைச் சிறிது சிறிதாய்க் கிரகித்துக்கொள்வதே சிந்தனையாயிருந்தார்கள். பிறருக்கு நன்மைவருத்து முயற்சிகளில் விருப்புற்று, தங்கள் சுகத்தையும் செல்வத்தையும் மறந்து, இருக்குமளவும் நற்காலக்ஷேபம் செய்த புண்ணிய புருஷர் சிலர் உண்டு. இல்லாதிருக்கவில்லை; ஆனாலும், அதிகாரிகளில் முக்காலேமூன்றுவீசம் பெயர் கூடியவிரைவில் திரவியம் தேடிக்கொண்டு, க்ஷேமமாய் ஜன்மதேசம் போய்ச்சேரவேண்டுமென்று நினைத்தார்களே தவிர, குடிகளுடைய நன்மையைப்பெருக்கும் முயற்சிகளில் பிரவேசிக்க அற்பமாயினும் எண்ணவில்லை. அரசர் - குடிகள் இருதிறத்தாருடைய சுக துக்கங்களின் ஒருமைப்பாடும், குடிகளுக்கு அரசர்மீதுள்ள மனநட்புடைமையும் அரசுறுதிக்கு இன்றியமையாத சாதனங்களே. இந்த இயற்கை இல்லாத துரைத்தனம் நிலைபெறுமென்று நம்புவதற்கு நியாயாதாரம் எங்கே?

இதை எண்ணாமல் கம்பெனியார் மேலுமேலும் பிரதேசங்களைச் சேர்த்து, விஸ்தாரமான ராச்சியத்தைக் கட்டி ஆளப்பார்த்தார்கள். சீர்கெட்ட அரசாட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த அயற்பிரதேசங்களைத் தங்கள்வசம் திருப்பி ஆண்டால், வழுவற நீதிசெலுத்தி, கலகம் தவிர்த்துச் செல்வம் பெருக்கலாகுமென்பது அவர்கள் பக்ஷம். அன்றியும், நாடுகாரங்கள் சேர்ச்சேர, பிரித்

தானிய துரைத்தன பூமி விஸ்தரித்து, அரசிறை அபரி
மிதமாய்க் கையேறுமென்பது அவர்கள் கடைப்பிடி.
கம்பெனியார் இந்தக் கொள்கையை இலக்காய்க்கொண்
டதனால், இந்திய ராஜபிரதிநிதி உத்தியோகம் நிர்வ
கித்த டல்லௌஸி பிரபு சமயம் கிட்டுந்தோறும் களி
கூர்ந்து, பிரதேசத்தின்மேற் பிரதேசம் சேர்த்துக்கொ
ண்டுவந்தார். அவர் இவ்வாறுசெய்தது இத்தேசத்
தில் அங்கிலேய துரைத்தனத்தார் வாழ்வை நிலைநிறுத்தி
யதல்ல, நிலையறுத்ததென்று நினைப்பவர் சிலர் உண்டு.
அவர் இந்தக் கெடுமதியைவிட்டு, அங்கிருந்த குறுநில
மன்னரோடு நட்புப்பொருந்தி நடக்கச் சம்மதித்தால்,
தேசம் எங்கும் மிகை குறைவின்றிச் சம அதிகாரம் நட
ந்துவருமேயென்று அவர்கள் சொல்வார்கள். அங்கி
லேய துரைத்தனத்தார் இந்துதேசத்தைக் கட்டி ஆள்வ
தற்கு உரியமுறை ஆக இரண்டு. சண்டைசெய்து
வென்ற குடிகளைப்போலப் பிரஜைகளைக் கீழ்ப்படுத்தி
வருத்தி உய்யும்வகை செய்யாமல் உலையிடுவது ஒன்
று; பிரித்தானிய துரைத்தனத்தின்கீழ் இருப்பதனால்
தங்களுக்கு மிக்கபயன் உண்டென்று பிரஜைகள் கண்
டறிந்து களிகூரும்படி தேசோபகாரமான திருத்தம்
செய்து சீராய் அரசாள்வது ஒன்று. இங்கிலாந்து மிகச்
சிறிய தேசம். அங்கிலேயர் வைத்து நிர்வகிக்கத்தக்க சே
னைத்தொகை சிறிது. யுத்த உபாய முயற்சிகளையல்ல
சாமோபாய முயற்சிகளை விருத்திசெய்வதே அவர்க
ளுக்கு அரண். இவ்வாறு நீக்குப்போக்கற்றவர்களா
கிய அங்கிலேயர், செல்வப்பொருள் மலிந்து, ஜனத்
தொகை பெருகி, ஸ்தலம் அகன்றிருக்கும் இந்தியா
வை, பூர்வம் ரோமைச் சக்கரவர்த்திகள் விஸ்தாரமான
தேசங்களையும், கோர்டீஸ், பிஜாரோ, மெக்ஸிக்கோ தே

சத்தையும் கட்டி ஆண்டபடி, அடக்கி அரசாள வல்ல
வர்களா? அல்லவே. அவர்களுக்கு ஆசை உண்டு,
ஆற்றல் இல்லை. தம்மைப்போலும் மனுஷரை விலங்கு
ஜாதிக்கு ஒப்பாய்ப் புறக்கணித்துத் துன்புறுத்தி ஆள
அவர்கள் வழிபடும் சமயம் இடந்தராது, ஜாதியியற்
கை ஒத்துவராது, தேசாசார ஏற்பாடு வழிவிடாது:
ஆனதுகொண்டு, பிரித்தானிய துரைத்தனத்தார் இந்திய
பிரஜைகளுக்கு இம்மை மறுமை இருமைக்கும் நன்மை
விளைவிக்கும்படி அரசாண்டு நயம்பேசி நடந்தார்கள்.
அவர்கள் சத்தியத்தையும் தர்மத்தையும் சம்மானித்
துத் தைரியபுருஷராகி ஆண்மைகைவிடாது செங்கோல்
போல நின்றார்கள். நின்றும், பிரஜைகளுக்கு அவர்கள்
மீது விசுவாசம் உண்டாகவில்லை. பிரஜைகள் அவர்க
ளைக் கபடிகளென்று எண்ணியிருந்தார்கள். ஆசார
உபசாரபங்கம் அரும்பளவு கண்டால், அதைத் தாளை
வாகப் பெருக்கி மனதைக் கருக்கிக் குறைகூறுவார்
கள். சாந்தமும் தயையும் ஜனக்ஷேமஅபிவிர்த்தி
வாஞ்சையும் விளங்க நடந்த உத்தியோகஸ்தர்களைக்
குடிகள் நயந்து வியந்து நன்குமதித்து நடந்தார்கள்.
இதற்குத் திர்ஷ்டாந்தம் ஒன்று சொல்லுகிறேன். ஸ்ரீ
ஜான் மால்கம் துரை மத்திய இந்தியாவில் ஸ்தானாதிபதி
யாக இருந்தபொழுது குடிகள்பெயரில் தயைகூர்ந்து
அவர்கள் க்ஷேமத்தில் சிந்தைவைத்து நடந்தார். அது
கண்டு குடிகள் அவரில் அன்புற்று, அவர் சொற்கேட்டு,
அவரைத் தந்தையடைவாய் எண்ணித் தாழ்ந்து பணி
ந்து நடந்தார்கள். ஒருநாள் மேற்படி ஸ்ரீ மால்கம்
துரை நியாயசபையில் விவகார விசாரணைசெய்துகொ
ண்டிருக்கையில், சடிதியில் ஒருமனுஷன் அடர்ந்து
நின்ற ஜனத்தை விலக்கி நீதிபதியர் சன்னிதியில் செ

ஸன் முதலியவர்கள் என்ன சாமானியரா! பஞ்சாபில் இவரைச் சிக்கேற்றுக்குச் சமானமாகிய ஜயபதியென்று சொல்லியும் பெருந்தும், பஞ்சாபியர் பூர்வம் புகழ்பெற்றிருந்த மஹாமதிய சங்கிராமசூரர் கதைகளை எவராயினும் சொல்லும்பொழுது மிக்க ஆவலுடன் கேட்பார்கள். கேட்டு, "ஆஹா! அவர்கள் சரியாய் நிக்கல்ஸெனுக்குச் சமானராயிருப்பார்கள் என வியந்து கூறுவார்கள். அவர்கள் அவனை பரசனமாத்திரியாய் வியந்து, சிரிப்பிற்கும் தங்கள் வியப்பைக் குறிப்பிக்காதிருக்கவில்லை. அவனைத் தங்கள் ஞானாசிரியரென்று வாழ்த்தித் தெய்வவழிபாடு செலுத்தத் தொடங்கிக் கங்கணம் கட்டி நின்றார்கள். இவ்வழிபாடோ நிக்கல்ஸென் துரைக்கு அற்பமேனும் சம்மதமாயிருக்கவில்லை. இப்படிச் செய்யத் தகாதென்று அவர் மேலுமேலும் தடுத்துச் சொன்னார். அதட்டி அதட்டிச் சொல்லியும், அவர்கள் கொண்ட கொள்கையை விடவேயில்லை; குரங்குப்பிடியாய்ப் பிடித்து நின்றார்கள். வாக்குச்சிக்ஷை வாய்க்கவில்லையென்று கண்டு, அவர் அவர்களைக் கசையடி அடிக்கத் தலைப்பட்டார். கசையடி அடித்தும், காவலில் வைத்தும், அவர்களோ சற்றேனும் சலிக்காமல், சாகுந்தான் வரினும் தழுவிய மதத்தைத் தள்ளுவதில்லையென்று சபதம் கூறினார்கள். அடிக்க அடிக்க, அவர்கள் பக்தி-விநயம் வளர்ந்து ஆதியில் இருந்ததற்கு இருமடங்காயின. இனி அவர்களைத் தடுப்பது அசாத்தியமென்று கண்டு நிக்கல்ஸென் துரை "அல்லது நீங்கள் யாவராயினும் ஒருவனை வழிபடாமல் தீராதென்று சொல்வீர்களானால், என்னையல்ல, பிச்சர் துரையைப் பூஜியுங்கள்" என்று அவர்களைப் பின் சென்று கேட்டார். அவர் என்னென்ன சொல்லியும்,

அதெல்லாம் புறக்குடத்தில் விழுந்த நீர்த்துளிபோல் வியர்த்தமாய் முடிந்தது. தங்கள் சங்கற்பம் சாதிக்காமல் விடுவதில்லையென்று அவர்கள் வாதாடினார்கள். அவர்கள் 'நிக்கல்ஸென்' ஒருவரையே தம்குலகுருவாய்க் கொண்டாடியதனால், அவரைவிட்டு மற்றொருவரைக் கும்பிடக் கையெடுப்பதில்லையென்று வாக்குறுதி செய்தார்கள்.

ஸ்ரீ ஜான் லாரென்ஸ்-உடன் பயின்று, அம்மஹான் கருக்கூட்டிய தந்திரங்களை வைராக்கிய சித்தராய்க் கைக்கொண்டு கடைத்தேற்றியவர்கள் மேற்கூறிய இரண்டொருவர் மாத்திரமல்ல, பின்னும் பலர் உண்டு. அவர்கள் தொடுபிடியாலும் ஆள்வினையுடைமையாலும் இந்தியா ராச்சியம் கலகத்தீக் கண்டத்திற்குத் தப்பிற்று. அது அங்கிலேயர் பாக்கியந்தான். அவர்களுக்குச் சமயம் முந்தியே புத்திவந்ததானால், ராச்சியத்தோடு ராச்சியத்தைச் சேர்ப்பதல்ல, மனதோடு மனதைப் பொருத்துவதே தங்கள் பலத்திற்கு உயிர்நிலையென்று அவர்கள் நினைத்ததுண்டானால், கலகம் உண்டாகவும், அதில் அவர்கள் அவதிப்பட்டு அவக்கோலங்கொள்ளவும் நிமித்தம் இராதே.

இனிப் பிரஜைகளுக்கு அங்கிலேய துரைத்தனத்தார் பெயரில் மனக்குறை வருவித்த முக்கியகாரணம் ஒன்றைச் சொல்வேன். அதைத் தெளிய உணர்த்தும் பொருட்டு, மஹாமதிய சக்கரவர்த்திகளின் அரசு நடந்த பூர்வகாலத்து வழக்கம் ஒன்றை இங்கே சிறிது குறிப்பிக்க வேண்டும். அந்நாளில் அரசர் அங்கங்குள்ள கிராமத் தலைவர்களைக்கொண்டு அப்போதப்போது கிஸ்தி வசூல் செய்விப்பது வழக்கம். அந்தக் கிராமத்தலைவர் காணியாட்சிக்காரரல்ல. குடிகள் பாடுபட்டுத் தேடும் தனத்

தில் ஒரு பங்கைக் கிராமாதிபதிகள் நெருக்கி வாங்கிச் சர்க்காருக்குப் பகுதி கட்டுவார்கள். அவர்களால் பிரஜைகளுக்கு நேர்ந்த துன்பம் சொல்லித் தொலையாது. பின்னிட்டு அங்கிலோ இந்திய துரைத்தனம் நடக்கும் நாளில்,, கார்ன்வாலிஸ் பிரபு குடித்தனக்காரர் படும் மிடியைத் தீர்க்கக் கருதி, மேற்படி கிராமாதிபதிகளை நிலத்தரசரும், இதரகுடிகளை வாரக்குடிகளுமாக்கி, குடிகளிடத்தில் அவர்கள் நிலவாரம் வாங்கிக்கொள்ளவும், வருஷா வருஷம் சர்க்காருக்குக் கிஸ்திமொத்தம் கட்டிவரவும் திட்டம்செய்தார். நூதனமாக அந்தத் திட்டம் ஏற்பட்டபின் பயிரிடுங் குடிகளுக்கு நிலத்தரசர் செய்த நிஷ்டூரமும் இடுவந்தியும் அவர்களால் உத்தரிக்க மாளாதிருந்தன. இராப்பகல் மெய் வருந்திச் செய்த தொழிற்பயனை அவ்வருத்தம் தீர அச்சமற்று அனுபவிக்கும் ஸ்வாதீனம் குடிகளுக்கு இல்லாதொழிந்தது. காரியத்தின் இயற்கையைப் பார்க்குமிடத்தில், அவர்களை ரக்ஷித்தாலும் கிராமத்தலைவர், பக்ஷித்தாலும் கிராமத்தலைவரென்றே சொல்லவேண்டியிருந்தது. குறித்த கிஸ்திமொத்தம் சர்க்காருக்குக் கட்ட நிர்வாகம் இல்லாதிருந்தால், கிராமாதிகாரிகள் குடிகளுடைய சொத்தைக் கொள்ளையடித்துச் செலுத்துவார்கள்.

கமலம் — ஏன் அம்மா, இவ்வநியாயத்தைக் குடிகள் இந்திய துரைத்தனத்தாருக்கு எழுதி அறிக்கை செய்து, தங்கள் துன்பத்தைத் தொலைக்கலாமே.

அம்மணியம்மாள் — அறிக்கைசெய்தால் துன்பம் தொலையாதிராது. அறிக்கை செய்வதல்லவா கஷ்டம்! ஸ்தானாதிபதிகள் அனைவரும் ஸ்ரீ ஹென்ரி லாரென்ஸைப்போல் இருக்கச் சம்பவித்தால், குடித்தனத்திற்கு

இத்தனை நிர்ப்பந்தம் உண்டாக நிமித்தம் இல்லையே. அங்கிலேய வழியில் உத்தியோகஸ்தரில் பெரும்பாலார் வாலிபர்; அனுபவம் முதிராதவர்கள்; சர்க்கார் வேலையிலல்ல, வியர்த்த விநோதங்களில் பிரீதியுள்ளவர்கள்; செய்கடன் முடிக்கச் சித்தம் இருப்பினும், வேண்டுமான விற்கு யுக்தி[illegible] உத்தியோக சக்தியும் இல்லாதவர்கள். இத்தன்மையு[illegible]ள வழியில் அதிகாரிகள் உயர்பதவி பெற்று சுதேச உத்தியோகஸ்தர்கள்கையில் பம்பரம்போல் இருந்து அவர்கள் ஆட்டியபடியெல்லாம் ஆடினார்கள். அவ்வுத்தியோகஸ்தர்களோ நேர்நெறி நிறையுள்ளவர்களல்ல. குடிகள் குறைகூறி முறையிடும் எதையும் மேலதிகாரிகள் அறியாவண்ணம் இந்திரஜாலம்பண்ண அவர்களுக்குத் தெரியும். இந்த சூக்ஷ்மம் நன்றாய் அறிந்த ஏழைக் குடித்தனக்காரர் நியாயாதிபர்களுக்குத் தங்கள் குறையைச் சொல்லத் துணிந்து வாய்திறந்து வமாறிப் போவதிலும், உத்தியோகஸ்தர் செய்யும் நிஷ்டூரத்தைச் சகிப்பதுச் சகித்துக்கொள்வதே வாசியென்று எல்லவரு அடங்கியிருந்தார்கள். காலக்கிரமத்தில் அவ்வதிகாரிகள் உத்தியோகம் விட்டுப்போக, விவேகமும் சாமர்த்தியமும் விசேஷமாயுள்ள பிறர் சீமையினின்று வந்தார்கள். வரவே, அவர்கள் மூலமாய், உத்தியோகஸ்தரால் குடிகள் படும் இடுக்கணைக்குறித்துத் துரைத்தனத்தார் அறியப்பெற்றார்கள். அறிந்து, தலைப்பட்ட பிர்த்தாழ்வை நிவர்த்திக்கும்பொருட்டுத் துரைத்தனத்தார் தாமே நிலத்தரசராகவும், குடித்தனக்கார வாரக்குடிகளாகவும் புது ஏற்பாடு செய்தார்கள். கபடின்றி நன்மைசெய்யக் கருதி ஸ்தாபித்த இப்புதுத்திட்டத்தால் துரைத்தனத்தார்க்குத் தீராவினை விளைந்தது. பருவமும் அனுபவமும் முதிராத அதிகாரிகள் சிலர்

வழுவற நீதி செலுத்தும்பொருட்டு, ஏழைக் குடிகள் பட்ட கடனை அவர்கள் நிலத்தை விற்றுக் கொடுத்துத் தீர்க்கவேண்டுமென்று திட்டம் செய்தார்கள். அத்திட்டம் குடிகளுக்குச் சற்றுவரு ப்ரீதியாயிருக்கவில்லை. இத்தேசத்து மனுஷர் இயற்கை ஒரு விதம், அவர்களைப் பிடித்துக் கட்டி எத்தனை அடியடித்தாலும் பட்டுக் கொள்வார்கள்; சிறையிருந்தாலும் இருப்பார்கள்; பட்டினிபோட்டு உடம்பின் உதிரத்தை வற்றடித்தாலும் வாய்திறவார்கள். அவர்கள் உயிருக்கு ஒப்பாக லக்ஷியம் வைத்திருக்கும் பூஸ்திதியைத் தீண்டினாலோ, கடுவிஷமுள்ள சர்ப்பம்போலச் சீறிச் சினந்து மீறத் தலைப்படுவார்கள். காலத்திற்கு ஏற்ற பக்குவம் சொல்லிக் கம்பெனியார் தங்கள் நிலத்தைச் சிறுசிறிதாய் நாளடைவில் கவர்ந்துகொள்வார்களென்று மனம் தடுமாறி, குடிகள் குறைகூறினார்கள். அன்றியும், நூறுவருஷத்திற்குள் அங்கிலேயர் அரசு ஒழிந்துபோகுமெனப் பிறந்துலாவிய கட்டுக்கதையைப் பிரஜைகள் சத்தியமென்று எண்ணி, நூறுவருஷம் சென்றதனால், யாவரும் மனம்பொருந்திக், கலகம்செய்து, தங்களுக்கு இடுக்கண்வருத்தும் துரைத்தன அதிகாரிகளை வெருட்டித் துரத்தப் பதைத்தார்கள். பட்டாளத்துச் சேவகர்மாத்திரம் கட்டுக்குலையாமல் பக்திவிநயந்தோடிருப்பார்களானால், பிரஜைகள் எத்தனைபெயர் திரண்டாலும், என்னென்ன எத்தனம் செய்தாலும் கலகம்செய்து நிர்வகிக்கமாட்டார்கள். பட்டாளத்தார் மனநிலைகுலையாதிருந்தாலல்லவோ அவர்களால் துரைத்தனத்திற்கு உறுதி உண்டாம்? அவர்கள் மனம் சிறிதுகாலம் தொடங்கி வெகுதூரம் பேதித்திருந்தது. எதையும் நீள நினைந்து பயின்றவர்களுக்குச் சேவகர் சிந்தை சிதறிய

தைப்பற்றி விபரீதம் ஏதாயினும் விளையினும் விளையுமென்று மிக்கவிசாரம் உண்டாயிற்று. வங்காளப் பட்டாளத்தார் மூக்காலே மூன்றுவீசம் பெயர் அதிவர்ண சாதிய பார்ப்பார். அவர்களைச் சமாதானப்படுத்தி ரமிப்பிக்கும்பொருட்டுத் துரைத்தனத்தார் அவர்கள் அநுசரித்துவந்த [illegible]ர்மதிகளுக்கு இடங்கொடுத்தார்கள், நாட்பட இந்த இடம்பெற்றதனால், கேட்டனவெல்லாம் தடையின்றித் தாய்தந்தையரிடத்தில் பெற்றுச் சுவேச்சையாய் நாள் [illegible]க்கும் செல்லப்பிள்ளைகளைப்போல, அவ்வா அவர்கள் அரசர் சொல்வழிப்படாத மிண்டர்களானார்கள். துரைத்தனத்தார் தம்மைத் தம்மனம்போன போக்கில் தடையறச் செல்லவிட்டதனால், தமக்கு அஞ்சியிருக்கிறார்களென்று எண்ணி, மேற்படி ராணுவவீரர் தத்தேச இயற்கைப்படி அகங்கரித்து, தங்கள் தோள்மீது ஏறிய நுகத்தைப் புரட்டப்பார்த்தார்கள். அவர்களுக்கு இந்த விபரீத அபிப்பிராயம் உண்டாயிருக்கையில், கம்பெனியார் அயோத்தியா ராச்சியத்தைத் தம் எல்லைக்குட் சேர்த்துக்கொண்டதனால், முன்னுள்ள மனக்குறை மும்மடங்கு நான்மடங்கு அதிகரித்தது. ராணுவவீரர்க்கன்றி, பிரஜைகளுக்கும் நெய்விட்ட நெருப்புப்போலக் கோபத்தீ பற்றி மடமடென்றெரிந்தது. அந்த நற்சமயத்தைக் கைசோரவிடவொண்ணாதென்று இந்துக்கள் மகம்மதியர் இருதிறத்தாரும் என்றும் தமக்குள்ள பரஸ்பர துவேஷத்தையும் சமுசயத்தையும் சிந்தை ஒத்து மறந்து, சகோதரநட்புப் பாராட்டித், தம்பகைக்கு இலக்கான பரதேசிகளாகிய துரைத்தனத்தாரை அடியடக்கும் எத்தனம்செய்யச் சங்கற்பித்தார்கள். அவர்களுடைய சங்கேதம் இத்தேசத்தில் எவ்வளவுதூரம் வேரோடி எட்டியதென்று

இந்நாள்வரையில் உறுதிசொல்வது அசாத்தியம்; ஆயினும், எத்தனம் முதிருமுன் கலகம் தொடங்கியது அங்கிலேயர் அதிர்ஷ்டத்தால். சாங்கோபாங்கமாய் எத்தனம் முதிர்ந்து கலகம் தொடங்கிற்றானாலோ, அது நெடுக்குக் குறுக்கு இவ்விந்திய தேசப்பட்டணங்களும் வியாபித்ததற்கு ஐயம் இல்லை. கலகம் வெளியா இரண்டு மூன்று வருஷத்திற்கு முந்தி அங்கங்கே ஒருவிதப் பணிகாரம், செந்தாமரைப்பூ என்னுமின்னம் இவைகளை அனுப்பிச் சங்கேதக்குறிப்புத் தெரிவித்து வந்தார்கள். இப்பரிபாஷையின் தாத்பரியம் ஐரோப்பிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் கூடமாயிருந்தது. இதன் அபிப்பிராயம் ஏதென்று அறிய அவர்களுக்கு மிக்க விசாரம் உண்டாயிற்று. கிராமங்கடோறும் போக்கிய இந்தச் சின்னங்களைச் சமயக்கிரியைகளின் அங்கமென்று புகல்சொல்லி யாவரும் அதிவிநய பயபக்தியுடன் அங்கீகரித்து ஆசரணைசெய்தார்கள். ஆதியில் இந்த நூதனவியாபாரத்தின் மர்மம் ஏதோவென்று உத்தியோகஸ்தர்களுக்குச் சிந்தனையும் சந்தேகமும் பிறந்ததுபற்றி, அவர்களிற் சிலர் இனி மௌனமாயிருக்கத் தகாதென்று எண்ணித் துரைத்தனத்தார்க்குக் கடிதம் பிரயோகித்து, வாய்திறவாது ஓதும் இத்தூது ஏதோ விபரீதத்தைக் குறிப்பித்தாலும் குறிப்பிக்குமென்று தெரிவித்தார்கள். பின் கெம்ப்சியால் அவர்கள் உத்தேசம் வாஸ்தவமென்று நிதரிசனப்பட்டும், இப்படி வருமென்று அப்பொழுது எவரும் எண்ணியிருக்கவில்லை. அதனால் நெடுந்தூரம் வியாபிக்கும் கலக எத்தனங்கள் பல எவரும் அறியாவண்ணம் தடையற நடந்தேற இடம்பெற்றன.

காரியஸ்திதி இப்படி இருக்கையில், கம்பெனியாருக்கு இடிமேல் இடிவிழுந்ததுபோலப் பாரசீக யுத்தம் வந்தடுத்தது. அந்த யுத்தம் மஹமதியர்க்குப் பிரீதியேயல்ல; அன்றியும், கம்பெனியார் தமக்கு அருமருந்தன்ன ராணுவவீரரில் ஆணித்தரமானவர்களை ஆய்ந்தெடுத்து அந்த யுத்தத்திற்கு அனுப்பியிருந்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் நிலை கைக்கோல் இழந்த முடவன் நிலையை ஒத்திருந்தது. சர்ப்பனைக்காரர் அவர்களை அழித்திரும்பெனவே அங்குமிங்கும் ஆட்டி அலைத்து அவதிப்படுத்த இடம்பெற்றார்கள். அவர்களுக்கு இந்த இடம் கிடைத்ததற்கு நிமித்தம் அங்கிலேயர் அவிவேகமே தவிர மற்றொன்றல்ல. மொகலராச்சியத்தின் சமஸ்தானம் டில்லிநகரம். இது உங்களுக்குத் தெரியுமே. டில்லி மகமதிய ஜனம் மலிந்த ஸ்தலம். அதன் பூர்வ மகத்துவத்தால் அதைத்தொட்டுப் பிறருக்கு உண்டான பிரமை இன்னம் ஒழியாதிருந்தது. அன்றியும், அந்தச் சமஸ்தானபதி மண்டலேச்சுவரனல்ல, பிரித்தானிய துரைத்தனத்தாரைச் சார்ந்து பணிந்து நடந்த குறுநிலமன்னரை ஒத்தவன்; ஆனாலும், பிரஜைகள் அவனைப் பூர்வ சக்கரவர்த்திகளின் ஒப்பந்தமாக மதித்துத் தலைவணங்கி உபசரித்தார்கள். அவ்வரசன் கலகதுவசம் ஏற்றித் தன் சுவாதீனத்தையும் மஹமதிய சமயத்தின் உன்னதபதத்தையும் ஸ்தாபிக்கக் கங்கணம் கட்டுவானாகில், பிரஜைகள் பல்லாயிரம் பெயர் அங்கங்கிருந்து டில்லிக்கு விரைந்துபோய்க் கூடுவார்கள். இவ்வாறு கலகம் நேர்ந்தாலும் நேருமென்று துரைத்தனத்தார் கனவிலும் நினைக்கவுமில்லை; அதைத் தடுக்கும் உபாயம் செய்து தம்மைப் பலப்படுத்தவுமில்லை, இப்படிச் செய்யாமல் விபரீதமாய் டில்லிக்கோட்

டையை இந்தியாவிற்கெல்லாம் ஆரம்பிக்க கோட்டை
களும்படி மேலுமேலும் ஸ்தாபித்தார்கள்; இடம்படப்
பண்டகசாலைகள் சமைத்து யுத்த உபகரணம் அபரிமித
மாகச் சேகரித்துவைத்தார்கள்; மேலும் ஐரோப்பிய
சாணுவவீரரையல்ல, சுதேசசாணுவவீரரை அமர்த்
தினார்கள். அவ்வீரருமோ, கபடிகள்; இருணப்பிராய
மும் நம்பத்தக்கவர்களல்ல; அவர்களிடத்தில் கலகத்
திற்குரிய குணம் குறிகள் சில முன்னதாகவே தோன்
றின. துரைத்தனத்தார் இப்படி மடமையாக நடந்தது
மெத்தவும் ஆச்சரியந்தான்.

ஒருவன் தன் பகைவனைச் சுட்டி அவன் எனக்கு
யமன் என்று சொல்வது லோக இயற்கை. அங்கிலேய
துரைத்தனத்தாரோ, அவர்களுக்கு அவர்களே யமனெ
ன்று சொல்லும்படி தம்மை மறந்து தலைகீழாய் விழுந்
தார்கள். இதல்லவா பகைவருக்கு வாய்ப்பு! அங்கி
லேயருடைய வகைமோசத்தைக் கண்டு, தங்கள் கரு
மத்தைச் சாதிக்கும் உபாயம் மாத்திரம் சிப்பாய்களுக்
குத் தெரிந்ததுண்டானால், இவ்விப்பொழுது அங்கிலே
யர் துரைத்தனத்தின் அச்சடையாளமும் இராவே.
ஒருவனையும் தப்பவிடாமல் அங்கிலேயர் அத்தனை
பெயரையும் சிப்பாய்கள் கண்டதுண்டம் செய்வதற்கு
ஐயம் இல்லை; ஆனாலும், அவர்கள் எல்லாரும் மடிந்து
போகவில்லை, வெகுபெயர் தப்பிப் பிழைத்தார்கள்.
இது திருவுளத்தின் செயலே தவிர, அவர்கள் செய
லல்ல. அவர்கள் புயபலபராக்கிரமத்தால் தப்பியிருக்
கிறார்களென்று நாணமற்று சொல்லத்துணிவோன் தெய்
வத்துரோகி. உலகம் மெச்சும் அவர்கள் சாமர்த்திய
மும் ஜாதிப்பண்பாய் அவர்களுக்குள்ள வீரமும் எது
க்கு உதவும்? அவர்கள் பிரார்த்தனைக்குச் செவிகொடுத்

துச் சித்தம் இரங்கி அவர்கள் பக்கல் நின்று பொருது,
பகைவரைத் தொலைகெட்டு நசியச்செய்த பரமக்கிருபை
சாகிய சர்வபரனே என்றும் புகழ்ச்சிக்கு உரியவர்.

மேற் கூறிய பற்பல ஏதுக்களால் பிரஜைகளுக்கு
மனம் கொதித்துக் கடுப்பு உண்டாயிருக்கையில், வங்
காளத்துச் சேனாவீரர் அத்தனைபெயருக்கும் கலகத்
தீயை வளர்க்கும் விறகுக்குச் சமானமாகிய காரணங்
கள் பல ஒருமிக்கச்சேர்ந்து இருதயத்தில் அடுக்கி
யிருக்கையில், ஒரு செயலாகச் சம்பவித்த அற்பசங்கதி
ஒன்று நெருப்புப்பொறியென அவ்விறகில் பறந்துவிழ,
கலகநெருப்புப் பற்றிச் சீறியெரியத் தொடங்கிற்று.
ஒருநாள் படைவீட்டில் சிப்பாய்கள் தோட்டாச்
செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது, நீசனாகிய சூத்திரன்
ஒருவன் உயர்குலத்துப் பார்ப்பானைத் தண்ணீர்கேட்
டான். பார்ப்பானுக்கு அந்தக் கேள்வி புண்ணிற் கோலி
ட்டதுபோலச் செவிப்படவும், சுரீரென்று சினம் மூள,
அவன் தண்ணீர் இல்லையென்று மறுத்தான். அது கேட்
டச் சூத்திரன் "நீர் இத்தனை நுணுக்கம் பார்க்க நிமித்
தம் என்ன? மாட்டுக்கொழுப்பும் பன்றிக்கொழுப்பும்
பூசிச் செய்யும் இத்தோட்டாக்களை நீங்கள் வாயில் இ
டும்பொழுது, ஜாதிபேதம் நிற்குமா? சூறாவளிக்கு எதி
ரிற் பதரெனப் பறந்துபோகாதா?" என்று வற்புறுத்திச்
சொன்னான். இத்தேசத்தில் சிப்பாய்களுக்குக் கொடுக்
கும் தோட்டாக்களைக் குலாசாரமதாசார பங்கம் உண்
டாகாவண்ணம் சர்க்கார் பன்றிக்கொழுப்புப் பூசுவிக்
காமல் வேறுவிதமாய்ச் செய்வித்துக் கொடுப்பார்கள்.
மேற்குறித்த தினத்தில் மாத்திரம் ஏதோ வகைமோச
மாய்ப் பன்றிக்கொழுப்பு-மாட்டுக்கொழுப்புப் பூசித்
தோட்டாச் செய்யப்பட்டது. அது மேற்படி கிராம

னைகுலைந்ததைச் சிப்பாய்க்குத் தெரியாது. குமிக்த ரூத்தி
ரன் இவ்வந்தரங்கத்தைச் சின்னக்குறிப்பு விளங்கச்சொ
ல்லித் தெரிவிக்காதிருப்பாரானால், காரியம் இப்படிப்
பிரளயகண்டத்திற்கு வாராது. வஞ்சமோசமாய் நடந்த
விபரீதத்தைச் சர்க்கார் (விரைவில் தவிர்ப்பார்கள்.
இனிச் செய்வது என்ன? சமயம் முந்திவிட்டதே. ஆதி
வர்ணத்தாராகிய பிராமண யுத்தவீரர் அத்தனை பெய
ருக்கும் குலாசாரபங்கம் வருத்தி அவர்களைக் கிறிஸ்து
சமயந்தழுவி ஒழுக நெருக்கி ஏவும்படி சர்க்காருக்குத்
தாற்பரியம் உண்டாயிருந்ததென வம்பாக ஒரு வதந்தி
பிறந்து தேசாதியந்தம் அதிதீவிரகதியாய் உலாவியது.
பருமுற்றி பலந்திரமானதுபோல அவ்வதந்தி காலக்
கிரமத்தில் முதிர்ந்து, அங்கொன்று இங்கொன்றாக
அபாண்டமான கதைகள் பிறந்தன. விசனின்றி வீண்
பக்தியுள்ள ஜனங்கள் கேட்டதெல்லாம் நம்பிக்கொண்
டுவந்தார்கள். சர்க்கார் அபரிமிதமாய் மாட்டெலும்பு
சேகரித்துப் பட்டுப்போலப் பொடிசெய்வித்து அன்
னத்தில் அந்தரங்கமாய் இடைவித்து உண்ணப்பண்ணிச்
சர்வ ஜனங்களையும் ஜாதிப்பிரஷ்டராக்க வகைதேடுகி
றார்களென்று இன்று இங்கொருகதை பிறக்கும். மலைநா
ட்டு மிலேச்சரைப் பொறிவைத்து அகப்படுத்தி அடித்
துக்கொன்று நிணம் எடுத்துத் தைலம் காய்ச்சித் தோட்
டாக்களுக்குப் பூசுவிக்க இருக்கிறார்களென்று நாளை
அங்கொருகதை பிறக்கும். கேட்கும் கேட்குமென்று
சர்ப்பனைகாரர் அல்லும்பகலும் பதைப்புடன் எதிர்
நோக்கியிருந்த குழக்குறிச்சொல் பிறந்தது. அது
இது;—"வந்துற்ற மதபங்கம் தொலையக் கச்சைகட்டி
எழுந்து கடியுத்தம் செய்யுங்கள். எங்கள் சமயத்தார்

பொய்யராகிய வெள்ளைமனுஷரை அபஜயப்படுத்தி
ஜயபதிகளாகக்கடவர்கள்."

தோட்டாக்களுக்குக் கொழுப்புப் பூசியது காக
தாளி நியாயம்போலச் சம்பவித்ததொழிய, அதுவே
கலகம் தொடங்கியதற்கு நிமித்தமல்ல. ஐரோப்பிய
ராணுவவீரர் ஆஜராயில்லை; பாரஸீக யுத்தத்திற்குப்
போய்விட்டார்கள். அங்கங்குள்ள அங்கிலேயர்
மதிலரணில்லாத கோட்டையைப்போல எளிதில் சத்
துருவசப்படத்தக்க ஸ்திதியில் இருந்தார்கள். இது
தான் கலகம் தொடங்க வாய்த்த நற்சமயமென்று
எண்ணி முதலில் மீரத்தில் உள்ள குதிரை ராணுவவீ
ரர் 1857-ம் வருஷம் மேமாசாரம்பத்தில் உத்தியோ
கஸ்தர் கொடுக்கப்போன தோட்டாக்களைக் கையேற்
பதில்லையென்று ஒருதலையாக மறுத்தார்கள். உத்தி
யோகஸ்தர் சொல்லைத்தட்ட அவர்களுக்கு அசதியிற்
பிறந்த துணிவு அடுத்துநடந்த கலகத்திற்கு ஆரம்ப
சின்னமாய் முடிந்தது. தோட்டாக்களைக் கடிக்கச்
சொல்லாமல் ஏற்கவேண்டுமென்று உத்தியோகஸ்தர்
கள் பெயர்த்துப் பெயர்த்து எத்தனையோ நியாயம் எடு
த்துக்காட்டியும், அவை அனைத்தும் புறக்குடத்து நீர்
துளிபோல வியர்த்தமாய்ப்போயின. பின்பு கூடிய
ராணுவ நியாயசபையில் பட்டாளத்தார் சிலரைக் கா
லில் தளைபூட்டிப் பத்துவருஷம் சிறையிருக்கத் தீர்ப்
புப்பிறந்தது. இக்கடுந்தீர்ப்பு அந்தரங்கத்தில் மூண்ட
கலகத்தீயை நெய்யிட்டு வளர்ப்பதுபோலப் பகபகெ
ன்று பற்றியெரிந்து ஜ்வாலித்து எங்கும் வேகமாய்த்
தாவப்பண்ணிற்று. சிறை தீர்ப்பந்தத்திற்கு உட்ப
டாத பட்டாளத்தார் மனம் ஒருமித்து எழுந்து உக்கி
ராவேசம்கொண்டு இருவிழியும் தீப்பொறிந் திரளக்

குபுருபெனக் கக்க, உத்தியோகஸ்தர்களைப் படுகொலை செய்து, சிறைச்சாலையில் வேகமாய்ப் புகுந்து அங்கி ருந்த பட்டாளத்தாரையும், இதர கைதிகளையும் காற் றிலேவெட்டி விடுவித்தார்கள். அதன்பின் எத்தேசத் திலும் எக்காலத்திலும் சொப்பனத்திலேனும் கண்டு கே ட்டிராத கொடிய சித்திரவதை நடந்தது. ஸ்திரீபுருஷ பாலியராகிய வெள்ளைமனுஷர் அத்தனைபெயரும் நெஞ்சில் தினையளவும் ஈரமில்லாத சா[illegible]ருக்குப் பலியானார்கள். வனவிலங்கைக் கடித்து ரத்தம் குடி த்து ருசிகண்ட வே[illegible]டைநாய்களைப்போல அந்த மற வருக்குக் கொலைத்[illegible]தொழில் புரியப் புரிய, ரத்தவெறி யெடுத்து மேலுமே[illegible] கொலைத்தாகம் உண்டாயிற்று.

கமலம் — அ[illegible]மா, அங்கிலேயர் சோ[illegible]ருக்குச் செய்த [illegible] ஞாபகமாயிருக்கிறதா?

அம்மணியம்[illegible]ள் — ஆமா, அது என் ஞாபகத்தில் கல்வெட்டுப்[illegible]லப் பதிந்திருக்கின்றது. அவர்களு டைய த[illegible]ருவாகி, எளியாரை வலியார் வதைத் தால், [illegible]லியாரை வதைக்கத் தெய்வம் இல்லையா வென்று உலகிடும் ஓலம் செவியில் நுழைந்ததுபோல் என்மனம் எப்பொழுதும் எண்ணமிட்டது. அவர்களு டைய அதிக்கிரமத்திற்குத் தக்க ஆபத்து உலகறிய அவ ர்களுக்கு உண்டாமென்றே எதிர்பார்த்திருந்தேன். அர சனைப்போலத் தெய்வம் தோஷிகளை அன்றன்றல்ல, நின்றுநின்று அழிப்பது இயற்கை: அங்கிலேயர் செய்த பழிக்குத் [illegible]ஷிகளென்றும் நிர்த்தோஷிகளென்றும் பாகுபாடின்றி அந்த ஜாதியார் சமஸ்தருக்கும் தெய்வ தண்டனை கிடைத்தது, மீரத்தில் குதிரைப்பட்டாளத் தார் அத்தனைபெயரும் அத்தனை பிசாசுகள்போலப் பற ந்து விழுந்தடித்துப் பழிவாங்கியதன்றிமல், டில்லிக்கு

விரைந்துசென்றார்கள். அவர்களுக்கு முந்தியே மீரத் கலகச்செய்தி டில்லிக்கு எட்ட, அங்கிருந்த சேனாவீர ருக்கு எள்ளத்தனை தொட்டுக்காட்டினால் போதாதா? வாடப்பசித்த பெரும்புலி வனத்திற்காணும் மலையாட் டை ஒரு பாய்ச்சலில் விழுந்து அமுக்கி, மண்டை சிதற எலும்பு நொறுங்கக் கடித்துப் பசித்து, உதிரம் குடிப்பதுபோல, அவர்கள் வெஞ்சினம் தீர்க்க வேளை கிடைத்ததென்று அங்குள்ள ஐரோப்பியரைச் சங்கரிக் கத் தலைப்பட்டார்கள். ஐரோப்பிய பட்டாளம் அங்கே மருந்துக்கும் இல்லை: அதனால், [illegible]ரோப்பியர் அந்த உக் கிராவேசமுள்ள சிப்பாய்களை[illegible] கண்டு அறிவழிந்து, பூனைவாய்ப்பட்ட கண்டெலிபோ[illegible]லும், அரவின்வாய்ப் பட்ட தேரைபோலும் செயலற்[illegible]ந்தார்கள். அவர் கள் ஜாதிக்குரிய சமர்த்தும் தை[illegible]மும் இருந்தும், அச்சமயத்தில் அவை எதுக்கு உதவு[illegible]? ஆயிரவருக்கு ஐவர் ஈடாவார்களா? பெருங்காற்றில் சிறுபதரெனப் பறந்துபோகார்களா? சிப்பாய்கள் ஆட்[illegible] வனவிலங்குகள்போலத் தப்பவிடாமல் மறித்து, துப் பாக்கியால் சுட்டுக் கொன்றார்கள். மாதரை மானம் குலைத்து ஈனப்படுத்தி மனதைப் புண்ணாக்கி உடலைத் துணிக்கைசெய்து வருத்தி மாய்த்தார்கள். சிறுவர் சிறு மியரைப் பிடித்துச் சிதறுதேங்காய் அடித்ததுபோல, மண்டைசிதற, உடல் தெறுதெறுய்த் தெறித்து உருவ ழியக் கல்லில் ஓங்கி வீசிச் சித்திரவதைசெய்தார்கள். அன்று ஐரோப்பியர் பட்டபாட்டையும், [illegible] கொட்டகேட் டையும், இட்ட ஓலத்தையும் பழி[illegible] அஞ்சவார் பதைப்பற்றுக் காண்பது கேட்பது அசாத்தியம்.

இப்பெருந்திகில் தலைக்கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் தாம் இறக்கவரினும், அதற்கு முந்தித் தமது தேசத்

திற்குத் தம்மால் ஆமளவும் உபகாரம் செய்திறக்கப் பிரதிக்கினைபண்ணிய புண்ணியபுருஷர் ஒருவர் அங்கிருந்தார். அவர் லெப்டினெண்ட் உவிலொபி. ஆயுதசாலையிற் புகுந்து படைக்கலங்கள் அனைத்தையும் கைக்கொள்வார்களானால், கலகராணுவவீரர் மிகமிஞ்சிக் கர்வித்துப் பல பராக்கிரமமாவார்களென்று பூர்வநிர்ஷ்டியாய்க் கண்டு, அவர் சமயம் முந்துமுன் ஒருபாயம் செய்தார். அந்நாயத்தில் அதிர்ச்சி யுண்டாக, டில்லி நகர் எங்கும் நிலைகுலைந்து கிடுகிடென் நடுங்க, இறப்பவர் அழுகுரலொலியும் ராணுவவீரர் படைமுகவொலியும் ஒருங்கு அவி எல்லையற்ற இடி ஏககாலத்தில் விழுந்ததற்கு ஒப்ப க அதிர்வெடி சடிதியிற் கேட்டது! இவ்வருந்தொழில் அதிவீரசூரர் ஒருவர் சாகித்து அணுவும் நடுங்காத் தனிக்கரத்தால் செய்தது. கலகப் பேய்கள் பலநூறு பெயர் தம் அதிக்கிரமத்திற்கு ஏற்ற தெய்வதண்டனை அடைந்து அடியறத் தொலைந்தார்கள்.

லெப்டினெண்ட் உவிலொபி செய்த உபாயம் தெரியச் சொல்லுகிறேன்: — சிப்பாய்கள் படைவீட்டிற் புகுந்து பரபரப்புடன் படைக்கலங்களைச் சூறைசெய்யும் சமயம்பார்த்து, உவிலொபி துரை அவர்கள் கண்காணமல் ஒதுங்கிநின்று, அவர்கள் குடிமுழுக வெடிமருந்துப் பெட்டியில் பொறிநெருப்பு வைத்தார். அவர்களுக்கன்றித் தமக்கும் அதுவே சுடுகாடென்று அவர் எண்ணி, அச்சமும் அயர்வுமற்று ஆண்மையாக இவ்வருந்தொழில் செய்தார். படைக்கலச் சூறைக்குப் படைவீட்டிற் புகுந்த பரமசண்டாளர் ஒருவரும் தப்பாமல் அத்தனைபெயரும் படுசூரணமாய் எரிந்துபோக, அந்த இருப்புநெஞ்சுள்ளவீரர் ஒருவர் அச்சமயத்தில் பிரா

ணகண்டம் தப்பிப் பிழைத்தது அத்தியந்த ஆச்சரியமே! தப்பியும், சுடுகாயம்பட்டு அவர் உடல் கரிகறுத்துப்போயிற்று. மேற்சொல்லியவாறு எண்ணரிய வீரத்துடன் தாம் செய்த அருந்தொழிலின் பயனை அனுபவிக்கும்படி அவர் சிறிதுகாலமேனும் பிழைத்திருக்கப் பெற்றாரில்லை. அவர் டில்லியைவிட்டு நீங்கி ஒரு கிராமத்தில் ஒளித்திருக்கையில், கலகக்காரர் ஆர்த்துப்பரந்து அல்லும் பகலும் அயர்வற்று, அங்கங்கே சுற்றுப்போந்தெல்லாம் தேடித்திரிந்து அவரைக் கண்டுபிடித்துத் தங்கள் நெஞ்சில் குடிகொண்ட வைரம் தீரப் படுகொலை புரிந்தார்கள்.

இந்திய ராணுவ கலகத்தின் அபிவிருத்தி வரலாறு அனைத்தையும் முறையே விரித்துரைக்கிற் பெருகும். அதற்கு அவகாசம் இல்லை. கூடியமட்டும் சுருக்கிச் சொல்லுகிறேன். வடக்கு-கிழக்கு-தெற்கு-மேற்கு நாற்றிசையிலும் மின்னிலினும் மிகு விரைவாக வியாபித்த கலகவர்த்தமானியைக் கேட்ட அங்கிலேயர் சற்றுநேரம் இடியுண்டவர்கள்போலக் கெடிகொண்டார்கள்; அறிவழிந்து நடைப்பிணங்களாய்ப் போனார்கள். அறிவு சற்றுத் தெளிந்தபின், கேட்ட செய்தியை நம்ப அவர்கள் மனம் அற்பமாயினும் வசையவில்லை. அப்புறம் சிப்பாய்கள் செய்த சித்திரவதையைப்பற்றித் தபாலுக்குத் தபால் விசேஷ வரலாறுகளை அறிந்து, கேட்டதெல்லாம் வாஸ்தவமென்று நம்பி, அவர்களுக்கு ஜாதிஅபிமானமும் ரோஷமும் பிறந்தன. இங்கிலாந்து முழுதும் ஒருமனப்பட்டுக் கச்சைகட்டி எழுந்து, ஜாதிக்கெல்லாம் நேர்ந்த மானபங்கத்திற்கும் சேசபத்திரவத்திற்கும் ஈடுசெய்ய எத்தனித்து, கடவுளைப் பிரார்த்தித்துச் சண்டைக்குக் கிளம்பினார்கள்.

படையெடுத்துப் பொருது வெற்றிபெற வல்ல வீர
ரர் ஒருவர் அச்சமயத்தில் அமர்ந்தார். அங்கிலேயர்
செய்த பிரார்த்தனையைத் தெய்வம் அங்கீகரித்ததற்கு
இது ஆக்ஷேபமற்ற சாக்ஷியாயிருந்தது. அந்தத் தளகர்த்
தர் அதற்குமுன் பிரபலரல்ல; அடக்கமும், நிலையிற்
பிசகா நேர்மையும், வீம்பற்ற பக்தியுமுள்ளவர்.
அந்த அரிய சேனாபதி பெயர் ஹவிலாக். கலகக்
காரரை ரணகளத்தில் மடிவித்த அவர் அச்சமயத்
தில் வெளிப்படுமுன், கடுமையான விதச் சண்டை
யிலும் தன்படைகளைச் செலுத்தி நிர்வகித்தவரல்ல. அல்
லாதிருந்தும், சேர்ந்த கலகத்தை நிவர்த்திக்கும்
அருந்திறம் அவருக்குப் பூர்த்தியாய் உண்டென்று
அடக்கமும் அமைதியுமுள்ள அவருடைய குணங்
குறிகளை அறிந்தவர்கள் ஐயம் திரிபற நம்பினார்கள்.
அடக்கமுடையோராயினும் அவர் அசலசித்தர். தமது
செய்கடனென்று அறிந்த எதையும் அவர் இறக்கவி
லம் சாதிக்காமல் விடார். அவருடைய தெளிந்த விவே
கத்தையும் அமர்ந்த புத்தியையும் காணக்காண, சாதாரண
சேவகருக்கு அவர்மீது மேலுமேலும் நம்பிக்கை உண்
டாயிற்று. இனிய குணத்துடன் சேர்ந்த தெய்வபக்தி
யைக் கண்டு, அவர்கள் அவரை ஆசைகூர்ந்து வெகு
மானித்தார்கள். சேனாவீரரைத் தமது வசிப்படுத்தி
அவரினும் அதிக அருந்தொழில் செய்யும் திறமுள்ள
கள்: இ[illegible]காலத்திலும் இல்லை. சாதாரண சேவகத்தில்
அமர்ந்ததுமுதல் அவர் தமது வசப்பட்ட படைஞர்க்
குரிய இகபரத்தின் நலத்தை நாடி, பற்குமுயற்சிகள்
பல இடைப்புற[illegible] செய்துவந்தார். அம்முயற்சி அவைத்
துப் பெரும்பாலுமாய்ச் சித்தித்தன. இதற்கு ஒரு திருஷ்
டாந்தம் சொல்வேன்:—அவர் அன்றன்று சேவகர் யாவ
ரைப்பல பேரை வரவழைத்து அவர்களுக்கு வே

தப்பொருளை விளங்கச்சொல்வார். பக்திபூர்வமாய்த்
தெய்வதொழும்பு செய்யப் புத்திமதி சொல்லி அவர்
கள் உள்ளத்தைத் தமது சொல்வழிப்படுத்துவார். பிச்
தனையற்றுத் தேவபிரார்த்தனைசெய்யும் இதர சாதாரணசேவ
கர் இந்த பஜனைக்கூட்டத்தைக் கொள்ளாத கோட்டி
எல்லாம் கொள்வார்கள். ஹவிலாக் தளபதியின் கீழ்
இருந்த சேவகருக்கு "ஞானிகள்" என்று அவர்கள்
வசைப்பெயர் இட்டார்கள். இதுகேட்டு ஹவிலாக்
எவ்வளவும் பதைப்புறவில்லை; தொடங்கிய கருமத்
தைத் தொடர்ச்சியாய்க்கொண்டு நடத்திவந்தார். நல்
லது, இந்தத் தவத்தால் விளைந்த பயன் என்ன? சொல்
லக்கேளுங்கள். ஹவிலாக் தளகர்த்தரும் பட்டாளமும்
பிரமதேச சண்டைக்குப் போயிருக்கையில், பகைவர்
படையெடுத்து வருவதாகவும், முக்கியமான எல்லை
ஒன்றில் தடைமுயற்சி சற்றுமது இல்லையென்ப
தாகவும் சுக்குரல் கேட்டது. கேட்கவும், சேனாபதி
யாகிய ஸர் வ: கம்பெல் துரை அந்தக்ஷணமே குறித்த
இடத்திற்கு இன்னபட்டாளம் போகவேண்டுமெனத்
திட்டம் செய்தார். அவ்வேளையில் அந்தப் பட்டாளத்
தார் வெகுபெயர் வெறிக்கக்குடித்து ஆயுதபாணிக
ளாய் வெளிப்படுவதற்குச் சிக்கஸ்வாதீனமற்றிருந்தா
ர்கள். அப்புறம் செய்வதென்ன? சந்துருக்கள் வரவர
நெருங்கிவிட்டார்கள். நிமிஷம் ஒருயுகமாய்ப் பிறந்
சங்கடம் கிட்டியது. அதை நினைந்து சேனாபதி "ஹவி
லாக் தளபதியின் ஞானிகளை வரவழை! அவர்கள்
எக்காலும் வெறிக்குக் குடித்திருப்பவர்கள் அல்லவே;
ஹவிலாக் எந்த நிமிஷம் சண்டைதொடங்கினும் அத
ற்கு ஆயத்தமாயிருப்பாரே" என மறுதிட்டம் செய்
தார்.

கமலம் — ஆ, ஹாவிலாக் தளகர்த்தருக்கு இந்தச் செவிக்கு இனிய புகழ்மாலையும் கண்ணுக்கு அழகிய மணிமாலை உண்டோ? இந்த ஹாவிலாக் தளபதியையல்லவா அம்மா அன்றைக்கு ஒரு துரை தமக்குப் பிராண இஷ்டரென்று சொன்னாரென்றீர்கள்?

அம்மணியம்மாள் — ஆம், இவரைத்தான். கலகத் துரோகிகள் பல்லாயிரம் பெயருடன் அக்கம்பக்கத்து எதிர் நின்று போர் அற்புதளத்துடன் அதிர சென்றதை நினைக்க மனம் விட்டிட உருகுகின்றது. டில்லியில் இருந்த யுத்த உபகரணங்கள் அனைத்தும் அங்கிலேயராது ஆள்வினையுடைமையை அவமதித்துக் கர்வித்த கலகக்குப்பார் கைவசப்பட்டிருந்தன. ஆள் திரண்டு தொகை ஏறியதுபற்றி அவர்களுக்கு அதிகமிதிக்கு உண்டாயிற்று. அவர்கள் கொத்தளம் எழுப்பித் தடைபடை முயற்சி சோர்வுறாமற் செய்தார்கள். பூர்வகாலக்கோட்டைப் பிரபல நகரமாய் விளங்கிய டில்லியில் மருந்துகுண்டு முதலிய முஸ்தீப்புகள் நிரம்பியிருந்ததுபற்றி, முக்கியமாய் அதுவே கலகக்காரருக்குக் குன்று அரணுள்ள ஸ்தானமாய் ஆனதுபற்றி, பெரிய அங்கிலேய தளம் அத்தனையும் அவ்விடத்திற்கே சாய்ந்தது. லக்ஷ்மணபுரி, கான்புரி முதலிய நகரங்களிலும் அங்கிலேயர் முந்நூறு நானூறு பெயர்வரையும் அடைக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்களைக் கலகத்துரோகிகள் கைக்குத் தப்புவிக்கும்படி அக்கணம்ப அங்கிலேய சைனியம் இல்லை. மேற்படி நகரங்களில் நிறைவு காணுமிருந்த அங்கிலேயர்கள் அவர்கள் கைக்கு எட்டும் அற்ப உபாயங்களைப் பிரயோகித்து தெய்வசகாயத்தைச் சார்ந்து, அதிக்கிரமித்த சிப்பாய்களுடைய கைக்குத் தப்ப இடம் கண்டால் தப்புவோம், அல்லது தலையழிவோம் என்று

பல்லைக் கடித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். லக்ஷ்மணபுரி, கான்புரி இவ்விரு நகரங்களிற் போக்கற்றிருந்த அங்கிலேயர் கதியைப்பற்றியே கவலைக்கிடாகுலம் உண்டாயிற்று. சுற்றுப்பட்டில் வாசமாயிருந்த அங்கிலேய குடும்பத்தார்கள் சிப்பாய்களின் கலகத்தைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டுத் தப்பிப்பிழைக்க வேறு புகல் இல்லையென்று அந்நகரங்களில் அடைந்திருந்தார்கள். பெண்கள், பிள்ளைகள் நிறையவுண்டு. அத்தனை பெயரும் கர்ச்சிக்கும் சிங்கங்களுக்குச் சமானமாகிய கலகச் சிப்பாய்களின் கைவசப்பட்டால், அந்த மிருகங்கள் அவர்களை என்னென்ன பாடுபடுத்தார்கள்! மரணயாதனையிலும் கொடியயாதனைக்கு இலக்காயிருந்த அவர்களைச் சமயத்திற்சென்று தப்புவிக்கும்பொருட்டே விரைந்து அவ்விடத்திற்குப் போக ஹாவிலாக் தளகர்த்தருக்குக் கட்டளை பிறந்தது. அவருடன் செல்லக் குறித்த சிறுதளம் ஐரோப்பியர் ஆயிரம்பெயர், ஸீக்கியர் நூற்றைம்பது பெயர், இரெகுலர் குதிரைவீரர் முப்பதுபெயர். இவர்கள் பிரயாணப்பட எத்தனம் செய்துகொண்டிருக்க, அதன் இடையிலே கான்புரியில் "காரிருட் குழிக் கொலையை" கனவிலும் நினையாது மறக்கடிக்கும் ஆன நிஷ்டூரமான வெகுஜன வன்கொலைபாதகம் நடந்தது! ஐயையோ!! அதை நினைக்க எவ்வகை நெஞ்சக் கல்லும் நெகிழ்ந்துருகாதிராது. கான்புரிக் கோட்டையை நானாஸாஹிப் பல்லாயிரம் சேனைவீரருடன் முற்றுகை செய்திருந்தான். கோட்டைக்குள் இருந்த ஸ்ரீ ஹியூ வீலர் தமக்குக் கைத்துணையாக வைத்திருந்த யுத்தவீரர் ஆக நானூறு முந்நூறு பெயர். இவர்கள் அவர்களுக்கு எவ்வாறு ஈடாவார்கள்? இவர்கள் அவர்களை எப்படி அச்சுறுத்திப் பின்னிடை

விக்கமாட்டுவார்கள்?' தானுக்கு எதிரில் தூரும்
பாய்ச் சிறந்து, குறைக்காற்றிற் பஞ்சாய்ப் பறந்து
போகார்களா? இதை எண்ணி எண்ணி ஹவீலர் தள
கர்த்தர் மனம் புண்ணாய்ப்போயிற்று. மாற்றானை
மடங்கடித்து அச்சமற்றிருக்கவும் கைப்பலம் இல்லை;
வணங்கிக் கோட்டையை ஒப்பிக்கவும் அபிமானம்
விடாது. இப்படி அவர் இருதலைக்கொள்ளி நடுவில்
எறும்புபோலத் தத்தளித்தார். எண்ணிப்பார்த்த அள
வில், மானத்தைப் போக்கடித்தாலும் பெரிதல்ல, என்
வசம் இருக்கும் மனுஷரின் உடல் உயிர் இரண்டை
யும் பழுதறப் பரிபாலிப்பது எனது பாரம். இந்தச்
செய்கடனைச் சிரத்தையாய் முடிக்காதிருப்பேனானால்,
பலர் உயிர்க்குப் பரமதுரோகம் செய்த பாதகனாவே
னென்று அவருக்குச் சிந்தனை ஓடிற்று. இச்சமயத்தில்
கோட்டையையும் படைக்கலமுதலிய யுத்த உபகர
ணங்கள் அனைத்தையும் ஒப்பித்து, தளகர்த்தரும்,
தளமும், புகலடைந்த ஸ்திரீ புருஷ பாலியரும் போய்த்
தப்ப இஷ்டம் உண்டானால், அச்சமற்றுப்போக இட
மும் உண்டென்று அந்தப் பாவி நானாஸாஹிப் வாக்
கிட்டான். ஹவீலர் தளகர்த்தரும் அரைமனதோடு
அதற்கு உடன்பட்டார். இவ்வாக்குப்பிரகாரம் நானா
ஸாஹிப் பத்திரம் எழுதிக் கையொப்பம் இட்டு அனுப்
பித்து, கையொப்பமிட்ட மையின் ஈரம் உலர்ந்துலரா
முன், மொழிதிரும்பி, மனதினால் நினைக்க, வாக்கினால்
சொல்ல, செவியினாற் கேட்கப் படுதலிலும், பிதைப்பும்,
மறக்கரிய அயிரும் வருந்தும் விபரீத ஹிம்சைகள்
செய்து கொலைபுரியத் துணிப்பட்டான். அந்த வயிற்
றெரிச்சலைச் சொல்லி நான் என் உங்களுக்கு வியர்த்த
மாய் மனக்கிலேசமும் கவலையும் உண்டாக்கவேண்டும்!

பாதகருக்கெல்லாம் முதற்ப தமென உடம்படுத்த
அந்தப் பிசாசவதாரன் கோட்டைக்குள் இருந்த வீர
நீரமுள்ள அங்கிலேயரை பிடித்து அங்கபங்கப்
படுத்திக் குறைப்பிராணிகளாக்கி, அவர்கள் மரணக்
கெடிகொண்டு கூவக் கூவச் செவிடன்போல் இருந்து,
அங்கொரு கிணற்றிற் போட்டு க்ஷாத்திரம் சாதித்தான்.
கை அறுந்தவர்கள் அநேகர், கால் அறுந்தவர்கள்
அநேகர், சிரம் அறுந்தவர்கள் அநேகர், செவி அறுந்த
வர்கள் அநேகர், முகம் சிதைந்தவர்கள் அநேகர்,
மூக்கு அறுந்தவர்கள் அநேகர், தோள் பிளந்தவர்கள்
அநேகர், தொடை தறிந்தவர்கள் அநேகர், உறுப்புக்
குறையாத ஒருவராவது இல்லை. கண்ட கண்ணராவி
யைக் காணாதவர்களுக்குச் சொல்ல ஒருவராவது தப்
பிப் பிழைக்கவில்லையென்று நானாஸாஹிப் எண்ண
மிட்டு எக்களித்தான். அவன் எண்ணியது தவறு.
தெய்வகடாக்ஷத்தால் யுத்தவீரர் நான்குபெயர் அக்
கொடியன் கண்ணுக்குத் தப்பிப்பிழைத்து, ஓடும்பொ
ழுது, டில்லியினின்று சமயம்தப்பித் தண்டெடுத்துக்
கான்புரிக்குப்போன ஹவிலாக் அவர்களை வழியிற்
கண்டு, நடந்தனவெல்லாம் அவர்கள் சொல்லக்கேட்டு,
கருதிப் புறப்பட்ட கருமம் காலதாமசத்தால் கைகடந்
துபோய்விட்டதைத்தொட்டுச் சற்றுநேரம் கவலைக்க
டலில் மூழ்கினார். சற்றுத் தெளிந்தபின், யுத்தவீரரு
க்கு முன் உள்ள நீரமும் உக்ரோஷமும் [illegible]மடங்கு
அதிகரித்தன. சத்துருக்களைச் சர்வசங்காரம் செய்து
பகைதீர்க்க அவர்கள் மனம் [illegible]த்தது. பழிக்குப்பழி
செய்யும் ஆசைப்பெருக்கத்தால் வழியில் நேர்ந்த சங்க
டம் ஒன்றையும் அவர்கள் பாராட்டவில்லை. பச்சை
மாதத்தையும் பட்டமரமாக்கும் இத்தேசத்து அபரிமித

உஷ்ணம் தாங்கி வழக்க[ம்]படாத அவர்களுக்கு மனம் ஒன்றில் அழுந்தியிருந்[த]களால், காய்ந்த கடுவெயில் வெயில் எனத் தோன்றவி[ல்]லை. ஊண், ஒழிந்து உறக்கம் ஒழிந்து, பகல் இரவு இரு[illegible]பொழுதும் வழிதொலையப் பாயவென்று பறந்தார்கள். [illegible]லையும் நடக்க இளைத்துத் துர்ப்பலராயிருந்த அவர்கள் கலகத்துரோகிகள் மூவாயிரத்தைந்நூறு பெயருக்கு எதிர்ப்படவும், அவர்களுக்கு நூதன உற்சாகம் பிறந்தது. ஆயாசம் எவ்வளவும் தோன்றவில்லை. அந்த நிமிஷமே பகைஞரைத் தாக்கிச் சக்கைசக்கையாய்ப் பிளக்க ஐரோப்பிய வீரருக்குக் கைபதைத்தது. இருதிறமும் கைகலந்து சமர் செய்ய நாலுமணிநேரம் சென்றது. ராணுவசிக்ஷை வழுவறப் பயின்று, ஜாதிமானம் என்னும் உன்மத்தம் கொண்ட அந்த அங்கிலேய சைந்யத்திற்கு எதிர்த்த போரில் சுதேசராணவீரர் எவ்வளவிற்குத் தொகை பெருத்திருப்பினும், ஈடாவார்களா? அவர்கள் தத்தளித்துத் தடுமாறி அணிகுலைந்து, கைக்கொண்ட பீரங்கி பன்னிரண்டையும் கைவிட்டு, திக்கதிக்கில் சிதறுண்டு திகிலெடுத்தோடினார்கள். "இன்றெனக்கு வெற்றிதந்த எம்பெருமானை இதய பூர்[illegible]ய் வந்தித்து வாழ்த்துகிறேன்" என ஹவிலாக் தளகர்த்தர் அறிக்கை எழுதினார்.

இ[illegible]வில் அவர்கள் கருமம் முடிந்ததா? இல்லை; இதுதான் [illegible]டக்கம். [illegible]ன பகைவர் தொலைய, சேர்ந்த பகை[illegible]ப்பட[illegible]ார்கள். இப்படிப் பகைவர் கூட்டம் ஒன்றெழுந்தொன்று ஓயாதெதிர்ப்பட, அவை அனைத்தையும் அங்கிலேய ராணுவவீரர் அலுப்பற்றுப் பொருது மடங்கடித்தார்கள். இனிச் சனிதொலைந்ததென்று இராப்பகல் எப்பொழுதேனும்

[இ]ளைப்பாறியிருக்க அவர்களு[க்]கு அவகாசம் கிட்டவில்லை. கிட்டாதிருந்தும், அவர்[க]ள் குறைகூறவுமில்லை, பட்டபாட்டை நினைந்து பரித[illegible]க்கவுமில்லை. கான்புரி கைவசப்பட்டபின், ஹவில[illegible] தளகர்த்தர் லக்ஷ்மணபுரியை முற்றுகைசெய்த [illegible]லகச்சேனைகளை வென்று, உள்ளிருந்த அ[illegible]ர ரக்ஷிப்பது தமது பாரமென்று சிறுதண்டை அவ்விடத்திற்குக் கொண்டு புறப்பட்டார். டில்லிநகரை முற்றுகைசெய்த ரணவீரர் அதை விரைவிற் பிடித்து லக்ஷ்மணபுரி வீரரை ரக்ஷிக்க ஹவிலாக்குடைய தளத்திற்குக் கையுதவியாகப் போவார்களென்று ஹவிலாக் எண்ணிய எண்ணம் வியர்த்தமாய்ப் போயிற்று. கலகக்காரர் லக்ஷ்மணபுரியையன்றி, ஆக்கிராமுதலிய வேறிடங்களையும் முற்றுகைசெய்திருந்தார்கள். டில்லிநகரத்தைக் கலகபக்ஷத்தார் கொஞ்சத்திற் கைவிடவில்லை. ஹவிலாக்கன்றி, லக்ஷ்மணபுரியைக் காக்க வேறுபெயர் இல்லை. பல்லாயிரம் பகைவரை ஊடறுத்து ஹவிலாக்கும் அவர் சிறு சைந்யமும் லக்ஷ்மணபுரிக்குச் செல்வது எப்படி? இதை நினைத்து மயங்கும்பொழுது, கர்னல் நீல் எனும் தீரர் ஒரு படை வகுப்[illegible] கும்பிடப்போன தெய்வம் குறுக்காக வந்தாற்போலச் சமயத்திற் போய்ச் சேர்ந்தார். அந்தத் தளமும் ஹவிலாக் வசம் உள்ள தளமும் சேர்ந்து ஆகக்கூடிய தொகை ஆயிரத்து நா[illegible] இத்தனைபெயரை வைத்து நிர்வகித்து ஹவில[illegible]ாபதி வழியில் ஒருநாள் இரண்டு சண்டை செயித்தார்; செயித்தும், பயன் இல்லை. [illegible] சேல்வர் [illegible] நடந்து இளைப்புற்று, மழையிலும் [illegible]லிலும் நனைந்து, அடிக்கடி சண்டைசெய்து, அவர்கள் உள்ளம் உரம் குன்றாதிருந்தும், உடல் உரம் குன்றியது. லக்ஷ்மண

புரிக்கு அவர்கள் இட்டுவும், அக்கோட்டைக்குள் செ
விழுந்திருந்த சேனாவீரர் செய்திகேட்டு, வக்கவர்க
ளால் தங்கள் நிர்ப்பந்தம் தீருமென்று எண்ணிச் சடுதி
யில் மனங்கொள்ளாச் ச[illegible]த்தைக் கொண்டாக, அவர்கள்
நெஞ்சு படபடெனத் துடித்தது. அவர்கள் [illegible]
கடைத்தேறுமென்று ஹவிலா[illegible]க்கு [illegible]
ரிந்தது; அவர் உடல் மெலிந்திளைப்புற்றிருக்கும் போர்
ச்சேவகர் பலத்தைச் சார்ந்து, கோட்டை முற்றுகை
செய்யும் பகைவரை எதிர்த்துப் பொருது செய்க்கத்
தனிவது. வியர்த்தமென்று கண்டனர். பெருந்தவி
பெறுமளவும் விலகியிருக்கத்தான் வேண்டுமென்று அவர்
மனதிற்பட்டது. ஸர் ஜேம்ஸ் ஔட்ராம் தானை துணைப்
படைஞருடன் லக்ஷ்மணபுரிக்குப் போவதாக ஹவி
லாக்குக்குச் செய்தி கட்டியிருந்தது. அதற்கு இரண்
டொருமுறை ஜெயம்பெற்றால், அப்புறம் எவ்வளவு
அகோரயுத்தத்திற்கும் அஞ்சாமற் செல்ல எளிதில்
மனம் வசையும். ஜெயம்பெற்ற மனக்கிளர்ச்சியடைந்
திருக்கும் யுத்தவீரரை மாற்றலர்க்குப் புறங்காட்டிப்
பின்னிடைந்து போகச்சொன்னால், அவர்கள் வீரம்
குலைந்து வேகம் தணியு[illegible]பு பிரதிகூலம் உண்டா
வதற்கு [illegible] இல்லை. இவ்வாறிருப்பினும், யுத்தமென்று
தம் மனதிற்பட்டது இருளத்தின் செயலென மதித்து
வழங்கப்பட்டிருந்த ஹவிலாக் தமது கருத்தைச் சொல்
ல, ராணுவசேவகர் சிறிதும் குறைகூறாமல் அவர் சொற்
படி முன்வைத்த காலைத் தூக்கிப் பின்வைத்து விலகி
னார்கள். மாற்றலரை மடிவித்து மனோபத்திரவம் நீக்கப்
போன படைஞர் போன கருமம் முடிக்காமல் சடுதி
யில் திரும்பிவிட்ட செய்திகேட்டவுடன், கோட்டைக்
குள் சாணுவாய்த் தேனைபோலத் தத்தளித்திருந்த [illegible]

[illegible]னாவீரர் ஏக்கமுற்றுத் தூங்கி[illegible]ர்கள். அவர்களுக்கு
ஒரு நாள் ஒரு யுகம்போல் இ[illegible]ந்தது. நாள் ஏற ஏற
அவர்கள் கவியும் பெருகிற்று. அவர்களுக்குள் யமரா
ஜனும் கைகலக்கத் தன் தொ[illegible]த்தொழிலை நடத்த ஆரம்
பித்தான். வீரமும் உதா[illegible]கியும் பக்தியுமுள்ள வன்
[illegible]ஹென்றி லாரென்ஸ் இம்மையிற்செய்த நல்
வினைப் பயனை அனுபவித்து வாழப் பாகதி அடைந்
[illegible] இவர் அவருக்கு இறப்பு லர்பமாக, இறவாதிருந்
தவர்[illegible] அவர் இல்லாக்குறை மற்றெவர் இருந்
தும் தீராப் பெருங்குறையாயிற்று; ஆயினும் அவர்கள்
கோட்டையைக் கைவிடவில்லை. கூடியமட்டும் மாற்ற
லர்க்குத் தங்கள் எளிமை தெரியாதிருக்கும்படி மா
னத்தைக் காத்து நடத்தார்கள். மானமோ அதிர்ந்து நட
[illegible]வீரர் வெகுபெயர் நின்ற நின்ற இடத்தில் உதி
ரம் வற்றி ஏக்கம் அற்று ஒருவர் ஒருவராக விழுந்தி
றந்தார்கள். மடிந்துபோன பகைவருடைய பிரேதம்
கோட்டையின் [illegible]ப்புறத்தில் மலைபோலக் குவிந்தி
ருந்தன; கோட்டைக்குள் இறந்தோர் உடல் புதைக்க
இடமின்றி அங்கங்கே உருக்குலைந்து முடைவீசின;
வெப்பம் மிகுந்த [illegible] பரிதாப உண்ணவு உண்
டிக்கு [illegible] வருந்தி [illegible] இருந்
தும், மாதருக்கு அடக்கம் இருந்தும், சர்வவல்ல தே
வனுடைய திருக்கரம் அவர்களைத் [illegible]
சமாதிரானிட்டால், அவர்களால் ஆவதொன்றும் இல்லை.
பகைவர் திரள் ஆரம் தொலையவில்லை. ஈக்கிரள்போல
அவர்களைப் பெயரப் பிரியவிடாமல் நெருங்கி மொய்த்
துக்கொண்டது. பகைவர் புயங்காட்டி வாய்மதம் பே
சுவது அவர்களுடைய செவி அதிர அடித்தாற்போலக்
கேட்டது. இராப்பகல் குண்டுமாரி இறைத்தவண்ண

யாயிருந்தது. மதிற்புறத்தில் எங்கும் சாங்கம் அமைந்திருந்தது. நினைத்த நிமிஷமே சாங்கத்தில் மருந்திட்டு அலங்கத்தை அதிரடிக்கவும், உள்ளிருந்த அங்கிலேயரைப் பாகதியடைவிக்க[illegible] பகைவரால் ஆகும். மனுஷருக்கு அவதி செய்வதற்[illegible]குக் கதி. இன்னமும் கலகச் சிப்பாய்கள் சாங்கத்தை அதிர்வெடி[illegible] கோட்டைபிடிக்கத் தாவுவார்களென்று பிரசித்தமாகத் தெரிந்திருந்தது. குறித்த தினம் வந்தவுடனே அங்கிலேய சர்[illegible]வீரர் ஆமளவும் லக்ஷ்மணபுரியை [illegible] வசப்படாமல் காத்துக்கொள்ளத் துணிந்தார்கள். தம்மால் ஆற்றுதல் கூடும் தம்முடன் தம் பெண்டிர் பிள்ளைகளையும் கட்டிக் கொண்டு கடைப்பிடியென்று சங்கற்பித்தார்கள். இப்படி இருக்கையில், சடுதியில் அதிகாலையில் பீரங்கி வெடிச்சத்தம் கேட்டது. கேட்கவும், கோட்டைக்குள் இருந்த வீரருக்கு அச்சமும் ஆசையும் உண்டாயின. பகைவர் கட்டால் அச்சம், தங்கள் மனுஷர் கட்டால் ஆசை. கோட்டைக்குள் இருந்த வீரர் அத்தனைபெயரும் ஒன்றாய்க் கூடிநின்று உற்றுக் கேட்டார்கள். அடுத்தடுத்துப் பீரங்கி வெடியதிர்ச்சி கேட்டது. அது அவர்[illegible] சிறைமீட்கப்போகும் அங்கிலேய [illegible]பரி[illegible]ந்த குண்டுச்சத்தம். அங்கிலேய தளம் பீரங்கிக்குண்டு பிரயோகித்துப் பகைவரை வழியிலகுவித்துக் கோட்டைக்கு நெருங்குவது அவர்களுக்குக் குறியாய்த் தெரிந்தது. தெரியவும், அவர்கள் வீரவேச முழக்கொலியிட்டார்கள். அப்பால் முழந்தாள் மடக்கிநின்று, தங்கள் மீட்சியை நினைந்து மகிழ்ந்து கடவுளைத் துதித்தார்கள். புறத்தில் சத்துரு பயமும் அகத்தில் ரோகபயமும் உத்தரித்து, வெயிலிலும் மழையிலும் வெள்ளத்திலும் துயில் மறந்து, துன்

பம் மறந்து, தங்கள் மனதட்டைக் கொள்ளைகொண்ட பராக்கிரமதளபதி முன்செல்ல, தங்குதரிப்பின்றிப் பின்தொடர்ந்துபோன வீரருடைய க்ஷேமமாய்க் காத்தருளும்படி கடவுள் அடியைப் பணிந்து பிரார்த்தித்தார்கள். ஹாவிலாக் பிறனைப்போல லௌகிக சிந்தையைப் பாராட்டி நடப்பவரானால், துணைப்படை நடத்திப்போகும் ஸ்ரீ ஜேம்ஸ் வூட்ராம் துரை குறித்த இடத்திற் சேரவும், ராஜ்யவ்யவஸ்திக் கிரமப்படி தளபதி உத்தியோகம் தம்மைவிட்டு நீங்கி அவருக்கே அமையுமென்று ஏதேனும் அசந்தர்ப்பம் நேரிடினும், நின்றநிலையில் ஊன்றி நிற்பதொழிய, ஒரு அடித்தூரமும் பின்னிடாரே. தளபதி உத்தியோகத்தைக் கைநெகிழவிட அவர் மனம் தாளுமா, தாளாது; ஆனாலும், அவர் தமது புகழையும் பொருளையும் தலைக்கொண்டு ஒழுகும் பிரகிருதியுள்ளவரல்ல; செய்கடன் எது, அது ஒன்றையே உள்ளூற மெய்வருத்தித் திருந்தச்செய்து முடிப்பது அவருக்கு முக்கியம். அதைத்தொட்டு மற்றென்னகஷ்ட நஷ்டம் வரினும், அது அவருக்குத் துரும்புக்குச் சமானம். இப்படி நிறைகாத்து நடந்த அவர் தமது செய்கைக்குரிய பிராப்தி பெற்றார். உதாரமதி குன்றாத ஸ்ரீ ஜேம்ஸ் வூட்ராம் காலங்கலட படைவல்லோராகிய ஹாவிலாக்கின் [illegible] பெற்ற ஐயப்பிரதிஷ்டையை அபகரிப்பது அதர்மமென்று மொழிந்து, லக்ஷ்மணபுரியின் மிடிநீர்க்குந்தியையும் அவரையே தளபதியாயிருக்கவிட்டு, தாம் அவர் சொற்கேட்டு அடங்கிநடந்தார். ஆனாலும் [illegible] கருதியவாறு லக்ஷ்மணபுரி வீரரைக் கரையேற்றத் துணிந்து சென்றவுடன், இவ்வருந்தொழில் முடித்த வெற்றிவீரரும் சிறைப்பட்டார்கள். வழி [illegible] கலகத்துரோகிகள் கும்பை அவர்கள் மிக்கபலபராக்கிரமத்தால் வெட்டித்துச்சென்று கோட்டையில் புகுந்தார்கள். அதிற்

பிசகு இல்லை. அம்மிருந்தவர்களைக்கொண்டு வெளிப்படுவதோ பிராணசங்கடமாயிருந்தது. அதேதுவெனில் அநேக துவர்த்தி அவஜயப்பட்டும் அனைவரையுடையராயிருந்த கலகப்பிரகர்கள் கூட்டம் கலையாமல் ஒருமித்துச் சந்தப்பட்டில் ஒருவரை பார்க்கலாமென்று சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருந்தன. அதையறிந்து, ஹாவிலாக்கும் ஊட்ராமும் அவசரப்படாமல் சரியந்தினை ஆய்ந்தோய்ந்து பார்த்தார்கள். பின்வருவதைத் தீர்க்க சிந்தனைசெய்வது பகைப்புடன் அங்குள்ளவர்களைச் சிறைமீட்டு வெளிப்படுவார்களானால், கலகக்காரர் அவர்களை [illegible]ர்வசங்காரம் செய்வதற்கு ஐயம் இல்லை. அதனால், மெய்ப்படையினர் வருந்தினாலும் கோட்டைக்குப் புறத்திற் போகவில்லையென்று அவர்கள் பிரதிக்ஞைசெய்திருந்தார்கள்; ஆனாலும், அவர்கள் மிக அஞ்சி அதிரவது இல்லை. பொறுத்தாரைப்புவி [illegible] பொங்கினாரைக் கடாளவும் செய்யும் ஜகதீ[illegible]வாசகமாத்தால் பொருதனை அங்கிலேயர்பக்கம் [illegible]ரும்பிற்று. அங்கிலேய சைனியத்திற்கு அஞ்சிக் [illegible]கலகச்சிப்பாய்கள் டில்லிக் கோட்டையைக் கைவிட்டார்கள். அங்கே நடந்த சண்டையிற் பட்ட விக்கிரமங்களுக்குச் சமானமாகிய வெகுபேரை [illegible] விளக்க பனம் மிக விதிர்க்கின்றது. அவர்களுக்கெல்லாம் முதற்பாதம் நிக்கல்சென் தளகர்த்தர். அங்கிலேயர் அவர் பெயரைச் சந்திராதித்தர்கள் உள்ளளவும் இதயத்திற் பதிவோடு இருத்திக்கொள்வார்கள். இங்கிலாந்தில் உடம்பெடுத்த [illegible]ரில் [illegible] குமாரகிய அவர் அநிகளத்தில் படித்த [illegible]ருத்தக்கம் [illegible]த்தலை காட்டுவென்றும் அத்தேகத்தார் மறப்பது அரி[illegible]து.

டில்லி விழ[illegible] லக்னௌக்கட்டின் கடினமை மிகக் குறைந்தது. கலகத்தலைவர்கள் காடெங்கும் ஓட்டம் பிடித்துவிட்டார்கள். அவர்கள் தோரணையிற் பெருமிப்

போன போன இடங்கள் அனைத்தையும் பாழ்படுத்தியும், முன்பு கோட்டை மதிற்புறத்தில் அடைந்து அடங்கியிருக்கையில் அங்கிலேயர் அவர்களுக்கு அஞ்சிய அச்சத்திற் பத்திலொருபங்கும் இப்பொழுது அஞ்சவில்லை. ஏனென்று கேட்பாயோ—சொல்லக்கேள்: ஐரோப்பாவிலிருந்து அனுதினமும் தளம் வந்திறங்கிய வண்ணமாயிருந்தது; இங்கிலாந்து முழுதும் ஒருடலாய் அங்கிருப்பவர் யாவரும் ஒருவிருமாக ஒருமித்து இத்தேசத்தில் துயரிப்படும் தம்மவர்க்குத் தஞ்சமாக சைனியபலம் வெள்ளமெனவிற்கு அதிகம் சிரத்தையாய்ச் சேர்த்து அனுப்பிக்கொண்டிருந்தனர். வந்த படைஞர் சாமானியரல்ல, அவனவன் ஆயிரவர்க்கு ஒருவனென்று வியக்கத்தகும் வன்மையுள்ளவன்; தளபதி அவர்களை அடக்கி நடத்தி எந்தச் சண்டையும் வெல்ல வல்ல ரணகெம்பீரர். அத்தகைமையுள்ள தளக்[illegible]திற்கு அவ்வரிய தளகர்த்தரை அமைத்ததல்லவோ காலானுகூலத்தைக் குறிப்பிக்கச் சுபசகுனமைப்பு. பின்னும் வேண்டுமோ? அவர் க்ளைட் பிரபு. அவர் [illegible] பின்னும் வேண்டுமோ? விதித்த இந்தியாவில் உத்தியோகபாரம் தாங்கும்படி விதித்த இந்தியாவில் உத்தியோகபாரம் அனைத்தையும் புத்திபூர்வ சட்டம், சூழ்ந்த உபாயம் அனைத்தையும் சித்தஞ்செய்து அடங்காத் தீரமாய் ஆய்ந்தோய்ந்து சித்தஞ்செய்து அடங்காத் திரமாய் ஆய்ந்தோய்ந்து சிரத்தையோடும் சாதித்தார். தளதோடும், அறுப்பற்ற சிரத்தையோடும் சாதித்தார். தளபதி உத்தியோகத்தை அவர் கைக்கொண்ட நிமிஷந்தொட்டு அங்கிலேய படைவீரருக்குச் சென்ற இடமெல்லாம் ஏறவும் தாழவும், விளைவிலும் [illegible]ளியிலும் தடையற வெற்றி உண்டாயிற்று. அங்கங்[illegible] நடந்த சண்டைகள் அநேகம். அவற்றின் முக்[illegible] வரலாறுகள் [illegible]மானவை[illegible]களல்ல: ஆகையொன்றுகொண்டு [illegible]த்தலை[illegible] [illegible]ம்போக்க நிமித்தால், அவைகளை விரித்துரைத்[illegible] ஏற்றம் இல்லை; ஆயினும் லக்ஷ்மணபுரியைத்தொட்டுப் பின்னும் ஒரு வார்த்தை சொல்லி முடிக்கிறேன். லக்

மணபுரிக் கோட்டைக்குள் இருந்துகொண்டு, பகைவர் உட்செல்லாதபடி, ஆண்மையாய் அதைக் காவல் செய்த வீரருக்கு மூர்க்கசெய்த பகைவருடைய படைத்திரளால் எவ்வளவு விளைந்ததோவென்று இவ்வுலகத்தில் உள்ளவர்கள் நெஞ்சில் பிறந்த பதைப்பும், அடிப்பும், பரிதாபமும் இவ்வளவென்றில்லை. வீர உலகம் அறியப் பிரபல எத்தனம்செய்து லக்ஷ்மணபுரியை ஈஸ்வர சகாயத்தால் ரக்ஷித்தமையாற் காத்த ஹவிலாக் தளகர்த்தரை இங்கிலீஷ் முழுதும் நெஞ்சுருக நினைத்து மகிழ்ந்து அளவற்ற ஆனந்தாவேசம் கொண்டது. மகா ராஜாதிராஜர்கள் அத்தளபதியின் அரு[illegible]த்தால் தேசத்திற்கெல்லாம் விளைந்த க்ஷேமத்தையும் அங்கிலேய ராஜ்யத்திற்கு உண்டான மிக்க பிரதிஷ்டையையும் சிந்தையில் வைத்து, சர்வஜன சம்மதத்தோடு அதற்கு அடையாளமாகத் தளகர்த்தருக்கு வைட் பட்டம் சூட்டவும், அதிக வெகுமதிச் சம்பளம் கொடுக்கவும் நிர்ணயித்து மின்னிசையினும் மிகு விரைவில் அவருக்குத் தெரிவித்தார்கள்.

ஆனாலும், ஈஸ்வர சங்கற்பம் வேறாயிருந்தது. அந்த இரண்டு தேசத்தைக் கட்டி ஆளும் அங்கிலேய மகாராஜாதிராஜர்களால் பெறும் வெகுமதி பெரிதல்ல; சகல லோகத்திற்கும் தனிமுதலாகிய சர்வேசுரன் பரம்பதத்தால் அவருக்கு எக்காலும் குன்றாத வெகுமதி கிடைத்தது. திருவுளம் மகிழ அவ்வுத்தமர் செய்யாக்கத்திற் சென்ற ஈனசெம்பிரோகலால், சத்துருவும் குன்றா ஆள்வளரும் முடி தெய்வத்தாற் சூட்டப்பட்டது— லக்ஷ்மணபுரியைக் கோட்டை பிரபு உத்தம உபாயம், சூழ்ந்து பகைவர் கைவரப்படாவண்ணம் ரக்ஷிக்கவும், அதிர்ந்த இத்[illegible]மாசம் செய்வதற்கும் மனக்கவலையும் தாங்கி [illegible] நின்று பல[illegible]குன்றியிருந்த ஹவிலாக் தளகர்த்தனைக் கல்[illegible]விற்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க நினைக்கவில்லை. போய்ச் சேருகிறவரையில் அவர் பிழைத்திருப்பது அசாத்தியமென்று தோன்றிற்று. அந்த ஸ்திதியில் பெயர்க்க, பிடிக்க, கொண்டு

போக உதிரம் வற்றித் தோல்போர்த்த வெற்றெலும்புக் கூடாயிருக்க அவர் உடல் தாங்காது. அடுத்துச் செலுத்தி வம் செல்லுமுன் ஹவிலாக் மரணத்துவாயில் இருப்பதாகப் பாசறை எங்கும் செய்தி எட்டியது. அவர் உண்ணோருவருக்கன்றி மற்றவருக்கும் நேசத்துயர் உத்தமமாய் இல்லை. டாயிற்று. மரணக்கொடி அவருக்குத் தத்தமாய் ஓங்கிச் சாக்கால வரவை எதிர் அவர் உள்ளமட்டும் சாக்கால வரவை எதிர்பார்த்து அதற்கு வேண்டும் ஆயத்தங்களையும் [illegible] செய்துவந்தவர். வைட் பட்டம் சூட்டி பிக்கை[illegible] செய்துவந்தவர். சர்வமுத்தியதாகச் சிமையிலிருந்து வந்த செய்தி சாகச் சர்வமுத்தி அவர் செவிப்பட்டது. தாம் செய்த நன்றியைத் தந்தே சத்துரர் மறவாதிருந்த தம்மை இவ்வாறு [illegible]ாவப்ப[illegible]தியாகத்தால் உத்தமச் செய்தி கேட்டது அவருக்குப் [illegible]; அதற்கு ஐயம் இல்லை; ஆனாலும், அதற்குள் இருக்கும்; அதற்கு ஐயம் இல்லை; ஆனாலும், அதற்குள் இருக்கும் பெருமகிழ்வு; அவரோனவத்திற்குரிய பெருகொளிகுன்றாதையத்தைக் கண்டு பரமார்த்தம் அறியத்தொடங்கிய அவருக்கு இம்மண்ணுலகில் பொய்வாழ்விற்குரிய பொருளும் புகழ்ச்செல்வமும் திருணப்பிராயமாகத் தோன்றும். ஸ்ரீ ஹென்ரி ஹவிலாக் தமது அந்தரங்க காலத்தில் தமது காதலுடைமையுள்ள குமாரனுடைய காத்தில் தமது நந்த ஆசைகூர்ந்து வைத்து, வியாகுலமும் வியசனமும் கொண்ட அதிபுங்கவனுடைய திருமுன் தம்மை ஆட்கொண்ட அதிபுங்கவனுடைய திருவடி. மருவப் பாசநியமைக்கார்.

வடி. மருவப் பாசநியமடக்கார்.

கமலம்— விஜயரங்கு. விஜயாகிய அத்தளபதி சிறிதுகாலமாகினும் ஜீவனோடிருந்து தமது செய்தொழிற் பயனை அனுபவிக்கக் கொடுத்துவைத்தாரில்லையே. இதென்ன மாயப்பிரபஞ்சம் அம்மணி!

அம்மணியம்மாள்— அவ்வுத்தமர் [illegible]த்தனை [illegible] பகையின் வில் அலகை, உலகு, உடல் எனும் மூன்று பகையின் வில் அலகை, உலகு, உடல் எனும் [illegible]டிக்கமலத்தில் சேர்ந்ததே வரப்[illegible]முன் ஐயம்பூ வடிக்கமலத்தில் சேர்ந்ததே. இப்பொழுது ஆனந்தமெய்யு என்னுமோர் தோட்டத்தில் அசரமற்று அமர்ந்து பேரலம்பாக் எனும் தோட்டத்தில் இனி அவரை வருந்த வல்லது நித்திரைசெய்கிறார். இனி அவரை வருத்த வல்லது விழித்தெழுந்து காலத்தில் விழித்தெழுந்து ஒன்றும் இல்லை.

அவர் சந்ததமும் சிதைவின்றிப் பெருகும் அருட்செல்
வம் பெற்றனுபவிப்பார். செந்சார அவரில் அன்புற்
றோர் அவருக்கு இவ்வுயர்பதத்திலும் அரும்பதம் மற்
றொன்றிலும் உண்டென்று காண்பார்.

இந்திய கலகம் நடந்தேறும் காலத்தில் இங்கிலாந்தில்
இந்திய துரைத்தன சம்பந்தமாக ஒருவகை வாது மு
மரமாய் நடந்தது. இந்திய துரைத்தனம் பாதி கம்
பெனியாராலும், பாதி அப்போதப்போதுள்ள மந்திரி
களாலும் நிர்வகிக்கப்பட்டது: ஆனதுபற்றி, அரசாங்க
நிர்வாகத்தில் பிரமமான அப்பியந்தமும், அநேககாரிய
அபிப்பிராயபேதமும், ஏனம் பிரமாதம் உண்டாகும்
பொழுது [illegible]த்தைப் பிறர் தோன்மேற சுற்றிவிட்டு
அவரவர் தாம் [illegible]ர்த்தோஷிகளாகத் தப்பிக்கொள்ளப்
பார்க்கும் விபரீதமும் [illegible]கொண்டன. இவைகள் ராச்சிய
க்ஷேமத்திற்கு இடையூறுவதைக் கண்ட அமைச்சுத்து
றையின் திறமுழுதும் ஆய்ந்த மதிவல்லோர் வெகுபே
ர்கள் அங்கிலேயர் செங்கோல் ஓச்சும் எத்தேசத்திலும்
சிரேஷ்டமென விளங்கும் இந்தியா ராச்சியத்தைக் கம்
பெனியார் வசத்தினின்று விலக்கி, மஹா ராஜாத்தியவர்
கள்தாமே மந்திரிகளால் துரைத்தனம் நடத்துவது உத்
தமமென அபிப்பிராயம் வெளியிட்டார்கள்.

அவர்கள் சூழ்ந்து அறிக்கைசெய்த இந்த உபாயம்
கம்பெனியாருக்கு ஏற்குமா? நூறு வருஷகாலம் அதி
காரம் செலுத்திச் செல்வமும் சலிகையும் பெற்று
சுகித்துத் தமக்கு ஒரு குறையுமில்லையென்று நிர்விசா
ரமாயிருந்த அவர்களை அதிகாரம் கைவிடச்சொன்னால்
எளிதில் வழிக்[illegible]த வருவார்களா? இருகிறத்தாருக்கும்
நாட்பட விவா[illegible]ம் நடந்தது. இருகிறத்தார் காட்டி
நியாயங்களுக்[illegible]ம் பலமான ஆதாரம் இருந்தது. இரு
திறம், ஜனப்பிர[illegible]திநிதிகள் மனம் துரைத்தனத்தார் பக்
கத்தைச் சார்ந்த[illegible]தால், துரைத்தனபக்ஷமே தலைக்கொண்
டது: ஆகவே, இந்திய துரைத்தனம் கம்பெனியார் கை
கடந்துபோய், இனி என்றாளும் மஹா ராஜாத்தியவர்
கள், மந்திரியார், பார்லிமெண்டு சபை இம்மூவர்க்கிற்

தார் கைவசமாகவேண்டுமென 1858-ம் வருஷம் கூடிய
பார்லிமெண்டு சபையில் திட்டம் ஏற்பட்டது.

கமலம் — என் அம்மா, இந்த நூதன ஏற்பாடு உங்
கள் யுக்திபுத்திக்கு உத்தமமெனத் தோன்றுகிறதா?

அம்மணியம்மாள்—இதே தர்மமென்று என் மனம்
ஒப்புகின்றது; ஆனாலும், அந்த முக்கிய விஷயத்தை
வழக்காடுத்து அபிப்பிராயம் காட்டப் பெண்பேதையா
கிய நான் வல்லவளல்லவே. சிந்திக்குமிடத்து, அங்கி
லேயர் சரித்திரத்தில் முன் ஒருக்காலும் கண்டறியாத
மிகக்கொடிய ஆபத்து வந்துற்றபொழுது, கம்பெனி
யாரைப்போலப் பற்பல கட்டுப்பாடுகளாற் பிணிக்கப்
படாதிருந்த துரைத்தனத்தார் புத்தியெனத் தோன்
றும் உபாயம் சூழ்ந்து அனுசரித்து, அதைத் தொலை
வித்த வேண்டுமளவிற்குச் சுதந்திரமுடையவர்
களாயிருந்தார்கள். அப்படி இருந்ததனால், பிறந்த
நூதன ஏற்பாடே சமயோசிதமென்று சந்தேகமற விள
ங்கும். இந்திய பிரஜைகளுடைய மனதிற்கும் அது
வே இனிதாயிருக்கின்றது. கம்பெனியாருடைய அர
சாட்சி தர்மத்தை அவர்கள் ஒருபொழுதும் விசுவாசத்
தாய் அறியவில்லை. சக்கரவர்த்தினியுடைய செங்கோ
லில் வாழும் பிரதிஷ்டை அவர்களுக்கு உண்டாகவே,
அவர்கள் மறந்திருந்த பூர்வகாலத்து மகத்துவமெல்லா
வற்றையும் நினைந்து நினைந்து மனம் கனிந்து கொண்
டாடினார்கள். அவர்கள் ஓர்ந்துணர்ந்துபாராமல் கல
கத்தாலும் காதகத்தாலும் வருவிக்க எத்தனித்த கம்
பெனி அரசாட்சியின் நூறுவருஷ காலாவதி அன்ப
ற்ற சுகசாதனங்களாற் கிட்டியது. அவர்களுக்கு
எப்பொழுதும் அச்சத்தையும் ஐயத்தையும் வருத்திய
கொடுங்கோல் கம்பெனியார் கைநீங்கி, உயர்குடிப்
பிறப்பும், உதாரமதியும், உள்ளன்பும், சொல்லுறுதியு
முள்ள அங்கிலேய மஹாராக்கினியவர்கள் கையில்
செங்கோலாக வாய்த்தது. அப்பொழுது சாந்தமும்
மகத்துவமும் விளங்கும் [illegible]த்தொடர் வுமையப்
பிறந்த பிரசித்தப்பத்திரிகை மந்[illegible]ராலோ. [illegible]ச் சபை

யார் வசத்திலின்றல்ல, நாம் உள்ளப்பூர்வமாகக் கருதுகி
றும் சக்கரவர்த்தினியவர்கள் இதயத்தில் உருவாகி, வெ
ளி அந்த ராஜபிரகடன வாசகமின்று பிறந்ததென்று
தோன்றுகிறது. இதற்கு உதாரணமாக அப்பத்திரத்
தில் இரண்டொரு வாக்கியத்தைப் பெயர்த்துச் சொல்
லுகிறேன்: "தொழிலில் இல்லாதொழிந்த சமாதானத்
தெய்வ காருண்யத்தால் மீளவும் நிலைபெறும்பொ
ழுது, நிர்மலமாக இந்திய கைத்தொழில் முயற்சி
யில் நிலைமையேற்படுத்தி, தேசோபயோகமாகும் காரி
யங்க அபிவிருத்திக்கும் வளமான தொழில்களைப் பெரு
க்கி, இந்தியாவில் இருக்கும் நம் பிரஜைகள் அனைவ
ருக்கும் பொதுப்பட அரசாள்வதே நமது முக்கிய இஷ்
டம். அவர்கள் செழிப்பு நமக்கு வலிமை. அவர்கள் மன
நிறைவு நமக்கு பாதுகாப்பு. அவர்கள் நன்றி நமக்கு நல்ல
வெகுமதி. இந்தக் காதல் எனும் விரதத்தை நம்
குடிகளுக்கு நலமுற முடிக்கும்படி, எல்லாம் வல்ல
கடவுள் நமக்கும் நம்மூழியர்களுக்கும் வேண்டிய
வரம் தந்தருள்புரிவாராக."

பிரஜைகள் செய்த பெரும்பிழையைப் பொறுத்துக்
காருண்யத்துடன் மன்னா ராஜபெருமாட்டி வழங்கி
யருளிய இவ்விளம்பர பத்திரம் இந்தியாவில் எங்கும்
பிரசித்தப்படவும், சமஸ்த ஜனங்களும் ஆனந்த பர
வசப்பட்டு விக்டோரியா மகாராணியாரவர்களைத் தங்
கள் சக்கரவர்த்தினியாக அங்கீகரித்து என்றென்றும்
முழுமன மனப்பூர்வமாக வாழ்த்தினார்கள்.